

АСПЕКТИ ОБЩА АСТРОЛОГИЯ

част 4

ПРЕДГОВОР НА ПРЕВОДАЧА

Вероятно, Авесалом Подводни е най-известния руски езотерик. Той е много плодовит автор. Дотолкова, че се налага към всяка негова книга да има предговор. Хубаво е читателят да има предварителна информация какво чете. Авторът е написал доста фундаментални трудове в редица области. Ще се опитам да изредя само някои - тези, до които съм се докосвал.

Ще започна с неговите три трактата - в едно от интервютата си Подводни признава, че това са първите му произведения, написани през първата половина на 80-те години. С тях той е искал да подреди собствените си мисли. Тогава са били произведения, разпространявани чрез "самиздат". След преустройството и, особено след смяната на социализма, в по-голяма степен са започнали да се разпространяват и неговите работи.

Освен това Подводни е написал редица астрологични трудове - четири книги в темата "Обща астрология", толкова са и книгите в разработената от Подводни "Кабалистична астрология". Вероятно, няма толкова систематични и изчерпателни учебници по Астрология.

Заедно с това има и редица книги, които не влизат в изчерпателни курсове, например, "Лекции по въведение в Астрологията" и "Астрология на партньорството", позната като "Синастрията на Подводни".

В друго свое интервю Подводни признава, че при него Астрологията е "страничен ефект" - основният му път е на лечител. Поради това може да се говори дълго както за неговите книги по тази тематика, така и за неговите оздравителни семинари.

Заедно с това, след 2000 година имаме възможност да се запознаем с нови четири лекционни цикъла: "Психология за астролози", "Етапи в еволюционното развитие на индивида", "Астрология за психолози" и "Архетипи на психиката".

Книгата, която четете е четвъртата от цикъла "Обща астрология" - това са аспектите между планетите. Какво е новото и интересното при тази книга? В нея аспектите са разгледани на нива на развитие (става дума за традиционно разглежданите аспекти в астрологията, информация за нетрадиционно използваните има в книгата му "Астрология за психолози").

Много автори на астрологична литература изтъкват необходимостта да се разглеждат нещата в астрологията според еволюционното ниво на развитие. За първи път това прави Авесалом Подводни (поне от достъпната ми информация). Тук, в тази книга аспектите се разглеждат по начин, който не може да се съпостави с нищо друго в литературата на тази тема. Има и още нещо. Докато знаците, планетите и домовете са относително консервативна информация, тоест не подлежаща на големи промени по принцип, то аспектите и нивата на тяхно развитие водят до изпълването на хороскопа с вътрешен смисъл, с алтернативност в подходите (според еволюционното ниво) на едно и също нещо, на един и същ аспект между две планети. Тук се крие един от най-трудните за разбиране ключове в астрологията - планетите и аспектите са приблизително на едно ниво на развитие.

Искам да кажа още нещо. Тази книга е въведение към това, което бих нарекъл Голямата Астрология на бъдещето. Самите астрологически консултации биха могли да бъдат условно разделени на два вида - синтез на хороскопа, в който се тълкуват максимално количество неща от спецификата на хороскопа, или консултация по определен проблем. За да се вникне по-добре в проблема е нужно, консултиращият астролог да познава нивата на развитие на аспектите, нивата на развитие на планетите (естествено знаците и домовете на хороскопа) и как могат да се проявят в живота.

Бих искал да добавя още две неща. Доста често съм получавал обратна връзка за Авесалом Подводни (на когото съм последовател) и, като правило, астролозите не го харесват. Тази реакция е съвсем лесно обяснима - когато човек се сблъска с Подводни осъзнава, че има още много неща за изучаване и астрологичното му самомнение е потиснато. Второто нещо е пожелание - нека вдъхновението, което ми донесе тази книга бъде ваш постоянен спътник!

С уважение: Саркис Гюламджиян

ВЪВЕДЕНИЕ

Ние преминаваме към разглеждането на дъговите аспекти, които характеризират определена дъга между чувствителни точки на хороскопа (за разлика от аспектите на положението, означаващи принадлежност на чувствителната точка към определен знак или дом). Въобще в хороскопа има голямо количество чувствителни точки: това са планети, планетарни възли, върхове на домове, пари (арабски точки) и т.н. Тези точки и, съответно, дъгови аспекти в хороскопа са твърде много. Всички те носят определена информация. Но начинаещия астролог е по-добре да се ограничи с най-чувствителните точки на картата: планети, възли на Луната, асцендента и зенита и мажорните аспекти между тях, тоест съвпад, секстил, квадрат, тригон и опозиция. Тъй като именно те в болшинството случаи дават основния рисунък на разположението на силите във външните обстоятелства и вътрешния живот на човека.

Навсякъде по-нататък се разглеждат само дъговите аспекти, поради което съответния епитет ще се изпуска. Наличието на аспект между планетите означава интимно свързване на техните принципи в живота на човека: активирането на една от планетите води до активизация на другата и определено (от вида на аспекта) взаимодействие между тях.

Възможни ли са чисто социални отношения между мъж и жена? Човек, при който Венера и Луна не се намират в аспект по-скоро ще отговори: да, разбира се. За него социалните отношения и любовта - това е едно, собствените сексуални и семейни отношения - съвършено друго. Обратно, за човека, при когото Венера и Луна са в мажорен аспект, тесни социални отношения, любов, секс и домашни отношения вървят неразделно: за него е естествено, след като се е запознал с девойка на концерт, да я покани вкъщи, да приготви вечеря, да се нахранят и да предложи да пренощуват в една постеля. От вида на аспекта и нивото на проработка зависи, доколко хармонично и конструктивно ще преминат конкретните взаимоотношения, но във всички случаи интимните и, в частност, сексуалните моменти в отношенията с противоположния пол при този човек, ще възникват значително по-често, отколкото при отсъствие на аспект между Луната и Венера.

Друг пример - отношенията между Марс и Сатурн. Ако тези планети не се намират в аспект, принципите на енергията и агресията, от една страна, и твърдостта, дисциплината, ограниченията и самовглъбяването, от друга, не ще бъдат непосредствено свързани един с друг нито във вътрешния, нито във външния живот на човека. Тези планети се проявяват, като правило в различно време: излишната предпазливост, предвидливост и скепсис не охлажда възторга на човека в моменти на буйство и самозабрава в труда, а в периоди на самовглъбление и вътрешна концентрация няма излишен ентузиазъм и активни външни пречки. Това дава определена свобода, но също и задръжка в получаването на необходимия жизнен опит. С други думи, законът на кармата, който дава за деструктивна външна активност обратен удар и ограничения, в дадения случай ще действа косвено и често след известно време. И, обратно, доброволното самоограничение, приучаване към търпение и дисциплина, мъдрост далеч не веднага носят плодове във вид на усилен енергетика и възможности за активна конструктивна дейност. Ако Марс и Сатурн са в мажорен аспект, то активизацията на Марс, тоест увеличението на външна или вътрешна активност на човека, незабавно предизвикват към живот принципите на Сатурн, който забавя, охлажда възторга и щателно проверява всички процеси и обстоятелства. Както Марс, така и Сатурн, могат да се проявят и по

външен, и вътрешен начин, а така също и в зависимост от аспекта между тях и нивото на проработката му, повече или по-малко хармонично. Но отчаяният немирник, който не знае страх, също, както и спокойно уравновесеният мъдрец, не управлява безумните пориви и е равнодушен към сраженията на външния свят - такъв никога няма да стане човек.

Минорният аспект между планетите също свързва между тях своите прояви, но не по толкова явен начин. Тази връзка може дълго да остава незабелязана от човека, за разлика от мажорните аспекти. При тях връзката може отчетливо да се проследи. Осъзнава се обикновено в първата половина на живота (Редки са изключенията на хора, които категорично не вярват в съдбата и си представят света като чист хаос и старателно изтласкват в подсъзнанието всички очевидни закономерности както на своя, така и на чуждия живот). Доколкото силата на точните (в пределите на орбис 1°) минорни аспекти се приближават по сила към неточните (широки мажорни), то живота на човека с активни минорни аспекти, особено напрегнати, може понякога да бъде значително по-тежък, отколкото живота на друг с откровено ранена карта, която изобилства с квадрати и опозиции: В този случай човек (от ранно детство) научава, че е "опасно да се ходи", тоест научава се да бъде внимателен и предпазлив, изработва си интуиция към обратите на съдбата си и умее по-отрано да почувства от коя страна идва заплахата и съответно да се подготви. В същото време първият не може да разбере, в какво е причината за неговите задръжки и неприятности, кой и как сипва пясък в оста на неговата кола (или захар в резервоара).

Аспектът не само свързва проявите на планетните принципи. Той също увеличава силата на всяка от планетите, в крайна сметка поне потенциално. Ще бъде ли действието на планетите конструктивно или разрушаващо, повече зависи от нивото на нейната проработка, отколкото от природата на нейните аспекти (хармонични или напрегнати). Разбира се, проработката на планетите произтича в конкретни обстоятелства във вътрешния и външния живот на човека, тоест заедно с всички нейни аспекти и, характера на проработката се определя от конкретни аспекти на дадената планета, от аспектиращите я планети, домове и знаци, в които те са разположени, и т.н. Винаги е нужно да се има предвид, че от проработка се нуждаят всички аспекти, както напрегнатите, така и хармоничните, аналогично на това, както става със "злотворните" и "благотворните" планети.

Колкото по-творчески (в широк смисъл) и еволюционно съзнателен е живота на човека, толкова по-ефективно ще премине при него проработката на аспектите (и двата вида: и по положение, и дъговите), и толкова по-конструктивно и енергично ще се проявят в живота му. При човек на ниско ниво на развитие, обикновено са активни един, два аспекта, които определят основните условия и обстоятелства на неговия живот, а останалите аспекти (и съответно планети, домове и знаци) се включват рядко и за кратко. Ето защо, често може да се срещнат хора с много хармонични карти, крайно нещастни в своя живот, доколкото главното съдържание на тяхното съществуване съставлява един единствен, но свършено непроработен квадрат или опозиция, а всички (многочислени) хармонични аспекти в картата практически не са активни. Незначителна стъпка встрани от привичния кръг на представи и жизнени навици може свършено да измени съдбата на такъв човек, като активизира практически бездействащ дотогава тригон или секстил. За това е необходимо да преодолеят твърдите щампи на личното и обществено подсъзнание, привичните и много устойчиви програми, които заставят човека да бяга отново и отново по фактически един и същ омагьосан кръг на своята съдба. Излизането от този кръг се оказва не по-лесно, отколкото поникването на крила.

Причина за такава огромна власт на съдбата над човека, която не му позволява да разкрие потенциалните си възможности, се състои в липсата на проработка на аспектите. Всеки аспект (както хармоничен, така и раняващ) увеличава силата на планетата и, ако човека не го проработва, като получава власт над тази сила, то обратно, силата на планетата го подчинява на своята воля и конкретните обстоятелства в живота.

В своя живот човек води постоянна невидима и най-често неосъзнавана борба с хороскопа си (наричана в този учебник проработка), и всеки аспект символизира един от полковете на противника, който трябва да превърнем в съюзник. Иначе човек попада под

пълното робство на своето его и негостоприемни външни обстоятелства и е възможно да стане марионетка на жесток егрегор, като се лиши не само от собствена воля и независимо съзнание, но така също и от душата, която, напуснала човека още преживе, ще чака смъртта му и следващото възплъщение.

От друга страна, личната енергетика и властта за реализиране на човека не са свързани с количество или точност на аспектите в неговия хороскоп. Силната карта означава по-скоро големи потенциални възможности за развитие, отколкото високо еволюционно или енергетично ниво на човека. С карта, буквално гъсто изчерната с червени, черни и зелени хорди, може да се преживее тих и незабележим живот (въпреки, че внимателните хора ще забележат скритите способности и възможности). Със слаба карта могат да се направят велики дела, но те ще означават по-високо изходно ниво на възплътната се душа. Важно е само да се разбере, че активирането на нови аспекти се съпровожда с усилване на енергетичните потоци и с увеличаване на отговорността на човека за своето поведение, постъпки и медитации. Човек не отговаря за мислите и чувствата, дошли случайно до него, колкото и ниски да са те. Отговорен е обаче пред Абсолюта за дълго и интензивно съсредоточаване върху определени мисли, емоции и желания, тъй като подобни медитации (ментални, емоционални и каузални, тоест програмиране на бъдещето) оказват на световната и индивидуална карма не по-малко влияние, отколкото постъпките във външния свят.

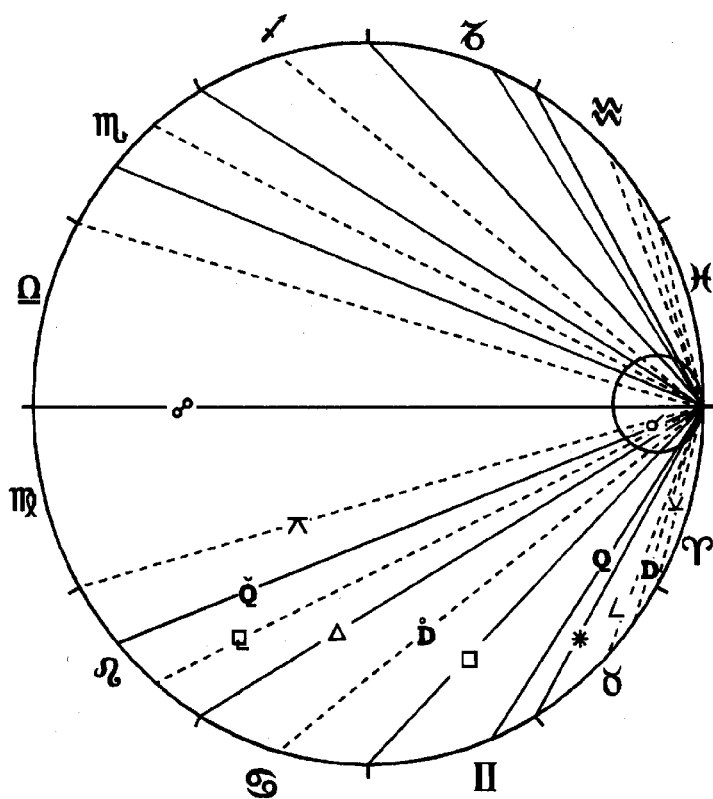

Рис. 1

Природата на всеки аспект се определя: първо - от числото, което показва колко пъти той се нанася в пълната дъга от 360° (опозиция - 2, тригон - 3 и т.н.); и второ - от точките на зодиакалния кръг, образуващи дадения аспект с точката 0° Овен (за опозицията това е единствена точка 0° Везни, за тригона това е 0° Лъв и 0° Стрелец и т.н., виж рис. 1). Планетите, които управляват знаците и съдържат тези точки ще наричаме управители. Статусът на планетите, които се намират в тези знаци в заточение, екзалтация и падение ще посочваме по същия начин за дадения аспект (виж таблица 1). Природата на аспекта се определя основно от неговото число. Управителят и планетите в заточение, екзалтация и падение дават допълнителни характеристики. ОБРЪЩЕНИЕ на аспекта се нарича аспект, който съставлява заедно с дадения дъгата от 180° (например, обръщане на тригона се явява секстил). Аспектът и неговото обръщане притежават в известен смисъл допълнителни свойства един на друг.

Напрегнати (раняващи) аспекти се явяват квадрат, полуквадрат и квадрат и половина, хармонични - тригон, секстил, квинтил, биквинтил, децил и тридецил. Останалите (неутрални) аспекти - съвпад, опозиция, полусекстил и куинконс - дават определено напрежение на ниско ниво на проработка (куинконса често и на средно), а на по-високи могат да се смятат по-скоро за хармонични. Много зависи от общото ниво на човека.

Напрегнатите аспекти дават на човека работа. Създават (вътрешни и външни) ситуации, които той, иска или не, е длъжен с труд и проклетия (или с благодарност) да преодолява. Хармоничните аспекти дават помощ, възможности и изкушения, като предлагат алтернатива: работа в благоприятни условия или паразитизъм в тях. Останалите аспекти могат да получат окраската както на хармоничните, така и на напрегнатите, в зависимост от конкретните условия (рода на планетите в аспект, други аспекти към тези планети и т.н.) Напрегнатите аспекти изискват от човека голямо внимание, тъй като тяхното активиране означава едни или други натоварвания, силни или твърде слаби енергетични потоци или техните резки падове. Примерните орби на аспектите между планетите са показани в

табл. 1. За аспекти между планети и върхове на домове и Лунните Възли може да се вземе орбис 2°.

ТАБЛИЦА 1
УПРАВЛЕНИЕ И ОРБИ НА АСПЕКТИТЕ

Аспект	Дъга	Орба	Управител	Заточение	Екзалтация	Падение
Съвпад ¹	360°	6°	Марс	Венера	Слънце	Сатурн
Опозиция	180°	6°	Венера	Марс	Сатурн	Слънце
Тригон ²	120°	6°	Юпитер Слънце	Меркурий Уран	Плутон	Меркурий
Квадрат	90°	6°	Сатурн Луна	Луна Сатурн	Марс Юпитер Нептун	Марс Юпитер Нептун
Секстил	60°	6°	Меркурий Уран	Слънце Юпитер	Меркурий	Плутон
Полусекстил	30°	2°	Хирон Нептун	Меркурий Плутон	Луна Венера Хирон	Уран
Децил	36°	2°	Уран Хирон	Слънце Плутон	Луна Меркурий	Уран Плутон
Полуквадрат	45°	2°	Хирон Уран	Слънце Плутон	Меркурий Луна	Уран Плутон
Квинтил	72°	2°	Меркурий Сатурн	Луна Юпитер	Марс	Юпитер Нептун
Тридецил	108°	2°	Луна Юпитер	Меркурий Сатурн	Юпитер Нептун	Марс
Квадрат и	135°	2°	Слънце Плутон	Хирон	Уран	Луна

¹ За съвпад на Слънце и Луна с планетите може да се вземе орба 8°; за съвпад на планети с върхове на домове орба 3°.

² За опозиции и тригони на Слънце и Луна с планетите орба 7°.

половина				Уран	Плутон	Меркурий
Биквинтил	144°	2°	Слънце Плутон	Хирон Уран	Уран Плутон	Луна Меркурий
Куинконс	150°	2°	Меркурий Плутон	Хирон Нептун	Уран	Луна Венера Хирон

Глава 1 СЪВПАД

Число 1, управител Марс; в заточение Венера; в екзалтация Слънце; в падение Сатурн.

Число 1 (тоест дъга $360^\circ=0^\circ$) символизира Абсолюта, потенциалната възможност. Ключови думи за този аспект - ПРОЯВЛЕНИЕ и ТВОРЧЕСТВО. Планетите, които се намират в съвпад, като че ли са затворени в черна кутия (символ на Абсолюта), който може да даде най-неочаквани ефекти в резултат на различни външни въздействия. Тези ефекти са свързани разбира се, с принципите на планети в съвпад, домовете и знаците, където те стоят, и техните останали аспекти.

Не всеки човек е способен на творчество в тесния смисъл на думата и на ниско ниво това и не се има предвид. В този случай, в областите на живота на човека, на които влияе съвпада (тоест в домовете, където той стои, управлява и аспектира) ще се усеща творческото начало на самия Абсолют. С други думи - човек, който не усеща в себе си нищо особено, интересно и още повече оригинално или творческо, толкова по-малко ще попада в различни нестандартни ситуации, ще се среща и взаимодейства с хората в непривични за себе си условия, когато на никого (в това число и на Абсолюта) не е известно предварително как те (и той) ще се държат. Не е изключено, че на самия човек никак да не му е весело и даже безинтересно, а дори - мъчително, тревожно и напрегнато. На обкръжаващите обаче винаги ще им е интересно да узнаят в каква история е попаднал в последно време дадения човек.

МАРС КАТО УПРАВИТЕЛ НА СЪВПАДА дава на този аспект сила и енергия на проявление, които особено се чувстват в съдбата на хората със стелиуми, тоест множествени съвпади. Съвпадът, това е вариант на творчество на Абсолюта, когато от Него никъде не можеш да избягаш. Ако съвпадът се активира, човек чувства неимоверно налягане (отвън и отвътре) и търси пътища за избавление от него - това е онова нещо, което се нарича творчески мъки, или родилни мъки, които съпътстват всяка проява на Абсолюта, тоест оформянето и материализацията на една от Неговите потенциални възможности. Ако съвпада стои хармонично или е проработен, то тези мъки могат да бъдат представени във вид на напрежение според силите. Ако съвпадът е ранен и не проработен, са възможни стресове и трагедии.

Заедно с това, казаното не означава, че съвпад е аспект обезателно свързан с външна проява на сила - последното се отнася само до съвпадите на активните планети: Слънце, Марс, Юпитер, Плутон, Меркурий, Хирон и Уран. Съвпад на планети с вътрешно проявление - Луна, Венера, Сатурн, Нептун, както и с надира и десцендента, означава енергия от свършено друг род - дълбочина на потъването, сила на вътрешното сцепление, интимна връзка.

ВЕНЕРА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ СЪВПАДА символизира това, че направлението и смисъла на всички прояви на Абсолюта се явява световната хармония, в частност любовта и красотата. Често това не се вижда веднага и изисква значително ниво на еволюционно съзнание, за да може да се разбере. Този венериански оттенък на съвпада може да се усети при проработване на аспекта. На ниско ниво на проработка, когато още не е преодоляна неговата марсова грубост, влиянието на Венера говори за възможности за социално взаимодействие: енергията на съвпада привлича към

човека всеобщото внимание и дава определена власт над хората, която отначало много трудно може правилно да се управлява. Чисто астрологически може да се каже, че проработката на съвпада върви по пътя на преодоляване на първично силното, но грубо марсово пряко въздействие на планетите в съвпада една към друга в направление към венеерианско сътрудничество и взаимна адаптация.

СЛЪНЦЕТО КАТО НАМИРАЩО СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ СЪВПАДА дава оттенък на императивност в проявите на този аспект във външния и вътрешния живот на човека. На високо ниво на проработка на аспекта планетите в съвпад практически стават проводници на волята на Абсолюта в Неговия императивен вариант, когато съпротивлението срещу тази воля е невъзможно. На ниско ниво императивността на съвпада се отнася към отработването на взаимодействие на едната планета с другата. То протича по такъв начин, че принуждава човека към определена инициатива и волеизявление с цел регулиране на това взаимодействие. (Реално човекът, може да не знае за съществуването в своята карта на дадения съвпад, но неговите действия и инициатива в реалността му фактически ще бъдат отправени именно към това). Например, съвпад на Луна и Венера означава, че първоначално тези планети буквално са се хванали една в друга. Животът обезателно ще постави човека в такива условия, когато ще му се наложи мъчително да разделя в своето подсъзнание чисто социални и семейни програми на поведение, което и ще означава проработка на съвпада, тоест в дадения случай, необходимото диференциране на функциите на Луна и Венера.

САТУРН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ СЪВПАДА дава на този аспект на ниско ниво на проработка елемент на дезорганизираност, силно хаотично и ирационално-непредсказуемо начало, което само след продължителна проработка може да стане конструктивно-творческо. Това е свободата на млада енергична маймуна, която печата на пишеща машина, или човечеството, което изобретява атомната бомба или се намесва в генетичния код. От друга страна, грубите опити да се съдържа енергията на съвпада, сатурново-твърдите намерения да се направи конструктивна и управляема на ниско и средно ниво водят към взрив - външен и вътрешен, с катастрофални последствия за подсъзнанието. Тук е необходима постепенна и много внимателна проработка, основана повече на компромиси и уговорки, отколкото на пряк натиск и ограничения. Успехът идва не по-рано, от времето когато човек вижда част от своята кармична програма, в която може да бъде реализирана потенциалната енергия на съвпада. Само тогава последната може да се освободи конструктивно и да освети значително по-голям участък на кармата (личната, възможно е и груповата), отколкото може да се надява човек. Ето защо дълбоката проработка на съвпада дава разбиране на кармичния смисъл на съответстващите планетни принципи в личната и груповата карма и умението да се направлява енергията на двете планети заедно в необходимото направление. Да се достигне това не е леко, особено при стелиум от три или повече планети, тъй като хаотичните сили на множествения съвпад са необичайни, даже ако в него присъства Сатурн (въпреки, че в последния случай част от скритата енергия на съвпада се замразява, влиза навътре и е достъпна само при достатъчно самовглъбяване и вътрешна дисциплина).

На първо ниво на проработка на съвпада основно се усеща влиянието на управителя на този аспект, тоест Марс. Човек чувства върху себе си силата на взаимодействие на планетите в съвпад, но тя за него е съвършено неуправляема, що се отнася до външни събития или вътрешен живот, емоционални или ментални реакции. Нещо повече - на това ниво човек, като правило не може да диференцира за себе си принципа на тези планети. Това води до силно огрубяване на психиката, в частност - възприятията, вътрешните преживявания, външната мотивация и конкретното поведение. На това ниво съвпадът означава не синтез, а здраво залепване на чужди, съвършено неадаптирани един към друг принципи на планетите. Ако една от планетите в съвпад е отчетливо по-силна от другата, то тя през по-голямата част от времето твърдо ще потиска нейния принцип, ще го подчинява на себе си. Понякога - обратно: не за дълго напълно ще и се подчини (ефект на "махало"), най-често с катастрофални последици, в които, впрочем

може да се опитаме да видим творческия почерк на Абсолюта, който произвежда опит над дадения човек.

Например при съвпад на Слънце с Меркурий на първо ниво на проработка неразделимо са смесени волята и външните императиви с рационалното мислене. Ако в дадения момент Слънцето е по-силно, то мисленето е насочено към външните обстоятелства, тоест човек, сам без да разбира защо, ментално се подчинява на всичко, което произтича с него и рационално оправдава всички свои волеви импулси, фактически без да ги контролира и коригира. Ако обратно, Меркурий е по-силен, то волята на човека ще бъде напълно подчинена на неговите ментални съображения и програми и ще му се струва, че това се отнася и до външните императивни обстоятелства. Всички те се контролират и управляват от неговия собствен или, в краен случай, чужд разум. Но във всеки случай на човека му се струва, че неговата воля и разум са единни, което се явява грубо заблуждение.

Тогава подсъзнателното усещане е дискомфорт във всякакви ситуации. Когато този съвпад е активен в дълбината на душата си човек не се доверява нито на своя (нито на чужд) разум, нито на волята си и не вярва във възможността от удовлетворителното им прилагане във вътрешния или външния свят.

На второ ниво на проработка на съвпада човек започва да диференцира принципа на планетите в съвпада и обръща внимание на неадекватността и неестествеността на външните и вътрешни ситуации, които по идея изискват включване на една планета, но реално активират и двете. На това ниво човек не е в състояние да противостои на силите, които активират и двете планети едновременно. Той се старее да съгласува единия и другия принципи на тези планети и да регулира съотношението на силите им, като подчинява едната планета на другата в съответствие със своите цели. На това ниво се усеща влиянието на планетата в заточение, тоест Венера. Тя дава благоприятни възможности за търсене на общ език, на който могат да се договарят често изглеждащите като несъвместими планетарни принципи. На второ ниво взаимодействието между планетите в съвпад вече не е толкова агресивно и деструктивно. Първо - проявява се уважение към принципите на суверенитет и цялостност на другата планета. Второ - принципът на военен диктат на силната планета над слабата се заменя с маса за мирни преговори.

Нека разгледаме например съвпада на Слънце с Луна. На първо ниво на проработка на съвпада при този човек ще бъде устойчива илюзията за единство на неговата воля и желанията на подсъзнанието. Това дава целеустремен егоизъм при силна Луна и, обратно - безотговорно подчинение на потребностите на тялото на вътрешна или външна воля при силно Слънце.

На второ ниво на проработка на съвпада човек забелязва, че неговата воля и инициатива вече твърде бързо и енергично откликват на най-малките капризи и желания на егото, и отчасти отрегутира тази връзка. Поне докато не концентрира своите инициативи изключително върху проблемите на поддържане функционирането в биологична и социална среда. От друга страна, в ситуацията, когато Слънцето е по-силно от Луната, човекът може да ограничи своята воля, например, да защити от нея физическото си здраве.

На трето ниво на проработка на съвпада човек вече ясно диференцира принципите на планетите в съвпада и се учи да управлява енергията на този съвпад, като я направлява в нужната посока. Ако на второ ниво постижение се явява съблюдаване на принципа на ненамеса в чуждите дела и отсъствие на грубо налягане на планетите в съвпад, то на трето ниво на проработка на съвпада човек се учи да използва силата на взаимодействие на планетите в съвпад една с друга конструктивно. Това става с цел проработката на техните собствени принципи, а също домовете, където стоят и които аспектират съвпада. На това ниво човек може конструктивно да направлява енергията на взаимодействие на планетите в съвпада чрез една от тези планети, от което тя се усилва извънредно. Нейното въздействие върху света става императивно, в което може да се види проявлението на принципа на планетата в екзалтация на аспекта съвпад - Слънцето.

Като пример отново ще разгледаме съвпада на Слънце с Луна. На трето ниво на проработка на този аспект човек вече ясно отделя своите волеви импулси, инициирани от програмите на егото, от волевите импулси, които идват от различни егрегори. Енергията, получена от подсъзнанието, която човек с тези аспекти на ниско ниво би обърнал в инициатива в егоистичен план, вече може да отправи за самоусъвършенстване. Например - той умее вместо да изпълни желанието на нисшите програми, да ги фиксира по тях в подсъзнанието, за да може впоследствие да я извлече на Божия свят и да я трансформира в по-висока - така върви проработване- то на Луната. Проработката на Слънцето минава през интуитивния анализ на волеви- те импулси с цел да се разбере към какви егрегори са насочени. Например, може да се помоли да сигнализира за това своите вътрешни органи и системи, подобно на начина, по който при взаимодействие с ниски вибрации в много хора възниква чувство на отвращение.

На четвърто ниво на проработка на съвпада човек постига изкуството да управлява взаимодействието на планетите, които се намират в този аспект. Към този момент техните собствени принципи трябва да са достатъчно проработени и не само диференцирани, но и адаптирани една към друга. После този човек използва възможността за взаимодействие на тези планети не само в план на собствена проработка, като концентрира основното внимание на една от тях, но също се учи на конструктивна и творческа проява на синтеза на тези планетарни принципи, когато е невъзможно да се определи, коя от тях действа, въпреки че има признаци на участие както на едната, така и на другата. Синтез на планетите - това е висша форма на проработка на всеки аспект. В случая съвпада дава на аспекта изключителна конструктивна енергия, която се разпространява и на останалите аспекти на тези планети. Тук, на четвърто ниво на проработка на аспекта, се усеща влияние на планетата в падение - Сатурн, която дава видение за кармичните програми и препятствия и направляващи енергията и творческите възможности на съвпада надлъж, а не нашир по линията на кармата.

Само на това ниво творчеството на Абсолюта, което се проявява на първите три нива на проработка на съвпада спонтанно и доста хаотично, по-скоро чрез външната и вътрешната съдба на човека, отколкото чрез неговото творчество, влиза в конструктивни еволюционни рамки. Разбира се, формата на осколките на взривили се бомби или на руините, останали след земетресението са непредсказуеми и също представляват варианти на творчество на Абсолюта, но тези примери се отнасят все към първо ниво на проработка на съвпада, което е типично за инволюционните фрагменти на развитието.

СЪВПАДИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Всеки съвпад трябва да се разглежда от три позиции. От гледна точка влиянията на всяка от планетите върху другата и като цяло, особено когато тези планети стоят в един дом или двете аспектират трета планета. Например троен съвпад, тоест тройка планети, всеки две, от които се намират в съвпад е недостатъчно да се интерпретира като разглеждаме само влиянието на едната планета върху другата. Най-често в този случай една или две от планетите ще се окажат по-силни и във втория случай основния рисунък на взаимодействието ще се натрупва от взаимодействието една върху друга на двете по-силни планети. В резултат те ще образуват частичен синтез (сплав) и взаимодействието на тази сплав с третата планета. Ако в тройката на съвпадащи планети отчетливо е силна една от тях, то основното взаимодействие ще произтича именно с нея, а взаимодействието на двете слаби планети една с друга ще има второстепенно значение. Да се определи относителната сила на планетите в аспект често не е леко. Разбира се, може да се използват основните принципи. Те са: планетата усилва аспектите към другите планети, когато се намира в свой знак (в по-малка степен в свой дом) и отслабва когато се намира в заточение и падение в знака и (също в по-малка степен) в дома. Тези обстоятелства в съвкупност далеч не винаги дават възможност да се поставят силови акценти. Освен това, ако в някакъв знак се намират много планети, то той в хороскопа е много силен и усилва всички планети, които се намират в него, даже съвсем неаспектираните и стоящите там в заточение и падение. Съществуват също ефекти, свързани с конкретни обстоятелства на живота на дадения човек. Мнозинството хора

живеят еднообразен и слабо творчески живот. При тях са активни два-три (понякога един-два) дома и съответно на планетите в тези домове, независимо от тяхните аспекти и есенциални достойнства (тоест положения в знака на управител, в заточение и т.н.), лежи основния акцент, тоест те се оказват фактически по-силни от всички останали части на хороскопа, в краен случай, през голяма част от живота на човека. Затова при определянето на относителната сила на планетите обезателно трябва да отчитаме активните домове на хороскопа и конкретните обстоятелства от живота на човека, който с налягане на своите сили може достатъчно силно да изопачи естествения план на своя вътрешен и външен живот. То може да стане по пътя на игнориране на информация и възможности, които идват буквално до прага на дома му, но с труд проникват през закритата с резе врата.

По-долу са разгледани само едностранните влияния на планетите в съвпад. Например в аспекта "Съвпад на Слънцето" се описва влиянието на Слънцето върху планетата в съвпад с него. По такъв начин, за описание на конкретен съвпад, например Слънце със Сатурн, въобще трябва да се прочете както "Съвпад на Слънцето", така и "Съвпад на Сатурн", но тези текстове не може просто да разположим един до друг. Следва да ги сплавим заедно, като предварително разберем относителната сила на Слънцето и Сатурн в хороскопа, или, по-точно казано в живота на човека в настоящия момент от време. Трудностите, с които ще се сблъска начинаещия астролог при опитите за такова сплавяне, ще приличат на актуалните трудности на човека, принуден да живее с карта, имаща такъв съвпад и да съгласува принципите на тези планети екзистенциално, тоест на базата на своя външен и вътрешен живот.

СЪВПАД НА СЛЪНЦЕТО

Сега ще те видим, като си толкова отворен.

Съвпадът на Планета със Слънцето дава на нея оттенък на императивност - на високо ниво на проработка на аспекта. На ниско ниво на проработка императивността повече се отнася към необходимостта от проработка на Планетата. Слънцето осветява нисшите прояви на нейния принцип и ги актуализира, най-вече с метода на пряк натиск. На ниско ниво на проработка на Слънцето то действа чрез твърди императиви, които се натрупват върху Планетата, като потискат нейното творческо начало и заставят нейния принцип да се прояви в много тясно начертани рамки, в които тя по принцип не може да се вмести. Възниква извънредно вътрешно напрежение и взрив, при което творчеството на Абсолюта се проявява както в момента и характера на взрива (непредсказуем по-отрано), така и във формата и траекторията на отломките. Ако съвпадът не е проработен, но стои хармонично, тези взривове ще бъдат опасни повече за обкръжаващите, а творческото начало на Планетата ще се прояви само по пътя на твърдо егоистично потребление в сферите, които съответстват на нейния принцип. Например, непроработеният съвпад на Слънце с Марс дава голяма и безполезна активност, която впрочем, на самия човек ще се струва извънредно важна и полезна. От друга страна - умение изцяло да погълне чужда енергия, като оставя другия човек буквално без сили и даже намек за благодарност.

Проработката на съвпада (и Слънцето) дава превключване на по-висок егрегор, когато слънчевата инициатива идва не по пътя на твърда заповед, а като указание за желаното направление на дейността и, на вниманието. Тогава взаимодействието на Слънце с Планетата съществено се облекчава и Планетата получава от Слънцето някак слабо намагнитване. То служи за ориентир в сложните (за Планетата) условия, когато оптималния избор не е очевиден.

СЪВПАД НА ЛУНАТА

Тесните рамки на собствения егоизъм ми пречат да потребявам целия свят.

Съвпадът на Луна дава на Планетата активно участие в подсъзнателния живот на човека. Човек усеща себе си интимно свързан с принципа на Планетата, който оцветява неговите потребности, особено жизнените и социалните. На ниско ниво на проработка на

аспекта и въобще хора с непро работена Луна, която често се оказва по-силна от всяка друга Планета (в живота доминира принципа на егото) и в частност Планетите в съвпад, превръщат принципа в една от своите програми на паразитно потребление. Например, при съвпада на Луна с Венера човекът е склонен да се наслаждава на красотата, социалните контакти и любовта. Но след общуването с хората и особено възлюбения, трябва дълго да идва на себе си, като възстановява енергетиката и вярата в човечеството. С произведенията на изкуството подобен ценител и познавач грубо сменя най-достъпния и лесно смилаем енергетичен слой, вследствие на което те се покриват с оттенък на сиво, който не е така просто да се смене, а понякога може и всичко да загине. Тук моментът на творчеството на Абсолюта се проявява в каприза на вкуса на човека - или обстоятелствата, които го поглъщат него самия. Проработката на аспекта дава голяма тънкость и често неочакваност на възприятията във въпросите, свързани с принципа на Планетата, която с течение на времето (и проработката на Луната) се трансформира в жизнена потребност за проработка и предаване на хората на висшия принцип на Планетата. На високо ниво това може да бъде обществен деятел или пророк, който е тясно свързан с националната карма.

СЪВПАД НА МЕРКУРИЙ

Тревожно е не само отсъствието на мисли, но в много случаи и тяхното наличие.

Меркурий дава на Планетата в съвпад с нея силна ментална окраска, даже тогава, когато на човека нищо не му е нужно и не желае. Например, при съвпад на Меркурий с Венера в любовните отношения ще има само сметки и здравомислие, така че непосредственото чувство и живота усещане ще бъде много кратко, особено ако Меркурий е по-силен от Венера. За съжаление, менталната окраска не е тъждествена на ума, тъй като най-често се свежда до разпространени плоски поднасяния и щампи на общественото съзнание и подсъзнание. Те ще влияят активно на принципа на Планетата, като я схематизират силно и я профанират. Разбира се, човекът ще чувства това, но всички опити да избяга от подобно умъртвяващо (всеки път по различен начин) влияние на Меркурий на Планетата по пътя на разширение на сферите на нейно проявление (например, търсене на нови възлюбени в случая на Венера) са обречени на неуспех, въпреки че ума, дори и груб, но гъвкав, може да се приспособи и някак да моделира подобно явление. Проработката на съвпада идва на първо място чрез проработката на Меркурий, тоест осъзнаване на ролята и смисъла на менталната дейност, което дава общото направление на енергийните потоци и планетарни принципи, но без да ги променя. Тук проработката е сложна, тъй като изисква преустройство на мисленето, отказ от тежки праволинейни социални щампи и преход към работа с по-леки и гъвкави мисъл-форми, способни на адекватно взаимодействие с принципите на Планетите. Например, съвпадът на Меркурий с Марс при силен Меркурий на ниско ниво на проработка дава не човек, а практически робот. Той е длъжен всяко активно действие отначало да моделира в главата си, защото не умеє да се доверява на чувствата и логиката на своите непосредствени енергетични прояви.

Проработката на аспекта дава големи творчески способности. Проявяват се във вид на тънко и изобретателно косвено ментално управление на принципа на Планетата в тези моменти, когато това е необходимо.

СЪВПАД НА ВЕНЕРА

Да причиниш полза на обществото може само ако предварително го отделиш от себе си.

Съвпадът с Венера дава на принципа на Планетата силни социални и естетически акценти. На ниско ниво в сферите, които се управляват от Планетата, този човек ще бъде естетически капризен и социално детерминиран. Общественото мнение и принципа "както при хората" ще бъдат за него много съществени. Ще му бъде много трудно да освободи принципа на Планетата от действията на социалните клишета. Това понякога може да

доведе до смехотворен догматизъм и нелепи непредсказуеми ефекти при опитите да се приложат социалните щампи в съвършено неподходящи за това ситуации, в което и ще се проявява (на това ниво) творческия почерк на Абсолюта.

Друга особеност на влиянието на Венера върху Планетата в съвпад с нея е акцента на любовта, не задължително еротична. Проработката на аспекта дава Божествена светлина на всяка проява на Планетата. На ниско ниво човекът не възприема проявленията на Планетата, ако към нея не е прибавено любов и социално внимание, насочени към човека, въпреки че (кармично) той е длъжен не толкова да получава, колкото да излъчва любов в съответните ситуации. Например, дете с Венера в съвпад със Сатурн може да бъде заставено да се занимава систематично или просто да се съсредоточава само с добро, ласка, любов, нежни уговорки и т.н., но никога с принуда. Насмешката в обществото ще го накара буквално да се забие в ъгъла и да заплаче. На ниско ниво Венера отпуска Планетата, прави човека в съответстващите области социален паразит и изтънчен егоист, но при проработка егоизма отстъпва място за служене на хората. Например съвпад на Венера с Луна може да даде лаком човек и ценител на кулинарията, който се грижи изключително за своя стомах. При проработка - забележителен кулинар, който оформя своите ястия като че ли за художествена изложба. Същото се отнася и за сексуалния му живот.

СЪВПАД НА МАРС

Истинската тежест е невидима. Истинската сила не се усеща.

Съвпадът с Марс дава на Планетата сила, на ниско ниво разрушителна. Принципът на Планетата някак се надува с енергия, но, ако не може да се отправи конструктивно, най-често се реализира в агресия и разрушения. Например, непроработен съвпад на Марс с Луна дава агресия към собствения организъм, а със Сатурн - необикновени препятствия при опитите за самовглъбяване и съсредоточаване. Например, със звън се разбива стъклото и в стаята влетява футболна топка.

Тук проработката върви не толкова по линия на обуздаване на своята излишна енергия в областите, които са управлявани от Планетата, въпреки че отначало и това умение е необходимо, колкото по пътя на изтъняване на енергията на съпада, повишаване на съответстващите вибрации. Например, при съвпад на Марс с Луна по-добре е да не се развива мускулатурата, а да се учи управляване на психическата енергия (висши степени на хатха-йога, автотренинг и т.н.). При съвпад на Марс със Сатурн най-добре е да не се правят усилия за борба със съблазните, разконцентрирането и т.н., а да се работи над дълбочината на съсредоточаване и сила на концентрацията. На високо ниво Марс дава на Планетата точно тази енергия, която е необходима на нея във всеки конкретен случай и качествено повишава нейните творчески възможности, но за това се изисква да се осъзнае лъжливостта на този привлекателен принцип: "силно - значи хубаво". Освен това да се ликвидира силовото подчинение на Планетата на Марс, което е характерно за ниското и средно ниво, особено когато Марс в хороскопа е поставен по-силно от Планетата (например, при съвпад на Марс с Венера човек дълго време чувства и цени само красотата с елементи на видима сила).

СЪВПАД НА ЮПИТЕР

Като стоиш на плещите на гигантите, виж, дали не са се прегърбили.

На ниско ниво съвпадът на Юпитер дава на Планетата остро чувство за собствена значимост. На човекът искрено му се струва, че всички негови прояви в съответстващите области са необикновени важни и значими. Тук той притежава големи възможности и всички, които разбират това, са длъжни да му помагат и да му служат безкористно. Действително, ПОТЕНЦИАЛНО този аспект дава голямо разширение на принципа на Планетата и време на незаслужено с лични усилия вървене (особено при силен Юпитер). Например - високо покровителство. Опасността тук се състои в това, че човекът е склонен да възприема тези възможности не като дадени, както е и в действителност, а в чисто

егоистичен аспект - като радостно потребление. Проработката се състои в осъзнаване на своята отговорност за всички юпитерови дарове и възможности като групови ценности и най-ефективното, най-творческото им разпределение. Съвпадът на Юпитер означава интензивно повикване на егрегора и човекът (кармично) е длъжен не само да употребява даровете, но и да влезе в егрегора и да произведе с него (или в него) необходимата работа, или да отдаде открилия се канал на подходящ човек. Например, съвпад на Юпитер с Марс означава, че при човека ще има много енергия, която идва от най-разнообразни източници, но също и силно изкушение да я разхвърля хаотично, безмислено и неефективно. Нищо, че той самият дълго време ще счита подсъзнателно, че всяко негово активно действие е безупречно и носи благодарност в чист вид. На високо ниво на проработка този човек открива високи енергетични и духовни канали на другите (въобще съвпадът на Юпитер е аспект на проповедника).

СЪВПАД НА САТУРН

Течението на времето се забавя само по себе си.

Проблемът се състои в това да го забележим.

Съвпадът на Планета със Сатурн ограничава и замразява нейния принцип. Тук кармичното изискване се състои в нейната дълбоката проработка. В частност - освобождаване на принципа на Планетата от повърхностни егоистични програми, които изискват конкретна отплата за всяко незначително усилие. Например, съпада на Сатурн с Меркурий дава човек, който зле разбира необмислените неща и да се бори с това е безполезно. Ако човекът се опита, което е много характерно за ниското ниво на проработка на аспекта да игнорира интензивното налягане на Сатурн, което го заставя да мисли дълго и грижливо, то неговото рационално мислене просто ще се заклинни. Той ще загуби всяко съображение въобще, защото усеща върху себе си творчеството на Абсолюта във вид на разнообразни нелепи и трагични ситуации, където той попада поради своето лекомислие, а на практика поради мързел и безотговорност.

В началото на проработката на съпада на Сатурн изисква влизане в себе си и осмисляне на принципа на Планетата в рамките на своя живот и жизнена философия, което често бива мотивирано от продължителни външни ограничения. По-нататъшната проработка преминава вече в не толкова твърди условия, както първичната, но тук от човека се иска доброволно смирение и доброволно подчинение в посока принципа на Планетата в ситуациите, когато тя става активна, което дава много високи резултати и пробив към голямо творчество в сферите, които са управлявани от Планетата, въпреки, че първоначално да се повярва в това е трудно, тъй като съвпадът на Сатурн дава, напротив, впечатление не просто на отсъствие на способности, а откровено тяхната отрицателна величина, често комплекс за непълноценност и в същото време изключително силен и дълбок вътрешен стремеж към усвояване принципа на Планетата.

СЪВПАД НА ХИРОН

По-добре е користо да служиш на Бога, отколкото безкористо на дявола.

Съвпадът с Хирон дава на Планетата особено чувство за хумор, което в началото околните ценят повече, отколкото самия човек, тъй като шегите са насочени към самия него. Този аспект дава кармична необходимост от нестандартна проработка върху принципа на планетата. Стимул за това се явява застой на развитието и неразбираемо-хаотични ситуации, в които се усеща вътрешен смисъл, но е невъзможно да бъде разбран, ако остане на първоначалните житейски позиции. Така, Хирон съвпад Луна, може да даде необикновени и обикновени, но неподдаващи се на лечение със стандартни методи болести. Те могат да измъчат човека, докато той не се обърне към методи, които официалната медицина счита за шарлатанство или във всеки случай за много подозрителни. Обаче, само хармоничен съвпад с Хирон дава бързо решаване на проблемите на границата с чудото. Обикновено от човека се изисква сериозно усвояване и материализация (в краен случай за себе си) на нови и в началото полуфантастични

възгледи, прийоми и методи. Често се изисква вътрешна работа в областта на програмите на подсъзнанието, които са управлявани от Планетата. Например, проработката на Хирон означава ревизия на своите възгледи (често в началото свършено неосъзнавано) за съдбата, духовното очистване и покаяние, взаимовръзката между личната и световната карма ("ролята на личността в историята") и т.н.

Проработката на съвпада дава необикновени творчески способности в области- те, които са управлявани от Планетата, прийоми и методи, като създават ефекта на чудото, но в същото време напълно "научни" и "рационални" от гледна точка на следващото поколение. Основният методичен принцип на Хирон е: "да разбереш значи да привикнеш". Смисълът на съвпада на Планета с Хирон се състои все пак не в качествено новите варианти на развитие на принципа на Планетата, а в разширяване на съзнанието, което става с нейна помощ.

СЪВПАД НА УРАН

Величието на направеното от тях е такова, че може да се помести само в мания.

Това е нелек аспект, тъй като в сферите, управлявани от Планетата в съвпад с Уран, човекът, иска или не, от време на време става опитно зайче на Абсолюта, чиито пътища се неизповедими, особено в началото. Това е много силен аспект и ако човекът съумее да се приспособи към ритъма на съдбата в областите, управлявани от Планетата и се научи да чете или поне да обръща внимание на знаците на кармата, които се отправят към него, той не само ще съумее да запази себе си (и обкръжаващите) от множество неприятности, но и ще прояви изключително нестандартно възприемане на света, а е и възможно е да го посетят почти гениални идеи. За съжаление, човекът ще преувеличава тяхната ценност. Тези елмази се нуждаят от обработка, след която остава брилянт, със значително по-малко тегло.

Ако съвпадът е силно ранен, то натоварването на Планетата може да се окаже непоносимо за човека и в съответстващите области ще му бъде трудно да остава в социално приемливото пространство, тоест много идеи и постъпки ще бъдат свършени, но непонятни за другите хора и над човека ще застане сянката на психиатрично заведение. Трябва да се учи да приземява своите фантазии и да оглажда острите състояния. Необходимо е да натовари хармоничните аспекти на Планетата или нейния диспозитор и, както обикновено, помага проработката на Сатурн и изработване в себе си на уважение към външните реалности (проработка на X дом), а също и чувство за хумор (проработка на Хирон).

При хармонични аспекти към Планетата, този съвпад е най-опасен за обкръжаващите, особено за онези, които активизират Планетата. Заедно с това се проявява неговата неочаквана изобретателност, избухване на идеи и енергия.

СЪВПАД НА НЕПТУН

В безсмъртието на душата трудно може да повярва човек, който няма душа.

В областите, управлявани от Планетата в съвпад с Нептун, човекът трудно може да се съсредоточи. При него започва медитация, която (без проработка на аспекта) се води от нисшите програми на подсъзнанието, като се старее да постави всички прояви на принципа на Планетата в подчинение на егото. Нептун създава в съответните сфери постоянно преиначаване на виденията, лъжливи положения, изкушения на съзнателна и несъзнателна измама, при което - е много трудно да се освободиш от тези влияния, тъй като непроработеният съвпад дава дълбоко и силно проникване на нисшите октави на Нептун в принципа на Планетата. Например, ако Нептун е в съвпад с Венера, то на ниско ниво на проработка на аспекта човекът постоянно ще попада в лъжливи положения. Или просто ще лъже в социалните контакти и любовта. Но и едното, и другото, а също и достъпните видове изкуство ще бъдат за него източник на неспирни наслаждения, и проработката ще даде истински познавач на изкуството, а може би и художник. Значително по-сложна е проработката на съвпада на Нептун със Сатурн, тъй като

нисшите октави на Нептун отклоняват очи от Сатурн и човекът е практически неспособен за концентрация (при него бързо започва нисша медитация и вниманието си отива) и самовглъбяване. Те са необходими за приучаване към дисциплина и вътрешна честност. Тук помага проработката на Плутон (който, между другото, цялата втора половина на XX век стои в секстил с Нептун, като обещава поддръжка) - единствената планета, която е способна да разсее чара и измамата на Нептун.

На високо ниво на проработка съвпадът с Нептун дава на човека, в управляваните от Планетата сфери, рядката способност за истинско РАЗБИРАНЕ, високи медитации и външни действия. В тях човекът може да изрази Неизразимото, но не всички са способни да видят това.

СЪВПАД НА ПЛУТОН

Като преследва човека, съдбата не си поставя за цел да го достигне.

В областите, управлявани от Планетата в съвпад с Плутон, човекът ще усеща диханието на съдбата. При силна енергетика, това дихание ще усещат неговите обкръжаващи, особено активизиращите Планетата. Смисълът на тази съдба се състои в чистка и обновяване на принципа на Планетата във вида, в който той се материализира в съдбата на човека, което се определя не само от наталната карта, но и от личния избор на човека в течение на живота. На ниско ниво на човека ще му се струва, че в сферите, които са управлявани от Планетата него като че ли го дебнат нещастия и безвъзвратни загуби. Тук той следва да се приучи към смирение и да се учи да работи на висшите вибрации на съответстващите потоци, иначе могат да го чакат най-неприятни последствия (при хармонична Планета и карта като цяло те често настигат не него самия, а най-близкото обкръжение). Особеността на проработката на съвпада с Плутон се състои в това, че Плутон НИКОГА не смята, че човек е в достатъчна степен чист и, в сферата на живота, където е активен принципа на Планетата, човекът усеща това добре. Проработката тук се изразява в смяна на инструментите, които използва Плутон - машина за боклуци и бака, метла и гребло или четчица и цигарена хартия.

На високо ниво на проработка този аспект дава дълбоко проникновение в екзистенциалните проблеми на дома, в който се намира съвпада, а също и сферите, управлявани от Планетата. Дава възможност за много тънка проработка на нейния принцип и способност с незначителни въздействия да решава в съответстващите области големи кармични проблеми.

Глава 2 ОПОЗИЦИЯ

Число 2, управител Венера; в заточение Марс; в екзалтация Сатурн; в падение Слънце.

Числото 2, което характеризира аспекта опозиция, символизира разбирането на противоположностите, двете части или принципа, всеки от които има най-интимни, но често недоизяснени отношения с другите. За опозицията на ниско ниво е характерна ситуацията на алтернативата: или - или, и трето (видимо) не е дадено, в краен случай на това ниво, на което става взаимодействието. Аз или той, нападение или защита, приятел или враг, мъж или жена, светлина или мрак - подобни взаимно изключващи се по форма противопоставяния са много характерни за непроработената опозиция. Тя по принцип е неустойчива, тоест ненамиращите общ език принципи на планетите в условията на противопоставяне могат неочаквано да сменят една друга без предупреждение. Това често създава много остри и дисхармонични ситуации. Наличието на опозиция в хороскопа означава, че принципите на съответстващите планети ще бъдат поставени в такива условия, когато им се наложи да работят заедно, като при това изпълняват (диалектически) противоположни функции. (Например затова, защото те най-често са разположени в противоположни домове и знаци, но не само поради това: принципите на

взаимно допълване и, на ниско ниво взаимоизключването, присъщо на аспекта опозиция като такава, ще бъдат наложени на планетите в опозиция, даже ако аспекта е скрит).

Опозицията е обръщение на аспекта съвпад. Проявява се в това, че ако съвпа-да сам по себе си съединява, събира заедно, здраво залепва, макар и по не най-добрия начин, принципите на планетите, то опозицията обратно. Тя поставя пробле-ма за тяхното взаимодействие, тоест постоянно създава във вътрешния и външния живот на човека ситуации, в които неизбежно участват и двете планети, които образуват опозиция, но при това принципите им на ниско ниво се оказват взаимоиз-ключващи се. Разбираемо е, че това често води до конфликти, характера на които ще покаже положението на опозицията в хороскопа. Общият смисъл винаги е един: обучение, най-често от своите грешки, на мъдростта на сътрудничество на високи вибрации, тоест проработени планети, домове, знаци.

По такъв начин, ако основната задача на проработката на съвпада е конструктивизация на заложените в нея възможности, в частност творчество и енергия, то главната задача на опозицията - е на първо място конструктивизация на отноше-нията между планетарните принципи. При задълбочаване на проработката на съвпада и опозицията, двойствеността между тези аспекти се проявява и по други начини.

ВЕНЕРА КАТО УПРАВИТЕЛ НА ОПОЗИЦИЯТА дава на човека във всяка ситуация, в която участва планетата, възможност за избор на своето отношение към планетар-ните принципи и повече или по-малко акцентиране на единия от тях. Трябва да се знае, че тези възможности съвсем не са безгранични. Всеки мажорен аспект - и опозицията в частност, изискват проработване на взаимодействието между планетар-ните принципи. Опитите за съсредоточаване върху една планета с пълно игнориране на другата, която е в опозиция, водят до това, че след кратко време ситуацията се обръща така, че целия акцент се пренася върху другата планета. Все едно кар-мата говори на човека: ето, погледни, какво съкровище щеше да изпуснеш за малко. Венера прави много, за да смекчи ситуацията на противопоставяне и видимо-то взаимоизключване на планетарните принципи. Тя винаги показва път за сътруд-ничество, дава (при минимално желание от страна на човека) прекрасни възможности за възприемане на двата планетарни принципа. А главното - създава в свойствения на нея мек стил обща атмосфера, която настройва към сътрудничество. Тази атмо-сфера се проявява различно, но най-често във вид на общо усещане за перспек-тивността и етичността на съгласуването и взаимното приспособяване на планетните принципи и безсмислеността и неестетичността на тяхната конфронтация или взаимно игнориране.

Влиянието на Венера върху опозицията на ниско ниво на проработка се проявя-ва също в нейната социална екстериоризация, тоест специфичните за опозицията вътрешни проблеми се извеждат във външния свят във формата на социални отношения с други хора. Често в такива отношения човекът се старее да си присвои принципа на едната планета, като отдава другата на партньора. На високо ниво на проработ-ка влиянието на Венера се проявява, в частност, в естетическото усещане. То идва от синтеза на планетите в опозиция и в социалната значимост на човека, осъщест-вил такъв синтез. В съответните области той се явява един вид кристал на устой-чиво равновесие, който може да стане катализатор за голям социален прогрес за достигане на равновесие и, даже сътрудничество в острия конфликт, който терзае антагонистично настроени групи хора много векове.

МАРС КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ОПОЗИЦИЯТА дава на този аспект скрита енергия, която може да бъде съвсем неразбираема както от самия човек, така и от самото му обкръжение. "Защо с такава разпаленост да воюваме със собствената си жена или дете, когато вече отдавна е ясно, че това не води към нищо хубаво?" Отговорът на този въпрос не може да даде никой, а още по-малко конфликтите, които идват по отдавна установен сценарий, които са проверявани не толкова по интонацията, но и всички думи и изрази продължават година след година, като че ли срещу волята на участниците. Следва да се подчертае, че енергията на Марс като намиращ се в заточение в опозицията се проявява не външно, а именно по вътрешен, скрит начин. Например - в дадения случай не в интензивността на сцената между съпрузите, а в тази завоалирана сила, която създава,

често въпреки волята на участниците, конфликтни ситуации и буквално ги натиква в конфликта - а те се карат вече сами, със собствената енергетика и личния Марс.

Така Марс дава енергия, която противостои на мекотата и ленивостта на Венера, като не дава възможност на човека да балансира опозицията по метода "и на нас, и на вас", а също "на всяка страна полагаемостта се". Той създава напрежение около проблемите на взаимоотношенията на планетите в опозиция и това напрежение трябва да се преодолява при проработването на аспекта. На високо ниво влиянието на Марс дава изключителна устойчивост от синтеза на тези две планети.

САТУРН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ОПОЗИЦИЯТА при ниско ниво на проработката придава на съответстващите жизнени ситуации на човека определена твърдост. Това ще рече еднотипност на рисунъка, който се повтаря отново и отново, както във вътрешния живот, така и във външния. За опозицията е характерно повторението на едни и същи ситуации и типове конфликти както с един и същ партньор, така и с различни хора. Това привежда човека отначало в недоумение, а после в отчаяние, тъй като в него се създава впечатление за затворен кръг на съдбата, излизането от който е невъзможно. Но не е така. Първо - винаги има надежда за активизация на Юпитер, който безплатно открива нови възможности. Второ, което е по-съществено, затворения кръг, определен от каквото и да е сюжет във вътрешния или външния живот, продължава до този момент, докато човекът не осъзнае кармичния му смисъл и не направи необходимата вътрешна работа, за да разбере програмата на подсъзнанието, която актуализира този сюжет и да отслаби нейната власт над себе си, като я трансформира в по-конструктивна. След това този "омагьосан" кръг се разсейва и започва нов етап на живота и развитието.

На високо ниво на проработка на аспекта Сатурн дава на човека мъдрост във въпросите, които са свързани с принципите на планетите в опозиция, умение да намери най-точен и ефективен способ за сътрудничество във всяка конкретна ситуация, което се явява първа стъпка на пътя към окончателния им синтез.

СЛЪНЦЕТО КАТО НАМИРАЩО СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ ОПОЗИЦИЯТА на ниско ниво на проработка дава лъжлива инициатива, която се изразява в стремежа на самия човек да избере една от планетите в опозиция и да акцентира на нея максимално, като игнорира или възприема принципа на втората планета като недвусмислено враждебен. Символичното падение на Слънцето видимо му дава такъв избор. За грешките тук е необходимо да се разплатим със загуба на възможността за каквито и да било конструктивни взаимодействия между планетарните принципи, тяхната изолация и твърда конфронтация. Това е свързано с управлението на Венера, която прави планетите в опозиция много чувствителни към лошото им разбиране и насилственото им потискане. За да се разбере тази особеност по материала от своя живот, трябва да се приложи към конкретната опозиция, която стои в хороскопа, нещо много трудно на човека. Не е така просто да открие в себе си планетарния принцип, още по-трудно е да се научим да го възприемаме като имащ самостоятелно съществуване. Само на високо ниво на развитие човекът се учи да се отнася към планетарните принципи с уважение, като допуска, че съществуват и имат самостоятелна воля. Той се вслушва в нея.

На високо ниво на проработка на опозицията, влиянието на Слънцето, като намиращо се в падение се изразява в това, че човек освобождава планетата в опозиция от своето волево управление. При това самата ситуация поставя акцентите върху тях, а той само внимателно проследява относителната им сила и многочислените и разнообразни начини на тяхното взаимодействие. Човекът регулира, ако е необходимо, само акцентите на главното направление с безлично внимание. За това обаче, е нужно доста добре да разберем своето подсъзнание и да доведем Слънцето до четвърто ниво на проработка, иначе на планетите в опозиция ще действат неосъзнати волеви импулси, които се направляват от егото, а след това са дълбоко лични.

На първо ниво на проработка на опозицията човек практически не забелязва действията на Венера и, фактически усеща основно влиянието на планетата в заточение, тоест Марс. Влиянието на Венера се изразява в пълна социална екстериоризация (тоест специфичните за опозицията вътрешни проблеми се извеждат във външния свят във

формата на социални отношения с други хора) на вътрешните проблеми, тоест вместо това, да нагласи конструктивното взаимодействие на принципите на планетите в опозиция, човек създава във външните ситуации поляризация, като че ли си присвоява едната планета и отдава другата на партньора, на група или на света. В резултат недоговорилите се планети започват и, най-често много твърдо да изясняват със себе си отношенията, на база външния живот на човека. При това са характерни конфликти и проекция на вина на партньора и външния мир, въпреки че отговорността за дисбаланса и дисхармонията лежат в самия човек, който екстериоризира своите собствени нерешени вътрешни проблеми и недоработените замисли.

Най-често от двойката планети в опозиция човек си присвоява (тоест рязко акцентира) по-силна и по-проработена планета и, като че ли изхвърляйки другата във външния свят, казва: вземете, на когото се падне. Попада, естествено, на човек или ситуация, които най-ясно осветяват неговите вътрешни недоработки в областите, свързани с втората планета. Той не разбира това, като упорито игнорира действието на принципа на втората планета върху себе си. Неговата позиция е: "Това са ваши проблеми". Но, както и да се старее, в някой момент кармата обръща акцентирането обратно и проблема с нелюбимата и непроработена планета застава в целия си ръст, разбира се във връзка с взаимоотношенията с първата, но сега вече в качествено противоположна ситуация. Такава рязка промяна на акцентите често води до конфликти и неприятности. Ако има смекчаващи хармонични аспекти към опозицията, тези неприятности след известно време минават и на човека се удава да възстанови изходния мил на сърцето му акцент. Човекът не се старее да направи никакви изводи от произлязлото. Но дори подсъзнателно нещо запомня и усвоява.

На второ ниво на проработка на опозицията човек вече е способен да възприеме (поотделно) принципите на двете планети. Познати са му и привични ситуациите с изразено доминиране както на едната, така и на другата. Преди всичко това са ситуации на домовете, в които се намират планетите и човек се проявява в тях съвършено различно, като напълно игнорира принципа на планетата, която се намира в опозиция на активния в дадения момент дом. Независимо от това, този принцип се усеща в обкръжаващото го пространство, като често се материализира в конкретни хора, което понякога води до конфликти. Понякога обаче се възприема като силна помощ, но сътрудничество между планетарните принципи засега няма, както и взаимно разбиране. От друга страна - на това ниво човек вече усеща наличието на двата принципа вътре в себе си (и, разбира се, във външния свят), но още не е в състояние да ги управлява едновременно, единия от тях обезателно екстериоризира. Второто ниво на проработка дава значително по-голяма устойчивост на опозицията (тук вече имаме две стабилни състояния - с акцент на първата и на втората планета), но в момента на смяната на акцента за човека е съвършено неуправляем и често е неочакван, ако не маргинален. Независимо от това, вече на второто ниво на проработка опозицията, както и съвпада, не трябва да се разглежда като дисхармоничен аспект, тъй като в голяма част от времето опозицията играе по-скоро положителна роля, като помага (макар и грубо) на човека да намери правилната линия на поведение във възникващите ситуации. Като цяло може да се каже, че на това ниво в подсъзнанието на човека между планетарните принципи няма разбиране и отчетлива взаимопомощ. Но има признаване за съществуването и на едната, и на другата, и уважение към другата като обективно съществуваща, а понякога и превъзхождаща сила.

На трето ниво на проработка на опозицията човек започва да разбира, че принципите на планетите в живота му са интимно свързани и забелязва влиянието на втората планета, когато е активна първата. Той вижда пътя, по който може да постигне синтеза и се учи на сътрудничество на планетарните принципи в ситуации на изразен акцент на всяка от тях. Във външния живот това говори за голяма устойчивост в различните ситуации и умения на човека да стабилизира не само себе си, но и другите. Но така или иначе, при ситуация с активна опозиция на това ниво на проработка винаги се подразбира отчетливо доминиране на едната от планетите. В тези случаи, когато съотношението на техните сили не е очевидно, на човека му става неудобно. Той по

волеви начин поставя (вътрешно или външно) акцент на едната от планетите, като осъществява известно насилие над двете и понякога извършва отчетливи грешки. Резултат от такова волево разместване на акцентите се явява ситуация, при която самопроизволно, неочаквано и неуправляемо те се сменят, тоест доминиращата планета изведнаж става слаба, а слабата - доминираща. Това често напълно изкарва човека от равновесие и външния свят му се струва хаотичен и неуправляем, а вътрешния - непостижим, което му дава стимул към по-внимателно изучаване на принципите на планетите в опозиция като фактори на вътрешния живот. Човекът започва да постига двойнственост и взаимовръзка на съответните програми на подсъзнанието, макар че не е силите му да подреди адекватното им взаимодействие. Казано с метафора, на това ниво планетарните принципи са придобили автономия, частично са познати и си оказват една на друга определени услуги. Във всяко общо дело обаче единият трябва да бъде отчетлив лидер, въпреки че жизнените ситуации се композират така, че се изисква работа с доста по-добро разбиране и съгласуване на страните, което човекът чувства, но не може засега да постигне.

На четвърто ниво на проработка на опозицията човек постига синтеза на планетите, тоест такова съвместно действие, когато проявяването на планетарните принципи не може да се отдели. При това ситуацията сама подсказва на човека взаимното разпределение на планетите и въпроса коя от тях е по-силна в дадения случай го вкарва в задънена улица, защото се оказва безсмислен. За това обаче, се изисква голяма предварителна вътрешна работа. Отначало по оформянето на програмата на подсъзнанието, която съответства на планетарните принципи. След това - по тяхното съгласуване на базата на конкретни жизнени проблеми: всяка от програмите трябва да знае сферата на своята и чуждата компетентност и да извиква другата тогава, когато това е възможно и необходимо. Само след това става възможен синтеза на тези програми в един обем.

За синтеза на планетите в опозиция е характерна извънредна устойчивост на съответните програми на подсъзнанието и умението на човека да стабилизира най-острите външни ситуации, които активизират поне една от планетите в опозиция. Увереното включване на противоположния дом и знак дават разширение на най-острите ситуации и откриват съществуването на неочевидна, но много надеждна допълнителна опорна точка, за която по-рано никой не е мислил или смятал за реална. От друга страна, устойчивостта на синтеза може да се усеща само от самия човек, в крайна сметка това е винаги и на първо място факт на неговия вътрешен живот, елемент на вътрешното му равновесие. Във външния свят, особено ако една от планетите в опозиция е съществено по-силна от другата, тя ще бъде и по-активна в мнозинството ситуации и, въпреки че във всичките си прояви внимателния наблюдател ще усети и влиянието на втората, взаимното разположение на акцентите определя Абсолюта, а не самия човек. На това ниво неговата воля се реализира в управлението на своето внимание, което се направлява главно чрез отреагиране на външните и вътрешните ситуации и прояви на планетарните принципи.

ОПОЗИЦИИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Описанието на действието на опозицията силно зависи от нивото на проработка на аспекта, а също и от неговото положение в хороскопа, тоест домовете и знаците, които заемат планетите в опозиция, техните останали аспекти и т.н. По-долу са приведени не тълкувания, а по-скоро общи съображения, от които следва да се ръководим при анализа на конкретна опозиция (ориентирани основно към първо-второ ниво на проработка). При това допълнително следва да се отчита, че опозиция на единична (тоест ненамираща се в съвпад с други) планета към стелиум (тоест множествен съвпад) рязко увеличава акцента на тази планета (и дома, в която стои) в картата, така че тя обикновено се оказва по-силна от всяка планета в стелиума и най-често нейния принцип към средата на живота на човека (а не рядко вече и в младостта) ще бъде проработен. Във всеки случай човек е длъжен да се приспособи към действието на тази планета и ще го отличава добре, докато

проработката на планетите в стелиума ще се окаже за него съществено по-сложна задача. По-трудна (но и по-хармонична) ситуация възниква при множествена опозиция, тоест опозиция на един стелиум към друг (или просто съвпад на две планети). В този случай човекът от детството се учи да живее в ситуация с два едновременно включени дома и, тъй като практически е непосилно да проследи превключването на акцента на планетите в опозиционните стелиуми, най-често и не се опитва да регулира това акцентиране със своята воля. В резултат автоматично частично попада на четвърто ниво на проработка на своите опозиции, което дава забележителна устойчивост при условие, че той не започва активно да налага личната воля. Външно това изглежда като постоянно възникващи заплашителни напрежения и опасности, които идват от всички страни, но, след неясното взаимодействие, някак се уравновесяват или преминават встрани от човека. Тук проработката на първо място идва по пътя на диференцирането на планетните принципи в стелиумите и след това различаването на цялото множество конкретни опозиции между планетите от стелиумите, което е трудно дори при чертаене на картата.

ОПОЗИЦИЯ НА СЛЪНЦЕТО

Преди това, да изпълниш намерението си, следва да разбереш, доколко то е твое.

Опозицията със Слънцето актуализира за Планетата проблема на нейните взаимоотношения с волята на човека и различните императивни обстоятелства, които възникват на неговия път. Само по себе си наличието на мажорен аспект между Слънце и Планета означава, че нейния принцип никога не ще се проявява независимо от волята на човека и определящите поведението му обстоятелства. Опозицията допълнително указва за известно противостояние на тези принципи, което често се съпровожда с екстериоризация на единия от тях. На ниско ниво това провокира конфликт - когато човекът по волеви начин се бори с тези или онези външни прояви на принципа на Планетата, или обратно, външните условия потискат проявата на Планетарния принцип, с който той сам се отъждествява.

Например, при опозиция на Слънце и Марс у човека ще има разнообразни конфликти и сражения с външния свят (на по-високо ниво - със самия себе си). Ако се вгледаме, можем да забележим, че те биват два типа. В първия случай човекът акцентира и интериоризира принципа на Слънцето и противопоставя на своята воля и цялост външна агресия (която на практика той провокира сам, със своя собствена инициатива). Във втория случай - обратно, приема агресивна марсова позиция и активно се сражава с императивната враждебна воля, като фактически се подчинява на външната инициатива, тоест няма своя. При това един тип конфликт може лесно да се превърне в друг, което лесно се забелязва по смяната на акцентирането на домовете, в които стоят Слънце и Марс.

При опозицията на Слънце и Луна човекът постоянно се бори със самия себе си, а хората, с които от време на време пристъпва в сражение, са фактически подставени лица, в които се възплъщава неговата воля и его. Необходимо е при този аспект да се приучи към сътрудничество и разбиране и на единия, и на другия, тъй като ако акцентира Луната, тоест приема позицията на егото, човекът веднага чувства как се съгъстват облаците на външния хоризонт, които заплашват да разрушат неговия дом, като го лишат от семейство и храна (във всеки случай така му се струва). Като приеме позицията на Слънцето, тоест активира волята и инициативата, човекът започва да действа така, че (действително) болезнено притиска своите жизнени интереси (защото така се получава, но той не може да ги обясни). Проработката на този аспект дава необичайна устойчивост в живота - това е например жена, способна да излекува мъжа си от алкохолизъм или психически болести и след това да отгледа заедно с него прекрасни деца.

ОПОЗИЦИЯ НА ЛУНАТА

Като укротяваш агресивността на своите желания, ти помагаш за установяването на мира на Земята.

Опозицията на Планета към Луната дава много пристрастно отношение на човека към Планетния принцип, който се усеща като жизнено важен и във всеки случай проявлението на Планетата той преживява много емоционално. На ниско ниво човек постоянно се опитва да застане на егоцентрични позиции, тоест да интериоризира и акцентира Луната, в резултат на което Планетния принцип се екстериоризира, често във вида на друг човек, на когото се проектира цялата собствена вътрешна неудовлетвореност и дисхармония, тоест партньора се обявява за виновен за всички беди, нещастия и неудовлетвореност на самия човек. Например при опозиция на Луна и Меркурий партньора, проявил невниманието да даде добър съвет, рискува да бъде прекъснат с истерия от типа: "Аз съм толкова нещастен, а цялата причина е в тебе и твоите идиотски съвети и разсъждения!.." В дълбините на душата човекът чувства, че нещата не са така прости, че Планетния принцип за нещо му е нужен, но да разбере, защо и как да го използва, като остане на чисто егоистични позиции, не е в състояние, което при ранена карта може да доведе до нервни и соматични болести. От време на време (ако Планетата е по-силна от Луната) става смяна на акцентите, Планетният принцип става по-силен от лунния и се интериоризира, а Луната обратно, излиза навън. На ниско ниво човекът продължава да воюва: с майката (или нейния образ), с детските омразни привички, с физическото тяло, собствената родина или народ, като приема в качеството на своя позиция Планетарния принцип (и дома, където стои Планетата). Например при опозиция на Луна към Венера се приема позицията: да бъде дебел и да ям много е некрасиво и човекът започва изтощителна диета, но това става до момента, когато Луната не си върне доминиращия акцент. Тогава човекът моментално подтиква стремежа към своята стройност и с наслада поглъща сандвичи с варено свинско месо, като без всякакви задни мисли гледа по телевизията съревнование по фигурно пързаяне.

Тук основният проблем на съгласуването на планетните принципи се състои в това, че Луната е длъжна да се откаже от идеята на всепоглъщащото потребление на Планетарния принцип (от това последния умира), но в същото време и да не умори човека от глад, тоест да се намери компромисна диета. Проработката е трудна, изисква самоотверженост, дисциплина (Сатурн) и вътрешна честност (Нептун, Плутон), но дава забележителни резултати: човекът много тънко, дълбоко и уверено усвоява Планетарния принцип, който става за него естествена и надеждна опора.

ОПОЗИЦИЯ НА МЕРКУРИЙ

Преди това, как да кажеш, помисли: не оскърбяват ли твоите думи мисълта ти?

Опозицията към Меркурий поставя проблема за съотношението на принципа на Планетата с рационалното мислене. Не следва да се мисли, че силен Меркурий в картата дава ум: последният се определя по-скоро от общото еволюционно ниво, а що се касае до Меркурий, то умът по-скоро зависи от неговата проработка, отколкото аспекти. На ниско ниво на проработка доминиращият Меркурий потиска Планетарния принцип с ментални шампи, профанира го и безжалостно го осакатява. Например при опозиция на Меркурий с Луната, акцентът на Меркурий води до това, че човекът мисли съвършено формално, в точно съответствие със социалните шампи: за да бъде здрав и щастлив трябва сутрин да правя гимнастика, на 20 години да се омъжа, да родя три деца и да работя, без да се напъвам. И човекът живее, КАТО СЧИТА себе си за щастлив или нещастен в зависимост от формалното съответствие на своята съдба по указаната схема. Не умее да слуша истинския глас на своите потребности, даже на най-примитивните, с изключение на тези случаи, когато Луната решително присвоява основния акцент в тази опозиция върху себе си, като напълно изключва Меркурий, а по-точно го подчинява на себе си, тоест допуска в главата си тези мисли, които самата тя генерира. Тогава човекът не може да се избави, например, от натрапчиви мисли за храна или примитивен, но сладостен секс, което рязко снижава еволюционното ниво на неговото поведение или води до силни фрустрации, неврози или депресии.

Тук проработката върви по пътя на уточняване ролята на мисълта в проявите на Планетарния принцип, който и е длъжен в като цяло да го насочи, но не може да бъде контролиран във всеки детайл и толкова повече не може да се управлява и да се заменя с груби ментални схеми. От друга страна, мисълта може да помогне в развитието на нови направления и материализации на Планетарния принцип. Човекът не е длъжен да му стане послушна прислуга, в което може да не се убеди веднага, като разбере немислимия хаос, който възниква след период на продължително господство на принципа на Планетата над този на Меркурий. На високо ниво, принципа на Планетата получава устойчив канал в ментален план, и в главата на човека идват само онези, необходими за развитието на Планетарния принцип мисли - това е усещане за послушанието на мисълта и езика, които с нищо не могат да се сбъркат. То дава в съответните ситуации чувство на абсолютна увереност в себе си (обкръжаващите започват да разсъждават за очевидната и неоспорима сила на таланта, макар че е по-правилно да се говори за устойчивост на отработената опозиция).

ОПОЗИЦИЯ НА ВЕНЕРА

Недостатъчната любов на света към тебе не се явява доказателство за пълния му егоизъм.

Опозицията на Венера поставя в сферите, които са управлявани от Планетата проблемите на взаимодействие със социума, етически или естетически, без да говорим за емоционални и, особено с любовта.

Ако акцента стои на Венера, то човекът се преизпълва със социална ориентация, стандартна етика и среща външните прояви на Планетарния принцип с всички оръжия на шампите на обществено съзнание и подсъзнание. Въобще всяка проява на Планетата той разглежда от естетическа гледна точка или още по-пристрастно, от позицията "харесвам - не харесвам", "обичам - не обичам". При това тук е характерна причудлива смес на двойно повече лични симпатии и антипатии с посочени от обществото стандартни подредби, които човек отначало не отличава от личните. Ако акцента стои на Планетата и човека интериоризира нейния принцип, то Венера се проявява като външен опонент, във вид на социални влияния (често враждебни), негативни етически и естетически оценки на външния свят, с който човек може яростно да се сражава, без да разбира това. Причините за антагонизма лежат във вътрешната небалансираност на принципите на Венера и Планетата. Например, при опозиция на Венера и Сатурн човек изпитва дълбоко желание да посвети себе си на сериозно изкуство. Ако той акцентира принципа на Венера, тоест възприема себе си като свободен художник, който няма никакви задължения, освен обитаването в света на Прекрасното, то той отхвърля принципа на дисциплината на Сатурн, а фактически го екстериоризира и отсъствието на действително опорни и целенасочени занятия (вътрешна разпуснатост, тоест слабост на Сатурн във вътрешния свят) привежда към активизация на Сатурн във външния свят.

Възникват разнообразни външни препятствия и въобще усещане за хладина на външния свят, който не одобрява човека. Обратно, интериоризацията на Сатурн, тоест фиксирането върху неговия принцип, когато човек се съсредоточава вътрешно и потъва в себе си, се натоварва със сериозна работа или просто твърдо игнорира целия свят, води до активизация на Венера във външния живот. Отнякъде се появяват гости с шампанско, покани за бал и оживяват влюбени или поклонници (в случай, че Венера има хармонични аспекти) или възникват резки социални конфликти, често с претенции към егоистично поведение на човека (ако Венера е ранена). Въобще мажорният аспект на Венера поставя проблема за любовта. В областите, които управлява Планетата в опозиция на Венера, за човека много скоро възниква въпроса - какво иска той: да обича, или да бъде обичан.

Проработката дава устойчиво сливане на Планетарния принцип с венериния. Всичките проявления на Планетата стават съвършени по форма. Те са изпълнени с любов към хората. В сферите, управлявани от Планетата, човекът ще има прекрасно разбиране и възможност да влияе на големи социални програми.

ОПОЗИЦИЯ НА МАРС

Като преодолееш външния враг, гледай, как той става вътрешен; като надвиеш вътрешния, следи, как той се екстериоризира.

Принципът на Планетата в опозиция на Марс постоянно ще се подлага на силово въздействие, при което да се нагласи взаимодействие с тази сила на човека ще бъде доста трудно. Ако основният акцент стои на Планетата и човек в известна степен се отъждествява с нейния принцип, то външната среда бързо става агресивна и започва да му пречи силно. Ако той започне да се бори активно с нея, то бързо харесва борбата и, като забравя за своите изходни планове, произтича преакцентиране на опозицията. В резултат - Марс става вътрешно акцентиран, а принципът на Планетата губи своето значение за човека, като преминава във външния свят и придобива ролята на врага, което се описва с известния афоризъм: "За каквото се борихме, на него се натъкнахме". Например при опозиция на Марс към Сатурн не трябва да се борим за дисциплина, може само честно според силите си да се стараем да бъдем дисциплинирани. В противен случай борбата завършва с крупни неприятности, външни ограничения (нисшата октава на Сатурн) и тържество на вътрешния хаос. Тук проблемът често се изразява в това, че човек усеща силата само при външни прояви на Планетния принцип, но е склонен да се бори с него, а когато победи и интериоризира Планетата, той напълно загубва своята сила. Най-мъчителни и непонятни са именно незабележимите моменти на преобръщането на опозицията, тоест преакцентирането на Марс и Планетата.

Проработката дава устойчива сила на проявата на Планетата, при това точно в същото количество и на тези вибрации, които са нужни и, следователно човекът получава по-голяма увереност в себе си и способност да балансира най-острите и напрегнати положения (свързани с принципа на Планетата и домовете, където стоят и управляват тя и Марс, а също и аспектите на тези планети). На ниско ниво и, особено при ранен Марс, неговата опозиция може да даде деструктивна агресия както на човека, така и на външната среда. Трябва да се има предвид, че неустойчивостта на опозицията, тоест честата неуправляема смяна на акцента на планетата, свидетелстват за нейната лоша проработка и обратно, систематичната работа по служенето и съзнателното управление се явяват най-ефективно средство за получаване на устойчивост и хармония със себе си и външния свят.

ОПОЗИЦИЯ НА ЮПИТЕР

Ако ти се гордееш с другите, ти се идентифицираш с тях, то като се гордееш със себе си, ти си длъжен върху някого да се проектираш.

Опозицията на Юпитер дава на Планетата (и на самия човек в управляваните от нея сфери) чувство за извънредна собствена важност. Действително, проработката на такава опозиция дава на Планетата изключително устойчиво (кармично), привилегировано положение и постоянно възникващите възможности за разширение на своя принцип, както в живота на самия човек, така и в живота на свързаните с това хора. Обаче, на ниско ниво няма конструктивното взаимодействие на юпитеровия и Планетен принципи и, в зависимост от акцента на планетите в опозиция, човек попада в едно от две възможни положения. По-приятно е разбира се, когато акцента е върху Юпитер и човек в сферите на влияние на Планетата вътрешно усеща себе си богат и потенциален благодетел на избраните по негово усмотрение. При това обаче, принципът на Планетата се губи за неговото самомнение, незабележимо се екстериоризира и започва постепенно да застава срещу самия човек. Например, опозиция на Юпитер към Венера може да даде талантлив и твърде ерудиран изкуствовед. На ниско ниво на проработка на аспекта, на човека само ще му се струва (но затова пък с пълна вътрешна увереност), че той блестящо се оправя в изкуството (и любовта). Той ще може постоянно да излиза със свои съждения и апломб и също така постоянно да попада на тясно, което впрочем няма да го смущава. (Подчертаната опозиция на Юпитер, например срещу стелиум, може да даде наред с големи възможности и способности и силни покровители, които са съвършено заслепени от собственото си величие, безумно самомнение и пълна некритичност по

отношение на себе си). Акцента на Планетата, обратно, дава активизация на разнообразни външни възможности за реализация на нейния принцип, което се явява за човека голяма съблазън, но проработката на аспекта лежи на пътя на разширяването именно на вътрешните възможности. Така, при опозиция на Венера към Юпитер тази алтернатива в ситуацията на акцента на Венера може да изглежда така: или външна слава, изложби, обществена и международна дейност, или смяна на творческия канал (усвояване на маниер или техника) и разработка на нов. Опозицията на Сатурн към Юпитер може в някакъв момент да постави човека пред такъв избор: или твърдо управление на многочислените поданици, или разработване и овладяване на обширните пространства на вътрешния свят. В живота може да потрива и едното, и другото, но по-важно е да не обърка порядъка на тези отрязъци от биографията.

ОПОЗИЦИЯ НА САТУРН

Човек прекрасно чува гласа на разума, но той му е противен.

Опозицията на планета към Сатурн актуализира проблема за вътрешната дисциплина и външните ограничения в сферите, които са свързани с нея. Въобще мажорен аспект на Планета към Сатурн дава дълбоко желание подробно да разберем нейния принцип, който първоначално е представен в човека в силно замразен и непроработен вид. За опозицията е характерно съпротивление на Планетарния принцип в своето проработване и задълбочено изследване. Изразява се в това, че само когато вътрешно човека се съсредоточава и пристъпва към внимателно разглеждане на проблема, той тук се променя, става плосък и свършено безинтересен. Непроработен Сатурн убива всяко желание във всяка материя, която засяга и в дадения случай този живот излиза навън, тоест Планетарния принцип неочаквано

проличава във външния свят и се оказва свършено недосегаем. В резултат в човека се създава лъжливо впечатление, че Планетния принцип му е абсолютно недостъпен, което във варианта на Плутон може да се преживее, а в случаите на Венера или Луна е много по-сложно, като са възможни фрустрации, неврози и пълно душевно вкостеняване. От друга страна, опитите за акцентиране принципа на Планетата и отъждествяването с нея често се съпровожда с пълно игнориране на сатурновия принцип, тоест на задълбочаване и грижлива проработка на вътрешния живот и в същото време води към усиление на твърдите сатурнови ограничения, които са управлявани от Планетата. Тук кармата изисква от човека поддръжане на много точно взаимодействие на принципите на Планетата с принципите на Сатурн, тоест необходимото самоограничение и точност на избраното направление. При лоша проработка и особено при неакуратни силови прийоми, което Сатурн не понася, Планетата може буквално да се заклин в мъртва точка (тоест нейния принцип ще се окаже напълно замразен от нисшата октава на Сатурн) и, да се излезе от там ще бъде много сложно. Помагат проработката на Нептун и Плутон и хармоничното влияние на Юпитер или Хирон. На високо ниво тази опозиция дава необикновена точност, дълбочина и ефективност на проявите на Планетата и голяма устойчивост в управляваните от нея сфери вследствие мъдрост и предвиждане.

ОПОЗИЦИЯ НА ХИРОН

Като навлизаш в себе си твърде дълбоко, ти рискуваш да излезеш от другата страна.

Опозицията на Хирон поставя пред планетата две основни задачи: качествено разширяване на нейния принцип и реализацията му в онези случаи, които по-рано се е смятало за тънки, най-тънки и въобще неуловими.

Обаче на ниско равнище Хирон дава не разширение и материализация, а хаос и спънки в развитието. Ако в дадения момент акцента в опозицията стои върху Планетата и човек се отъждествява с нейния принцип, то Хирон се проявява във външния свят и създава в сферите на планетата невероятна суета и безпорядък, немислими (често доста оригинални) препятствия и безизходици. Техният смисъл и причините, които ги пораждат

човек намира много трудно, макар че в крайна сметка всичко това го заставя да разшири своите възгледи върху принципите на Планетата и да ги усвои в значително по-широк мащаб, тоест фактически да премине на следващото равнище на работа върху Планетата. Ако той не прави това, то външните обстоятелства се подреждат така, че човек губи идентификацията с принципите на Планетата, последната се екстериоризира и се оказва във външния свят, извън пределите на досегаемост (така летеца става работник на летището) и основният акцент в опозицията преминава върху Хирон, който като се утвърди във вътрешния свят на човека, внася смут и хаос, крах на установените възгледи и често усещане за вътрешна безизходица, заедно със съпровождащото отчаяние.

Проработката тук върви по пътя на приемането и усвояването от Планетарния принцип на парадоксите на Хирон, докато той се шегува във външния свят, което дава на Планетата (и на човека в сферата на нейно влияние) необичайни, на границата на реалността възможности и таланти, които поразяват всички (самият човек също) със силата на своята убедителност. Проработеният Хирон е много материален, а проработката на неговата опозиция дава интересен вариант на таланта с устойчиви, небанални видения и творчески подход в сферите, свързани с Планетата. Например, проработката на опозицията Хирон към Плутон (което ще струва много на самия човек) дава необикновени критически способности. Да се излезе от остроумните, макар и резки забележки на този човек или да се изтласкат в подсъзнанието е много трудно, толкова те са точни, справедливи и убедителни.

За истинска проработка на опозиция към Хирон е необходима задълбочена вътрешна работа и усвояване на съзнателно управление на програмите на подсъзнанието, свързани със сферите на влияние на Планетата.

ОПОЗИЦИЯ НА УРАН

Като правило, Господ изразява Своя гняв лично, а когато ръцете Му се отпускат, ползва услугите на хората.

Опозицията на Уран поставя пред Планетата трудната задача да намери общ език с принципите на нестандартното, внезапността, блестящото озарение и най-мощна енергетика. Ето защо за човека е естествена задачата да се опитва да се отъждестви с Планетния принцип. В резултат - проявите на Уран идват най-често отвън, във вид на външни събития и ефекти, далеч не винаги приятелски (в сфери-те, свързани с Планетата), които въпреки своя пряк смисъл, следва да се учим да тълкуваме още и като знак на кармата. Понякога (за средния човек това е силно преживяване) акцентите в опозицията се сменят на противоположната планета и основния акцент за известно време се пренася на Уран. В това време с човека могат да станат (и произлизат от него) най-необикновени неща и събития, рязко да се променя гледната точка за света и себе си, възможни са озарения и проникване в света на подсъзнанието. Обаче, трудно се издържа дълго време на урановата енергетика (и неговите ментални послания) и временното умопобъркване или спира от само себе си с обратна смяна на акцента на опозиционните планети, или продължава вече под наблюдението на лекари-психиатри, балансиращи опозицията с помощта на психотропни препарати. Това се явява грубо и далеч не единствено средство, особено ако Уран има мажорни аспекти към други планети, които ако се активизират, може да се опита да снемем от него излишното напрежение.

Опозицията на Уран дава на Планетата блестящи идеи, които отначало се оказват съвършено несъвместими не толкова с нейните принципи, но по-скоро с актуалните обстоятелства на неговата проява в живота на човека и, в непроработен вариант той или напълно се подчинява на тези идеи (с риск за живота, психиката и кариерата), или напълно ги игнорира (което е възможно от рязкото активизиране на Уран, с описаните по-горе последици, особено ако е ранен). Проработката върви по пътя на тяхната адаптация към Планетния принцип, което му дава блясък, оригиналност и сила. На високо ниво опозицията на Уран дава на човека устойчиви творчески способности и гениални

прозрения в сферата на действие на Планетата, видения и влияние върху националната и планетарната карма.

ОПОЗИЦИЯ НА НЕПТУН

Лъжата не е подправка - тя винаги е основно блюдо.

Опозицията на Нептун на ниско ниво поставя проблема за външната и вътрешна лъжа и самоизмама в сферата на действие на Планетата. Възниква темата за нисшите медитации, тоест пороци: от тази тяхна разновидност, която се управлява от Планетата.

Акцентирайки Нептун, човекът може да изпитва наслаждение от най-ниските прояви на Планетата във външния свят, при което самоизмамата може да се окаже толкова силна, че човек въобще не съобразява, като че ли той участва в нещо подсъдно, недостойно или аморално. Обратно, акцентирайки принципа на Планетата, човек се сблъсква с лъжата и неразбирането във външния свят и искрено ще недоумява каква е работата, без да разбира това, че вътрешната нечестност, самоизмама и измамата на обкръжаващите води до установяване като цяло около човека на облак от нисши октави на Нептун и света започва да мами него самия, чрез отделни хора или просто според съдбата му.

Например, при опозиция на Марс към Нептун (на ниско ниво това е много опасен аспект) човек може вътрешно да се наслаждава на всяка своя външна активност, а особено агресията, без свършено да може да различи нейните деструктивни последствия за света и другите хора. След това ситуацията малко по малко се обръща и агресията на другите хора отива към него, а Нептун при това ще даде ефект на пълно неразбиране, обиди и несправедливости, случващи се с него, но всичко това със сладкия привкус на нисши медитации от мазохистичен тип. След това (о ужас!) акцентът на опозицията се сменя противоположно, изопачава се външната реалност, тоест човекът решително загубва разбирането на другите хора, а вътре тръгва разрушителна марсова самоагресия, възможно е с остро чувство на вина и разкаяние, които външния свят категорично не разбира и не приема. След това акцентите пак се сменят...

Проработката тук е сложна, тъй като изисква дълбоко интимни и същностни изменения в отношението на човека към принципа на Планетата. Той е длъжен да се научи да го разбира и обича, и да бъде в съответните сфери честен със самия себе си и външния свят, като начало да не лъже откровено. Например, опозиция на Нептун към асцендента (тоест Нептун в съвпад с десцендента) изисква човека да прекрати да лъже своите партньори и открити врагове (към което е твърде склонен), иначе той никога не ще излезе от облака на всеобщи лъжи и лъжливи положения.

На високо ниво на проработка, човекът получава устойчиво, тънко и дълбоко разбиране на принципа на Планетата, способност за високи медитации в нейните сфери, които той ще може внимателно и грижливо да донесе на другите хора.

ОПОЗИЦИЯ НА ПЛУТОН

Доброто в борбата със злото се омърсява.

Въобще мажорният аспект на Плутон кармично настройва Планетата за програма на изчиствания, често болезнени, но главно безвъзвратни загуби. Опозицията на ниско ниво противопоставя принципа на Планетата на изчистващото действие на Плутон. Човекът възприема последните като деструктивна агресия, отправена към него (в сферите на действие на Планетата) и се опитва да и противостои. В такъв случай той отчетливо акцентира Планетата и за него Плутон излиза във формата на външна съдба, нанасяща (разбира се) на невинния човек разрушителни удари, при това все от едно и също място (принципа на Планетата или дома, където тя стои).

Човекът може да роптае (тихо), да протестира (силно) или да се бори (отчаяно), но най-добре е да се смири и, главно - да разбере, че Плутон има предвид не унищожение на Планетарния принцип като такъв (при опозиция Плутон - Луна на човека понякога му се струва, че съдбата иска да унищожи него заедно със се-мейството, при което не

отведнаж, а по най-мъчителен начин), а само нейната нисша октава, с която на човека е най-трудно от всичко да се раздели. От време на време (човекът не забелязва това) картата променя местата на акцента в опозицията и пренася основния акцент върху Плутон, така че човека става проводник на очистващата роля на Абсолюта (съдбата) и прави с Планетния принцип във външния свят примерно същото онова, което не толкова отдавна съдбата е правила с него. Често, манифестацията на външната Планета идва чрез определени хора, попадащи под съдбовното влияние на човека, който, разбира се, може и да не подозира за това (с годините такива подозрения все пак възникват). Силните черни учители, имащи опозиция на Плутон могат дълго да съхраняват акцента на Плутон, грубо потискайки и унищожавайки Планетарния принцип у своите ученици, но обикновено възвратния удар на Плутон все пак ги застига.

Тук проработката става, на първо място, по пътя на изработване на смирение и изкореняване от себе си на примитивната жажда за пълна власт над проявите на Планетарния принцип в обкръжаващия свят и желанието да го преработим в другите хора, като съвсем изтребим всичко отвратително и негодно (например, опозиция Плутон - Венера дава стремеж към пълна власт над хората и особено над обекта на любовта, опозиция към Меркурий - към власт над умовете и придвижванията на хората, но не тази власт, която върви по висшата октава на IX дом, а "за да не смеят да говорят и даже мислят, че не е установено от мен!"). Човекът трябва да разбере, че неговият Планетен принцип може да бъде конструктивно използван във външния живот само след като е преминал грижлива плутонова чистка вътре в него, за което се налага да принесе немалко външни и вътрешни жертви. На високо ниво човекът получава възможност за висше развитие на принципа на Планетата и участие в рамките на крупни кармични програми.

Глава 3 Т Р И Г О Н

Число 3, управители Слънце, Юпитер; в заточение Меркурий, Уран; в екзалтация Плутон; в падение Меркурий.

Числото 3 символизира хармонията, естествения начин за разделяне цялото на части (например троичността на Бога). Ето защо аспектът тригон означава хармонично взаимодействие на принципите на планетите, което в различни ситуации и положения може да означава съвсем различни неща и в крайна сметка далеч не винаги хубави, тъй като най-удачния замисъл на еволюцията, засягаща човека, изисква от него съзнателно участие и съпротивление на своето нисше начало, което често възприема положителните ефекти на тригона изключително за своя сметка.

Първото усещане, идващо от тригона, това дори не е само сполука, колкото дадените от Бога устойчивост и защита от съдбата, които се възприемат като абсолютни, тоест винаги съществуващи и затова длъжни да съпровождат човека през целия негов бъдещ живот. Действително, тригон в хороскопа образува някаква област на устойчивост и хармония, също както и човек с хармонична карта сред останалите хора, но тази област може да стане по-голяма или по-малка в зависимост от поведението, тоест външния и вътрешен избори на човека, така че при конструктивна работа тя може силно да се увеличи и обхване съвършено неустойчиви по-рано области, а при нейно отсъствие да бъде, обратното, погълната от тях.

Тригонът действително дава сполука, Божие благословение и снизходителност, големи възможности и хармония, сами плаващи в ръцете на човека, но за съжаление, той активизира на първо място нисшето начало в него, принципът на потребление (нисшата октава на Луната) на най-разнообразни блага и самоутвърждаване не заради свои дела, а за сметка на другите. Заедно с това, тригонът облагородява всичко, което засегне, в това число и предизвиканите от него пороци. Откровеното преяждане изглежда като кулинария, женкарят - като ценител на женската красота, ленивостта изглежда разкошна, проститутката - куртизанка, невежата и нихилиста - философ и т.н. За тригон е характерно съждението "има нещо (човек, идея...) в това", въпреки, че при по-съсредоточен поглед

открива по-скоро противоположното обстоятелство: "най-главното в това (...) не е достатъчно". Работата е в това, че тригонът символизира хармония, дадена от природата, без всякакви усилия от страна на човека. Тази хармония се нуждае от разбиране и поддръжка, иначе пре-красното здание бързо стига до вътрешен упадък и въпреки мазилката и цветовете на неговите стени и балкони, много дълго остава в първоначална красота.

СЛЪНЦЕТО КАТО УПРАВИТЕЛ НА ТРИГОНА прави неговите ефекти императивни, независимо дали се отнасят за вътрешния или външен живот на човека. Когато се активира тригонът, всяка буря стихва и се възцарява безветрие. В безводната пустиня направо от пластовете дюни се пробива ключ и около него израства цветущ оазис и т.н. Даже вътрешните кавги затихват, злобната агресия пропада изцяло и ни се струва, че никога не е била и не може да бъде: така ютията глади гънките на влажно бельо и булдозерът изравнява местността. Всичко това може да става достатъчно грубо, оставяйки неизяснени отношения и потискайки или изтласквайки в подсъзнанието нерешените конфликти и противоречия, но външно фасадата ще изглежда много привлекателна.

Тригонът императивно извлича хармония от обкръжаващия свят и някак си насилствено я насажда в онези области, управлявани от съответните планети, или около човека като цяло, ако в картата има много такива аспекти. Външно това изглежда така. Ако човекът сам иска нещо, то той обикновено постига това, защото винаги му върви. Ако все пак е направил груба грешка или попада в неприятно положение, то обстоятелствата сами по себе си, често без негово пряко участие, се подреждат така, че всички неприятности отиват към неговите обкръжаващи, които най-често подбират хора, способни много да изтърпят и да направят за другия. Такава е обективната картина, но човекът и неговото обкръжение рядко я възприемат именно така: тригонът създава и силно болкоуспокояващо, и смекчаващо, и отклоняващо очите от неприятните ефекти, и самият човек просто смята, че всичко протича както трябва и иначе не може да бъде, а обкръжаващите виждат на първо място неговото обаяние и невинност, а също светлината на хармонията, с която той видимо ги озарява. Реално, за съжаление, тригонът често се явява вампир в елегантна опаковка, красив, уютен, разполагащ към себе си и безжалостен: вие сте му необходими дотогава, докато притежавате хармонията, която той може да вземе от вас, а когато тя свърши, контактите с него моментално приключват и се прекъсват - най-често някак сами по себе си, но понякога и по негова пряка инициатива. На високо ниво Слънцето дава на хармонизиращия принцип силата на императивното Божествено начало.

ЮПИТЕР КАТО УПРАВИТЕЛ НА ТРИГОНА дава оттенък на празничност, кралско величие и пищност. Проявата на тригона е някак осветен с ярка светлина. На високо ниво тази светлина се разпространява върху целия свят, на средно - само върху самия човек, а на ниско - никаква реална светлина няма, а се наблюдават само неговите отблясъци, които за секунди преобразяват просешките дрипи в кралска мантия и то най-често във въображението на самия човек. Юпитер в голяма степен прави тригон аспект на измамата и самоизмамата, не така, както Нептун, непосредствено преиначаващ реалността, но осветяващ проявленията на тригона с неестествено ярка светлина, така че останалата реалност изглежда сива, неизразителна и, главното, нямаща съществено значение. Последното се явява грубо заблуждение, което става очевидно, само когато активността на тригона отслабва, но времето често е изпуснато.

Влиянието на Юпитер дава на човека големи възможности за разширение принципите на планетите, образуващи тригон, домовете, където те стоят, и т.н. Обаче, с това разширение трябва да се занимаваме, иначе юпитеровата светлина постепенно се сменя със сивота, а пищния вход в двореца по неведом начин става тясна вратичка, която с времето нараства съвсем.

МЕРКУРИЙ КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ И ПАДЕНИЕ ПРИ ТРИГОНА символизира големи сложности в рационалното постигане и осмисляне на такива явления, като хармония и равновесие и, толкова повече участието на ума в тяхното създаване и анализ. На ниско (а често и на средно) ниво на еволюционното развитие на

човека елементите на хармония, щастие, сполуки в жестокия и дисхармоничен като цяло свят се струват като въпиещи прояви на несправедливост и дисбаланс. Възможно е (с някакви усилия) да се примирим с това, че един се ражда богат, а друг беден, един талантлив, а друг бездарен, но да се приеме за себе си този факт, че на някого несправедливо и безбожно върви, независимо от неговите старания и морален облик, а на друг, десет пъти по-достоеен във всички отношения, се изсипват едни неудачи и разочарования е извънредно трудно. Независимо от това, светът е устроен именно така, способностите, щастието и сполуките в него са ограничено количество, не достига за всички, и при това те са поделени явно неравномерно и несправедливо, ако гледаме от обидна гледна точка. Знанието на законите на кармата и виденията на нейната проява във външния живот дава възможност за конструктивно участие на рационалното съзнание в проявленията и работата на тригона, направляващи действията на планетите с отчитане на кармата. Но на ниско ниво Меркурий се проявява най-често деструктивно, в опитите на човека грубо да рационализира хармонията или да я реализира като примитивно всеобщо равенство.

УРАН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ТРИГОНА символизира факта, че хармонията е основана преди всичко на устойчивост и равновесие (статично или динамично), което рязко се нарушава от урановите прояви. Необузданият и незабавен, а главното, неразбраният и не интерпретиран Уран нанася съкрушителни удари върху тригона, взривявайки хармонията и равновесието отвътре. На ниско ниво на проработка на тригона, което се съпровожда със застой и концентриране на сивотата, това може да бъде все пак по-добро, отколкото бавна смърт чрез загиване, но не може да бъде разгледано като непосредствено хармонични прояви (подходящ е изразът "широко му е около врата"). На високо ниво на проработка, обратното, влиянието на Уран става извънредно важно и конструктивно, внасяйки в принципа хармония, освен релаксиращото, творческо начало (виж по-долу нива на проработване на тригона).

ПЛУТОН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ТРИГОНА му дава проявяващ оттенък, който на ниско ниво на проработка се изразява в това, че подареното щастие и хармония правят много отчетливи и релефни нисшите страни на натурата на човека, тоест акцентират и проявяват нисшите програми на подсъзнанието, особено леност, алчност и паразитизъм. Ако човекът, не обръщайки внимание на предупреждаващите знаци на съдбата, се опита да употреби всички възможности, сполуки и щастие, които предлага тригона изключително за лични цели, след време получава възвратен удар на кармата с оттенък на Плутон, тоест съдбоносни и безвъзвратни загуби и, много се учудва на това, че обикновеното щастие му е изменило. Висшата октава на тригона притежава качеството съдбоносност и, въпреки, че носи хармония в света, последният трябва да бъде подготвен за това, в частност, достатъчно чист. Освен това световната хармония от гледна точка на Абсолюта се разглежда еволюционно, тоест като творческо развитие от нисши форми към висши, далеч не винаги постепенно и, рядко на формите се отдава да умрат от своя смърт, което на нивото на средното съзнание може напълно да изглежда като жестока, безсмислена и никому ненужна жертва. Едни се впускат в святост, изтощавайки себе си в пости и молитви, но при тях решително не се получава нищо, а други я гонят насилствено, въпреки тяхната отчаяна съпротива и викове за своята неподготвеност и неспособност за духовен живот.

На първо ниво на проработка на тригона човек възприема всичко като подразбиращо се само по себе си, и му е много трудно да разбере, че съответни спо-собности и честа сполука при другите хора няма. Тригонът винаги дава голяма устойчивост, даже при напрегнати обстоятелства, но тази устойчивост се отнася към външната канава на събитията (за разлика от проработената опозиция) и често се явява само фасада, зад която се скриват значително по-малко хармонични обстоятелства, което човек на това ниво на проработка на тригона е склонен да не забелязва. Той също не забелязва (или ги игнорира) многочислените възможности, които му предлага съдбата, лекото обучение и много ефективната работа във външния и вътрешен свят, предполагайки, че няма защо да се напруга, когато всичко само идва в ръцете (в дълбините на душата обаче ще

нараства чувството на неувереност в себе си). По такъв начин, за това ниво са характерни два момента: първо, човекът не вижда и не цени това, което има, а второ, не разбира, че това богатство не е дадено просто така, но (кармично) е длъжно да бъде усвоено и използвано конструктивно. А доколкото това не протича, то действието на тригона постепенно променя характера си. Хармонията се изражда в статично равновесие, тоест застой. В живота започва да преобладава скука и сивота, да се измъкнем от която става все по-трудно. Тихото заливче постепенно цъфти, превръща се в блато, а после в тресавище, поглъщащо изцяло човека. За тези състояния е характерна абсолютната устойчивост, тоест загуба на интерес към каквото и да е и автома-тично връщане в съвършено непроменящ се жизнен цикъл, с постепенно нарастващ енергетичен дефицит, защото предишните енергетични жертви стареят и слабят, а новите възникват все по-рядко и по-рядко. Така може да продължава дълго, но във всеки момент е възможна уранова или плутонова криза, който застига човека съвършено неподготвен.

На второ ниво на проработка на тригона човек вече усеща в себе си някакво желание да използва възможностите, които му предлага този аспект. Той (в съответните области) осъзнава силата на своето обаяние и го използва за корисни цели. Освен това, той извършва незначителни усилия в онези случаи, когато чувства, че те се увенчават с бързи успехи и крупни резултати и смята това за своя норма на живота. Това ниво дава голямо количество черни учители, надарени с обаяние и намеци за канал във висок егрегор, които се хранят от своите ученици, плащащи свои пари, ентузиазъм и поклонение - до момента на първия сериозен конфликт и разочарования от учителя, реалния канал на който е значително по-слаб, а главно по-нисък от този, за който претендира.

На това ниво човекът използва (разбира се за лични цели) главно не творчески-разширителното, а стабилизиращото въздействие на тригона. А именно, той подсъзнателно (а често и съзнателно) знае, че в съответните области неприятностите ще бъдат само тези, които той сам настойчиво ще извиква върху главата си и си струва за кратко време да се затаи и да прекрати всякаква активност, като ситуацията по вълшебен начин ще се релаксира сама, понякога даже с известна полза за него. Ето защо, за това ниво са характерни периоди на его-центрично отправена активност, често рязко дисхармонична (активно, често нагло заграбване на най-близките ценности и провеждане на своя политика с рязко накър-няване интересите на обкръжаващите), променящо се с пасивно очакване на смекчаващото и хармонизиращо действие на тригона. Като правило, в такива игри в един прекрасен ден човекът се лишава от необходимото внимание или се увлича твърде много и тогава тригонът се проявява като забележителни човешки качества в съседа по стая.

Човекът забелязва хармонията на това ниво преди всичко в реда, равенството, аритметичната справедливост и устойчивост, разбирана статистически. Той е склонен да смята за образец на порядък затвора, въпреки слуховете за него, по-скоро няма да каже и ще му бъде неприятна мисълта за разликата на вродените таланти и способности на хората, поради което е склонен да я изтласква или отрича, акцентирайки на ролята на възпитанието.

На трето ниво на проработка на тригона човек усеща своята отговорност пред света (себе си, Бога - в зависимост от неговата картина на света) за хармонията и развитието на тези свои части, с които той е свързан. Човекът чувства, че в определени ситуации е способен да успокои разбушували се вълни на дисхармонията, да намери баланс и изведе друг човек или ситуация на конструктивен път на развитието. Сега той започва да вижда връзката между хармонията на вътрешния и външния свят и се стреми, на първо място, да разбере в себе си и източниците на собствената небалансираност и неустойчивост. При това той използва своя тригон като остров на устойчивост и естествена хармония, включвайки към съответните програми на подсъзнанието родствени, но по-малко хармонични и устойчиви, и хармонизирайки по такъв начин вътрешния си живот като цяло (на първо място се включват принципите на планетите, които аспектират планетите, намиращи се в тригон). Само така, вътрешно натоварвайки тригона, може да се почувства неговата реална сила и творчески възможности. Това е нивото на "голямото" творчество на хората, които не само имат талант, но и постоянно го

развиват и материализират. Обаче тук има съществена опасност от прекратяване на вътрешната работа, отслабване на вътрешното напрежение, в резултат на което човек преминава на второ ниво на проработка на тригона, откача се от високия егрегор, и започва да експлоатира тригона за лични цели, което може да бъде трудно да признае пред самия себе си, доколкото подобно хлъзгане протича много незабележимо. За егрегора обаче, са важни не минали заслуги - той се ориентира върху това, какво прави човека сега.

На това ниво човекът вижда хармонията вече не в естетически категории, а в живота в развитие, и не се смущава от разликите в способностите и възможностите на хората, тъй като той вижда разликата в тяхното еволюционно ниво, но във всеки прозира или подозира искрата Божия. Външно този човек съществено се отличава от мнозинството, той е надарен с голяма хипнотична сила, която някак принудително хармонизира обкръжаващите го и даже пробужда в тях творческо начало, макар и за кратко.

На четвърто ниво на проработка на тригона, човек работи с големи кармични програми и за него понятието хармония е тясно свързано с еволюционното развитие, което той се старае да направи по-творческо и по-безболезнено за участниците. На това ниво голяма роля придобиват вътрешната чистота, която е необходима за хармонизация на външния свят, което е свързано с активността на Плутон (екзалтация) и вътрешни, а често и външни жертви, които човека прави доброволно, приемайки върху себе си дисхармонията на света, тоест проработвайки и изгаряйки неговите кармични възли върху себе си. На това ниво е активен и Меркурий (като намиращ се в падение при аспекта) и човек рационално разбира, какво именно той прави за света, в какви кармични програми участва и съзнателно извършва своите основни избори.

Във външните прояви този човек може да изглежда както и да е, неговите действия могат да влизат в противоречие с обикновените представи за добро, красота и хармония, но във всички случаи той има голяма реализационна власт, и той е способен да демонстрира на хората хармонията на Космоса, активирайки със своето присъствие тяхното висше начало, което дава не само силен медитативен ефект, но често променя и целия следващ живот на човека, правейки го по-смислен, духовен и творчески.

ТРИГОНИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Хармоничните отношения на планетите на ниско ниво често означават хармонична и незабележима замяна на принципа на едната планета с принципа на другата в съответствие с интересите на егото, при което този човек, като правило не забелязва всичко, а обкръжаващите - само дълго време след това, във формата на обичайно неудовлетворение, което трудно се изразява с обикновени думи. Така например, тригонът на Луна към Венера дава естествен, обаятелен и хармоничен вампир в социалните и любовни отношения, тригонът Меркурий-Марс - ловък демагог и негодник, който умее, извършвайки минимум усилия, да изглежда умен, упорит и трудолюбив и т.н. Проработката на тригона изисква на първо място изработване на умение да се поддържа акцента именно на тази планета, която изисква ситуацията, без да се хлъзга в по-удобния и безопасен, но нечестен в този момент, принцип на планетата, стояща към дадената в тригона и, същото се отнася към домовете, в които стоят тези планети. Твърде много психологически игри, както социални и семейни, така и вътрешни, които човек води сам със себе си, са основани на ловка замяна или незабележим преход от единия дом (планета) към другия, което става особено леко, когато те са в аспекта тригон.

Планетата, стояща в тригон към съвпад, а още повече стелиум, е подложена на особено силни съблазни, поради което в нейните сфери (и дома, където стои) след-ва да се очакват много розови самоизмами и голяма сила на хармоничния вампи-ризъм, но и силно хармонизиращо влияние на кармата, което прави човека абсолютно уверен в себе си, което е оправдано до известно време. Обаче не следва да се очаква, че тази планета сама по себе си ще нареди отношенията между планетите в съвпад. Друга е темата, че те

по-лесно разединяват (а после и синтезират) своите принципи при проработката на своите тригони към нея.

ТРИГОН НА СЛЪНЦЕТО

Усещайки поддръжката на съдбата, помисли, какво именно тя поддържа.

Това е много силен аспект. Кармата някак предопределя на Планетния принцип да живее добре, така му се струва на човека на ниско ниво на проработка на Планетата и нейния тригон към Слънцето. В действителност кармата предопределя на принципа на Планетата победоносно шествие при условие, че е проработена. Освен това, волята на човека, бидейки обърната в посока на Планетарния принцип, леко получава конструктивно направление - ако човекът желае това. Ако същия човек иска да използва принципа на Планетата, то пак неговата воля не получава съпротивление. Ето защо не следва да мисли, че тригонът на Слънцето означава проспериране на Планетния принцип. Със същия успех той може да означава загни-ване (но също под красива фасада), ако волята на човека е отправена към хищ-ническо потребление и неразумно използване. В този смисъл, много е опасен три-гона Слънце - Луна, особено при силно Слънце, тъй като допуска твърде лесното използване на здравето за интересите на волята на човека, което на практика най-често означава волята на един или друг жесток егрегор.

Като цяло тълкуването на тригона въобще и особено тригона на Слънцето съществено зависи от нивото на неговата проработка. На ниско ниво, при егоистич-но направление на волята, човекът скоро се сблъсква с тези неприятни ефекти, че външните императивни обстоятелства само видимо, много повърхностно благо-приятстват Планетарния принцип, а вътре, тоест по същество той не се развива, а постоянно застоява и човекът става безнадеждно скучен. Обратно, активната проработка на Планетния принцип и неговото развитие ще намерят голяма поддръжка от кармата, която ще се покаже на човека съвършено естествено, но ще бъде именно резултат от неговите волеви усилия, поддържани от тригона на Планетата. Тук е много важно да не се спира, тъй като творчески-поддържащото влияние на тригона спира веднага след отслабване на конструктивното волево усилие на човека, превръщащо се в грабителско, тоест насилствено изземане на хармонията от обкръжаващата среда и отдаваща я на човека, но във вид, който вече не му е интересен. В сферите, управлявани от Планетата, с този човек е опасно да се воюва: силата, поддържаща хармонията около него няма да се церемони с вас.

Тълкувайки този тригон, важно е също да се обръща внимание на относителната сила на Планетата и Слънцето, но тук следва да се ориентираме не само в хороскопа, но и на конкретните обстоятелства от живота на човека. Във всеки случай, на човека искрено ще му се струва, че неговата воля и инициатива в сферата на Планетния принцип са съвършени и да бъде убеден в обратното е практически невъзможно.

ТРИГОН НА ЛУНАТА

Неблагодарността е стена, защитаваща личното щастие на човека от дисхармонията на света като цяло.

В сферите, управлявани от Планетата, този човек е трудно да бъде уязвен емоционално задълго: неговите способности за възстановяване на нарушения в подсъзнанието баланс са удивителни. Тригонът Луна - Венера дава изключителна вътрешна устойчивост към любовни преживявания, тригонът Луна - Слънце - към всякакви императивни обстоятелства. При егоцентрична ориентация, тригонът на Луната дава акуратен, но съвършено безжалостен вампир в областта на Планетата, безжалостен от това, че той съвършено не осъзнава какво реално прави. Например, при непроработен тригон Луна - Венера човек може искрено да обича и някак да разбира изкуството, но неговото възприятие в много неща ще бъде физиологично, тоест ще се съпровожда с груба профанация на естетическите течения. Като поговори с художника и искрено

похвали неговите картини, този човек ще ги покрие, а заедно с това и самия творец, със слой от баналност и сивота и на художника ще му се наложи известно време да идва на себе си и да приведе в ред своя изчистващ го дар. Обратно, проработката на този тригон дава на човека изкуство, на което можем да се любуваме на всяка крачка и жест, без да говорим за неговия дом и пригответената от него храна.

Тригонът на Луната дава блестящи способности към интуитивно обучение в сферите, управлявани от Планетата (например тригон към Меркурий дава способност за езици, към Марс - спортни, към Слънце - за управляване на чужда воля) и в същото време изключителна ленивост в тези направления, за да се преодолее която, помагат различни външни и вътрешни неприятности или, на високо ниво, обща духовна устременост, когато човек чувства важността на всеки свой избор и постъпка и отговорност за тях. На ниско (и средно) ниво в сферата на Планетата е характерна полусъзнателна позиция от типа: "Ако ТРЯБВА, то ще се справя с лекота, така че защо да се старая?" и общо, но много егоцентрично направление с подсъзнателно усещане: "Разбира се, целия свят трябва да се страе за мене, за кого другото?". При това под финия слой на благополучието се скрива обширна област от сивота с огнище на загиване, но всичко това в голямата му част е изтласкано в подсъзнанието и се проявява в общ депресивен фон, правещ за човека дълбоко безнадеждна и безсмислена всяка конструктивна работа над себе си и във външния свят. Проработката върви по пътя на преодоляване на ленивостта и тенденцията за профаниране на всичко, произтичащо в сферата на Планетите, при което и едното и другото следва да се възприема не като свой недостатък, а в качеството на явен враг (тоест по VII дом). Като цяло може да се каже, че тригонът на Луната се опитва незабележимо да отправи нисшия принцип на Планетата в служене на егото или, в най-добрия случай, семейството на човека, а кармично се предполага неговата проработка, разширение и усъвършенстване на нисшите програми на подсъзнанието: чревоугодника се превръща в кулинар.

ТРИГОН НА МЕРКУРИЙ

За това, да се направи плоската мисъл дълбока, е недостатъчно да се изрови яма за нея.

Тригонът на Меркурий дава прекрасни умствени способности и ловкост и сполу-ка в областите, управлявани от Планетата, при условие, че човека приложи за това минимални усилия. Например, тригонът Меркурий - Марс дава сила на речта и мисълта, лекота на съобразяването, способност в две сметки да направи голяма умствена работа (и изгодно да я продаде), но всичко това за човека на пръв поглед е твърде леко и, ако няма някакъв допълнителен интерес или предизвикващо препятствие, той, ще се ограничи с констатацията: "Е, всичко е просто и ясно", - и няма да се хване на работа. Тригонът на Меркурий дава едновременно големи повърхностни способности, човек схваща буквално в летящо състояние, и дава ленивост и вътрешна антипатия към тежка умствена работа там, където без нея може да мине. Тригонът икономисва сили, в дадения случай - умствени усилия, но ако действително трябва, то човека се оказва способен на такива подвизи, в които едва ли може да повярва. Тригонът на Меркурий дава силни ментални самоизмами в областите, управлявани от Планетата: на човека му се струва, че той всичко и веднага разбира, но реално неговото разбиране е повърхностно, а менталното управление на Планетния принцип е грубо и нерационално, което той (и неговите обкръжаващи) често не забелязват. За самия човек, неговите мисли и решения представляват върха на съвършенството и образец за правилност.

На ниско ниво Меркурий дава тежки шампи на мисленето, които буквално съкрушават принципа на Планетата, но човекът не забелязва това, тъй като на пръв поглед той прави всичко правилно. Ако планетата е по-силна, то тя ще насочи мисълта на човека в съответното направление, при което менталния самоконтрол спада почти до нула, което може да отиде твърде далеч, при пълната увереност на човека в това, че той мисли и говори всичко съвършено правилно. Така, тригонът Меркурий - Плутон дава прекрасен критичен ум, но ако Плутон е по-силен, то на ниско ниво целият свят за човека

ще се оцвети в черен цвят, той във всичко (освен в себе си) ще вижда пороци и престъпления, и нищо не ще го отклони от подобен възглед. При това човек може съвсем да не бъде дълбоко нещастен, а да получава, напротив, известно удовлетворение, намирайки ежедневно потвърждение на своята и така непоколебима жизнена позиция: "светът нищо не струва".

ТРИГОН НА ВЕНЕРА

Любовта е толкова хубаво нещо, че е свършено неразбираемо как от нея може да има неприятности.

Тригонът на Венера дава в областите, управлявани от Планетата, социална защита и сполука, бързо и леко признание, което човек смята като подразбиращо се и в дълбините на душата цени не високо, в краен случай, ако в неговия живот има и други моменти на самоутвърждение. Тригонът на Венера дава на принципа на Планетата естествен вкус и хубаво възприемане на реалността, често даже твърде хармонично. Всички уродства стават незабележими или силно се изглаждат и отчаяния вик за помощ може в ушите на човека да прозвучи като вяла и незадължаваща молба. Този аспект (даже тригонът Венера - Плутон) прави любовта естествено състояние на човека в областите, управлявани от Планетата, но на ниско ниво човек е склонен да извлича тази любов от обкръжаващото пространство (и хора), използвайки ги за лични цели, въпреки, че външно всичко ще изглежда напълно благопристойно, естествено, и даже е някак странно да се помисли, че може да бъде иначе, когато любовта и хармонията, напротив, изтичат навън от самия човек, без да мисли за компенсации, подобно на цвета на лотос, който украсява просто затова, че съществува и другояче не може.

Например, тригон на Венера към Плутон на ниско ниво на проработка дава изобилие от съдбоносни влюбености в човека, от които той най-често излиза неповреден и с приличен букет (впрочем, бързо увяхващи) цветя на удоволствията, а жертви на съдбата (и, разбира се на своите нисши страсти) стават неговите възлюбени, които много трудно могат да се отвържат от него и да го забравят. Проработката дава превъзходно виждане на недостатъците и пороците в любимото същество (и, разбира се, в себе си), които човекът умее точно да показва и почти безболезнено да помогне за преодоляването им, в което, собствено се състои и кармичната програма на този аспект. Наистина, трудно се намира партньор, който да издържи такава програма дълго, но за кратък период може да се окаже много конструктивна. Самият човек при това трудно може да се надява на удовлетворителни емоционални отношения в любовта, а ако при него Венера има още, например квадрат към Уран или опозиция на Сатурн, то не може да се разчита на стандартно разбираем щастлив брак.

На ниско ниво тригонът на Венера дава социална (и любовна) отпуснатост, ленивост и паразитизъм, често във формата на тотална неблагодарност към хората и живота за всичко, което те правят за човека, а това обкръжаващите като цяло не забелязват, но в подчертани случаи преживяват като тежък удар.

ТРИГОН НА МАРС

Умерено изразходвайки своите сили, човек премества неумерена тежест на плещите на обкръжаващите.

Това е опасен аспект, тъй като той дава свободно течение на енергия, свойствена на принципа на Планетата, но нейната сила леко може да се профанира и отправи към откровено зло. Този човек ще страда от илюзията за сила на Планетата, но без проработка тя ще се окаже силна в нейната нисша октава, която привлича втрещено внимание на егото и инволюционните кармични програми (тоест носещи хаос, разрушение и профанация) и, те се опитват да направят човека свой проводник.

На ниско ниво този аспект дава заедно с усещането на сила към принципа на Планетата още и ленивост, която човека не е в състояние сам по себе си да преодолее, още повече, че както му се струва, обкръжаващите охотно работят вместо него.

Съществените жизнени препятствия (особено обусловените от напрегнати аспекти на Планетата), които заставят човека да активизира принципа на Планетата, трябва да се разглеждат като положително явление в развитието (човека често осъзнава това), доколкото заставят неговите мускули да се съкратят и да разгонят застоялата кръв (и горещината на нисшия астрал). По-скоро, работата ще бъде свършена бързо и ефективно, тъй като тригонът на Марс дава интуиция, позволяваща принципа на Планетата да се реализира с минимална загуба на усилия, след което може добре да се почине, постепенно губейки сили, възобновени по време на работата.

На високо ниво на проработка, Марс дава на Планетата енергия на високите вибрации, помагайки да се реализира нейната висша октава, и в резултат света получава вместо енергийна черна дупка (характерна за нисшата октава на аспекта, когато човек принуждава световната хармония и конкретните хора да работят за неговото его) мощен енергиен канал във висок егрегор, което дава на човечеството нов импулс на развитието. Ако човекът притежава силно хармоничен Марс, то в отсъствието на негова проработка той след известно време ще попадне в специфично робство към твърд егрегор, който дава на човека сили, само отправени за конкретна работа (най-често активно поддържане на хаоса, но може да бъде и значително по-зле - активни инволюционни програми) и съвсем излишна енергия в останалите случаи, което субективно може да се преживее като непонятно откъде идваща всепоглъщаща леност, равнодушие и апатия. При това, изчерпвайки външната енергия на човека, твърдият егрегор се приема вътрешно, в резултат на което меланхолията може да премине в тежки соматични болести.

ТРИГОН НА ЮПИТЕР

Празникът на откриващите се възможности се помрачава от траура в началото на реализацията им.

Тригонът на Юпитер е естествено пожелание към Нова година, сиреч безплатно хармонично изобилие, което в живота на човека често е по-добро като пожелание, отколкото като възплъщение. Работата е в това, че тригонът, независимо от хармонията и устойчивостта, носи със себе си още и елемент на баналност, а ако не го проработваме, то и скука и сивота. Така при тригон на Меркурий към която и да е планета в нейната сфера човек ще има, наред със съобразителността, усещане за дълбока посредственост на своите мисли, през която да се пробие действително не е леко (даже при тригон Меркурий - Уран, когато и крайната оригиналност и ексцентричност на мислите при най-близко разглеждане най-често се оказват чужди припеви). Аналогично, тригонът на Юпитер дава в сферата на Планетата обща защита, в съдбата винаги наготово голяма защита торба с блестящи възможности, алтернативни изходи от трудни положения, благосклонни покровители, усмихващи се и развързващи кесията си при първата необходимост... но всичко това, при потребителско отношение, устройва човека само в първата минута, а после бързо омръзва и изглежда някак неистински, въпреки, че понякога изкарва човека от най-истинска беда. Тук е много важно да се разбере, че това хармонично стечение на обстоятелствата и широките възможности са нужни не на самия човек, а на Пла-нетарния принцип, за неговото развитие и проработка, вътре в самия човек и във външния свят. С други думи, тригонът на Юпитер е аспект на Дядо Коледа, който безплатно раздава подаръци на децата и, ако той е достатъчно внимателен и безкористен, неговата торба никога не ще се опразни. И там от време на време ще попадат и съвсем необичайни подаръци. Ако той адресира всички подаръци за себе си, то торбата постепенно ще започне да губи блясък и, подаръците ще потъмнеят..., а главното е, че в човека ще се появи силна подсъзнателна неудовлетвореност от себе си, която често се рационализира във вид на проекция: "Аз правя всичко за другите, а хората и света като цяло ми се отплащат с черна неблагодарност". Тук следва да отбележим, че именно потребителството и неблагодарността (на хората и съдбата) са характерни за ниско ниво на проработка на тригона на Юпитер, но самият човек с това никога не ще се съгласи.

ТРИГОН НА САТУРН

Еволюцията на всички е обща.

Тригонът на Сатурн дава на човека в сферите, свързани с Планетата, естествена дисциплина, концентрация и прилежност, а при желание и възможност да прехвърли своята тежест на другите. От друга страна, даже тригонът на Сатурн дава на Планетния принцип някаква сдържаност, студенина и твърдост, но те се преодоляват със съсредоточена вътрешна проработка на принципа на Планетата. Тук препятствието, което е свойствено за тригона въобще, се явява ленивостта, която, впрочем, не е очевидна, тъй като Сатурн изисква съсредоточение и труд. Обаче, (в сферата на Планетния принцип) човек е склонен да се труди точно толкова, колкото от него изискват обстоятелствата и нито секунда по-дълго. Същите обстоятелства (които засягат областите, управлявани от Планетата) никога не заставят човека да се концентрира и задълбочава в предмета твърде дълго и напрегнато. И дори отстрани човек може да изглежда герой на самоотвержен труд, неговата концентрация и напрежение имат тенденция да бъдат явно недостатъчни. На човек с тригон Сатурн - Слънце му е странно да гледа хората, които не могат да се организират и да направят това, което е обективно необходимо, а жалбите на човек с неаспекти-ран Сатурн за невъзможността да се съсредоточи и дисциплинира себе си в най-необходими обстоятелства са съвсем непонятни.

Проработката на аспекта дава сериозно развитие на Планетарния принцип, на първо място вътре в човека, тоест дълбоко и съвършено разработване на съответните програми на подсъзнанието, което обещава творчески достижения и дълбоко индивидуално самоизразяване. На ниско ниво повърхностните усилия и съсредоточаването на Планетния принцип се предават за дълбоки, вследствие на което са възможни професионални разочарования, човекът дава сериозни надежди, но те скоро се разрушават: блестящият студент-физик става сив инженер-програмист (непроработен тригон Сатурн - Уран). За съжаление, това не е всичко: тригонът на Сатурн, имащ кармично предвид дълбока проработка на принципа на Планетата и създаващ за човека всички условия, в случая, когато това не става, замразява Планетата, и човек в съответните области губи гъвкавост, чувствителност и разбиране, понякога преминавайки в робство на твърд егрегор (тригона Сатурн - Слънце и Сатурн - Плутон може да даде, съответно, затворник и началник на концентрационен лагер.

ТРИГОН НА ХИРОН

Думите са като децата: непринудено играят сами по себе си.

Тригонът на Хирон дава на човека в сферите на влияние на Планетата удивителна свежест на виденията на света и собствените прояви. Той умее някак съвсем необичайно и в същото време много убедително да гледа на нещата и да ги показва на другите така, че да ги забравиш или пренебрегнеш е много сложно. Често този аспект дава своеобразно чувство за хумор и способности да забавлява останалите, като понякога основателно обърква и смущава хората, което дава на човека огромно удоволствие. На високо ниво този аспект дава проникновение и развитие на принципа на Планетата, което на съвременниците се струва невероятно, а на следващите поколения, напротив, фундаментално: това, което открива Хирон след време става основополагащо. На ниско ниво човек е склонен да експлоатира тригона на Хирон, без да се напъва и привиквайки бързо с факта, че най-разнообразни хаотични и предизвикващи у него недоумение ситуации, бързо и безболезнено преминават сами, най-често като остроумна шега на съдбата. Обаче човек, предполагащ, че докрай е разбрал хумора на Хирон и, особено, мислещ, че влиянието на тази планета не се отнася лично до него, дълбоко се заблуждава. Когато шегите на съдбата засягат съществени страни от неговия живот (а принципа на Планетата винаги влиза в това число), на човек често не му е до смях и той отчаяно се опитва да разбере какво става с него, но непроработения тригон на Хирон обаче не дава такова разбиране и въпреки, че в края на краищата обикновено дава изход

от ситуацията с развитието на Планетния принцип, но най-често този изход не удовлетворява човека, у когото възниква чувството, че в чужда страна е попаднал на естраден концерт и знаейки лошо езика се напруга да разбере каламбурите на конференсието, а цялата зала умира от смях - неизвестно защо.

ТРИГОН НА УРАН

Гениалността, както и сивотата, не са умерени.

Тригоните на висшите планети дават на човека защита и устойчивост на съдбата на толкова високи планове, че най-често всичко това остава почти незабелязано. Те дават не конкретно, както при тригоните на нисшите планети, а по-скоро мистично, едва уловимо усещане на нечие доброжелателно внимание, нещо от рода на ангел-хранител с повишен брой крила, при което рода на този ангел зависи от конкретната висша планета, образуваща тригон.

Уран дава непредсказуем, оригинален, изобретателен, но като правило недостатъчно практичен ангел-хранител. Тоест, това реално не е така, но практичността на тригона на Уран може да оцени само човек, виждащ добре кармата: той вижда, как възникващите на хоризонта свирепи опасности премахва някаква твърда ръка, когато никой от обикновените хора и не подозира за нея. Видимите прояви на тригона на Уран се състоят в това, че на човека идват съвършено неочаквани идеи, емоции, импулси за действие и начини за възприемане в сферите, управлявани от Планетата, и най-често тези уранови дреболии не са толкова хубави сами по себе си (ако това не е така, то лесно се отдава да ги преадресираме към външния свят и другите хора), но и дава ключ за големи пробиви в постиженията на принципа на Планетата - при последователна и щателна работа с материала. Ако човекът се задоволява от урановите проявления във вида, който те идват при него, той престава да разбира отправените към него по-тънки (и по-съдържателни) намеци и да тълкува знаците, и при цялата видима ексцентричност и нешаблонност става достатъчно банален и скучен на самия себе си, не умеейки да се издигне на нивото на истинско творчество и озарение, и в резултат пристъпва към голямата уранова криза неподготвен. Средното ниво на проработка може да даде талантлив учен, занимаващ се с истинска наука в областите, управлявани от Планетата), но, основно, в рамките на традиционния подход без стремежи да взриви основите и да ги построи по принципно нов начин. На високо ниво - особена гениалност в съответните на Планетата сфери, позволяваща хармонично, почти без да разрушава съответстващата ситуация, да я построи, толкова по-малко на нови принципи, давайки силен импулс за развитие, или почти без жертви да развърже крупен кармичен възел.

ТРИГОН НА НЕПТУН

Разбирането на другото започва с разбиране на неговите заблуждения.

Това е аспект на щастието, разбирането, леката лъжа и щастлива самоизмама, която кармично води до значително по-малко приятни последствия, но под ръководството на по-определени, отколкото Нептун планети. Тук тълкуването зависи много от нивото на развитие на принципите на Нептун, в частност, нивото на вътрешна честност, особено приложимо към принципа на Планетата, и естественото за човека ниво на медитации. Въобще, тригонът на Нептун обещава забележително интуитивно разбиране на принципите на Планетата и наслаждение само от едното му включване (което човекът ако има желание, може да научи и вас). Обаче, практически, на ниско ниво вместо разбиране се получава само устойчива илюзия, а наслаждението, което възниква е от нисък сорт и, съответно само от ниската октава на Планетния принцип. Например, тригона Нептун - Марс може да даде разпалена любов към боевете с нисък стил, където кръвта се излива с потоци върху зрите-лите, застивайки в неговите жили (при това в личния живот човек може да бъде напълно смирен във всички отношения).

Тригонът на Нептун дава превъзходни способности и възможности за проработка на Планетния принцип, но едновременно и силно пречи на тази проработка, тъй като

създава у човека илюзия, че той всичко отдавна и добре е разбрал и усвоил, а главното - вътрешно чувство за владение на същественото от принципа на Планета-та, когато на практика за никакво владение няма и помен. Ако човекът не тръгне по пътя на трезво и честно усвояване принципа на Планетата и разбиране на неговото истинско ниво и роля в своя живот, а предпочита вместо това да мами себе си и обкръжаващите, за което той във всички случаи ще има блестящи способности, то вродените способности постепенно ще отпаднат, заедно с нивото на медитации и вътрешна честност, а количеството лъжа и самоизмама, съответно ще расте, което с времето може да доведе до алкохол, наркотици и разпад на личността. Този човек трябва да търси в сферите на Планетата високи духовни ориентири - и във всеки случай да проработва Плутон. На високо ниво - духовни прозрения, устойчив поток от хармония, благодат и Божествена любов, които се усещат във всяка проява на Планетния принцип.

ТРИГОН НА ПЛУТОН

Подчинявайки се на бичовете, печално бълнуваш в посока на светостта.

Тригонът на Плутон дава на Планетния принцип защита от съдбата, тоест с човека в съответстващите области ще бъдат точно онези неприятности, които са запланирани и, никакви други няма да го заплашват. Освен това, Плутон отрано го подготвя към това и ако човека достатъчно бързо разбере и изработи смирение на онези незначителни, макар и безвъзвратни загуби, които му изпраща съдбата, то никакви големи загуби и жертви няма да му се носят и налагат (става дума разбира се, за дадения аспект). Тригонът на Плутон, по такъв начин, символизира хармонично и слабо болезнено очистване, което е валидно не само за човека, но и за неговото обкръжение, особено хората, активизиращи в човека принципа на Планетата.

Тук за човека се таи потенциална възможност за халтура: вместо това, покорно да приема лишенията на съдбата, смирявайки ропота на егото, той може да възроптае и да застави себе си да носи безвъзвратни загуби на своите обкръжаващи, като се явява за тях, по такъв начин, проводник на плутоново влияние и черен учител. Впрочем, той може да прави това достатъчно точно и акуратно, а при определен навик и почти безболезнено, но такава подмяна ще го остави неподготвен към силно плутоново въздействие, което неизбежно и в бърз ход ще го застави да принесе всички онези жертви, които му се е отдало да избегне в предходния живот, и може да се ограничи с това.

Тригонът на Плутон изисква от Планетарния принцип незначителни, но постоянни жертви, смисълът на които е преход от нисшите октави на Планетата към висшите и, хармоничността на този преход в някаква степен зависи от човека, но самият факт на влиянието на Плутон върху Планетата и необходимостта от нейното изчистване, не зависят от него. Тук проработката дава в нейните сфери изход на принципно ново ниво, участие на човека в големи, силни и хармонични програми, свързани с изчистване и издигане на нейния принцип в света или своята страна. В отсъствие на проработка човекът губи индивидуалната си свобода в областите, управлявани от Планетата, и може да стане послушна марионетка на нисши (разрушителни) плутонови програми.

Глава 4

С Е К С Т И Л

Число 6, управители Меркурий, Марс, Уран; в заточение Слънце, Юпитер; в екзалтация Меркурий; в падение Плутон.

Числото 6 е свързано с творческото проявление на Абсолюта, Неговата материализация (6 дни за сътворяване на света). В живота на човека секстила символизира (предоставената от Абсолюта) ВЪЗМОЖНОСТ за творческо участие в процеса на еволюцията, материализацията и въплъщение на едни или други кармични програми. Друга ключова дума, характеризираща аспекта секстил, това е свободен ИЗБОР, свързан с различни възможности, откриващи се пред нас. Епитетът "свободен"

означава в дадения случай, че изборът се осъществява (в определни от карма-та граници) от самия човек и окончателното решение зависи от него. Често изборът, предлаган от секстила, се свежда до алтернативата: да се приеме предложената възможност или тя да се отхвърли, но във всеки случай за човека е по-добре да се отнесе към нея отговорно: секстилът като мажорен аспект представя основни кармични програми на човека и, тук цената на грешката или неправилното действие може да бъде много висока.

Секстилът като обръщение на тригона също символизира хармонията, но ако тригон означава актуалната хармония, тоест идващата към човека в готов вид, то секстилът е потенциална, която трябва да се намери и построи. В този смисъл секстилът е значително повече творчески аспект, доколкото хармонията на тригона идва като подарък в кутия, обвързана с копринена панделка, а секстилът в този случай повече напомня конструктор "направи си сам", предлагащ набор детайли, от които човек трябва да въздигне дом или кораб, но затова пък по свой вкус. Секстил не дава готовия талант, когато човек от първите стъпки на своето обучение поразява своите учители, а след някакво време, започва в много неща да ги превъзхожда, но не дава и характерните за тригона трудно преодолими ефекти на паразитизъм и разпуснатост. Секстилът открива път към хармонията, но по него трябва да се мине, а това ще бъде не просто и ще изисква от човека определени старания, но усещането за поддръжка от страна на съдбата, а главното - твърдият път, по който човека върви, при него ще бъде постоянно (или поне докато е активен секстила). Разликата между тригона и секстила илюстрира следващия пример.

Тригонът на Меркурий и Сатурн може да даде забележителна памет. Ако е нужно на човека, той, след като се съсредоточи, за една вечер ще прочете един път внимателно учебника и ще го запомни наполовина (най-същественото) наизуст, а другата половина близо до текста и блестящо ще издържи изпит, където е необходимо много да се знае (тоест помни). Наистина, с годините тази способност намалява, но идеята за подобряване на своята памет няма да дойде в главата на такъв човек. Ако той попадне в чужда страна, той бързо ще научи нейния език - ако и доколкото е необходимо, но не повече от това. Секстилът на Меркурий и Сатурн дава възможност за блестящо развитие на паметта. При необходимата тренировка (която ще отнеме няколко години) човекът ще бъде способен не само към пасивно запомняне, но и ще може активно и творчески да ползва своята памет: тя сама, когато е нужно, ще му подсказва необходимите сведения, грижливо ще подбира асоциации, които понякога ще изумяват самия него и т.н.

Двойнственият към ленивост, самоуспокоение и склонност към паразитизма на тригона се явява потенциалната конструктивност на секстила. Този аспект е настроен за конструктивна дейност (за пример служат пчелните пити) и човекът това, разбира се, чувства. При включването на секстил вътрешен (а често и напълно външен) глас казва на човека: "Ти тук имаш възможност да направиш нещо, но ще трябва да работиш сам". От друга страна, секстилът е все пак хармоничен аспект, не само в това отношение, че съдържа в себе си потенциалната хармония на планетните принципи и пътя към него, но също и в плана предлаганите варианти дават на човека възможност понякога с неголеми конструктивни усилия да балансира много тежка неустойчива ситуация, тоест да отклони голяма беда. В този смисъл, проработката на секстила е много благодарно занятие, доколкото кармата (ако човекът вече е поел конструктивната задача, предложена на него) по различни начини (в зависимост от планетите, образуващи секстил) ще помага и всячески поддържа, като че ли поощрява толкова похвален избор и начин за поведение.

От друга страна, упоритото игнориране на възможностите, предоставени от секстила, свързани с нежелание (често в много отношения подсъзнателно) да приложи дори никакви лични усилия в конструктивен план, водят с времето до тежки последствия. С годините, в човека често остава горчиво съжаление за предоставените от съдбата, но пропуснати - поради леност, лекомислие, заставане на потребителски път или по други причини - възможностите за вътрешно развитие или външна дейност, които, както със закъсняло разкаяние мъчително чувства човека, биха направили него и неговия живот съвсем други. Това, обаче не е всичко. Нереализираните възможности правят човека

уязвим, недостатъчната конструктивна (вътрешна и външна) работа го лишава от защитата на студените ветрове на съдбата и го омотават с фатални удари, които в дадения случай ще бъдат напълно ръко-творни, в този смисъл, което човека сам е предизвикал на себе си (и на своето обкръжение, тоест хората, вървящи по същата или близка кармична програма). Ето защо зад видимата благожелателност и ненаатрапчивост на избори и възможности на секстила стои сянката на сурово предупреждение. Някога на човека ще се налага да отговаря за всичките си избори и далеч не на последно място за тези от тях, които се явяват секстилите.

МЕРКУРИЙ КАТО УПРАВИТЕЛ НА СЕКСТИЛА дава на този аспект рационален оттенък на повърхността. Човек обмисля своя избор. Даже ако това е алтернатива (да се женя - да не се женя), колебанията на човека често засягат менталния план и силно го активизират. Друга е работата, на какво ниво вървят размишленията и в каква степен мислите на човека се явяват, така да се каже, негови лична соб-ственост и рожби, а в каква - наведени от общественото съзнание и подсъзнание. Но във всеки случай изборът, предлаган от секстила, принадлежи на самия човек и се извършва под негова отговорност, и да се мисли за последствията, не само близки, но и отдалечени е много полезно.

Меркурий дава на проявите на секстила приятна подвижност. Той не принуждава: не така, иначе, това не по този начин, а по друг. На вас не ви се харесва този начин за реализиране на своята сила, пробвайте друг, но все пак направете нещо, а не чакайте от аспекта манна небесна - нея по-добре да я търсите в околностите на някой тригон. Подобна жизненост е характерна даже на секстилите на Сатурн, който ще предложи на човека няколко варианта на самовглъбяване и концентрация в сферите на действие на планетата, образуваща този аспект със Сатурн. Толкова по-малко, към широтата на възможностите, предоставени от секстила, следва да се отнасяме внимателно: въобще ако говорим, колкото те са повече, толкова те са по-повърхностни и, съответно по-трудна е реализацията на всеки един поотделно. Освен това реално разширява възможностите само проработка-та на секстилите, променящи човека съществено, развивайки и материализирайки заложените в него възможности и способности, след което идва ред на по-дълбоки и обещаващи въплъщения. Ако секстилът не се проработва, тоест не се прилага личен труд, ентусиазъм и творческо начало към реализация на неговите проекти, то след известно време ще започне да прилича на крадец, предлагащ илюзорни варианти на търсене на несъществуващо съкровище.

УРАН КАТО УПРАВИТЕЛ НА СЕКСТИЛА дава на този аспект творческо непредсказуемо начало, което, наистина, не е така лесно да се използва, доколкото урановото влияние често се проявява в намеци, ефекти и обрати на темата, по повод на което може да се каже: "Непонятно, но хубаво!" - и, действително, неразбираемо е как можеш не толкова да ги утилизираш, колкото да ги вместиш в приемливи рамки. На практика, тези малки уранови взривове свидетелстват за това, че на човека се предлага за проработка действително нова тема, обещаваща неочаквани открития и неведоми допълнителни (без да говорим за преките) ефекти, но в хода на изследване на него се предлага да промени някои свои възгледи и гледни точки. Освен това, управлението на Уран характеризира този факт, че в момента на избора човекът не е длъжен (или не може) да се ориентира върху чисто рационалния смисъл на произтичащото, но към неговите услуги на ниско ниво на проработка ще има уранови знаци (идващи в съответствие с характера на планетите, образуващи секстил, в сферите, които управляват), а на високо ниво - кармични прозрения, които показват на човека кармичните програми - тези, които ще бъдат активизирани в резултат на едно или друго негово решение. Ако изборът става съвсем рационално и на човека всичко е абсолютно понятно, то това означава, че той или не е забезязал нещо важно за него, или изборът е кармично несъществен.

СЛЪНЦЕТО КАТО НАМИРАЩО СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ СЕКСТИЛА символизира видимото отсъствие на натиск върху човека в момента на извършване на избора, предлаган от секстила, тоест в този момент никакви външни и вътрешни обстоятелства не се явяват толкова императивни, че изборът да бъде принудителен (въпреки, че разбира се, в момента на избора човек винаги изпитва известен натиск). Заточението на Слънцето

символизира скрития интерес на кармата към избора на човека, а също определена императивност на самите ситуации на избор, които неизбежно възникват при активиране на една от планетите в секстила и са свързани с принципа на другата планета. Влиянието на Слънцето като намиращо се в заточение се изразява също и в императивността на кармичните последици от последователността на изборите на човека в течение на живота му - за последователния отказ от всички предоставени възможности за външна и вътрешна конструктивни дейности егрегорът включва човека в твърда кармична програма, в рамките на която за миналата свобода и възможности за избор може само да се мечтае в спомените, или обратно, да се споменава в мечтите. По такъв начин Слънцето символизира императивната отговорност на човека за неговия избор като цяло, тоест в течение на известен период от време, но, от друга страна, му дава императивна поддръжка при неговото активно включване в конструктивни програми, предлагани от секстила, което прави проработения секстил с нещо приличащо външно на тригона, докато отъждествяването на тези аспекти ще бъде грешка: секстилът никога не дава нито безплатна хармония, нито разпускащ ефект.

ЮПИТЕР КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ СЕКСТИЛА символизира потенциалните скрити възможности, откриващи се на човека според участието му в конструктивни програми, предлагани му от секстила. Тук, за разлика от тригона, Юпитер не дава широк успех и изобилие веднага, но ги обещава в качеството на отплата за усърдието и добросъвестния труд. По интересни са обаче, не толкова изобилните плодове на този труд, колкото разкритието на по-далечни, по-дълбоки възможности на човека, за които той по-рано даже и не е подозирал. Тук кармата поставя пред човека избор: или съсредоточаване върху законно възнаграждение за труда, което впрочем бързо някъде изчезва, или по-нататъшна проработка (на конкретния проект и секстила като цяло). На ниско ниво Юпитер като намиращ се в заточение дава на секстила елемент на примамка, или евтина реклама, обещаваща по-малка, от необходимото, работа, по-бързо и по-скоро, отколкото на практика възнаграждение. Но, за разлика от тригона, секстилът никога не дава блаженство веднага, в аванс, а се ограничава с обещания, ненадеждност, която обикновено човека добре чувства, но, въпреки това се поддава на съблазънта да събере накуп голяма жар с пласт-масова лопатка.

МЕРКУРИЙ КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ СЕКСТИЛА символизира възможността на високо ниво на проработка за ефективно ментално участие в проекти, предлагани от секстила, и умение да чувства и правилно да използва силата на словото (по-точно неговите вибрации), което може да даде писател, проповедник или религиозен лидер от голям ранг. Тук вече става дума не за рационален избор, а за умение да се видят кармичните програми и символично да се предава тяхното съдържание в думи, в резултат на което се получават свещени духовни текстове. На ниско ниво тази екзалтация символизира преоценката на човека във възможностите на своето рационално съзнание при избора на един от предложените от секстила варианти, а така също оценката на техните перспективи и потенциални възможности.

ПЛУТОН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ СЕКСТИЛА символизира фаталността, невидимо стояща зад всеки избор на човека и означава, че всяко решение в ситуацията на избора е свързано с безвъзвратна загуба, макар и малка. Ако човекът прави избори, като цяло, правилни и се смирява при тези загуби, то проработката на секстила върви с неговото паралелно изчистване и духовен растеж, което с времето дава изход на качествено друго еволюционно ниво (в областите, управлявани от планетите, образуващи секстил). Ако човекът в момента на избора се стреми да минимизира своите очевидни текущи жертви, мислейки по-малко от всичко за конструктивна дейност, а повече от всичко за лична изгода и защита, то плутоновото изчистване става много по-късно, когато човекът отговаря пред висок егрегор за целия комплекс изпуснати възможности, за времето на изпълнение на дългата кармична програма, за конструктивна (външна и вътрешна) работа. За това време върху него се натрупва достатъчно много различна мръсотия и боклук (те по време на активна работа си отиват незабележимо и сами по себе си), които Плутон ликвидира енергично и, от гледна точка на самия човек,

съвършено безжалостно, но в съответствие с принципите на планетите, стоящи в секстил, и техните аспекти.

На първи план на проработка на секстила човекът се отнася към предложенията за конструктивна дейност изцяло отрицателно, с изключение на два случая.

Първия случай засяга възможността да получи голяма печалба с незначителни усилия, а главното, бързо (такива варианти са типични за хармоничните планети, например, когато освен секстила има още и тригон). Такова поведение означава, че човекът разработва най-горните пластове на въглищно местонахождение, но го прави така, че по-долните (и по-богатите) стават за него недостъпни, или, във всеки случай, крайно непривлекателни. С други думи, след известно време човекът уста-новява, че възможностите за лека печалба са се изчерпали или тя се оказва, че не заслужава работата му, или е съвсем илюзорна; мисълта за това, че му се откриват възможности и пътища за собствено развитие или просто за честен труд със сред-ностатистическа заплата, не идва в главата на този човек или не го привлича.

Втория случай се отнася по-често към положение, в което една от планетите в секстила (или картата като цяло) е ранена. Когато идва беда, големи неприятности или много напрегнато, непоносимо положение, от което трябва бързо да се намери изход, то вариантите, предлагани от секстила и свързани с необходимостта от прилагане на определени усилия, но обещаващи реален изход, стават за човека на това ниво на проработка вече напълно приемливи и даже желани. В този смисъл планета, имаща секстил и квадрат, предвещава на човек от ниско ниво по-голямо развитие (или, в крайна сметка, по-благополучна съдба), отколкото планета с квадрат и тригон. В първия случай, човек в някакъв момент разбира, че трудностите, носени от квадрата, може да се преодоляват, приемайки един от вариантите на секстила и честно проработвайки го, а във втория, неприятностите, носени от квадрата, често (в краен случай, на повърхността) се разсейват сами по себе си за сметка на хармоничното влияние на тригона - но неговите възможности не са безгранични и, в един прекрасен ден човека се оказва с лице пред изпита-нията на квадрата съвършено неподготвен и незащитен.

На второ ниво на проработка на секстила човек се отнася към неговите предложения значително по-активно, осмислено и заинтересовано (тук се усеща влиянието на управителя - Меркурий, докато в същото време на първо ниво на проработка се забелязват главно ефектите на планетата в заточение - Юпитер). Той е склонен да изучава вариантите на своите възможности за конструктивна дейност, да ги сравнява една с друга, да анализира и към това се включва разглеждане на проекти, изискващи предполагаемо много време и сили, но всичко това е изключително от потребителска гледна точка, тоест краен материален резултат за себе си. Въпреки, че това ниво вече се явява в много отношения конструктивно, доколкото, реализирайки проекти, човек се учи да работи и еволюционно развива като цяло, в частност, волю-неволю проработва принципите на планетите, образуващи секстил и, в някаква степен ги съгласува една с друга във външното поведение и вътрешния свят. Още повече, в човека се проявява някакъв интерес към пътешествие по жизнения път върху собствените си крака, в краен случай, в течение на не много дълъг период от време и, в отсъствието на прекалено големи издигания той в някакъв момент може повече да се интересува от проектите на секстила, отколкото от подарената, но скучна хармония на тригона, тъй като секстилт дава големи възможности за самореализация.

На това ниво човек някак идентифицира принципите на планетите, образуващи секстил, в краен случай, на по-силната от тях и разглежда принципа на втората като подлежаща на приспособяване към първата. Обратната ситуация за него е непривична и неудобна. Секстилт дава по принцип дружески отношения между планетите, но с тяхното съгласуване във всяка конкретна ситуация трябва да се занимаем специално.

На трето ниво на проработка на секстила човек усеща, дори интуитивно, своята отговорност в ситуациите на избор, предлаган му от секстила, изхождайки повече от интересите на своето дело или група, в която се чувства член, отколкото от тясно егоистични. Сега човекът разбира, че всяка възможност се предоставя не повече от

веднаж в живота и се старее да я оцени не само от външна, но и от вътрешна гледна точка, тоест в смисъла за перспектива на своето вътрешно развитие. На това ниво човек идентифицира в себе си принципите на двете планети, образуващи секстил и в значителен брой ситуации умее да ги съгласува, при което са му познати и ситуации, когато относителните акценти на планетите се променят, и главна става тази, която е обикновено по-слаба и принудена да се приспособява. Този човек добре чувства вътрешната императивност в ситуациите на активност на секстила и усеща необходимостта от проработка (в една или друга форма) на тези програми на подсъзнанието, за които намекуват възможностите за работа, предлагани от секстилите. При това той разбира, че във всеки случай му се налага да принесе едни или други жертви и се старее да извърши избор, като изхожда от своето интуитивно чувство за съдбата, а не минималност на загубите, а когато те се случват, се опитва не да роптае, но да изработи смирение. Важна част на неговия живот се явява грижата за това, че възможностите, откриващи се от секстила пред него, във всеки случай да не пропаднат безсмислено, но да бъдат използвани за целите на еволюционното развитие на група или движение, в което човека взема участие. По такъв начин той сам става източник на възможности за обкръжаващите, вследствие на което принципите на планетите в секстил започват да работят на качествено ново ниво.

На четвърто ниво на проработка на секстила човекът достатъчно добре вижда кармата, за да разбере вътрешния смисъл на възможностите, предлагани му от секстила и неговият избор се диктува именно от тези виждания, така че от гледна точка на рационално мислещите хора може да бъде съвсем неразбираем: той може да обърне внимание на видимо свършено маловажна и слабо перспективна, още повече, банална тема и да започне активно да я разработва.

На това ниво човек възприема външните конструктивни действия, на първо място, като откриваща се възможност за вътрешна работа, тоест усъвършенстване на своето подсъзнание и вътрешния свят, а външните обстоятелства и трудности се разглеждат като средства за осветяване на собствените несъвършенства и проблеми. Секстилът, при правилно разработване, дава възможност за външно решение на вътрешните проблеми, но това се отдава само на хора с достатъчно високо еволюционно ниво, виждащи кармичния смисъл за произтичащото вън и вътре в тях. На това ниво планетите от секстила в много случаи работят в синтез и въпросът за съгласуването на техните принципи става само в качествено нови за човека ситуации, които впрочем понякога възникват на неговия жизнен път. Това ниво на проработка дава високо ниво на самореализация на човека и хармония, която той носи на света, не само много конструктивна, но и отбелязана с отчетлив знак на неговата индивидуалност. Обаче, основната своя външна задача този човек вижда в максималното предоставяне на възможности за конструктивна работа на другите хора. Впрочем, вероятно, голяма част от неговата работа протича във високия егрегор и е невидима. Проработеният секстил между две планети оказва силно хармонизиращо влияние на останалите аспекти на тези планети, които получават от него възможности за конструктивна проработка и развитие.

СЕКСТИЛИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Тълкувайки секстил, следва да се обръща внимание на относителната сила на планетите в него, а също и на останалите аспекти на планетите, образуващи секстил. За импулс към проработването на секстила може да послужи квадрат, опозиция или съвпад, имащ със секстила обща планета, а тригонът, обратно, отначало забавя неговата проработка. Множествен секстил, тоест секстил на плане-та към стелиум, възлага на него голям кармичен товар и ако тя, (и дома, където стои) не се проработват, в съответните области са възможни удари на съдбата. Разглеждайки триъгълник, съставен от секстил, тригон и опозиция, е нужно на първо място да се разбере коя от планетите, намиращи се в опозиция с по-силна: ако това е планетата, стояща в секстил към третата, то секстилът често ще бъде активен и поне частично проработен, а напрегнатите ситуации от смяната на акцентите ще се смекчи от тригона. Ако в опозицията е по-силна планетата, стояща в

тригон към третата планета, то човекът като цяло ще бъде по-пасивен, а в стресови за него ситуации противоположният акцент на секстила в най-добрия случай ще му предостави възможност със свой труд да се справи със ситуации, към които може да се окаже неподготвен. От друга страна, проработката на този триъгълник дава едновременно големи конструктивни възможности, устойчивост и необходимото количество късмет. На този човек са достъпни много трудни кармични програми.

СЕКСТИЛ НА СЛЪНЦЕТО

Неправилният избор най-често означава не лекомислие или грешка, но предателство към своя Бог.

Секстилът на Слънцето дава на човека в областите, управлявани от Планетата, възможности, реализацията на които изисква от него волеви усилия и инициатива. Също е вероятно, че в хода на проработката на тези възможности да му се наложи да се сблъска с достатъчно твърди, императивни обстоятелства, които впрочем, не ще бъдат враждебни, по-скоро обратното, потенциално дружески, но все пак ще изискват определен подход и взаимна адаптация. Секстилът на Слънце някак хвърля на човека (в съответните на Планетата области) мъжки призив, предлагайки му да провери наличието в него на воля, способна да преодолее препятствията и да нагласи сътрудничество. При това препятствията са неантагонистични, а сътрудничеството се предполага, че е изгодно и ефективно. Ако човекът не чувства себе си готов да приеме този призив, той може да го отклони: един път, два, три... след известно време такова последователно нежелание да приеме всякакви конструктивни предложения, съдбата започва да работи против човека, той деградира и попада в твърди кармични програми, в които изборът е минимален или въобще отсъства. От друга страна, секстилът на Слънцето дава много ценна възможност за проработка на принципа си, тоест на волята в хода на конструктивната дейност, свързана с Планетата. Решавайки вътрешните проблеми, възникващи във връзка с такава дейност, човек се учи правилно да направлява своята воля, получава възможност да определи, с какъв егрегор тя е свързана и, да съгласува тази възможност с външните обстоятелства и различните програми на подсъзнанието. Например, секстил Слънце - Луна е многообещаващ аспект, той, в частност, дава големи възможности както за физическо, така и за духовно развитие, на високо ниво това е аспект на духовните учители, прекрасно разбиращи съотношението на висшето и нисшето начало в конкретния човек и умеещи да го поставят на конструктивен път на еволюционно развитие, присъщ именно на него.

СЕКСТИЛ НА ЛУНАТА

Преодолявайки своята ленивост, човекът дава импулс за общественото развитие.

Този аспект дава перспективи на подсъзнателно развитие в областите, управлявани от Планетата. Например, при секстил Луна - Марс на човека в течение на живота не един път се предоставя възможността да се заеме с увеличаване на своята физическа сила и ловкост (аспект на спортистите), а така също и овладяване на навиците за труд, изискващи съществено участие на подсъзнанието (изработване на точни условни рефлексии). Например, това са различни работнически професии: шлосери, стругари, шофьори (особено при Луна в VIII дом) и т.н.

Секстилът на Луната дава големи перспективи за духовно развитие, тъй като предлага възможност за конструктивна проработка на чисто егоистичните програми на подсъзнанието по пътя на превеждането им на по-високи вибрации, а самия човек на по-широк начин за виждане на света (и своето участие в еволюционния процес). Например, секстил Луна - Венера дава реални възможности да се премине от пасивно-потребителско отношение към любовта и изкуството (които и в двата случая ще играят съществена роля в живота на човека) към активно-съзидаваща: човекът ще получи възможност (при желание) не само да бъде пасивно влюбен в другия, но и да настрои със своята любов

наново, в краен случай, реално да помага в духовното развитие и трансформация на програмите на егото - на другия, а заедно с това и своите. Аналогични ефекти ще се наблюдават и при естетическото развитие - човекът не само ще се интересува от изкуство и в степента на своето разбиране ще се наслаждава на него (което е характерно за тригона). Той често ще чувства, че възприемането на чужди картини му е недостатъчно и, съдбата ще му предостави различни варианти за участие в художествено творчество, музикална дейност и т.н., което ще изисква от него известни усилия, но ще донесе огромно вътрешно удовлетворение и, което за него е много важно, значително по-дълбоко разбиране на изкуството (при тригон Луна - Венера тези проблеми, като правило не съществуват: човек е съвършено доволен от неговото ниво на възприемане на изкуството, другите хора и Божествената любов).

Невниманието и упоритото игнориране на възможностите, предлагани от секстилите на Луната, дават с времето дълбока неудовлетвореност от живота и себе си (което често се проектира върху обкръжаващите) и тържество на повърхностния егоизъм в областите, управлявани от Планетата. Проработката дава не само тънко творческо развитие на принципа на Планетата, но и общ духовен ръст на човека, свързан с конструктивно преобразование на нисшите програми на подсъзнанието.

СЕКСТИЛ НА МЕРКУРИЙ

Работата на мислите е ефективна в границите между това, което човека не разбира и това, което той не може принципно да разбере.

Секстилът на Меркурий дава на Планетата възможност за конструктивно взаимодействие с принципа на мислене. Твърдението "ума е най-важното" представлява само по себе си едновременно и лакиране на действителността и нейната фалшификация. Обаче в сферата на действие на Планетата секстилът ще предостави на човека различни възможности за рационално разбиране и тактично ментално управление. Секстилът на Меркурий не дава мигновено и леко повърхностно рационално разбиране на Принципа на Планетата, което е характерно за тригона, но прави конструктивни усилията, отправени към нейното постигане и, прилагайки някакво количество труд, човекът достига някакво ниво, когато неговото разбиране не профанира принципа на Планетата, а обратно, дава му нови направления на развитието. Тук при тълкуване е важно да се обръща внимание на това каква е планетата от секстила и коя е по-силна. Ако е по-силен Меркурий, то при човека ще има изкушение, само започвайки да разбира проблема, да сметне своите първи (или втори) мисли достатъчни и ефективни и твърдо да потисне с тях принципа на Планетата, възприемайки го в крайна сметка с голямо изопачаване, и менталното управление на Планетата ще се окаже твърде грубо. Ако в секстила Планетата е по-силна, то в човека ще има изкушение да подчини своето мислене на нейния принцип и, тогава рационалното разбиране ще бъде пристрастно, което пречи на обективността на оценката, а менталното управление - твърде слабо. Във всеки случай човекът ще усеща обща потребност от ментално развитие в областите, управлявани от Планетата.

Проработката дава в сферите на влияние на Планетата големи възможности за рационализации, тънкост и гъвкавост на рационалното мислене, граници на компетентността, които човека ще усеща добре. Положението е добро за учители в областите, свързани с Планетата, тъй като този човек може да даде на своите ученици широки възможности за усвояване принципа на Планетата, заставяйки ги да работи техния рационален ум - твърде ефективно средство за обучение. Обратното, отсъствието на проработка, упоритото нежелание да се използва рационалното мислене за работа с принципа на Планетата води човека към загуба на вяра в себе си, своите способности и възможности, ментална депресия и възможности за удари на съдбата в съответните области.

СЕКСТИЛ НА ВЕНЕРА

Отхвърляйки любовта, човек не само отхвърля Бога, но и силно призовава дявола.

Секстилът на Венера дава на човека възможности и вътрешно усещана потребност за социализация и развитие на естетическия принцип в сферите, управлявани от Планетата. Например, при секстил на Венера към Меркурий в дълбините на душата на човека му се иска да привлича хората с красотата на своята реч, изяществото на мислите и съвършенството на писмения стил и, съдбата му предоставя възможности за развитие, въпреки че това не ще бъде задължително литературен институт (за последното към Венера е желателен тригон и не само от Меркурий, колкото от Слънце или Юпитер в X дом).

Секстилът на Венера дава голяма конструктивна сила на любовта в сферите на Планетата. Това е много благотворен аспект, тъй като любовта се явява добър стимул за работа и, човека най-често охотно извършва някакви усилия в посока постижения и проработка принципа на Планетата, в резултат на което последния (под влиянието на Венера) се облагородява и смекчава силно. Впрочем, човек на ниско ниво на проработка на Венера, е настроен изцяло на потребление, не се включва в никаква изискваща усилия дейност, даже когато светлината на възможната любов вкоравява неговото лице, за което впоследствие ще съжалява горчиво, или ще закоравее окончателно в самотен егоизъм. Кармата винаги има предвид проработка-та, или в краен случай периодичната активизация на аспектите и, ако човека игнорира влиянието на Венера чрез секстила на Планетата, то принципа на последната ще страда от неразбиране и отсъствие на любов, което може да се каже и за човека като цяло. Непроработените секстили на Венера се обръщат с особено жестоки удари на съдбата, за да може човекът да разбере в каква степен са му е било необходимо онова, от което той навремето се е отказал.

СЕКСТИЛ НА МАРС

Работата може да бъде тежко задължение или насъщен хляб, но никога - почетно право.

Секстилът на Марс дава възможност на човека за изтъняване и повишаване на нивото на вибрации на енергетичния поток, свойствен на Планетата. Това е перспектива за конструктивна дейност, в хода на която пътят протича проработка на Планетата (и Марс) и, в която човек се учи да съгласува своята сила и енергия с потребностите на Планетата, което ще даде известни трудности и ще изисква определени усилия, но те няма да се сторят на човека много големи. Ако обратно, той отхвърли всички възможности за конструктивни дейности, свързани с Планетата, то след някакво време ще почувства, че намиращата се в нея енергия не намира удовлетворяващ човека изход и се застоява, което с времето може да доведе до депресии, чувство за собствена непълноценност, или резки дисхармонични енергетични изхвърляния, например на агресии или нещастни случаи (агресия на външната среда).

От гледна точка на вътрешния живот, този аспект дава възможност да повишим честотата на собствената енергетика, което произтича в резултат на взаимодействие и видима адаптация на програмите на подсъзнанието, свързани с Планетата и, енергетично, в частност, древни инстинкти, които в резултат на това придобиват поцивилизована форма. Тук проработката дава възможност деструктивната и ниска енергия да се отправят в посока, идваща от едни конструктивни рамки. Например, проработен секстил Марс - Плутон може да даде възпитател, работещ с антисоциални подрастващи.

СЕКСТИЛ НА ЮПИТЕР

Блестящите възможности е по-добре да се дават, отколкото да се взимат.

Да дадем дължимото на Юпитер: всеки негов аспект (особено мажорен) към Планета дава в нейните сфери разширение на възможностите, при което съвсем безплатно. Въпросът се състои в това, как да се отнесем правилно към тях и разумно да ги организираме. Секстилът на Юпитер дава на човека интерес към разширение на сферите управлявани от Планетата, по-широко постигане на нейните принципи както във

външния, така и във вътрешния живот. Юпитер ще му предложи и множество удобни за това случаи, ограждайки ги със собствената си помпа. Обаче, човекът като предполага, че веднъж рога на изобилието започнал своята дейност, така и ще продължи, греши силно. По-нататък ще се изискват от него лични усилия и блестящите перспективи ще изискват за своята реализация съответни усилия (по пътя Юпитер, разбира се, ще помага, но за поддръжката на човека ще се наложи да се разплаща, също както и за помощта на неочаквани покровители). Секстилът на Юпитер е добър с това, че той разширява възможностите и формата на труда и дава по-добро, по-широко разбиране на принципа на Планетата, особено ако секстилът започне да се проработва. За този аспект е характерно също това, че човекът получава възможностите като кредит, при което е длъжен често да се разплаща в косвена форма (не по принципа "аз на тебе - ти на мен", а по-скоро "ти на мен - аз още на някого"), което не винаги е лесно да се разбере.

На ниско ниво човекът възприема секстила на Юпитер като тригон и се стреми да използва всички аванси, без да дава нищо в замяна, което води до неприятни за него последствия, в частност, видимо много перспективни възможности неочаквано и винаги се закриват и човека чувства себе си несправедливо излъган от съдбата, при което, притежава намек за мания за величие, който мажорния аспект на Юпитер винаги дава в сферите, управлявани от Планетата. Проработката на секстила означава не само голямо разширение и ефективно използване сферите на влияние на Планетата, но и голямо количество перспективни разработки, които човек предоставя на външния свят.

СЕКСТИЛ НА САТУРН

Животът на човек трябва да бъде такъв, че да си струва да бъде разбран.

Секстилът на Сатурн дава възможност на човека за задълбочена проработка в сферите, управлявани от Планетата. Нужно е обаче, да съумеем да видим тези възможности, защото почеркът на Сатурн, особено на ниски нива на негова проработка, заставят човека да мисли по-скоро за своите свързани с външни ограничения нещастия, отколкото за развитие и проработка на съвсем неочевидни планове и перспективи. Заедно с това, влиянието на Сатурн, в управляваните от Планетата сфери, прави човека вътрешно сериозен и целеустремен, но той е длъжен сам да осъзнае това, а не да го изтласква в подсъзнанието (което на ниско ниво и особено в огнено-въздушен хороскоп е твърде вероятно). Сатурн предлага на човека да се заеме с проблема на Планетата дълбоко, да се ориентира във влиянието на нейния принцип върху вътрешния живот и само след това да предприема активни външни стъпки. Той обещава дълбоко проникване в тайните на Планетата, нейно мъдро владение и управление - но в рамките на кармата, която в дадения случай налага съществени ограничения и, трябва да се научи да ги вижда. В момента на активизация на секстила човек усеща някакво замръзване, външни и вътрешни спирачки, някак си призоваващи го да погледне втренчено в себе си и два пъти повече да се ориентира в Планетния принцип (обикновено въз основа на конкретен проблем, възникващ в резултат на усилване на външни и вътрешни ограничения). Ако човек упорито игнорира сатурновите предложения, Сатурн може съвсем да замрази Планетата, а после човекът ще изучава нейния принцип принудително. Например, опитите за лекомислено отношение към любовта (във всичките и видове) при секстил Сатурн - Венера могат да дадат свършено безсърдечен човек, на когото с времето кармата ще изпрати, например, горещо обичана и също толкова безсърдечна внучка, заставяйки го да преживее мъчения подобни на тези, на които той някога е бил причина.

СЕКСТИЛ НА ХИРОН

Защо скритите възможности на човека се скриват така щателно от него?

Боят се, че ще ги продаде в робство.

Секстилът на Хирон дава на човека възможност за нестандартно и даже почти неправдоподобно разширение на принципа на Планетата, но да се досетиш за това (а още повече да го направиш) често е трудно. Проявата на този аспект може да изглежда

като непонятни или неясни обстоятелства в сферите, управлявани от Планетата, а разбирането им коства известен труд, но резултатите дават неочаквано разбиране или нестандартно виждане на съответната ситуация, намираща след това вътрешен смисъл. На ниско ниво на проработка, секстилът на Хирон дава мними възможности за разширение и изходи от кризисните ситуации на развитие, свързани с принципа на Планетата, които хвърлят наивния, доверчив и надяващ се на бърз успех човек в хаос и вътрешна безпътница. Хирон учи човека да работи нестандартно, надеждно, практично, а главно, решавайки първо вътрешните си проблеми и едва след това - външните. На всичко това човек може да се научи, ако успее да разбере, че предлаганите му от секстила на Хирон възможности изискват не само честна работа, но и нестандартен подход, а възможно е и раздяла с някоя част на "света, с който сме свикнали". Въобще това е много перспективен аспект, даващ възможност на човека да се ориентира в сложните и дълбоко скрити загадки на собственото подсъзнание и надеждно да ги извади в съзнанието, което понякога води до преход на качествено ново ниво в сферите, управлявани от Планетата. Про-работеният секстил дава не само възможност за избор на оригинални пътища за развитие на Планетарния принцип, но също и възможност да ги предлагаме на другите.

СЕКСТИЛ НА УРАН

Пробивайки в човека, гениалността активно му пречи да пробие сред хората.

Секстилите на висшите планети дават възможности, от които не се възползва всеки човек. В частност, секстилът на Уран дава хубави идеи (изискващи впрочем, за своето въплъщение съществено развитие) само на човека, който е проработил принципа на Планетата на достатъчно високо ниво. Тогава той започва да цени тези най-често твърде оригинални идеи, които му изпраща Уран.

Разбира се, секстилът на Уран дава на Планетния принцип за човека не скучен живот, понякога даже много, но е нужно да се научи да възприема урановите влияния според тяхното реално достойнство. В началото на проработката ще бъде много глупава ексцентричност, зад която нищо не стои и едва едва потенциално творчески идеи, нуждаещи се обаче от грижливи проверка и оформяне. Секстилът на Уран - това е покана за голямо творчество в сферите, управлявани от Планетата, но не готов дар на това творчество. Проработката тук ще даде истинска творческа натура и постоянен творчески избор, който и отличава истинския художник, а на високо ниво също и способност да открива дарбите на другите хора. На ниско ниво човек не разбира действията и възможностите, предоставени му от Уран, те му изглеждат красиви или отчасти плашещи, но безсмислен и безполезен бенгалски огън или, ако Уран е ранен, придобиват понякога характер на свръхценни идеи. Тук проработката започва с това, че човекът се учи да възприема урановите прояви (необикновени събития и т.н) в сферата на Планетата като знаци на съдбата, показващи възможността за конструктивно и потенциално творческо приложение на своите сили. Според степента на проработка човека постепенно изучава (свойствено именно на неговата съдба) езика на урановите знаци и намеци и започва да ги използва практически. Стремех към това, впрочем, човека усеща винаги, в краен случай, шаблонното поведение в съответстващите ситуации му е много скучно.

СЕКСТИЛ НА НЕПТУН

Ако можеш да хванеш - хвани, защото повече такъв случай няма да ти се представи.

Секстилът на Нептун дава възможности на човека за истинско разбиране принципа на Планетата, но те изискват от него определена работа, при което често съвсем не от този род, към който човека е готов и привикнал. Нептун му дава изопачаване на реалността, както външна, така и вътрешна, и проработката на секстила означава изход от груби изопачения и илюзии, които се наричат лъжа и самоизмама, в посока на по-фини. Някои от тях се наричат изкуство, други - медитация, трети - молитва... Ето защо избора,

предлаган от секстила на Нептун, често има характер на груба съблазън. Искрено отхвърляйки го (което може да изиска голямо количество вътрешни усилия и проработки), човекът получава от Нептун по-тънко изопачение и по-фини съблазни, и т.н. В някакъв момент нивото и начина на виждане на Планетния принцип стават изведнаж такива, че могат да се явят като откровение за другите хора - ако човекът успее да доведе до тях своето виждане, а това също изисква определен труд. На високо ниво секстилът на Нептун дава фино разбиране на Планетния принцип и неговото включване на такива вибрации на енергетичния поток, че възниква впечатление на откровение или религиозно чудо. При това човекът може да осъзнава зле, какво и защо именно той така прави, но чувството за висота на потока и едновременно силното съпротивление на материала ще бъдат за него признаци на достигнатото съвършенство.

На ниско ниво секстилът на Нептун дава много възможности за лъжа и самоизмама, но също и чувство за притежание от страна на Планетата, усещане на екстаз при усвояването на нейния принцип. Обаче, това изисква много старания, а особено изработване на вътрешна честност в оценката на своите реални достижения. Ако Планетата е ранена е възможен изход от неприятностите в света на илюзиите, в което Нептун, разбира се помага, но с времето ще започнат твърди разочарования и удари на съдбата. Лъжливата жалост се отличава от истинското страдание, което човек прекрасно чувства, когато са отправени КЪМ НЕГО.

СЕКСТИЛ НА ПЛУТОН

Стремейки се да направиш света достоен за себе си, помни, че това е невъзможно.

Секстилът на Плутон дава на човека възможности за изчистване в сферите, управлявани от Планетата и не си струва тези възможности да се пренебрегнат. В живота такова влияние често има не твърде изразен акцент, но все пак човека забелязва, че избирайки възможностите, предлагани от Планетата и реализирайки ги, той следва да бъде внимателен, защото неправилните действия и особено всевъзможната халтура водят до невъзвратими загуби и крах на конструктивните начинания. Понякога Плутон може да предложи на Планетарния принцип няколко варианта на жертви и, тук човекът трябва да бъде особено внимателен и да не изхожда от дребнави съображения, във всеки случай, да се опитва да не отдалечава жертвата до момента, когато това по принцип може да се отдаде: резките удари на плутоновата съдба е винаги по-добре да предотвратяваме по-отрано, а в дадения случай кармата предоставя за това големи възможности.

Проработката дава изчистване на Планетарния принцип във вътрешния живот на човека, в частност програмите на подсъзнанието, свързани със сферите на влияние на Планетата. Това изчистване произтича някак от само себе си, като допълнителен резултат от вътрешни усилия на човека, отправени към достигане на една или друга конкретна цел от числото на предложените от секстила и в частност включва в себе си изкореняване на жаждата за власт над хората, активизиращи Планетния принцип. На високо ниво акцентът на секстила може да се премести върху Плутон (на средно ниво това става рядко и означава тежки удари на съдбата) и, тогава човекът приема активно участие в големи програми, свързани с изгаряне на кармичните възли, а в конкретните форми на неговата работа ще се усеща конструктивното влияние на Планетата. На ниско ниво човекът ще се старее да избягва вариантите на конструктивна чистка и жертви заради себе си, като се опитва максимално да ги отложи или прехвърли над други хора, над които (в сферите на Планетата) той ще има определена власт и може добре да види техните недостатъци. При добра енергетика тази проекция може известно време (при условие, че се полагат усилия) да се получи нелошо, но играта с плутоновите програми винаги върви по принципа "извадилia меч от меч и умира", в смисъл, че изчистването на обкръжаващите или се предшества от доброволно, или се последва от принудително собствено очистване.

КВАДРАТ

Число 4, управители и в заточение Луна, Сатурн; в екзалтация и падение Марс, Юпитер, Нептун.

Числото 4 символизира инволюцията, разпятието на духа при неговата материализация. Разделянето на 4 части означава мъчително, дисхармонично понижаване на вибрациите, при които същността губи своето единство (за разлика от деленето на 3), и на разделените части все още предстои, по пътя на дълги усилия да го намери.

В сферата на влияние на квадрата човекът усеща вътрешна и външна дисхармония, той чувства груба вражда и взаимно неприемане на планетните принципи, които въобще не се разбират помежду си и се профанират, и в същото време не могат да се разотидат в различни страни, доколкото са определени от съдбата да са заедно и постоянно да се взаимодействат. От друга страна, квадра-тът като аспект, явяващ се обръщение на самия себе си, дава не само дисхармония и всевъзможни препятствия, но и средствата за тяхното преодоляване, в това число, което е много важно, ентусиазъм на човека, на когото е ИНТЕРЕСНО да преодолява външните и вътрешните препятствия, участвайки самия по такъв начин в еволюционния процес.

Действието на квадрата може да се сравни с възникваща на пътя на човека тухлена стена, която е невъзможно да се заобиколи. Обаче, разглобявайки тухлите една по една, човекът премества пътя през непроходимото блато, намиращо се непосредствено зад стената. Квадратът е естествена тема за проработване, в хода на която човекът, от една страна преодолява определените (от съдбата) външни препятствия, а от друга, което се подразбира само по себе си, разчленява, преглежда и трансформира нисшите програми на подсъзнанието. Често един от тези процеси се осъществява под вътрешния взор на съзнанието, а от друга, някак само по себе си, но за квадрата е типично едновременно решение на външни и вътрешни проблеми: наполовина тук, като правило, е недостатъчно.

Субективно, квадратът символизира ямите на равнината на общото благополучие на човека: вътрешно и външно. Обективно квадратът представлява тези прояви на човека, в които той изглежда (и често се явява) по-ниско, по-грубо и по-примитивно, отколкото обикновено или, във всеки случай, показва областите, в които е трудно на обкръжаващите със самия човек, предвид неговото неадекватно пристрастно и често болезнено към тях отношение. Проработката на квадрата дава в съответстващите области разбиране, мъдрост и онова знание, което едновременно се явява и умение. Но така или иначе в човека остава усещане за някакъв свой недостиг, отсъствие на истинска хармония, която се дава от тригоните на съответните планети. Това е свързано с факта, че проработката на квадрата дава преход от проблема за взаимното неприемане на планетните принципи на следващото ниво, но никога (в това възплъщение) не преминава докрай. От друга страна, конструктивното отношение към проблемите, които поставя квадрата, дава възможност на човека не само ефективно да се изгради, но и да се включи в значителни кармични програми: отначало на нивото на интуитивен изпълнител, а след това на съзнателен участник.

ЛУНА КАТО УПРАВИТЕЛ И НАМИРАЩА СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ КВАДРАТА символизира двойственото отношение на човека към проявленията на квадрата. Като управител, Луната прави тежестта на съответстващите проблеми естествена за човека, някак постоянно присъща на личната съдба. Това усещане има предвид поговорката "На бика рогата не му тежат". Много хора с тежка съдба, даже от числото на постоянно оплакващите се от нея, не биха се съгласили да я разменят за по-лека и хармонична. Това е свързано не само с привичките към своя живот и даже неговите тегоби, но и трансляцията на индивидуалния дух: човекът чувства, че именно тези обстоятелства, в които той живее, са му приготвени от съдбата с неведома, но много висока цел. Освен това, Луната като управител на квадрата дава възможност за подсъзнателна адаптация към тези конкретни дисхармонични обстоятелства, в които той се оказва и човекът

понякога демонстрира издръжливост и приспособяемост към, изглеждащите, немислими и нечовешки условия на външен или вътрешен живот.

От друга страна, Луната като намираща се в заточение при квадрата дава колосално подсъзнателно съпротивление на идеята за конструктивна проработка на тежките и неприятни за човека ситуации и обстоятелства. Каквото и да ни казва разума (а той често не възразява), подсъзнателната програма за икономия на силите заставя човека да преодолява препятствията на минимална височина, да игнорира неприятностите, да отлага отговорното решение, докато това е физически възможно и т.н. Ето защо, на първите нива на проработка на квадрата приспособяването на човека към дисхармонията на външната и вътрешната реалности, от една страна протича сама по себе си достатъчно успешно, а от друга - с максимално възможна икономия на силите, при което икономията е от гледна точка на най-недалновидното его. Това прилича на човек, който се е устроил да спи на гола скала, като я посипва с пясък точно по контура на своето тяло - така, както то изглежда в момента на засипването, като игнорира обстоятелството, че всяко движение в съня ще го доведе до неприятно съприкосновение с голия камък. Този своеобразен баланс на естествено приспособяване и съпротивление на него, което може да се нарече принцип на локалното и необходимо приспособяване, извиква към живот многочислени ефекти, състоящи се в това, че болното място (по възможност) грижливо се изолира от психиката и външния свят, в резултат на което действително се защитава частично, но при това напълно се лишава от възможността за изцеляване, отработка на адекватна реакция и нормална взаимовръзка с останалата част на психиката. В зависимост от конкретните външни обстоятелства и психическа организация, тези ефекти се проявяват, например, във вид на стеснения на възприятието, изтласкването в подсъзнанието, различни комплекси на непълноценност, фобии, неврози и т.н.

Проработката на квадрата дава на човека проникване в своето подсъзнание и (в съответстващите сфери) трансформация на най-грубите и дисхармонични програми на егото в по-приемливи. Обаче, проблемите на квадрата не се изчерпват с това: човекът започва изясняване на отношенията и борба със самия себе си на ново ниво - сега не го устройват и изглеждат дисхармонични и неправилни тези обстоятелства на външния свят и вътрешния живот, които по-рано са се представяли като напълно приемливи или въобще не са привличали вниманието.

САТУРН КАТО УПРАВИТЕЛ И НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ КВАДРАТА символизира двойственният характер на стила на препятствията, възникващи пред човека, а също и начините за преодоляването им. Сатурн като управител дава необходимостта от дълбока проработка на съответните на квадрата проблеми, както външни, така и вътрешни, което най-често се изразява в това, че е невъзможно да се заобиколят тези проблеми и е трудно да се изтласкат цялостно в подсъзнанието (при все, че тук, както е известно, човекът е много способен). Налага се те да бъдат решавани постепенно и, главно, по пътя на вътрешна проработка, тоест работа над себе си. Сатурн като управител символизира факта, че стените, издигнати от квадратурата, следва да се развалят тухла по тухла, а не да се пробиват със стенобитно оръдие или собствената глава. Ако квадратът се проработва правилно, то всяка извадена тухла от една страна се използва, а от друга, прави отвърстието в стената видимо по-широко, което се явява както източник за ентузиазъм, така и нова информация за неведомия свят зад стената, към който човек постепенно привиква. Сатурн като управител дава търпение и дисциплина, а също с течение на времето и мъдрост, която е необходима за преодоляване на препятствията.

Сатурн като намиращ се в заточение прави препятствията непоносими за човека, той ги възприема като затворническа решетка и често отчаян съсредоточава върху проявленията на квадрата цялото свое вътрешно внимание, без да има сили да се отвлече от проблемите, в дадения момент са явно неразрешими, но обективно, може би, не така съществени за човека. При все, че някаква сила рязко стеснява неговото съзнание и, той не вижда нито небето с облаците и различните светила, нито горичката и ливадата със собствената им фауна, нито даже прелестите на градския пейзаж, но с упоритост,

достойна за по-добро приложение, зацикля своята мисъл по затворена траектория, напразно надявайки се да намери изход от нея. Заточението на Сатурн често провокира честолюбие, отправено към свършено недостижима (на даденото ниво) цел, което дава жестоки фрустрации, при което, като правило, човекът получава желаното именно след като изчезне желанието. Сатурн като намиращ се в заточение дава множество трудности, на първо място, в психологически план, които пречат на човека да пристъпи към конструктивно решение на свързаните с квадрата проблеми. В този списък читателят узнава чертите на непроработения Сатурн: неверие в своите сили, преувеличение на трудностите, недостиг на търпение и концентрация на вниманието и силите, недисциплинираност, отчаяние във връзка с това, че проблемът не може да се реши за седмица и т.н. Заточението на Сатурн прави отделен проблема за изваждането на ПЪРВАТА тухла от стената и дава на човека усещане за зазиждане. Проработката на квадрата дава умение не толкова да не се губи мъжество при първия поглед към непреодолимото препятствие, но и помага при проработката на квадратите, особено на първата фаза, на други хора, често свършено загубили надежда за освобождение от омагьосания кръг на почти идентични събития и проблеми, от който изглежда е невъзможно да се излезе.

МАРС КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ И ПАДЕНИЕ ПРИ КВАДРАТА се проявява различно в зависимост от нивото на проработка на аспекта. Като намиращ се в екзалтация, Марс дава енергия на високи вибрации, много конструктивна за човека, която той може да усвои и използва. Това прави квадратът потенциално най-силния от всички аспекти, доколкото скритата в него енергия позволява да се строят не само най-високите, но и най-фините кули, като се синтезират на пръв поглед непреодолими причини и, като се преодолеят на пръв поглед непреодолими препятствия. На ниско ниво екзалтацията на Марс дава на човека енергия, фактически отправена в посока усиление на хаоса, тоест неговите действия реално задълбочават положението, в което той се е оказал и това прави стената, създадена от квадрата още по-непристъпна. Тази лъжлива активност се съчетава с вътрешно усещане на своята слабост, неспособност, на това ниво, даже в подхождането към решаването на проблема от квадрата, в което се проявява влиянието на Марс, като намиращ се в падение. Често първото влияние (лъжлива активност) видимо се явява прикритие на втората (усещане на безсилие), което в голямата си част е изтласкано в подсъзнанието, но става и обратното: човек външно демонстрира своето безсилие и пасивност пред лицето на трудностите, скривайки под това отчаяна, но безсмислена вътрешна суета и мятане. На високо ниво Марс като намиращ се в падение дава умение конструктивно да се решават проблемите на квадрата с минимален енергетичен потенциал, подобно на растения, които правят сложни химически реакции с енергията само на слънчевите лъчи (фотосинтеза).

ЮПИТЕР КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ И ПАДЕНИЕ ПРИ КВАДРАТА символизира двойственният характер на усещането за поддръжка и натоварване, които кармата дава на човека при проработката на този аспект.

На ниско ниво влиянието на Юпитер като намиращ се в екзалтация се изразява в това, че препятствията и сложността на квадрата обективно се възприемат като изключителни по своето количество, което добре се разбира от народните мъдрости: "Идва бедата - отваряй вратата", "Бедата не идва сама". Това усещане се задълбочава от влиянието на Юпитер като намиращ се в падение, което се изразява в това, че човекът отначало не усеща никаква поддръжка от страна на висшите сили, която трябва да се заслужи, като той сам преодолее отчаянието, да застави себе си да погледне на нещата реално и да започне конструктивна дейност. Такава ситуация е характерна за много приказки, описващи свързана с квадрата кармична програма: идва бедата (активизация на дисхармонични влияния), героя остава сам-самичък, но няма какво да се прави (управление на Сатурн), със сълзи няма да помогне на мъката (падение на Нептун), търсенето на щастие или на пропадналата принцеса (конструктивната дейност) трябва да започне сам, без морална и физическа поддръжка, която, въпреки, се обещава от продължението на приказката (проработка на аспекта).

На високо ниво екзалтацията на Юпитер символизира изобилието на възможности и значението на достигнатия резултат за по-нататъшно развитие на човека, а също разширение на възможностите за участие в съдбата на други хора и тяхната карма, на които той може да им помогне ефективно и, доколкото това е възможно, хармонично да проработят. Юпитер като намиращ се в падение символизира на това ниво автодидакта (обучението без учител, като на самоук човек), който, като се изучи и преодолее всички препятствия сам (това е типично за квадрат без смекчаващи го хармонични аспекти), се оказва способен за придвижване в свършено неочаквани направления, но в същото време и неговата ограниченост: проработения квадрат никога не може да се сравни с тригона, той винаги дава някаква загуба и едностранчивост на развитието (издържан професионализъм, за когото квадрата е типичен; тригонът дава разностранен дилетант).

НЕПТУН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ И ПАДЕНИЕ ПРИ КВАДРАТА символизира различните типове медитации, съпровождащи неговата проработка. На ниско ниво влиянието на Нептун като намиращ се в падение се изразява в отрицателни емоционални медитации, свързани с възникването на непреодолими (на пръв и втори поглед) препятствия, което хвърля човека в отчаяние, сълзи и глуха мъка и подобни състояния, в които препятствията се виждат като снежни хребети, а враговете като всемогъщи зли вълшебници и чародеи и, да се разсее този нептунов (от нисша октава) чар може да бъде много трудно, помага включването на Сатурн: "Очите се страхуват, а ръцете правят". Като намиращ се в екзалтация Нептун на това ниво дава на човека изкушение да забрави, да се отвлече от проблема на квадрата, например, отлитайки в светли мечти във времето, когато съответния проблем ще бъде окончателно решен и как това ще се забелязва от всички страни. Впрочем, ако тежестта на квадрата стане за човека съвсем непоносима, Нептун може да му даде частична анестезия от наркотичен тип.

На високо ниво екзалтацията на Нептун се изразява в поддръжка на усилията на човека с висши медитации, когато той (в сферите на действие на квадрата) ще се окаже способен да се намира устойчиво в състояние на духовна устременост и, тогава той ще може да види, в какви кармични програми взима участие, и да направи това по-осмислено и свободно. На това ниво в съответните сфери човекът усеща космическата любов непосредствено. Влиянието на Нептун като намиращ се в падение се изразява в определено разочарование, което изпитва човек, преминаващ на следващото ниво на проработка на квадрата: при него изчезват (по-точно престават да го радват) привичните медитации и вибрации, а на мястото на старите проблеми се явяват нови, които го угрижват не по-малко, отколкото предишните. А те, когато се разрешат, ще му донесат значително по-малко емоционална радост, отколкото той е смятал в началото на пътя.

На първо ниво на проработка на квадрата човек се оказва свършено неподготвен към неговите дисхармонични прояви и ги възприема не като препятствие, а като беда, от която започва да търси спасение, на първо място, в странична помощ, или известно време не прави нищо, като се старее да изтласка всички неприятности в подсъзнанието и тайно се надява на чудо, което да превърне квадрата в тригон. Обаче квадрата (когато се активизира) е постоянно действащо препятствие (за разлика от опозицията, дори съвсем непроработената, на чието дисхармонично влияние може да му се дочака края, прегърбвайки се и прикривайки главата с ръце) и да се изтласка, игнорира или да се разправи с него човека с един удар не успява, и в него се появява в съответстващите сфери усещане за подгонен звяр. Подсъзнанието реагира със своите защитни (полу)мерки и в изразените случаи създава програми, добре известни в психоанализата: комплекси, фобии, натрапчиви идеи, депресивни състояния или неадекватна агресия и т.н. Хармоничните аспекти, обратно, смекчават и понякога правят тези ефекти външно почти незабележими, но проблемът така или иначе остава.

Не следва да представяме дисхармонията, създавана от квадрата като сбор от чисто негативни явления. Даже на първо ниво на проработка, тоест още не направил почти нищо, човекът усеща интерес и способности в сферите, управлявани от планетите, образуващи квадрат. Често неприятностите започват именно поради това, че човекът

чувства енергията на взаимодействие на планетите и тя много му харесва, но той, без да забелязва доколко те са дисхармонични и вън и вътре в него, се държи така, като че ли тези планети са в тригон, като всеки път искрено се удивлява на някак случайните натрупвания, носещи му само незаслужени огорчения и разочарования. Типичното проявление на квадрата на това ниво се описва с фразата: "Пътят към ада е постлан с добри намерения", доколкото благите намерения в сферите, управлявани от непроработения квадрат (а човекът в тези сфери винаги е вътрешно много заинтересован и често твърде активен), водят към оживяване на инволюционните програми. Типичната защитна реакция на психиката тук често се изразява в рационализация от типа: "Аз съм много способен, но обстоятелствата (хора, политическа обстановка...) не ми дават да развивам своите таланти и възможности". Тук следва да се има предвид, че външната дисхармония винаги се явява следствие на вътрешната, именно нея следва да се търси и с нея да се започне проработката на квадрата.

На второ ниво на проработка на квадрата човек намира в себе си мъжество да си признае, че на неговия път има съществено препятствие, което трябва да преодолее. В този момент той чувства самота и сякаш Бог го е изоставил, но усеща в себе си достатъчни сили, за да почне нещо да върши, въпреки, че неговите надежди за успех са малки. Като правило, действията на човека на това ниво, както и осъзнаването на проблемите, се отнасят единствено към външния свят и поради това са слабо ефективни. Нерешеното вътрешно противоречие се екстериоризира във все нови и нови препятствия, много приличащи си едно на друго и, човекът, който с голям труд ги преодолява по реда им, се усеща герой на приказката, отсичащ главата на змея, който с лекота ги възстановява отново и отново. Въпреки това, в хода на това сражение се изявяват, макар и много бавно някои съществени детайли и подробности от кармичния възел, символизиран от квадрата и, освен това, човек узнава някои неща за себе си и своето подсъзнание, както и за някои свои скрити възможности (мъжество, сила, находчивост, които изведнъж се появяват, когато са вече много необходими), така и за някои нисши програми на подсъзнанието и грубите черти на личността и характера, специфични за дадения квадрат. Тези черти и програми се струват на това ниво на човека неотменни негови части, с които той ще умре ("гърбавия ще го изправи гроба"), но той се старае да ги потисне, разбирайки отрицателната роля, която те играят във външните ситуации, управлявани от квадрата. С други думи, на първо ниво на проработка на квадрата човекът често даже не чувства, как него го "отнасят" (злата сила в своите граници), или нищо не се опитва да противопостави на това, докато в същото време на второ ниво човекът частично проследява тези свои състояния и се опитва да ги тушира.

За второто ниво е характерно частично вътрешно приемане тежестта на квадрата (въпреки, че при удобен случай човек може да се опита да спекулира с нея) и лунна (подсъзнателна) адаптация към нея, и дори юпитеровата (като намираща се в екзалтация) поддръжка човекът все още не чувства, но и юпитеровата (като намираща се в падение) изключителност на бедата вече си отива, често сменявайки се с огромна гордост (екзалтация на Юпитер) от своя труд, натоварване и способности в сферите, управлявани от квадрата. Тук са възможни съвършено неестествено високомерие и горделивост, които като правило са неразбираеми за околните поради факта на повече от скромните успехи на човека в съответните области.

На трето ниво на проработка на квадрата акцента на съответните проблеми се премества в голяма степен върху вътрешния живот на човека. Той вижда, че външните неуспехи и препятствия в управляваните от планетите в квадрат области в значителна степен са предизвикани от него самия, тоест от неговото неумение да разреши вътрешните проблеми и противоречия, което води до неправилно и въобще дисхармонично отношение във външната среда и се явява причина за много неуспехи и разочарования. Занимавайки се със себе си и своето вътрешно несъвършенство, човек установява, че на първо място има пряка връзка между хармонията на неговия вътрешен и външен свят, и снемането на вътрешното напрежение, хармонизацията на своето вътрешно отношение към другия човек или под някакви външни обстоятелства автоматично води към смекчаване на съответното външно напрежение, а понякога и

въобще премахва считания дотогава вечен и непоклатим проблем. На второ място, неговите собствени недостатъци, "пороци" и "неспособности" се поддават на постепенно изправяне, макар и с периодични пропадания и подхлъзвания в привична-та област на ниски вибрации (груби, небалансирани енергетични потоци). И на трето място, той усеща съществена поддръжка на своите сериозни и продължителни програми в сферите на квадрата, както енергетична (Марс), така и в план на откриващи се възможности (Юпитер). Особеност на квадрата се явява факта, че тази поддръжка спира веднага, след като човека се оттегли от кармичната си програма, което от една страна служи като добър ориентир, но в същото време е достатъчно тежко морално, в частност заради това, че на нивото трудно може да се усети усиляването на тежестта, възникнало вследствие отклонение от личната карма, от просто малко по-напрегнат неин участък. Впрочем тук Сатурн изисква от човека повече дисциплина, отколкото мъдрост и случайните отклонения от най-прекия път понякога дават, при правилно отношение към тях, в крайна сметка даже по-творческа проработка на своята карма.

На това ниво човек вече отделя принципите на планетите, стоящи в квадрат и се учи да ги съгласува управляваните от тях програми на подсъзнанието. При непосредственото им взаимодействие възникват резки ефекти, причината за които може да бъде много дълбока и недостъпна за човека, но той се старее да ги изглади или, в краен случай, да изучи зоните на съприкосновение на планетите и да ги обозначи с флагчета "опасна зона" и да се приближава само при много слаба енергетика. Тук е възможно частично съгласуване на планетарните принципи, което ще бъде за човека голям успех. На това ниво квадратът се възприема като голям проблем, съставляващ (в сферите на неговото влияние) едновременно основа и съдържание на живота, въпреки че последният от време на време ще се оказва за човека твърде труден.

На четвърто ниво на проработка на квадрата човекът го възприема като най-конструктивния аспект, даващ възможност за дълбоко и интересно вътрешно развитие и съответстваща външна активност. На това ниво човек вижда в квадрата възможността да намери и развърже тежък кармичен възел, чиито намеци и указания той получава чрез външните дисхармонични обстоятелства. Тези обстоятелства и събития активизират в него дълбоко скритите нисши програми, които, излизайки наяве, стават за човека обект на изучаване, просветляване и последваща трансформация в по-приемливи. Този процес никога не е рутинен и безболезнен и, освен това, по неговия ход човекът често се въвлича в сложни кармични преплитания във външния живот. Съпоставяйки го с вътрешния, той много неща разбира като за единия, така и за другия. На това ниво човекът вижда много кармични програми и често достатъчно дълбоко прониква в подсъзнанието на обкръжаващите го хора, което му дава възможност да им помага при проработването на квадратите и други аспекти на хороскопа. Квадратът му дава възможност да построи осезаема конструкция на границата между Хаоса и Космоса, тежък и устойчив мост, по който може да премине ако излезе от егоистичните кръгове и да види началото на своя път.

КВАДРАТИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Интерпретирайки квадрат, важно е да се отчита относителната сила на планетите и нивото на тяхната проработка: например, квадратът на проработения Меркурий ще даде съвсем друго влияние, отколкото квадрата на непроработения (умни неуместни мисли и изказвания - това съвсем не е същото като глупави неуместни мисли и изказвания, - първите са къде къде по-опасни), към което трябва да се отчита и нивото на проработка на самия квадрат, което може да не съвпада с нивото на проработка на нито едната от образуващите го планети.

Квадратът на планетите дава лъжлив импулс на неговия принцип, неправилно насочена и често груба енергия, с която човека трябва да се научи да се справя и по възможност конструктивно да използва, което ще бъде в крайна сметка трудно, но реално. Ако в хороскопа има много квадрати, човекът от детството привиква към препятствия и дисхармония, и неговите претенции към живота са често умерени, а вниманието е

достатъчно концентрирано: неговият живот е подобен на тичане през пресечена местност, към което човекът към тридесетата си годишнина като цяло привиква. Много по-трудно за човека е да се приспособи към ритъм на живот, определен от хороскоп с един квадрат, което означава дълбока яма на равна зелена поляна. Най-често тази яма нараства и остри колове на дъното готви самия човек (влияние на Юпитер като намиращ се в падение). Множествен квадрат, тоест квадрат на планета към стелиум, дава много голямо натоварване на тази планета (и дома, където е разположена). Човекът бива принуден от съдбата да обърне внимание на нея и частично да я проработи, което на фона на субективно тежките усещания в нейната сфера му дава определена защита и поддръжка от съдбата. Квадратът на един стелиум към друг дава голяма, но разпределена тежест в сферите на съответните домове и съответните средства (потенциалната енергия на съвпада) за нейното преодоляване - това е хороскоп на атлант, субективните усещания от живота на когото могат да бъдат всякакви. Т-квадратът, тоест две планети в опозиция и трета в квадрат към всяка от тях дава голямо напрежение на третата планета и дома, където стои, но даже частичната нейна проработка води до установяването на баланса между планетите в опозиция и човек получава устойчиво направление (от време на време нелеко) за конструктивна работа. Големият квадрат, тоест 4 планети, образувачи две опозиции в квадрат една към друга така, че в хороскопа се получава фигура на квадрат с два диагонала се проработва най-добре, като се започне с баланс на опозициите, без да се концентрира човекът върху нито една конкретна планета или дом по собствена инициатива, но грижливо проследявайки ритъма на съдбата и балансирайки на гребена на вълната - хороскоп на даоса. Такива хора имат защита, но твърде висока, за да могат да се досетят за нея по преки признаци.

Много своеобразно протича проработка на планета, към която има квадрат и тригон. Тук отначало ще има много недоразумения и самоизмама, и на първо място човекът трябва да разбере в какво му върви, къде има реални способности и таланти, а къде - тесни места и нерешени проблеми, и да се научи да не бърка едното с другото.

КВАДРАТ НА СЛЪНЦЕТО

На огледалото не бива да се сърдим при никакви обстоятелства.

Квадратът на Слънцето поставя Планетата под удара на дисхармонични импулси от волята на човека и императивни външни обстоятелства. При това самия човек не е склонен, разбира се, да смята за дисхармонични своите волеизявления и на ниско ниво не забелязва нито своята грубост, нито твърдост, нито некомпетентност, поради което много тънко усеща показаните качества на средата и другите хора, когато се активира принципа на Планетата. На второ-трето ниво на проработка на квадрата на човека ще му се струва, че при него има някак си външни и вътрешни врагове на Планетния принцип, целта на които е да не му даде, понякога в най-груба форма възможност да се прояви. Например при квадрат на Слънце към Луната човека ще бъде от време на време някак въпреки своята воля ще извършва груби грешки и нетактичност в общуването с жените и, може би, тайно се бои от тях и не ги обича, като в същото време ще изпитва към тях силно привличане, тъй като вътрешния образ на жените и майките ще бъде при него значително изопачен и активен. Ако Слънце е в Овен са вероятни агресия и рязкост, ако е в Риби - лъжливи положения и лъжливи инициативи с неприятни последствия и т.н. Тук кармичната програма се състои в това, че на човека са предписани твърди ограничения в свободата на волеизява и инициатива в сферите, управлявани от Планетата, а се изискват висшите прояви на слънчевия принцип, тоест постоянно безлично внимание към произтичащото в сферите на Планетата. Външна инициатива се допуска само ако е принудена от външни обстоятелства, при това в минимален размер, защото, като правило, води към дисхармонични последствия. От гледна точка на вътрешното развитие, този аспект е много перспективен по отношение на придобиването (в сферата на влияние на Планетата) на истинска власт над самия себе си и преход към служене на по-висок егрегор, което означава по-творчески и вътрешно свободен живот. При добра енергетика може да се опитае да овладеем дисхармоничната външна воля и да я отправим покрай

себе си върху околните - аспект на черните учители, особено при подчертан квадрат на Слънце към висшите планети. Проработката дава умение да се работи тънко, по едва доловими указания на високия егрегор, да се тъкат ажурни нишки на най-тънка карма, които засягат понякога далечното бъдеще.

КВАДРАТ НА ЛУНАТА

Следва да отличаваме хората, при които душата спи, от тези, при които тя вече е отлетяла.

Квадратът на Луната дава големи вътрешни сложности, свързани с Планетния принцип, особено при неговото възприемане. Например, квадрат Луна - Марс дава усещане за грубост и агресия на външния свят в ситуации, когато затова дори няма намек и обратно, човекът може да бъде агресивен и жесток, без да го забележи самият той. Квадратът на Луната прави изпъкнали и видими програмите на егото, свързани с Планетата: на човека много му се иска да употреби нейния принцип егоистично, но обстоятелствата на външния и вътрешния живот се подреждат така, че при него това не се получава, в резултат на което възниква жестока вътрешна фрустрация, обида към света, комплекс за непълна консумация и т.н. При този човек, в сферата на Планетния принцип има много остри вътрешни ъгли, но той постоянно се спъва в тях и колкото повече се жалва, толкова по-зле му става. Кармичният смисъл на този квадрат, обаче, се състои не в праволинеен аскетизъм и отказ от принципа на Планетата (това понякога може да доведе до заболявания), а в подробно и грижливо изучаване на съответните на Планетата програми на подсъзнанието, отделянето от тях на егоцентричните и еволюционно-конструктивни съставки и установяване на адекватна диета: проблемът на квадрата на Луната се състои, в частност, в това, какво иска да яде, отправяйки вибрациите на Планета-та като цяло, а това му се отдава слабо, или, ако Луната е съществено по-силна от Планетата, при това произлиза силна профанация на последната. Например, квадрат Луна - Венера може да направи човека безжалостен потребител на другия пол, който подсъзнателно се възприема (в краен случай, в любовта) като безуслов-но примитивен и груб и, да изработи в себе си уважение (тоест навик, препятстващ съзнателната и подсъзнателната профанация) към другия пол на човека може да се окаже много трудно. Проработката дава по-добро разбиране и тънкост по отношение на Планетния принцип, а също виждане на неговите действия в чуждото подсъзнание, което дава хубави педагогически способности в съответстващите области. Например, проработения квадрат Слънце - Луна - аспект на класния ръководител или учител на началните класове в училище.

КВАДРАТ НА МЕРКУРИЙ

Ако мисълта е дошла в главата, но не е изразена в думи, значи, е викана лошо.

Квадратът на Меркурий дава на човека големи сложности при взаимодействието на принципа на Планетата с рационалното мислене и речта. Тук тълкуването зависи от това, коя планета от квадрата се оказва по-силна. Ако преобладава Меркурий, то на човека в обстоятелствата, свързани с Планетата, своите (поякога чужди) мисли и съображения по неин повод ще се оказват необичайно важни и умни, въпреки че най-често те силно изопачават Планетния принцип, защото човек не разбира много от него (рационално), при все че неговите мисли могат да бъдат действително дълбоки. Ако в квадрата е по-силна Планетата, то мисленето като цяло ще се намира под нейното дисхармонично влияние, тоест изопачава, профанира, свива се и т.н. в съответствие с домовете и знаците, където стоят Меркурий и Планетата: домът, в който се намира Планетата ще получи несъразмерно по-голямо влияние, отколкото дома, зает от Меркурий (и на самия Меркурий), а стилът на знака, в който стои Планетата, безцеремонно се намесва в стила на знака, в който се намира Меркурий, и частично ще го потисне.

Въобще за квадрата на Меркурий е характерна силна ментална заинтересуваност на човека в проблемите на Планетата и сферите на нейно влияние и първоначално

изопачен ум, за когото е типично фрагментно виждане и разбиране на същността на делата, на места точно и дълбоко, а като цяло неудовлетворителни, да повярва в което е много трудно на човека, даже след серия очевидни несполуки и провали. Нивото на проработка на аспекта е добре виден по качеството на речта, когато човека говори за Планетните проблеми (ако той говори относително спокойно, тоест на Меркурий, а не на Марс). На ниско ниво на проработка на квадрата на Меркурий човекът често е склонен да учи (поучава) другите, да се самоутвърждава за тяхна сметка, но без да разбира ясно предмета, за който разсъждава.

Проработката изисква систематична работа по запълването на празнините при менталното възприемане на Планетния принцип и отказа от пряк ментален натиск върху него, съпроводено от груба профанация (а също и склонност към спекулации). Понататък е нужно да се привикне да преодолява своята неестествена тъпост, проявяваща се при опитите да разбере нещо ново за Планетата (протеста на подсъзнанието може да бъде много рязък, почти до жестока депресия и неспособност да прочете текст), и да не се поддава на емоционалните съпротивителни вълни при развитието на рационалното мислене, помнейки, че квадрата на Меркурий - това е потенциален аспект на умни и дълбоко разбиращи принципа на Планетата хора.

КВАДРАТ НА ВЕНЕРА

Отношенията между хората рядко са човешки.

Квадратът на Венера дава на човека в сферите, управлявани от Планетата сложности при социалните контакти, по време на които той често се сблъсква с грубост, лошо взаимно разбирателство и неадекватност на своето собствено поведение в обществото. Човекът се привлича в съответните сфери от хората, иска му се любов, украсена с принципа на Планетата (например, Юпитер - разкошна), разбиране, дълбоко участие в обществения живот и в същото време в тези въпроси той е капризен, нетърпим, много неща не разбира и, главно, не чувства общуването с хората, свършено без да забележи това, вследствие на което най-забележителните обещания на съдбата завършват с жестоко разочарование. Въобще кармичните програми, символизирани от квадрата, често започват съвсем благопо-лучно и даже многообещаващо, прилича на тригон, и само когато човека се включи в достатъчна степен (емоционално, ментално и екзистенциално), той започва да усеща и съпротивление, и тежест, и необходимост от тежка работа. Даже квадратът Слънце - Марс може да започне своята проява не във вида на жесток удар на съдбата, а като привлекателна авантюра, когато засяга квадрат на Венера, то за тях са типични първоначални радости и емоционални увлечения. Така, най-нещастната (впоследствие) любов все пак започва със светли моменти, към които (не само притежаващите квадрат на Венера) следва да се отнасят достатъчно предпазливо и внимателно.

На ниско ниво квадратът на Венера дава дисхармоничен социален егоизъм и едновременно с това жертвеност. С други думи, ако човекът има лоша енергетика, обществото не го обича и се принася (в ситуацията, когато е активна Планетата) в жертва без обезболяване. Ако човекът притежава достатъчна сила, той сам осакатя-ва живота на обкръжаващите, опитвайки се (грубо и непохватно) да ги използва за корисни цели, от което на тях им става лошо, а на него не му става по-добре (по-дълго, отколкото един миг, след което следва разочарование).

При този човек в сферите на влияние на Планетата ще има много своеобразни и резки естетически вкусове (понякога груби), на които трудно се угажда, което на ниско ниво дава капризност, а на високо, обратно, оригинален творчески почерк в изкуството. Въобще квадратът на Венера дава големи трудности на пътя на изкуството (но и силна потребност от него), в частност, лоши учители или лоши взаимоотношения с тях и човекът, ако съумее, ще израстне, основно за сметка на вътрешни усилия и автодидактизъм, което винаги ще усеща сам, и никога няма да го напусне вътрешното съмнение: "Това, с което се занимавам, истинско изкуство ли е?" (също както квадрата на Меркурий дава неизкореними съмнения: "Действително ли моите мисли са умни?", даже

ако това е общопризнато), което безусловно е неприятно, но не дава на човека да се успокои върху постигнатото - последното въобще е характерно за квадрата.

КВАДРАТ НА МАРС

С бърснача, с който се наостря писателският език, не следва да се нарязва зелето.

Квадратът на Марс дава на Планетарната проява грубост, дисхармонична сила, която разрушава нейния принцип във всички каквито и да са фини прояви. Това разрушение произтича както във вътрешния, така и във външния свят, при което достатъчно силно, ако човека не се опита да му се противопостави с нещо. Кармично квадратът на Марс означава забрана за пряка, непосредствено енергетична проява на Планетарния принцип (което никога не се получава хармонично или конструктивно) и изисква проработката на висшата и октава. При това човек вътрешно е много заинтересован в сферите, управлявани от Планетата, нататък го влече някаква сила, и неговото мнение за възможностите (а често и достиженията) в тези сфери могат да бъдат много високи, макар че несполуките и разочарованията няма да го оставят да чака.

На ниско ниво този човек в сферите на Планетата може да бъде понякога опасен за другите, но на максималните опасности човекът винаги се подлага сам. В случая на квадрата на Марс законът на кармата, наказващ за привнасяне на дисхармония в света, действа енергично и често достатъчно бързо (наистина, понякога възвратния удар удря само по вътрешния свят на човека, в душата на когото стават разрушения, и това може да стане незабелязано за обкръжаващите, като изключим онова обстоятелство, че общото ниво на човека рязко се понижава, тоест той деградира). Във вътрешния живот този аспект дава възможност за значителен растеж, осъзнаване на своите най-груби програми на подсъзнанието, в това число почти животинските инстинкти, представени в дадения случай много изпъкнало и релефно, особено при активиране на Планетата, и тяхната трансформация към по-цивилизован и приемлив вид, тоест преход на енергията на по-високи вибрации. Проработката дава възможност за работа с Планетата с малки енергии, но проявявайки при това такива тънкости на нейния принцип, които, като цяло са иначе недостъпни. Човекът ще знае всичко за разрушителната сила на Планетата в нейната нисша октава, което ще му даде разбиране на нейните проявления у другите и възможност да им помогне в проработката на нейния принцип, особено при обуздаване на своето нисше начало в съответстващите сфери. Обаче свободен поток на нейните вибрации на ниско ниво той още не може да овладее. Така квадрата Марс - Венера може да даде изтънчен развратник или превъзходен сексолог, но сексуален гигант този човек никога не ще стане.

КВАДРАТ НА ЮПИТЕР

Истинското величие не се нуждае от доказателства, а от измерение.

Квадратът на Юпитер обещава много..., за съжаление, най-често с тези обещания се ограничава. В сферите, управлявани от Планетата, човекът усеща своето величие, не само потенциално, но и фактическо и второ, обкръжаващите, като правило, не виждат и не подлагат на съмнение, а първото някак не успява да се прояви. Квадратът на Юпитер дава на Планетата разширение, но някакво, а не такова, каквото се иска на човека: или не в това направление, или в чужд на него стил, или въобще не това. В крайна сметка така му се струва на човека. Този квадрат (можем да го наречем аспект на Луцифер) дава изкушение на високомерие, повърхностност, твърде леко получаване на това, което човекът не би желал и съвсем не това, което му е нужно за еволюционното развитие. В сферите на Планетата за човека е характерен постоянен повърхностен интерес към "висшите материи", философски обобщения и абстрактно-религиозен подход, но той в този си интерес е склонен да остава именно в тази точка, където започва за него нещо действително важно и интересно, но явяващо се не във формата на разкошен юпитеров подарък, а изискващ минимални съсредоточени усилия. Например, квадрат Венера - Юпитер при акцентиран Юпитер може да даде човек, който привлича към себе си голямо

количество любов, ще бъде на пръв поглед красив, интересен и необикновен, но в конкретните любовни отношения ще се окаже абсолютно напълнен със себе си, своята красота и общо великолепиe и, съвършено неспособен (и не желаещ) да хвърли дори мимолетен поглед на партньора, което в резултат дава усещане на пълна самота и безнадеждност в плана на социалните (като не говорим за емоционалните и сексуалните) контакти, но самотнението няма да намалее.

Кармично този аспект означава изискване (в сферите на Планетата) да се научи много внимателно и грижливо да се отнася с даровете и откриващите се врати на съдбата, да се разбере, че те предполагат по-сетнешна работа и в крайна сметка са предназначени за света, а не за самия човек. На ниско ниво човек в съответните области е склонен (ако има минимална възможност) да играе ролята на щедър благодетел, която му се отдава изключително лошо, защото прозрачно се вижда неговата корист и неадекватност или ненужност на благодетеля, а общата недодяланост при това предизвиква повече раздразнение, отколкото жалост или благодарност (вероятно последната ще вълнува силно човека). Проработката дава рядко умение кармично правилно да се разпорежда със своя късмет и, отказвайки се от лъжливи възможности и изкушения, да получи безценен подарък от истинска помощ на духовния път, а също и виждане на аналогични проблеми у другите и способност (в сферите на Планетата) на постави другия на истинен път, показвайки му кармичната роля на неговите изкушения и съблазни, а особено личното високомерие и горделивост.

КВАДРАТ НА САТУРН

Стъпалата на еволюционната стълба не са постлани с килимена пътека.

Квадратът на Сатурн поставя човека в сферите на влияние на Планетата проблема за дълбоко потъване в себе си, изработване на вътрешна дисциплина и търсене на истината в безмълвно съсредоточение. Тук проблемът се състои в това, че, от една страна, човекът е привлечен от Планетния принцип, той иска дълбоко да го разбере и усвои, а от друга, опитите за такова изучаване се натъкват на най-силно съпротивление, както външно, така и вътрешно. Самоизучаването се оказва много трудно, във всеки случай, изискващо значително по-голямо количество концентрация и усилия, отколкото има в човека в дадения момент и, освен това, външните и вътрешни хаотични сили постоянно го откъсват от тези занятия. В резултат на няколко безуспешни опити принципа на Планетата (и в много отношения цялата сфера на нейно влияние) замръзва и се приема от човека като недостижима, макар и подсъзнателно необикновено желана. Подсъзнанието реагира с различни прийоми, адаптиращи човека към тази дисхармонична ситуация, например, в него възникват спасителни комплекси на непълноценности и неврози, защитаващи го от необходимостта от участие в ситуации, активизиращи Планетата, но за съжаление имащи различни странични ефекти (например повишено общо ниво на невротичност, тоест постоянна готовност към неприятности, вследствие на това повишено налягане и т.н.). Ако в квадрата Планетата е по-силна, то тя може да замени със своя принцип част от чисто сатурновите сфери, потискайки дисциплината и съсредоточеността. Например, квадрат Венера - Сатурн при силен Сатурн дава (на ниско ниво) твърдост и грубост в социалните контакти и любовта, а при силна Венера може да даде обратно, лекомислие и непридирчивост във връзките (особено ако квадратът е в подвижния кръст). При това, разбира се, сърцето на човека ще бъде мразовито.

Квадратът на Сатурн прави невъзможна непринудената проява на Планетния принцип, тук от човека се изисква мъдрост и точно следване на кармичната програма, която в това място (като напук) е много тънка и криволичетва. Тази ситуация прилича на изискване да се занимава с дърворезба с помощта на брадва или да танцува като на бал с водолазен костюм. Когато човек започва, всяко негово движение е брадовешки грубо и неудовлетворително от всяка гледна точка, но желанието да се научи и честолюбието могат при това да бъдат много големи и, тук много неща зависят от самия човек, неговата вътрешна честност и общия стремеж да реализира себе си и да участва в еволюционния процес (така, както човекът го разбира). Проработката на квадрата на Сатурн дава на

човека в сферите на влияние на Планетата изтънченост, мъдрост, и умение да вижда и подпомага развитието на съответните способности при другите хора, когато те още са незабележими за никой друг.

КВАДРАТ НА ХИРОН

Пропадналият на дъното на жизнения поток, не следва да пуска мехури без особена необходимост.

Квадратът на Хирон дава на човека в сферите на Планетата силни, неразбираеми и на вид свършено непреодолими прегради пред развитието, които не бърза да отваря. Ако квадратът е в неподвижния кръст, то това могат да бъдат постоянно сменящи една друга малки преградки, зад които обаче може да се види една голяма, която ги възпроизвежда непрекъснато. Квадратът на Хирон означава кармично изискване да се гледа на Планетата и свързаните с нея проблеми по нестандартен начин, в частност, да се търси в тях източник на своето собствено несвършенство, дисхармоничност на взаимодействието между програмите на подсъзнанието и следването на социалните шампи, които Хирон винаги преодолява, а в случая на квадрата най-интензивно.

Квадратът на Хирон не дава на човека в съответстващите сфери възможности да следва банални възгледи и стереотипи: те бързо вкарват действието в задънена улица и се вдига невероятен хаос, зад който нещо стои, но какво именно остава непонятно. На средно ниво у човека може да се изработи отношение от типа на черния хумор, което е по-добре от паниката, но не е конструктивен. Тук от човека се изисква да разбере себе си, да му стане понятен Планетарния принцип в неговия живот (външен и вътрешен) и да направи нещо конструктивно от гледна точка на Хирон, тоест да материализира определени тънки планове, свързани с Планетата.

Обикновено това изглежда като материализирано чудо, но такова, което може да научи другите. На високо ниво този аспект дава пробив и голямо творчество в сферите, свързани с Планетата, и способност да открива оригинален талант в другите, но също и чувство за неудовлетвореност както от своите методи, така и конкретни достижения, като че ли някой зад гърба на човека, с нескрита насмешка, преминаваща в подигравка, му говори: "И ти мислиш, че това е талантливо и оригинално?" На ниско ниво човек може да се постави за цел да дискредитира всички творчески прояви на Планетния принцип и в някаква степен да преуспее в това, особено що се отнася за него лично.

КВАДРАТ НА УРАН

Таланта от средна ръка жадува миг на вдъхновение, големият - минута отдих от него.

Квадратите на висшите планети дават съдбоносен ефект, да се сражаваме с който е безполезно, по-точно казано вредно, защото човекът може сериозно да развали своя (и на обкръжаващите) живот с неправилно поведение в сферите на Планетата, стояща в квадрат с висша. Обаче човек избира начин за отношения към протичащото и начин за неговото виждане, т.н. гледна точка: както точка, където той гледа, така и точка, откъдето, тоест намиращ се на някакви позиции, той гледа, и този избор като цяло определя проработката на квадратите на висшите планети и, следователно, съдбата в рамките на световната карма.

Например квадрат Венера - Уран дава не само склонност към егоцентрично и неуправляемо социално поведение в най-неподходящите за това условия, но и неспособност дълго да обича партньор, който никак не се мени с времето - на човека му става невъобразимо скучно. Обаче, във връзка с това е възможно веднъж в месеца да сменя партньора, а може всеки ден да променя своята гледна точка на дадения екземпляр, откривайки в него нещо принципно ново, въпреки че втория вариант е значително по-тежък.

Въобще квадратът на Уран дава на Планетата гениалност на границите на нормата (понякога и от другата нейна страна), но да се реализират конструктивно урановите идеи

и откровения е много трудно. На човека е нужно да се старее да разбере смисъла на своята ексцентричност, да се научи да чете урановите знаци в Планетарните проявления и тогава ще започне частично да прозрява сложните рисунки на кармата, затворения кръг около него и, може би ще отвори на света нещо дотогава невиджано, непонятно и невъзможно, но реално. Проявите на квадрата на Уран не могат да се разберат - към тях може само да се привикне и да се научи как да бъдат използвани, но при цялата сполука и ефективност на тяхното прилагане, в човека остава впечатление, че той стреля с топ по врабчета, а достойната мишена за Уран остава невидима. Квадратът на Уран дава забележителни възможности да се поставя прът в колелото на другите и ако човекът постави пред себе си цел да препятства със зли и инволюционни програми, той може да стане много изобретателен. За съжаление, този квадрат най-често се използва обратно, за смущаване на еволюционния поток, създавайки в него завихряния, тоест кармични възли, в което, разбира се, се проявява творчеството на Абсолюта, но човека, чрез когото това творчество се реализира, става черен учител. Обаче за съдбата на конкретния човек не е без значение, на какво ниво и как протича това черно учителство, в ролята на критик, доносник или палач, поради което към проявите на квадрата на Уран трябва да бъдем внимателни, тъй като тук дори незначителни акценти (в това число вътрешно отношение към протичащото) могат да имат далеч отиващи последствия.

КВАДРАТ НА НЕПТУН

Необходима е твърде много вътрешна честност, за да откриеш в себе си нейните недостатъци.

Това е труден аспект. Квадратът на Нептун дава изопачени медитации, често от нисък порядък, необяснима притегателност на Планетарния принцип за човека и в същото време много лошото му разбиране, по-точно лъжливо разбиране, илюзии и заблуждения, в които на човека е трудно да повярва и още по-тежко да се раздели. Нептун мами човека, човекът мами целия свят и себе си, след това вижда част от тази измама и престава да вярва - във всеки случай - каквото и да му се е случило, в това число и на него самия, но не за дълго (а по-точно, частично), след което отново мами себе си и целия свят, а света него. Това може да води до бездна, към отчаяние, пороци, а може обратно, да пробуди висшата целеустременост и да повика човека към Бога. Резултатът трудно може да се предскаже, но във всеки случай човекът трябва да бъде постоянно внимателен и никога да не смята превзетата кота за окончателно покорена. В дадения случай нисшето начало може да се подхранва от много мръсни медитации (на ниво алкохол, наркотици, семейни скандали и т.н.) и да се превъзпита човека ще бъде не леко. Квадрат Нептун - Сатурн може да даде извратена наслада от своите неспособности да не се прави нищо и, човекът може да живее дълго време в цикъл: кратко съсредоточено усилие, завършващо с нищо - дълга медитация на тема собствена нищожност, с мазохистичен оттенък, при което в този цикъл вероятно ще бъдат въввлечени най-близки роднини и лекар-психоаналитик. (Въобще квадратите на висшите планети са аспекти на черни учители, в дадения случай с мистичен и психологически уклон).

Кармично този аспект означава необходимост от проработка на темата за самоизмама и низши медитации на материала на Планетния принцип, активизирането на който прави съответстващите програми на подсъзнанието много отчетливи. Проработката тук е сложна, тя изисква отказ от всякакви низши медитации (в това число и сладостни самообвинения) и последователна честна конструктивна работа в областите, свързани с Планетата. Помага включване на Плутон и в някаква степен проработката на Сатурн. На високо ниво човек постига най-тънки проявления на Планетния принцип и неговата взаимовръзка с принципа на космическа любов в този вид, както тя се проявява във външната реалност и душата на конкретните хора, което може да го направи мистик, проповедник или светец, но от ирационалното чувство за своя вина пред света в сферите на Планетата човекът никога не ще се избави.

КВАДРАТ НА ПЛУТОН

Ангелските крила израстват на места, натъртени с кръста на съдбата.

Влиянието на квадрата на Плутон се проявява в определено неудобство за човека на тези жертви в областта на Планетата, които от него поиска съдбата. В краен случай, така ще му се струва на самия човек. Той трябва да се смири с мисълта, че тези жертви се изискват от него в неудачен момент и да повлекат неприятни последствия с като че ли съвсем незадължителни и ненужни свойства. Но такава е, уви, характеристиката на дадената кармична програма. Квадратът на Плутон - това е аспект на Йов, за щастие не винаги така далеч отиваща.

Проявите на Планетарния принцип във външния свят рязко няма да устройват човека и в него ще възникне желание да постави в това отношение в света ред, за което ще му е нужна съответстващата власт. Обаче, замисълът на кармата ще донесе пряко противоположен характер, именно, да постави чистота и порядък в областта на Планетарния принцип във вътрешния свят на човека и неговото подсъзнание, за което човекът е длъжен да придобие власт над своите инстинкти и низши влечения, които се отнасят към Планетата. Докато този човек не го осъзнае ще му предстои неведнъж да се сблъска с тежки жертви и фаталности, които ще го преследват точно в същата степен, в която човека ги повиква - безразлично, подсъзнателно или съзнателно, преднамерено или ненадейно, от по-добри или по-лоши подбуди. Същественият момент се състои в това, че в областта на Планетата човек някак притежава увеличително стъкло, което ярко проявява неговите (и на другите) минимални несъвършенства и грешки. Този аспект дава големи възможности за вътрешно изчистване и, едновременно дават на света черни учители от диктаторски тип, които изстребват във външния свят ниските и средни проявления на Планетния принцип с власт, огън и меч, като оставят място само за най-тънките (които не се виждат), а понякога и просто пепелище. На средно ниво е характерно твърдо поведение с елементи на грубо повеляване и нихилизъм в отношенията с другите, което се съчетава със стремеж да се усвои Планетарния принцип от самия човек. Вътрешно на човека много му се иска да покаже на света своя образец, но това решително не се получава, или (по мнението на човека) светът просто не е дораснал и от това не е способен да види явеното от него съвършенство.

Глава 6 Д Е Ц И Л

Число 10, управители Хирон, Уран; в заточение Слънце, Плутон; в екзалтация Луна, Меркурий; в падение Уран, Плутон.

Ние преминаваме към изучаване на минорните аспекти. За разлика от мажорните аспекти, всеки от които се характеризира с цяло число едновременно със своето обръщение, минорните аспекти притежават тези свойства, че или самия аспект, или неговото обръщение не се вписват в дъгата от 360(цяло число пъти, което дава на минорните аспекти оттенък на неимперативност, тоест активирането на една от образуващите минорен аспект планети не води задължително до активизация и на другата.

Децилът има хуманитарно (тоест отнасящо се до човека) значение. Числото 10 в кабалата е числото на сефирите - основа на мистичните атрибути на Твореца, сфера на неговото проявление, а като цяло Дървото на сефирите представлява предвечния първообраз на духовния човек. С други думи, числото 10 символизира човека като микрокосмос, Вселената в миниатюра, в която е отразен символично принципът на построяване на целия Космос.

Децилът е слабо хармоничен аспект. Той дава хуманистична посока както на самия човек, така и на неговата съдба, преобръщаща се по такъв начин, че му се налага да усети своя човешки произход и същност. На различни нива това означава съвсем различни неща, но в съответните области за човека винаги ще бъдат акцентирани именно специфичните човешки реакции и прояви на обкръжаващите (и своите собствени), именно

в тях човек ще бъде заинтересован и от тях увлечен. Разбира се, на ниско ниво човекът няма да бъде в състояние да види нито себе си, нито другите като микрокосмос, но, въпреки това, именно това обстоятелство ще бъде (в сферите, управлявани от децила) усещано подсъзнателно и мистично, и необичайно ще го привлича. Едновременно той преди всичко ще осъзнава своя интерес към това, което той смята за специфично човешко в човека, а това се определя първо, от нивото на проработка на децила и, второ, от планетите, които го образуват: при децил на Слънцето човек ще смята за най-интересни чисто човешките качества на индивидуалната воля и начина на поведение в императивни обстоятелства, при децил на Меркурий - рационалния разум, Венера - любов, социалното поведение и взаимоотношенията с изкуството, Нептун - мистичните преживявания и т.н.

Децил е специфичен човешки аспект, поради което ситуацията, в които той е активен, вълнуват човека необичайно, обещавайки пълнота на разкритията и разгадаването на тайните на неговото съществуване и предназначение, в краен случай, реализацията на децила е възможна при условието на значителна проработка на хороскопа като цяло.

ХИРОН КАТО УПРАВИТЕЛ НА ДЕЦИЛА символизира двойственния характер на човека като създание, от една страна земното, материалното, а от друга - духовното, божественото. Човекът е съсъд Божий, тоест бидейки въплътен на Земята, материализиран в определена форма, той е пресметнат за трансляция на висшите космически енергии и мисъл-форми и тяхната материализация в свойствените на Земята форми: действия, думи, постъпки и т.н. Тази връзка с финия свят се преживява от човека нееднозначно, доставяйки му на ниско ниво множество неприятности (включително естествен атеизъм, тоест неверие в Бога предвид на пълно отсъствие на осъзнати усещания за връзка с Него). Собствено човешкото се възприема от него като земно (нисши емоции, инстинкти), или като мистично и, следователно, почти не съществуващи и достъпни само на адептите (великите духовни учители, светци и т.н.), което в крайна сметка води до задънена улица, тъй като да разбере своята чисто човешка роля и задачи се оказва непосилно за човека и често съзнателно се отказва от обсъждане и изследване на този въпрос, макар че вътрешно той, разбира се, се тревожи. Проработката на Хирон както в индивидуалната карта, така и от човечеството като цяло е длъжна да помогне много на човека правилно да се впише в света и разбере своята специфична роля в него, което съответства на кармичната програма на децила.

На битово ниво управлението на Хирон обозначава като принципно човешки тези черти, като чувство за хумор и способност за свеж, нестандартен поглед върху нещата, в отсъствието на които индивидът се разполага, в зависимост от темперамента, някъде между акула, бронтозавър и амеба.

УРАН КАТО УПРАВИТЕЛ НА ДЕЦИЛА символизира творческото начало, заложено в човека. Това творческо начало е непредсказуемо, непостижимо рационално, тоест с разсъдъка и носи в себе си голям енергетичен заряд, който обаче, първоначално възниква на много високи вибрации и трябва да се адаптира към вътрешния свят и външните реалности на човека. Ето защо влиянието на Уран на различни нива на проработка на децила е съществено различно: на ниско ниво проявлението на децила безпокоят човека, но са му съвсем непонятни и той преимуществено се старее да ги изтласка в подсъзнанието, не разбирайки, че именно тези неясни хуманистични плисъци, най-често ирационално-емоционални (например, жалост към смъртен враг, когато изведнъж му става лошо), свидетелстват за неговата принадлежност към човешкия род, а всичко останало е предимно зоологично. На високо ниво Уран се проявява като причастност към волята на Абсолюта, световната карма и общите творчески способности, с каквото и човек да се занимава, но всичко това при виждане и доброволно приемане на своята карма като специфично човешка и за даденото въплъщение натоварена преимуществено в земни дела.

СЛЪНЦЕТО КАТО НАМИРАЩО СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ДЕЦИЛА символизира вторичността на индивидуалната воля на човека в неговите човешки прояви. Човека е "съсъд Божий" и е длъжен да транслира волята Божия, а когато на ниско ниво той

подчинява своята воля на егоизма или на нисък егрегор, то собственото човешко начало в него замира, а понякога умира напълно. От друга страна, косвеното влияние на личната висша воля (тоест духовната устременост) и волята на високия егрегор са необходими за това, че в човека да се прояви човешкото начало, но тези влияния никога не звучат като твърд императив, точно обозначаващ конкретна посока на дейността и, още повече, конкретни действия на човека. Човечността не се явява антоним на безчовечността и винаги оставя свобода на избора на ниво конкретни постъпки, но отсъствието на висока устременост и зов на висок егрегор натоварват живота на човека в такава сивота, че той съвършено престава да чувства в себе си човешкото начало и в това се състои косвената императивност на децила (заточение на Слънцето) на ниско ниво на неговата проработка. На високо ниво това влияние се изразява в способностите на човека да се включи към висок егрегор и да помогне на другите хора да получат духовна устременост.

ПЛУТОН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ И ПАДЕНИЕ ПРИ ДЕЦИЛА символизира големите, заложили в самата природа на земната карма сложности на проявлението и развитието на човешкото начало в хората. То изисква голяма чистота и жертвеност, при което в жертва се принася част от онова, което човека смята и усеща в себе си като най-ценно. Определена съдба стои над хуманистичните прояви и опитите на човека да се удържи над средното ниво, приемливо и за духа, и за неговото ниво най-често завършват с крах или по вътрешни, или по външни причини, и човека, който иска да бъде "просто добър", без да има никакви претенции за святост, но и без да стане предател и палач, въпреки това, в някакъв момент неизбежно (за щастие не във всяко въплъщение) е изправен пред алтернативата: да бъде или жертва, или палач и няма трето положение.

За това, да усети в себе си истинското човешко начало е нужно грижливо да го отдели от животинското начало в обществото и групите, в които членува човека, а това често носи съдбоносни последствия: законът на ятото - законът на джунглата е суров и повелява да се унищожат нестандартните особи, особено неподчиняващите се на груповия егрегор. На духовно силните хора понякога се отдава да излязат и да развият в себе си човешкото начало (велики мислители, хуманисти, светци), но, като правило, те усещат себе си в пълна човешка самота, макар, че могат да имат колосално влияние върху своето (и последващото) време.

ЛУНА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ДЕЦИЛА символизира голямата роля на нисшето (биологическото) и общосоциалното начала в развитието на специфично човешките качества у човека. Тази роля на ниско и високо ниво се проявява съвсем различно. На ниско ниво Луната символизира колосалната спирачка, която за развитието на човечността се явява необходимост за човека да поддържа своето съществуване като организъм и социален индивид, тъй като тези проблеми занимават вниманието му напълно: човечността практически се принася в жертва в началото на борбата за съществуване и място под административното слънце, а след това цели поддържането на своето жизнено и социално ниво. На високо ниво човекът се учи да използва своето тяло и разнообразните, вградени в подсъзнанието програми за трансляция на висшите енергетични потоци, така че неговите най-обичайни жизнени прояви (а не само духовно учение, проповеди и т.н.) могат да служат за източник на вдъхновение за обкръжаващите. С други думи, екзалтацията символизира не толкова съществената роля на човека в кармичната програма на своя народ, но също и съвършено друга физиология, моторика и други биологични функции (така, мощите на светците стават обект на поклонение).

МЕРКУРИЙ КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ДЕЦИЛА символизира ролята на рационалното мислене в хуманитарните аспекти на човешкото развитие и поведение. На ниско ниво влиянието на Меркурий се проявява в крайно непохватни, а често и отчетливо античовешки ментални клишета, опитващи се да рационализират и регулират хуманитарните проблеми. В тези тънки и често хлъзгави (от гледна точка на разсъдък) понятия, където емоциите често се разглеждат като тежки аргументи, пищно разцъфтява менталната демагогия, преследваща корисни цели, но главното е съвършено неразбиране съществото на нещата. Въобще същностното разбиране се управлява от Нептун, а рационалният разум (Меркурий) дава само груби схеми, които в

хуманитарните въпроси са съвършено недостатъчни и могат да дадат само общо направление за по-нататъшни медитации и индивидуални постижения, основани на личен опит и неговата връзка с тънкия свят. Но на ниско ниво човекът не чувства това и се впуска в повърхностни ментални медитации (тоест логически упражнения с шаблоните на общественото съзнание), които по същество не го удовлетворяват, но могат да приведат към всеки подсъзнателно желан извод. На високо ниво екзалтацията на Меркурий символизира голяма и активна роля на рационалния разум на човека, помагач първо, да се ориентира във цялото многообразие на явленията на духовния и материален живот, да ги оценява и извършва отговорни изводи, а второ, да фокусира и направлява потоците на космичната енергия, но и едното и другото са възможни при условие да бъде достигнато необходимото еволюционно ниво и осъзнаване границите на своя разсъдък - фактически и етично (вторите често се оказват по-тесни).

УРАН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ ДЕЦИЛА символизира (както и Плутон) големите трудности на земната кармична програма, свързана с развитието на човешките качества в хората. Те никога не се явяват очевидни и всички опити за универсални определения се натъкват на най-силна съпротива и фактически са обречени на превръщане в безсмислица или догма. Символичното падение на Уран в децила през цялото време поставя човека в такива положения, когато на него му е съвършено непонятно, какво все пак значи това - да бъдеш човечен и как конкретно това се постига. "Не прави на другите това, което не искаш за себе си", - е типичния пример за пълен неуспех в опитите да се определи човечното поведение. Първо, всички хора се намират в различни външни условия и имат различна психическа организация, без да говорим за способности и кармични програми, и отъждествяването на другия със себе си води към груби грешки. Второ, всеки човек е изпълнен с противоречия, неговото висше и нисше начала често го викат в различни страни, и в тази ситуация както неутралното поведение, така и поддръжката на което и да е от тях в друг човек често може да бъде наречено (и се явява) нечовечно. Тук работата не е само в това, че пътя нагоре обезателно се съпровожда с отстъпления. Въобще процесът на еволюционно развитие в много неща и принципно е нечовечен, във всеки случай, от гледна точка на средния човек и, падението на Уран в децила, представляващо пряко въздействие на кармата, символизира именно това обстоятелство. На високо ниво на проработка на децила Уран, като намиращ се в падение означава ограничената роля на собствената човечност у хората, намиращи се на нивото на планетарното съзнание: при тях се появява съществено влияние на космическото съзнание, кармични програми, излизащи зад пределите на Земята и се формира съответната етика.

Само по себе си наличието на аспекта децил между две планети означава, че у човека има потенциални възможности да намери "човечен" синтез на техните принципи както в своя вътрешен живот, което означава хуманитарна посока на интересите и заниманията в съответните на планетите области. По принцип децилът е хармоничен аспект, но като минорен, той има ограничено влияние върху живота на човека, в краен случай, ако не се проработва специално него и съответните планети (което означава твърде специфична съдба). Тук много неща зависят също от нивото на проработка на децила, в частност, възгледите, представите и усещанията на човека във връзка с хуманитарните въпроси.

На първо ниво на проработка човек е склонен да смята собствено човешките (в себе си и другите) програми на егото и своето биологическо начало, без да усеща принципна разлика между хората и животните, а виждайки принципна разлика само във формата на живот (свинята живее в кочина, а човека в дом), ниво на зависи-мост от природните условия и взаимното подчинение (човекът използва животните за свои цели). Понятието човешки живот за него означава удовлетворяване на биологичните ("сит, пиан и с емфие в носа") и най-прости социални ("за да се боят хората") потребности. Всички други човешки стремежи и начала са му непонятни и се възприемат като дивотия, а преди всичко демагогия, прикриваща истинските интереси в числото на показаните по-горе. Религиозността на това ниво се отрича или възприема като средство за дисциплиниране

на човека, който трябва да се състои "в страх от Бога", за да го запази него и обществото от анархия ("Боговете са измислени от жреците, за да управляват по-добре народа"). Моралът се състои в подчинение на силния и потискане на слабия.

Подобни хуманистични възгледи се оформят в сферите на действие на планетите, образуващи децил и в моментите, когато са активни и двете планети човек изпитва необходимост да гледа на живота и хората именно от тази гледна точка, макар че неговите типични жизнени възгледи и светоусещане като цяло могат да се намират много далеч от хуманистичните проблеми. На това ниво децилът често има деструктивни прояви, защото при неговото активиране човекът започва да внедрява в обкръжаващите и подвластните му хора "човечност" в своето разбиране, изстребвайки (при възможност с огън и меч) всички останали видове като лъжливи и поради това нечовечни. Например: "религията е опиум за народа".

На второ ниво на проработка на децила човек смята най-човечното качество в себе си и другите участители в социални програми. Какви именно ще покажат планетите, образуващи децил, домовете, в които те стоят, другите аспекти и т.н. Например, децил на Венера дава разбиране за човечността като възприятие и творене на изкуство (спецификата ще определи планетата, стояща в децил към Венера) и способностите да обича, децил на Луната - като съпричастност към съдбата на своя народ и т.н. При това мненията и разсъжденията на човека могат да бъдат достатъчно категорични. В първия случай: "Ако ти не си способен да обичаш (вариант - да обичаш поезията), ти не си човек!", във втория: "Ако ти не си готов да отдадеш живота си за родината, ти си недостоеен за това, че тя те е хранила!". Принципно различие на това ниво от предишното се състои в това, че човечността се разглежда като изход зад рамките на егоцентричните позиции, тоест като поведение и светоусещане, при които човек възприема другите хора не като част от обкръжаващата среда (природна и социална), а като независими само-остатъчни същности. На това ниво призова: "Бъди човек!" означава предложение да влезеш в положението на другия и да намерите взаимноприемлив компромис, и на това е основан "човечния" морал под лозунга "Живей и дай на другите да живеят", или каза по-философски, концепцията за "разумен егоизъм". Религиозността на това ниво се възприема положително, защото религията отвлича човека от егоцентрични позиции и провъзгласява (особено християнството и будизма) общочовешки ценности. Обаче това ниво се явява (за разлика от третото) по същество атеистично, защото човек практически не усеща Бога в себе си и като център на религиозното учение, тоест съществуването на Бога и, Неговото влияние върху земните дела, той отнася към мистиката, а собствено човешката природа вижда само в земните, макар и най-добри негови прояви.

На трето ниво на проработка на децил човекът усеща в себе си и някои други висши "аз", или Божественото начало и частично вижда пътищата на кармата, и за него въпроса за това, какво собствено е човешкото начало става актуално и далеч не просто. От една страна, той е склонен да отхвърля своето нисше, биологическо начало (его) като недостатъчно човечно, от друга, той чувства, че и Божественото начало не е напълно усвоено и, освен това, да се смята човечен също не може. Като правило, човек прави избора в полза на своето Божествено начало и разглежда човешкото като спирачка на духовния път (характерно за светци, занимаващи се с умъртвяване на плътта). За това ниво като цяло е типично не само (грешното) пренебрежение лично към своето нисше начало, но и своеобразно духовно високомерие, когато за недостатъчно човечно се обявява егоистичното начало не само в себе си, но и във всички останали хора, независимо от тяхното ниво на развитие. Човешкото се разглежда като нещо промеждутъчно и двукратно временно на пътя, водещ човека към Бога. Такъв, в частност е любимия сюжет на древната индийска философия: скъсвайки оковите на майя (илюзорната външна реалност), човек вижда, че съществува само една истинска реалност - Бог. Обаче наивното, често ментално прилагане на това свършено езотерично указание, което става разбираемо само на много високо еволюционно ниво, води духовните прозелити към силни извращения в представите за човечност и, в крайна сметка, към изопачаване на своята и чужда карма и етика. Реално на това ниво на

разбиране факта, че човечност въобще и във всеки конкретен случай, все още няма и, ще бъде голям успех, ако човек осъзнае това. Тогава той ще може да реализира големи и творчески хуманистични програми и да смекчи твърдите кармични възли.

На четвърто ниво на проработка на децил човекът в някаква степен вижда пътищата на земната карма и ролята, която играят в нея отделните хора и колективи. На това ниво той вижда, как именно възможностите, дадени на всеки човек, въплътен на Земята в конкретно физическо тяло и социално обкръжение, с неговата конкретна физиология и психика, могат да бъдат реализирани с участието си в планетарната, националната и груповата карма, а също и в различните варианти на проработка на неговата лична карма. На това ниво човечността представлява просто участие в планетарната карма на своето място, което на ниски нива на развитие означава дълго блуждаене в тъмнината, отначало безцелно, а след това в хаотично търсене на истинска светлина, тоест светлината на истината. На това ниво нечовечно се оказва само огромното пряко влияние на космическите сили (ако то съществува) върху естественото течение на кармата на Земята и съдбата на отделните хора.

ДЕЦИЛИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Силата на влияние на планетите една на друга през минорните аспекти е съществено по-слаба, отколкото при мажорните, ето защо въпросът за това, коя от двете планети е по-силна в минорния аспект не е така съществен: всяка от планетите влияе на другата, без да изопачава силно нейния принцип и, още повече, не го подменя със своя, което е особено типично за съпада, опозицията и тригона. Минорните аспекти дават слаби влияния, отсрочени ефекти и обстоятелствата на вътрешния и външния живот се осъзнават наполовина. Тълкуването зависи от нивото на активност на планетите и силата на планетите, образуващи този аспект. Например, децил между хармонични планети (хармоничен децил) трябва да се тълкува съвсем не така, както децила между ранени планети (ранен децил): в първия случай съдбата в съответните сфери ще се отнася с човека хуманно, той ще усеща топлината и отзивчивостта на другите хора, във втория случай всичко ще бъде обратно и, проработката на вътрешен хуманизъм ще стане с голям труд.

Съществуването на минорен аспект между планетите не означава, че активизирането на едната от тях води към активизиране на аспекта, тоест и на другата планета. Ето защо тълкуването на минорните аспекти следва да се прави, употребявайки логическия съюз "и" (конюнкция): ако са активни принципите и на двете планети, то се активизира и аспекта между тях. От друга страна, ако живо-тът на човека се подрежда така, че някаква планета е постоянно активна, тоест фактически силно акцентирана (на картата също, макар че не е задължително), то твърде вероятно е, че периодически са активни и всичките нейни минорни аспекти и тя изпитва върху себе си влиянието на съответните планети.

ДЕЦИЛ НА СЛЪНЦЕТО

Било ли е сътворението на човека хуманистичен акт?

Този аспект поставя в живота на човека проблема за хуманността на неговите собствени волеизявления и инициативи, а също (като правило слаби) императивни влияния на съдбата в сферата на влияние на Планетата. В нейната сфера човекът ще бъде относително свободен и, ще му се налага да регулира своята воля изхождайки от съображения за хуманизъм - така, както той го разбира. В краен случай, мисълта за човечността или самата тази тема възниква в него във връзка с (обикновено слабо изразена) необходимост нещо да предприеме в сферата на Планетния принцип или при появяване в нея на определена лична инициатива. При хармонично Слънце тези инициативи ще бъдат уместни и ще заприличат на хуманните, при ранено Слънце човекът често ще бъде прекалено активен, и резултатът, при най-добри намерения, ще се окаже плачевен и дисхармоничен, особено ако е ранена Планетата, и на нейния принцип ще

бъде трудно да се угоди. При това външното насилие над своята воля в сферата на Планетата той ще преживява като съвършено антихуманно, макар че пряка реална вреда в сферата на Планетата ще бъде при това, като правило, неголяма.

ДЕЦИЛ НА ЛУНАТА

Трябва да храниш хората със собствената им храна, а не със собственото им сурово месо.

В сферите, управлявани от Планетата, човекът остро чувства антихуманно отношение към себе си на нивото на неудовлетворени потребности, при което при раняване на Луната те могат да бъдат силно извратени. От друга страна, едновременното активиране на принципите на Планетата и Луната, например, мисли за своя народ, майка или недостатъчно храна във връзка със сферата на Планетата предизвиква у човека инстинктивен прилив на хуманистически чувства, които най-естествено се изразяват в грижа, особено за насъщните потребности. Например, децил Луна - Венера дава, ако не е силно ранен, изключителна мекота и нежност в любовта, желание да защити, стопли и по човешки да пожали любимия, но недостатъчния комфорт може да бъде възприет от този човек като античовешка проява на съдбата или партньора лично. В същото време трябва да се има предвид, че децилът като минорен аспект винаги означава само косвена зависимост на Планетарните принципи и, човек с децил Луна - Венера няма жизнено да зависи от битовите неудобства (макар че ще ги намира антихуманни), за разлика от човек с квадрат на Луна към Венера.

ДЕЦИЛ НА МЕРКУРИЙ

За да можеш да изразиш участие, трябва първо да го имаш.

В сферите на Планетата мислите и особено рационалните разсъждения на човека ще клонят към хуманитарните аспекти на съответния проблем. На думи човек може да изисква хуманен подход и много да се обижда на резките (по негово мнение) нападки към него от страна на обкръжаващите, възприемайки ги за античовешки. Обаче в дадения случай връзката между принципа на Планетата и меркуриевия е слаба, поради което от една страна негативните моменти, свързани с проявите на Меркурий (например, обидни думи) непосредствено слабо влияят на сферите, управлявани от Планетата, макар че на човека може да му се струва, че това съвсем не е така, а от друга, позитивното действие на Меркурий върху Планетата, тоест човечните и въобще хуманистично оцветени мисли и думи на човека, отправени в съответните на Планетата сфери, ще имат слабо пряко действие, макар че човекът може и да не забележи това, поради което той е длъжен или да се стреми към фини ефекти, или да активира други планети, за да не се окаже (от гледна точка на обкръжаващите) празен дърдорко и демагог, грижещ се изключително на думи за благото на ближния.

ДЕЦИЛ НА ВЕНЕРА

Общественото съзнание е значително по-хуманно от общественото подсъзнание.

Когато в сферата на Планетата се усилва влиянието на Венера и чувствата на човека се смекчават, отправяйки се в посока възприемане, особено, прекрасното във формите и отношенията, то той усеща в себе си прилив на хуманизъм (в своето разбиране). На ниско ниво това означава извънредна капризност, когато в съответните ситуации човек усеща като рязко антихуманни (по отношение на себе си) всички прояви на недостатъчно внимание, любов, даже простото неугаждане на своя естетичен вкус. Например, жена с децил Слънце - Венера може (искрено) да сметне, че е нечовечна инициативата на мъж, поканил я на вечеря, където не и харесват тоалетите на домакините. При раняване на децила тези ефекти могат да се преживяват много силно емоционално, но реално Венера има само косвено влияние върху Планетарния принцип. В хармоничен вариант това е измамен аспект, защото проявената от Венера човечност

може да бъде приета за любов, а уви това, далеч не е едно и също. Например, децил Венера - Марс (ако не е силно ранен) може да даде човек, който човечно, красиво, грижливо се проявява в общуването с противоположния пол, но възвишено-романтична любов (Венера) и разпалена страст (Марс) при него ще се съединяват в човечни прояви, което може съвсем да не устройва партньора, надяващ се на съвпад на тези планети или, в най-лошия случай, квадрат: децилът дава твърде (често даже за самия човек) фин синтез на планетарните принципи, свидетелствайки за големи постижения в минали въплъщения.

ДЕЦИЛ НА МАРС

Силата на хуманизма разваля апетита на канибала.

Този аспект (по идея) облагородява Планетата, правейки активността на човека в нейните сфери хуманистично насочена, в краен случай, у него ще има необходимите импулси, макар и не императивни. Този аспект дава в сферите на Планетата чувствителност към всяка външна агресия, която човекът възприема като античовешка и същото това се отнася и към неговата собствена агресия (в сферите на Планетата): или тя за него е невъзможна, или води до силни угризения на съвестта (ако тя съществува). Раняването на Марс може да даде голяма активност в сферите на Планетата, с цел поддържане и помощ на ближния, но въплътена по неподходящ начин, твърде грубо и невнимателно, което води до резки отрицателни последствия (на човека ще бъде платено за неговото неуместно и недодялано "добро" с откровено зло, неблагодарност и недоброжелателност, включващо понякога пряка агресия). Хармоничен Марс при ранена Планета ще даде интуитивно правилно направление на хуманистичната активност (своя, или на обкръжаващите - към себе си), но обективно ще бъдат големи трудностите при нейното въплъщение. Ако децилът е хармоничен, то, при общи добри намерения, на човека ще бъде много трудно да направи нещо хуманистично в сферите на Планетата, при това, той сам ще получи тук голяма човешка поддръжка и е много важно да изработи вътре в себе си (първоначално отсъстващото) чувство за благодарност към съдбата си.

ДЕЦИЛ НА ЮПИТЕР

Хуманността на Бога не е по-съмнителна, отколкото хуманността на човека.

Този човек ще търси прояви на своята човечност в разширение на възможности-те на другите хора в областите, свързани с Планетата. В тези сфери за него са характерни широки хуманни интереси. Например, децил Слънце - Юпитер при проработка може да даде философ, занимаващ се с проблема за свободата на волята на човека, а на ниско - религиозен фанатик, изповядващ принципа "който не е с нас, той е против нас" и считащ хората само за марионетки на своя егрегор. При това човечно той ще смята обръщането във вяра на тези, които отиват към това и, да изстребва останалите.

Тук хуманизмът като разширение в сферите на Планетата по отношение на другите не се получава само по себе си, но изисква определени усилия от страна на човека и включване на принципите на другите планети (например, Слънце и Марс, тоест инициативи, енергии и т.н.). От друга страна, човек на ниско ниво ще се гордее със своето човеколюбие и възможности за хуманна помощ в сферите на Планетата, и всяко съмнение в неговите реални заслуги тук се възприема като оскръбление, а минималните ограничения или просто сравняването с някой по-велик (или даже на същото ниво) като съвършено антихуманно унижение. Проработеният децил на Юпитер дава (в съответните области) велики хуманисти, непроработения - претенции за това, толкова по-непоносими, колкото е по-ранен Юпитер.

ДЕЦИЛ НА САТУРН

Нещастieto на хората се състои не толкова в това, че те не разбират своето щастие - още, те не се разбират помежду си.

Тълкуването на аспекта силно зависи от нивото на проработка на Сатурн, Планетата и хороскопа като цяло. На ниско и средно ниво този аспект дава в сферите на Планетата хуманизъм от специфичен вид, като стремеж да направи хората щастливи, максимално ограничавайки тяхната свобода, която (според мислите на човека) бързо става свобода за злото: външно и вътрешно. Този човек вижда (в сферите на Планетата) щастието на човека и човечеството в реда, организацията, твърдата структура и разпоредбите. При ранен Сатурн това може да приеме зловещи форми (тоталитаризъм, бюрокрация), при хармоничен човек с хуманистичен ентусиазъм и подем, например, ще взема участие в създаването на изкуствена среда, отделяща човека от неуправляемата и анархистична природа – строителите на съвременната машинна цивилизация.

Проработката на аспекта върви по пътя на дълбокото изучаване на човешката природа, на първо място, като факт на неговия вътрешен живот и, по този път може да се стигне до много дълбоки истини, особено ако започне изучаването със себе си и устройството на собствения вътрешен свят и подсъзнание в сферите, управлявани от Планетата. Тогава твърдостта на хуманитарните ориентации се сменя с тяхната дълбочина, в частност, човекът се избавя от болезнените преживявания и усещания за своята уязвимост в сферите, свързани с Планетата (например, непроработен децил Марс - Сатурн дава усещане за човешка слабост и неспособност да се противостои на агресията и, остра жалост към себе си във връзка с това, но едновременно и неспособност към твърда агресия, по-точно, остро чувство за нейната античовечност).

ДЕЦИЛ НА ХИРОН

Търся своето място в света и през цялото време умирам от страх: а ако то не ми хареса?

Този аспект дава в сферите на Планетата интерес към нестандартни хуманитарни проблеми, не решими с известни методи и поставящи изследователя в безизходица, която може да се преодолее само с необикновен, но реален подход. Например, децил Хирон - Луна дава интерес към скритите възможности на човешкия организъм, които се реализират с участието не само на физическото тяло, но и съзнанието, емоционалните и духовни резерви на човека.

Децилът като минорен аспект не дава ефект на пряко влияние на Хирон върху Планетата, тоест специфичните хиронови безизходици на развитието и невъзможния хаос в съответните на нея сфери при човека няма да има. Още повече, решавайки проблема за проработка на Планетния принцип, човек може да разглежда неговите хуманистични аспекти и тогава Хирон е способен да му окаже голяма помощ със своите нестандартни и неочаквани, но по принцип много практични възгледи и идеи - трябва само да бъдем готови да ги възприемем. На ниско ниво влиянието на децила се изразява в това, че попадайки рядко в безизходни, неразбираеми, нестандартни или просто смешни ситуации в сферите на Планетата, човекът ще ги възприема като много нехуманни по отношение на себе си и силно ще преувеличава своите неудобства.

ДЕЦИЛ НА УРАН

Изработвайки концепция за хуманизма, не следва да изпреварваш много времето си.

В сферата на Планетата човекът ще има нестандартни и често фантастични хуманистични идеи, приложими както към човечеството като цяло, така и по отношение на отделните хора. Децилът, разбира се, ще смекчи въздействието на Уран, но на жертвите на хуманистичния акт ще им се наложи известно време да идват на себе си, събирайки остатъците на чувството за хумор и утешавайки себе си с това, че човекът е искал да го направи по-добре. Децилът на Уран дава също някакъв хуманизъм и защита на съдбата на човека в сферите, управлявани от Планетата, но все така в уранов стил, често в последния момент, или под твърдо енергийно въздействие. Тук много зависи от нивото на проработка на Уран и от умението и желанието да четете и отчитате урановите знаци на

съдбата. Блестящ пример на грамотно четене на знаците на децила на Уран е дал Иля Муромец, който приветствал дошлите при него преминаващи слепи просяци, вследствие на което е получил богатирска сила и извършил маса хуманистични, в разбиранията за времето си, подвизи. На ниско ниво човек в сферите на Планетата може да бъде много капризен и обидчив и може да смята за антихуманни по отношение на себе си съвършено невинни прояви на обкръжаващите.

ДЕЦИЛ НА НЕПТУН

В нашето време е много важно да минаваш за човеколюбив.

Този аспект дава в сферите на Планетата жалост към хората (на първо място, лично към себе си) и желание да смекчи техните страдания, на ниско ниво често по пътя на лъжата ("лъжа за спасение") и наркотиците. Самият човек, постъпвайки в сферите на Планетата антихуманно, изпитва впоследствие силно чувство за вина и срам, поради което се стреми да избягва такива ситуации даже в най-малкото, или по пътя на шмекеруването да докаже на себе си това, че направеното от него, в крайна сметка ще отиде в полза на друг. Впрочем, когато се активира Нептун, логическите аргументи помагат слабо. Проработеният аспект дава дълбоко разбиране на хуманистичните аспекти на Планетарния принцип и неговото хуманно използване в сферите на влияние на Планетата. На високо ниво - религиозно и мистично разбиране на човешкото начало: пророци и религиозни философи с хуманистично направление. Въобще този децил дава мека защита от съдбата: когато на човека в сферите на Планетата му стане съвсем зле, той може (съзнателно или неосъзнато) да се помоли за помощ и Божията благодат ще смекчи страданията му. При силен Нептун да се отличи в сферите на Планетата човечността по отношение на другите от нечовешкото ще бъде не така лесно и тук човекът трябва да прояви внимание.

ДЕЦИЛ НА ПЛУТОН

Да лишиш съдбата от присъщата на нея храна би било просто нечовечно.

Тълкуването на този аспект зависи от аспектите на Планетата и Плутон, а главно, от еволюционното ниво на човека. Тук съдбовните обстоятелства проверяват и чистят (в сферата на Планетата) такива деликатни моменти, като човечността, при което не само на самия човек, но и на неговото обкръжение. Хармоничният децил може да даде определена защита от съдбата, нейните прояви са сравнително "човечни". Раненият, обратно, дава твърда проверка на човечността, при което ако човек не я издържи, той може да стане жесток тиранин, черен учител, унищожаващ всичко човешко у хората, които зависят от него. За човека, излязъл на пътя на духовното развитие, това е много перспективен аспект: Плутон ще освети в сферите на Планетата всички недостатъчно човечни програми на подсъзнанието и, смирявайки се с ограничени, макар и болезнени и на пръв усет антихуманни загуби, човекът ще може да ги трансформира в еволюционно по-високи. Например, децил Плутон - Марс обозначава агресията като нечовечна проява и тук човек на ниско ниво може да стане агресивен мъчител, енергично унищожаващ в хората всичко човешко. На средно ниво човека всячески ще избягва агресията, чувствайки, че тя е антихуманна (особено по отношение на себе си), но понякога все пак ще се сблъсква с нея, ще усеща нейното присъствие и в себе си, но ще се старае да изтласква това усещане. На ниво работа над самия себе си човекът, осъзнавайки вътрешната агресия, проявена от Плутон, като античовешка по своя характер, я трансформира в конструктивна енергия, повишавайки пътьом честотата на вибрациите на енергетичния поток (хулигана става учител по карате). Тогава и насочваната съдба, и чистенето на обкръжаващите от страна на човека на Планетарния принцип ще се окаже доколкото това е възможно, хуманно.

Число 5, управители Меркурий, Сатурн; в заточение Луна, Юпитер; в екзалтация Марс; в падение Юпитер, Нептун.

Число 5 ($= 4 + 1$) означава изход зад пределите на дисхармоничното материално-структурно съществуване, символизира оживяването на мъртвата материя (Ямвлих), но това още не е одухотворението, което е по-високата степен.

Аспекта квинтил има отношение към проявите на живота - така, както човекът го вижда. В моменти на активност на квинтила човек усеща в себе си някакво оживление, вътрешно развитие или израстване на нещо ново, или забелязва аналогични промени във външния свят, които привличат и заинтересуват вниманието му. В зависимост от планетите, образуващи квинтил, домовете, в които са разположени и други подробности на картата, човек може да види проявите на живота в най-различни обекти, процеси и обстоятелства, по-конкретно там, където той е незабележим за останалите хора и те смятат неговите видения за фантазия или метафора, човекът може под влияние на средата да сметне същото. По принцип квинтилът е минорен хармоничен аспект, той украсява и в известна степен предпазва съдбата на човека, въпреки че тук много зависи от мажорните аспекти на образуващите квинтил планети: ако са силно ранени (тоест ранен квинтил) при ниско ниво на развитие на човека е възможна ненавист към всички прояви на живота в съответните сфери и стремеж да ги потисне.

Квинтил подразбира жизнеността като качество, противоположно на инертността и застоя, смъртната бледост, неподвижността, застиналото твърдо оформление, тоест принципно изменение, поява на новото, непредсказуемо развитие. Това може да се отнася не само към материята: квинтилът на Меркурий прави човека чувствителен към живота на мисълта и речта, за него изрази "мъртви думи" означава значително повече, отколкото за останалите и въобще не е метафора. Квинтилът на Венера разделя за човека цялото изкуство на живо и мъртво и границата между тях му е очевидна. Квинтилът на Нептун оживява тънкия свят и медитациите, за този човек е задушно в някои тънки области, поради което те му изглеждат мъртви и той разцъфтява в други, които усеща като живи, и може да му е много трудно да участва в социално утвърдени медитации, тоест да ходи по утъпка-ни (а на места асфалтирани) от обществото пътища в тънкия свят, на които отдавна нищо не расте. От друга страна животът, символизиран от квинтила, винаги оживява някаква инертна материя, нейният започващ живот, първите признаци на проява на потенциално заключения в нея дух. Ето защо квинтилът е посилен, но и по-груб аспект отколкото децила: от оживяване, до очовечаване (а още повече, до одухотворяване) предстои още дълъг път.

МЕРКУРИЙ КАТО УПРАВИТЕЛ НА КВИНТИЛА символизира извънредната подвижност на проявите на жизнеността (това, което се нарича живост), които са непредсказуеми, но при това неслучайни: в основата на всяко проявление на живота (както и въобще на всяко еволюционно развитие) лежи мисълта, която го управлява. На ниски нива на проработка на квинтила тази мисъл е неосезаема от човека и, заради това проявленията на живота в себе си и външния свят за него са неразбираеми и загадъчни и представляват предизвикателство за рационалното му съзнание. На по-високо ниво творческата мисъл, пробуждаща живота в инертна материя, вече в някаква степен е разбираема за човека и той може да встъпи във взаимодействие с нея, изпъквайки като сътворец, при условие, че се оказва способен да види кармичните ограничения, присъщи на дадената форма, тоест в достатъчна степен да проработи Сатурн като втори управител на квинтила. На битово ниво Меркурий дава на проявите на квинтила аромат на живост, свежест и новост.

САТУРН КАТО УПРАВИТЕЛ НА КВИНТИЛА означава твърдост и кристализираност на инертните форми, в които се проявява живота, символизиран от този аспект. Един от символите на квинтила - израстващите от асфалта, разчупващите го гъби, оживотворяващи със себе си градския пейзаж. По такъв начин, оживотворяването следва да се разглежда не като отрицание на инертната материя, а като нейно собствено по-

нататъшно развитие: там в резултат на повишаване на еластичността на връзките се получава определена свобода и усещане за жизненост в костите на човека.

На ниско ниво на проработка на квинтила Сатурн създава твърди, ограничени условия за проява на живота, оставайки за нея малки пукнатини в дебелия асфалт и принуждавайки я да се приспособи към почти непоносими условия. Още повече, животът се проявява там, където той (кармично) е нужен, но винаги в неочакван вид. На високо ниво на проработка на квинтила Сатурн символизира това, което се нарича мъдростта на живота, тоест умението да се приспособят и дадат начало на живот най-инертните и неподатливи структури и образувания, когато това е възможно и да облекчи разрушението на обречените. Макар че квинтилът е минорен аспект и, енергичното разрушение (и съзидание) на мощните конструкции съвсем не е неговата стихия, потенциално той може да направи много, облекчавайки както умирането на безнадеждно остарели форми (така лишеите и тревите прорастват между тухлите на изоставена къща, постепенно разрушавайки я, но още по-бързо правейки я част от растителния пейзаж), така и тяхното възкръсване към нов живот (реставрация на старинни домове и превръщането им в музеи и паметници на архитектурата).

ЛУНА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ КВИНТИЛА символизира инертността на основния жизнен ритъм, нарушението на когото се разглежда от подсъзнанието като заплахата за съществуването на човека. Всяка проява на жизнеността е изход зад пределите на установения и разбираем от подсъзнанието ритъм на съществуване и, във всеки случай, изисква от организма допълнителни усилия, към което Луната се отнася, въобще казано отрицателно. Поради това, интерпретирайки квинтил, винаги трябва да се имат предвид останалите аспекти на образувачите го планети, а главното - общото енергийно ниво на човека в съответните сфери. Ако то е достатъчно, то човекът ще излъчва жизненост и свежест (в съответствие с характера на планетите от квинтила и неговото положение в картата), ако неговата енергетика е отслабена, то той обратно, ще се притегля от проявите на живота във външния свят, стараяйки се да ги употреби, но сам ще прави (при активиране на квинтила) впечатление на дълбоко нещастен и някак подчертано безжизнен, сякаш живота го е напуснал и той в близко бъдеще ще умре от изтощение и бледа немощ.

Що се отнася до проявите на жизнеността във външния свят, то човек на ниско ниво на проработка на квинтила тайно ще се опасява, предвид неконтролируемостта и непредсказуемостта, а значи, потенциална заплахата за съществуването му. Оттук тяхното неприемане, а също и стремението да ги постави под контрол и разумното (тоест в своите интереси) използване и развитие, което за живота означава неговия край.

От друга страна, в сферите на квинтила човек усеща необходимост от жизнените прояви и развитие както в себе си, така и във външния свят (иначе се задъхва), поради което тук неизбежно възниква вътрешен конфликт, често болезнен и с непредсказуеми вътрешни и външни последствия. Този проблем символично е представен от проблема на малкото прозорче в големия прозорец: без него е задушно, а с него е ветровито и е възможно влизане на комари.

ЮПИТЕР КАТО НАМИРАЩА СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ И ПАДЕНИЕ ПРИ КВИНТИЛА символизира изобилието и буйството на жизнените прояви, които обаче отначало се възприемат от човека отрицателно, на първо място поради това, че той е неподготвен. Жизнените прояви, във всеки случай на ниски нива на проработка, не само внасят живо, творческо начало, колкото разрушават (доколкото това е възможно за минорен аспект) установените структури: на тях се появяват пукнатини, от които стърчи непонятна, но явно неорганизирана трева, изобщо нямаща намерение да се превърне в разбираемо и полезно сено. Поради това първата реакция на човека на жизнените прояви - това е тяхното отрицание. По-нататък, с привикването, следва фаза, когато очите се разбягват и, човек поздравява и акцентира вниманието си ту върху едно проявление на квинтила, ту върху друго, и съответните сфери се обръщат в хаос - това е радостното подивяване на изоставена градина: в условия на отсъствие на разумен контрол за процъфтяването на живота започва борба между нейните форми по Дарвин и, максимално разпространение получават бурени, лобода и бърз. Падението на Юпитер в квинтила на ниско ниво

символизира обречеността на голяма част от изобилно породените жизнени прояви, а на високо предполага трудности, свързани с обилността на ниските форми и прояви на живота, от които трябва да бъдат щателно защитени нежните къпнове на еволюционно по-високите форми, в противен случай развитието на човека спира: детския вик на полянката е адекватно жизнено проявление на 5 години, а към 30 се изисква нещо друго.

МАРС КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ КВИНТИЛА символизира силата на жизнените прояви, на ниско ниво хаотични и необуздани. В същото време силата на тези проявления на пръв поглед е безкрайно малка в сравнение с устойчивостта на инертните форми, в които тя възниква и, екзалтацията на Марс на ниско ниво на проработка на квинтила символизира по-скоро превъзхождащата величина на силите, стремящи се да задушат всяка проява на живота - а също и техния краен неуспех в това направление като цяло, макар че всяка отделна тревичка лесно може да бъде унищожена от тях. И в същото време инертните форми са безсилни пред възникващия в тях живот, който им произнася окончателна присъда: или, оживотворявайки ги до най-голямата дълбина, той ги довежда на ново ниво на съществуване (какавидата се превръща в пеперуда, разблокира се тоталитарния режим), или, ако това се оказва невъзможно, ги унищожава (бръмбарите дървояди превръщат засъхналото дърво в прогнило). И в този, и в другия случай екзалтацията на Марс символизира по-високите вибрации на енергетичния поток на възникващия живот в сравнение с формите, в които той се проявява - поради това диктаторите и твърдите режими така много се страхуват от насмешки над себе си, макар и най-невинни: техните вибрации разрушават съответните структури във финия свят и, властта отслабва.

НЕПТУН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ КВИНТИЛА символизира видимата неувереност на космичната любов, изразяваща се в първите прояви на живота в инертните форми. Тези първи покълнали израстъци са много слаби и подложени на всевъзможна напаст, както от страна на самите форми, които те оживотворяват, така и идващите от външния свят. Много от тях загиват, което предизвиква у човека жалост и състрадание: и към своите собствени, и към чуждите, и към природните проявления на живота, и силно емоционално желание да ги поддържа. За човека в сферите на квинтила е характерно (често изтласкано) чувство на своя вина пред живота и желание да помогне на развитието на нейните пробиващи подрастъци. При раняване и на двете планети от квинтила и на ниско ниво е възможна, обратно, ненавист към всички прояви на живота в сферите на квинтила и стремеж да ги унищожи, но това е най-често хиперкомпенсация в отрицателна посока на нереализирани, осакатени и подтиснати собствени жизнени прояви. Развитият квинтил може да даде дълбока любов към всички прояви на живота и неговото разбиране, но също и печал по повод на безвъзвратно изчезващите от отчита на човека (а също и отдавна изчезналите в хода на еволюцията) нейни форми.

На първо ниво на проработка на квинтила човекът много цени всички прояви на живота в себе си, наистина възприемайки ги предимно на физиологично ниво, но затова пък много искрено. Например, уригането на собствения стомах може да доведе до възторг, особено при квинтил на Луна към Юпитер. Що се отнася до проявите на живота във външния свят, то в съответните сфери те ще привлекат вниманието му и, възможно е да го зарадват, но само в тази степен, в която той може да ги използва за личните си интереси. Всички останали жизнени прояви, особено неконтролируемите и потенциално опасните, ще предизвикат у него два пъти повече отрицателна реакция, при което интуицията на най-малките прояви на свежест и новост може да бъдат при това великолепни. В епохата на сивотата човек с квинтил на Меркурий към Луна или Венера е незаменим на поста, съответно, цензор и художествен редактор: той няма да пропусне нито една жива не дори книга или статия, но даже и стихотворна фраза.

На това ниво човек е доста консервативен към проявите на живота в инертни форми, той ги възприема като своеобразно украшение, което в никакъв случай не бива да променя нито своята същност, нито установения порядък и, всички подобни попълзновения той усеща бързо и се стреми да ги обезвреди. Подсъзнателно този човек не се доверява на жизнените прояви в сферата на квинтила и се отнася с голямо

подозрение към тях, справедливо предполагайки, че във всеки момент е възможна хитра измама, на която ще се наложи да реагира по непонятен за него начин.

На второ ниво на проработка на квинтила човек вече е способен да демонстрира на света своята живост и това му доставя голямо удоволствие. В сферите на квинтила той е много възприемчив към проявите на живота и е склонен да ги поддържа и се грижи за тях, възприемайки ги като абсолютна и проявена ценност (а не само като потенциална, както ги вижда човек, не притежаващ такъв квинтил). В тези сфери човек забелязва възможността за развитие и даже зачатъци на живот там, където никой друг не вижда нищо, освен купчина развалини, поради което ако има допълнителни указания (например, една от планетите на квинтила стои в VIII дом, има мажорен аспект към висша планета и т.н.), то човекът може да стане добър психолог, който да се покаже в психотерапевтичното общуване жив човек и да успее да събуди живота в пациента (и просто в други хора). На това ниво човек вече не е така нащрек към проявите на живота и често изпитва горчиви чувства виждайки, как много жизнени прояви загиват, едва успели да започнат да се реализират. От друга страна, видения за кармата на пробиващите кълнове на това ниво все още няма и човекът често попада натясно, грижейки се за нежно цвете с чисти бели и сини камбанки и не забелязвайки дълго, как той души растението, около което отначало е така трогателно, а след това така уверено се обвива. Обаче, подобни случаи не лишават човека от прояви на любов към проявите на живота в сферите на квинтила като цяло, с изключение на раняване (на двете планети) на квинтила, когато тази любов се обръща преимуществено в страдания и може да бъде чисто изтласкана.

На трето ниво на проработка на квинтила човекът започва да вижда кармата в сферите на нейната проява и диференцирано се отнася към жизнените прояви на инертните форми, прозрявайки тяхната по-нататъшна съдба и в някаква степен осъзнато участвайки в тяхната еволюция. Сега човек вижда проявите на живота не само на биологично ниво, но практически всички сложни системи, в това число и създадените от него, започвайки от държавата и нейните "органи" и завършвайки със сложни технически системи. Това е ниво на специалисти от висок клас в съответните области, започвайки от настройчици на апаратура и автоматични линии (които винаги усещат живота в своите прибори и се ориентират по него) и завършвайки с добри редактори, които помагат на писателите в създаването на литературни произведения, не "отразяващи" живота, а притежаващи го в себе си.

На това ниво завършва обожествяването (с истерично-мистичен уклон) на проявите на живота и, човекът започва да различава нейните еволюционни нива и двояката роля в еволюцията на формите - оживотворяване и разрушаване, тоест еволюционен (творчески) и инволюционен (паразитен) живот. Във вътрешния живот човек на това ниво на проработка на квинтила и в неговите сфери възприема като живи и снабдени с известен темперамент програмите на своето подсъзнание и вътрешните органи, умеейки в известна степен да нагласи с тях контакт и взаимодействие, а главното - да усети техните желания, симпатии, антипатии, удоволствия и болка като реални, което дава голяма власт над своя организъм и подсъзнание - в границите, които човек добре чувства и се старее да не наруши.

На четвърто ниво на проработка на квинтила човек добре вижда кармата на обкръжаващите го в живота и участва в широка еволюционна програма, разчетена за много промени в жизнените форми, в това число и създаването от него. На това ниво най-голям интерес за него представляват различните форми на финия свят, където той и преимуществено работи, наблюдавайки развитието на астралния, менталния и каузалния планове, където съответно се творят емоционалните и ментални архетипове и кармата на големи колективи. На това ниво човек има представа за това, как развитието на фините форми се материализира в жизнените прояви на плътните и, възможно е да участва в този процес. Това е ниво на велики философи и религиозни дейци, способни да извикат за живот нови духовни слоеве, които човечеството според силите си ще усвоява дълги години, постепенно профанирайки ги и едновременно развивайки се еволюционно.

Като минорен аспект, квинтилът е активен когато са активни принципите и на двете планети, които го образуват, което се съпровожда (макар и фоново) с активирането на домовете, в които те стоят. Ако това го няма, действие на квинтила практически отсъства. При тълкуването на квинтил обезателно трябва да се отчитат мажорните аспекти на неговите планети. Хармоничният квинтил съвсем не прилича на ранения, за когото е характерно изопачено и често болезнено отношение към проявите на жизнеността в съответните ситуации и трудни и дисхармонични прояви на своята, въобще трудности (и необходимост) при изхода от неподвижните състояния и жизнени стереотипи в съответните области. Хармоничният квинтил дава известна защита от съдбата, проявите на живота не позволяват да човека да изпадне в инертност при отсъствие на развитие и по един или друг начин ще помогне да се преодолее застой във външните обстоятелства и тържеството на сивотата в душата.

КВИНТИЛ НА СЛЪНЦЕТО

Пробуждайки живота в човека, Господ се грижи не само за това.

Инициативите, които възникват у човека в сферите на Планетата, ще го привлекат със своята свежест и новаторство и ще се окажат особено ценни в ситуациите на застой и инерция (обаче, важно е да се разбере, че възникването на тези инициативи в сферите на Планетата не е задължително, защото квинтилът е минорен аспект). Ако Слънцето е ранено, тези инициативи ще бъдат твърде много в разрез със наложилите се стереотипи и, човекът, сблъскал се с превъзхождащите сили на съпротивлението на средата, може искрено да страда, чувствайки как неговия живот и искреност се изземват от него и се тъпчат с крака - обаче най-често с големи основания за това: на него му нужно да се учи да прави умерена и контролира своята жизненост и искреност, когато те се възприемат неадекватно от средата или са пряко враждебни към нея.

Хармоничното Слънце дава обратно, извънредно обаятелни прояви в сферите на Планетата и на самия човек животът като че ли му се усмихва, интересни са му всякакви инициативи и той е способен, ако иска, да оживи в сферите на Планетата другите хора и обстоятелства, което, впрочем, се сблъсква с големи трудности, ако Планетата е ранена, и се получава от само себе си и достатъчно повърхностно, ако тя стои хармонично. Ако и Слънцето, и Планетата са хармонични, и хармоничните аспекти съвсем не се проработват, те могат като резултат да изсушат жизнеността на квинтила с ленивост и скука. Раняването на квинтила ще постави тук жизнеността като условие за оцеляване и тогава в човека ще има най-силен импулс за неговата активизация и проработка.

КВИНТИЛ НА ЛУНАТА

Мъздругата, растера и речния кефал са еднакво необходими на еволюцията, но мъздругата заради нещо е по-вкусна.

Този аспект дава вътрешна живост и вътрешна заинтересованост в сферите на влияние на Планетата, които предизвикват в човека, включил се към него, искрен емоционален отклик и импулс към вътрешното развитие в ново направление. Раняването на Луната дава в сферите на Планетата големи жизнени сили, които, обаче, е трудно да пробият навън и са вероятни фрустрации от типа на състоянието на тополата, на която всяка пролет отрязват не само клоните, но и добър къс от ствола. Ако не се проработва аспекта, инстинктивната жизненост се възражда, става по-груба и даже вулгарна. Непроработената Луна е майстор на профанацията на каквото и да било. Така, например, квинтилът Луна - Венера дава на високо ниво истинско живо изкуство, което се твори инстинктивно от човека и е по същество продължение на неговия живот. Хората, възприемащи това изкуство, от една страна разпознават себе си и обкръжаващия ги свят, а от друга - го виждат в светлината на значително по-високи вибрации (Венера - естетически) и, интуитивно (Луна) се включват в този поток, просветляват своя вътрешен и външен свят, на първо място го виждат по различен начин. На ниско ниво този квинтил

означава възприемане на всякакви живи любовни и социални отношения само от гледна точка на физиологията и користния интерес, например, позиция от типа: "ако човек не похарчи пари за мене и не се стреми да преспи, то отношенията са безперспективни".

КВИНТИЛ НА МЕРКУРИЙ

Мисленото процъфтяване пречатства процъфтяването на мисълта.

Този аспект дава в сферите на Планетата живост на мисълта и речта, което при раняване на квинтила може да струва много скъпо на човека, защото неговите думи могат да предизвикват рязко отрицателна реакция от страна на инертните форми. На високо ниво това е аспект на сатирика, при мажорни хармонични аспекти на Меркурий - хуморист, който може да бъде в своите проявления не особено човечен ("заради просперитета, не ще пожали и баща си") - с това квинтилът се различава от децила. Раняването на Меркурий дава трудност за адекватната вербализация на природната живост на мисълта, която ще се наблюдава у човека в сферите на Планетата. Изказаните съображения отначало ще се окажат неуместни или откровено глупави, макар понякога нестандартни и смешни, което човека ще понесе трудно, макар и да не е задължително да го демонстрира. Ако е ранена и Планета-та, което дава трудност на нейната проработка, върху квинтила ще има голям товар и или човека ще приспособява своята жива мисъл към трудните Планетни проблеми и ще се учи да ги решава, или неговия ум ще губи изобретателността, а речта - свежестта си, и природния дар ще угасне. В хармоничен вариант този квинтил дава големи ментални способности в сферите на Планетата - когато човек поиска да ги употреби, изобретателността и конструктивността на идеите, то също общата пасивност, която ще може постепенно да намали.

КВИНТИЛ НА ВЕНЕРА

Когато в живота няма любов, в него няма и живот.

Този аспект дава в сферите на Планетата живост на социалните контакти и естетически вкусове, а също непосредственост на проявите в любовта. В тези области човекът буквално ще го души рутината и инертността, достатъчно характерни за обществото като цяло, поради което даже незначително раняване на Венера ще създаде на човека сложности в социалните контакти: от една страна, живостта и непосредствеността могат да му изглеждат не толкова живи, колкото недосягани. Силното раняване на Венера може да доведе до психически натиск и пълен отказ от всякаква каквато и да била непосредственост на поведението. На ниско ниво квинтилът на Венера дава социално щампово отношение към проявите на живота в себе си и другите и склонност да се паразитира върху нейните прояви в социалните ситуации на външния свят, особено ако у човека има ниско ниво на енергетика. За пример могат да послужат много възпитатели, хранещи се (често с елементи на садизъм) с емоциите и непосредствените енергетични прояви на децата и подрастващите. Аналогична роля (представляваща паразитен живот) играят художествените критици от нисша октава. Хармоничните аспекти на квинтила дават любовта на хората заради естествената живост на проявите и творческото начало в сферите на Планетата, които обаче се реализират, само при грижлива проработка.

КВИНТИЛ НА МАРС

Видимата сила на живота се намира в обратна пропорция, на еволюционното ниво.

На ниско ниво и при раняване на Марс този аспект (особено при Марс в VIII дом) може да даде садистично удоволствие от мъченията на живо същество, разделящо се със живота. Но това са крайни случаи и, обикновено квинтилът на Марс все пак в известна степен смекчава неговата агресивност и човекът в сферите на Планетата живо се интересува от специфичната активност на жизнените прояви и той самия е склонен към енергично преодоляване на инертните вътрешни и външни състояния в тези сфери.

Подчертан квинтил на Марс към Луна или Слънце може да даде постоянен интерес към биологията, ако Марс или Планетата е в VI или XII дом, е възможна дейност в защита на животните и т.н. Раняването на квинтила дава непохватни собствени прояви на жизнеността и удари по нея отвън, което в отсъствие на проработка води към болезнени комплекси. Например, квинтил Марс - Сатурн дава на човека на средно ниво на развитие усещане за невъзможност да причини вреда на всяко живо същество и собствената уязвимост от външна агресия, но все пак значително по-малка, отколкото се струва на човека и би била, например, при квадрат на Марс към Сатурн. Все пак квинтильт е хармоничен аспект и, ако не е силно ранен, дава определена защита на човека, във всеки случай, ако той усеща себе си и встъпва в ролята на защитник на живота. На ниско ниво този аспект дава склонност към примитивно разбиране на жизнените прояви, главно, като хранителен и сексуален инстинкт, на високо се появява възможност за фина под-дръжка на жизнените прояви и тяхното дълбоко проникване в тежки инертни форми.

КВИНТИЛ НА ЮПИТЕР

Изобилието на видовете скакалци няма да смути истински вярващия.

В хармоничен вариант това е изключително жизнеутвърждаващ аспект: в сферите на Планетата човек ще усеща широта и изобилие от жизнени прояви, макар и не обезателно от най-висше качество. На ниско ниво той ще има стремеж да ги употреби. Например, хармоничен квинтил Юпитер - Венера дава обичащ живота човек с еротичен акцент, на обаянието на който противоположния пол много трудно се съпротивлява. Раняването на Юпитер на ниско ниво дава в сферите на Планетата жизнени прояви, които могат да изкривят обкръжаващите, но самият човек, зает със себе си, не забелязва често това. Тук жизнените прояви ще бъдат много, но те грубо няма да съответстват на потребностите на средата и тези форми, на които са израснали, което може да доведе до силни неприятности, кармичния смисъл на които за човека се състои в това, че откривайки на другите възможности за проява на живота и своите собствени прояви, следва да се грижи за това, доколко те са нужни и подходящи: Юпитер, намирайки се в минорен аспект към планетата, не дава възможности за автоматично разширение, но изисква от човека специални усилия. Проработката дава в областите на Планетата широк и силен жизнен поток, поддръжка на развитието на много форми на живот и способност да оживи, първоначално изглеждащи, безнадеждно мъртви форми, обречени на унищожение. В хармоничен вариант човек без проработка или ще храни със своята жизненост много паразити, или с времето ще стане един от тях.

КВИНТИЛ НА САТУРН

Аскетизмът е желание да се съсредоточим върху един вид живот.

Този аспект често дава в сферите на Планетата заинтересовано-скептично отношение към проявите на живота. В дълбините на душата си, човекът много би искал тя да прорастват и процъфти, но в същото време той вижда и множество препятствия към това и се съмнява в успеха, но и го очаква, и е много огорчен при раняването на живота и победите на инертността, макар че не изпуска случай да каже: "Аз казвах, че нищо хубаво от тези начинания няма да стане, че те обречени на провал". Обаче душител на жизнените прояви в сферите на Планетата този човек става само на най-ниското ниво на проработка на квинтила и Сатурн, и при силното им раняване, вследствие на дълбоките травми, нанесени от неговото уязвимо животолюбиво чувство. Обикновено този аспект смекчава твърдостта на Сатурн и дава под външната строгост и дисциплина желание да съхрани живота в проявите на Планетарния принцип и да му даде възможност за развитие. При раняване на Сатурн у човека ще има прекалено много определени и догматични възгледи за това, какъв именно трябва да бъде този живот и как конкретно той е длъжен да оживява формите, в които се заражда. При хармоничен човек ще знае, как и кога трябва да помогне на този живот, но често ще го мързи да се занимава с това. Тук проработката дава дълбоко разбиране на произтичащото в инертните форми (особено в

най-тежките и твърдите, от типа математически и метални конструкции) при зараждането на живот в тях, и перспективите на развитие на нейните конкретни прояви, а също и знанието, каква помощ на коя от тях е необходима, а каква нежелателна (ранен Сатурн без проработка може да даде, при най-добри намерения, свръхопека, под която животът бързо се задъхва).

КВИНТИЛ НА ХИРОН

Животът, за разлика от изучаващия го човек, никога не се намира в задънена улица.

Това е многообещаващ аспект, ако се заемем да го проработваме, защото той дава в сферите на Планетата виждане и материализация в живота на тези неща, където той преди е бил практически незабележим. Например, квинтил Хирон - Луна дава способности за възприемане на биополето на човека и неговите органи, на високо ниво възможност за лечение по пътя на "преговори" с различни части на телата и вътрешните органи като с живи същества, притежаващи определен характер и зачатъци на съзнание (според учението на йогите, черния дроб е упорит и с него е нужно да се разговаря твърдо и строго, сърцето е обратно, послушно и ласкаво и предпочита мекото уговаряне и т.н.). Квинтилетът на Хирон може да даде анекдотични прояви на живота на вещите в най-подходящия момент (горещия тиган, като жив, се изплъзва от ръцете и се пъха под шкафа), създавайки немислим хаос на проявите на неконтролирания живот, което отначало често звучи смешно, но повтаряйки се систематично в течение на дълъг период от време, може да покаже сериозна жизнена задънена улица, за преодоляване на която на човека се налага да проникне много дълбоко в своето подсъзнание или принципно да разшири своето разбиране за живота и своите задължения пред него. Например, квинтил на Меркурий към Хирон в IV дом може да означава, че на него ще се наложи рационално да осъзнае като живи някои членове на своята фамилия, които (както поначало му се струва) съвсем не притежават указаното качество, в крайна сметка, в сферите, в които стои Меркурий. Обаче с времето квинтилетът на Хирон дава изход от задънените улици на развитието на живота, в това число и семейния.

КВИНТИЛ НА УРАН

Ако планината не отиде при Мохамед, то и слава на Аллах.

Този аспект дава в сферите на Планетата неочаквани изригвания на жизнени проявления, които могат да бъдат просто нестандартно изключение, артефакт, но понякога звучат почти като чудо, явявайки се проблясъци на живот, в изглеждащо, съвършено мъртви форми. На високо ниво този аспект може да означава блестящи математически или теоретико-физически способности, умение да се види живота и развитието на най-сложни и абстрактни структури и модели. На средно ниво човекът е длъжен да се старее да види енергично-жизнените прояви на Уран в сферата на Планетата като знаци на съдбата и да се учи да ги интерпретира. Този аспект означава определена защита от съдбата - в трудни моменти вътре в човека или във външния свят възниква неочаквано оживление, което разстройва инертната, вървяща по утвърден план програма, създавайки спонтанна флуктуация и възможност за нестандартен изход или решаване на проблема. Проработката на този аспект върви по пътя на осъзнаването на смисъла и значението на изригването на жизненост или неочакван скок на развитието, неговата поддръжка и адаптация към реалността, без която той, като правило, бързо умира и се изглажда. Силното активиране на Уран може да даде в сферите на Планетата активизация на живота в невиждани форми, които поставят човек в безизходица и изплашват силно. Обаче намеците за неговото истинско предназначение и характер той може да се опита да получи, смомняйки си предишните уранови изригвания и прояви на жизнеността в сферата на Планетата.

КВИНТИЛ НА НЕПТУН

Реката на Живота, вливаща се в океана на Мiroва Любoв, тръгва отначало от блатото на Съчувствието.

Този аспект дава в сферите на Планетата жизненост на медитациите, на високо ниво - истинско разбиране на живота на Планетния принцип и всичките му прояви. На ниско ниво, особено при раняване на квинтила, човекът ще бъде заинтересован и активен преимуществено към паразитните форми на живот, свързани с измама, лъжливи положения и тайно използване на чуждия жизнен поток в сферите на Планетата. При раняване на Нептун у човека може да има склонност към най-ниски форми на живота измежду всичките, които се откриват в дадената инертна форма, и тогава той ще ги покровителства в ущърб на останалите. Тук проработката върви, главно във вътрешния свят и понякога е дадено на човека, за да се откаже от насладите на мръсния живот (на които той противопоставя чистата безжизненост), трябва да се спусне на самото дъно на съответстващата локва, макар понякога да е достатъчна и половината от нейната дълбочина: важно е само да не закрива очите си от това, което реално става, което само по себе си е достатъчно трудно (помага активиране на Плутон). Тук е характерно подсъзнателното чувство за вина пред живота в сферите на Планетата, което човек се опитва да потисне или непохватно да компенсира. Раняване на Планетата при хармоничен Нептун дава ефект на розови очила: човек е щастлив от всякакви прояви на живота в сферите на Планетата и, на него му е трудно да различи ниските от високите и въобще да разбере нейните изкусни измислици, така че може да попадне в неприятни ситуации, опитвайки се да защити което не е нужно от когото не следва. Хармоничният квинтил дава мистичен възторг пред живота на Планетния принцип, съчетаващ се с някаква пасивност и, склонност да се паразитира върху нея. На високо ниво - умение да открива живот в невероятни условия и да помогне в неговото развитие.

КВИНТИЛ НА ПЛУТОН

Когато в глуха гора, бъкаща от хищни вълци, се появи младо агънце, то не е виновно в нищо, но предизвиква приятно оживление.

Това е много нееднозначен аспект, интерпретацията на когото силно зависи не само от мажорните аспекти на Плутон и Планетата, но и еволюционното ниво на човека като цяло. Въобще казано, Плутон встъпва като инспектор на качеството и формите на живот в сферите на Планетата и, на човека ще му се наложи да преживее раздяла с някои от тях завинаги, с което е по-добре да се смири вътрешно навреме (преживявайки определен траур). От друга страна, Плутон унищожава, на първо място, паразитните форми на живот и, след неговото въздействие на човека в крайна сметка му става по-добре, макар вътрешните дървеници и хлебарки, изобилстващи в числото програми на подсъзнанието, и изглеждащи понякога във вътрешния свят на човека достатъчно привлекателно, в крайна сметка, ако не се вгледаме внимателно в тях, и раздялата с тях може да бъде много мъчителна - на човека ще му се струва (особено при раняване на Планетата), че убиват всякакъв живот в него и само много по-късно разбира, че това не е било така. Раненият Плутон прави това по-твърдо и по-безцеремонно, хармоничният по-мек, но във всеки случай преживяването (на ниско и средно ниво) ще бъдат от не най-приятните.

Този аспект дава остро критично виждане на жизнените прояви в сферите на Планетата и, при раняване на квинтила човек на ниско ниво може да стане черен учител на живота, изстребвайки не само паразитите, но фактически и всички оста-нали негови прояви (макар че според него, вероятно, ще бъде иначе) - аспект на Содом и Гомор, който на високо ниво на проработка обещава изцеление от рак и СПИН.

Т Р И Д Е Ц И Л

Число 10, 3 управители Луна, Юпитер, в заточение Меркурий, Сатурн, в екзалтация Юпитер, Нептун, в падение Марс.

Тридецил, съставлящ $3/10$ от пълната дъга 360° , се характеризира не с едно цяло число, а с две (десетка и тройка); с други думи, тридецила 10 пъти се вмести в тройната пълна дъга $3 \times 360^\circ = 1080^\circ$. Това означава, че той има отношение към хуманитарните въпроси (десетка), както и децила, но не пряко, а косвено, скрито, при което потенциално хармонично (тройка). От друга страна, тридецилът се явява обръщение на квинтила и, поради това се отнася към проявленията на живота, но не актуалните, както квинтила, а потенциалните, поради което той се явява по-малко хармоничен, но по-творчески и представя големи възможности за управляемо развитие, още повече, че проявява скрити хуманистични склонности и възможности, обещавайки хармонично (тройка) съединение на живото и човешкото начала: дъгата на тридецила (108°) е равна на сумата от дъгите на квинтила (72°) и децила (36°). По такъв начин, развитият тридецил означава живо хармонично развитие на човешките качества и хуманитарни интереси, в непроработен вариант предоставя само възможности за оживяване и очовечаване и потенциална жизненост. С други думи, квинтилът символизира жизнеността като биологично проявление, като първично преодоляване на пълната застоялост на формите, а тридецилът (потенциално) дава развитие на очовечения живот, тоест еволюционно значително по-високи форми. Обаче тази очовеченост се проявява не веднага: първоначално тридецилът означава само пробуждане на жизненото начало и необходимост от неговото изразяване и реализация.

ЛУНА КАТО УПРАВИТЕЛ НА ТРИДЕЦИЛА символизира биологическата основа на възможностите, които той предоставя. Подсъзнанието на човека приветства откриващите се форми и тяхното развитие, наистина, имайки предвид корисни цели, но това обстоятелство, както и бъдещите сложности, отначало са скрити. Тридецилът активизира подсъзнателните програми на развитието на човека като биологично същество и активното изследване на обкръжаващия свят, което дава импулс за любопитство към всички прояви на външния живот и усещане на своята собствена потенциална жизненост, при което човек отначало лошо разбира нейната природа. Тридецилът (в своите сфери) някак си шепне на човека: "Това е, ЖИВОТО, трябва да се погледне по-отблизо, може би то е опасно и тогава трябва да сме нащрек, а може би е ядливо, и тогава трябва да изясним това безпогрешно". Тридецилът създава напрежение, заставлящо човека да търси средства за външно изразяване на своите вътрешни състояния и развитието на вътрешния свят, при което това напрежение носи видимо биологичен характер, тоест усеща се така императивно, както физиологичните потребности, но, за разлика от последните, има далечно и в много неща хуманитарно продължение.

ЮПИТЕР КАТО УПРАВИТЕЛ И НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ТРИДЕЦИЛА символизира широтата на откриващите се от тридецила възможности и изобилието на жизнени прояви, които отначало предизвикват любопитството на човека, а при проработка и активно участие в тях, което постепенно ще засегне и неговото развитие като човек. Хармоничният тридецил на ниско ниво се илюстрира добре с традиционната картина на рая: изобилие (Юпитер) на плодове и други предмети за потребление (Луна), което обезпечава с нищо не помраченото щастие на човека. Тук е характерно изобилие от възможности за жизнените прояви и чисто биологично разбиране на човешките потребности и проблема на развитието. Поради това на ниско ниво за тридецила е характерен обширен повърхностен интерес към проявите на живота и профанация на човешките потребности, в частност, самоизразяване и еволюционен ръст, до биологични или най-примитивни социални, което се изразява в идеалите за "хубав" живот и подмяна на духовното развитие с материално. По-просто казано, животът привлича човека с шепота на стодоларови банкноти (и се свежда до него), а самоизразяването той намира с помощта на нов модел "кадилак", в който се вижда също и своя еволюционен ръст. На високо ниво развитието на тридецила на Юпитер дава на човека в съответните области възможности за жизнени проявления и само-изразяване чрез висшите прояви на духа: способности за религиозна философия, пророчество, мистични откровения и т.н. - и

възможност да вземе участие в кармична програма, която се занимава с очовечаването на човечеството.

МЕРКУРИЙ КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ТРИДЕЦИЛА на ниско ниво дава меркантилно рационално разбиране и отношение към възможностите за проява на живота въобще и развитието на собствено човешко начало, което човек разбира тясно-социално, като достигане на престижни социални слоеве и успешното функциониране в тях, което значително по-често означава гибел на човешкото начало, отколкото неговото развитие. На ниско ниво на развитие хуманитарното начало в човека е съвършено ирационално за него и, участието на неговия разум тук е най-често разрушително. Същото се отнася и към проблема на живота самоизразяване, защото умът на човек ще транслира не вътрешното му състояние, а социално клише, нямащо никакво отношение към него.

Проработката става по пътя на съзнателното ограничение на ролята на рационалния ум, която отначало се свежда към фиксиране от страна на съзнанието на включването на тридецила, тоест активиране на проблема за развитието на човешките качества, самоизразяване и, участие в жизнените прояви на външния свят, а човекът трябва много внимателно и не праволинейно да съди за тези деликатни материи, до момента, докато у него не се появи подробно виждане на своето подсъзнание и проблема за вътрешното развитие и, съответно, кармата на пробиващия външен живот, в който той може да вземе участие. Тогава умът става негов ефективен, но по по-ранния начин косвен помощник, помагайки да се ориентира в обширните възможности на (своето и чуждото) живо развитие и самоизразяване и кармичните му ограничения и да избере най-удачните варианти.

САТУРН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ТРИДЕЦИЛА символизира трудностите и твърдите ограничения, които, подобно на подводни камъни, възникват на пътя на човека, когато той се опитва да реализира във външния свят своя вътрешен живот, вътрешно развитие. Понякога на човека му се струва, че някаква сила задушава в него проявите на живота. Това усещане е правилно и означава проява на индивидуалната кармична програма на дадения човек, предвиждаща развитие на напълно определени форми на жизненост, при което преимуществено свързани с човечност, а всички останали, по-примитивни (в частност, зооморфни) форми на жизненост са длъжни постепенно да отмират или да станат значително по-фини. Именно тези, по първо усещане много твърди и несправедливи ограничения на развитието на вътрешния живот символизира заточението на Сатурн. Във външния живот заточението на Сатурн се проявява в огромните трудности, възникващи при опитите на човека да поддържа развитието на живота и неговата борба за съществуване с инертните форми, в които е възникнал. Този живот е много уязвим и още толкова независим, твърде (на пръв поглед) свободен, за да може непосредствено и отчетливо да му помогнем: от това той се задъхва и умира, или изцяло игнорира опитите на човека за участие в него. За да не става това, на него му се налага да търси в себе си разбирането на живота чрез своето висше жизнено, тоест човешко начало, което е необходимо за конструктивна реализация на програмите на тридецила. На високо ниво заточението на Сатурн дава на човека мъдрост за косвено участие в развитието на живота и добро разбиране на ролята му в еволюцията на формите, в които той се появява. Това се отнася и до вътрешния свят, в частност, животът на различни програми на подсъзнанието (в сферите на действие на тридецила, определени от неговото положение в хороскопа).

НЕПТУН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ТРИДЕЦИЛА символизира космическата любов като източник на развитието на живота и всяка проява на жизненост, към която човек бива привлечен инстинктивно, съвършено не разбирайки защо. Проявите на живота в инертни форми са необичайно привлекателни за него и в сферите на влиянието на тридецила той предчувства щастие, което ще стане за него възможно, ако той някак се докосне към този живот, усети вътре в себе си отклик към него и да успее да изрази своя вътрешен живот навън. Екзалтацията на Нептун символизира възторга от проявите на дотогава не съществувалия потенциален живот (в себе си и външния свят), но на ниско ниво едновременно и лошото му разбиране, склонност да го профанира и

приеме нисшите форми за висши или единствено възможни, което води до усещане на вътрешна неудовлетвореност, невъзможност да реализира своята жизненост, отчаяние и трансцендентна вина (фактически пред своята душа, която човек не чувства или постоянно гони навън). На високо ниво Нептун дава на човека в сферите на тридецила възможност за много тънко разбиране на живота, пътищата и възможностите за развитието му, разкрива тайните на благодатта и прави човека източник на живот от доста високо ниво - човешко, което означава духовни и мистични способности - светци, проповедници, хуманисти, способни да транс-формират общата космическа любов в конкретни линии на оживотворяване и развитие-то на човечност у хората.

МАРС КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ ТРИДЕЦИЛА символизира енергетичните трудности, свързани с проблема за развитието на живота и, в частност, външна проява на вътрешния живот на човека. Прекият натиск, грубата сила рязко противоречат на всеки живот, за основа на който служи космическата любов, предоставяща му свобода на развитие, а всяко енергично взаимодействие на ниски вибрации (грубост) унищожава тази свобода, често заедно със самия живот, макар и от най-добри подбуди. Ето защо характерните чувства, които изпитва човек при активиране на тридецила, това са желание да помогне на появилия се живот и усещане на своето пълно безсилие, неумение и невъзможност да направи нещо за него. На ниско ниво на проработка на тридецила човек активно профанира всички срещнати форми на живот (в това число и своя вътрешен), на високо - учи се да работи на такива вибрации, които не само не унищожават жизнените прояви, но които, обратно, ще бъдат използвани от него, но по свое усмотрение и избор. Животът никога не се развива еволюционно с голяма видима сила. Това особено се отнася към вътрешното развитие на човека и външните прояви на това развитие: истински великите открития се извършват на границата на достъпното на човека и, увереност в себе си и своите външни достижения означава, че човек не е достигнал тези граници.

На първо ниво на проработка на тридецила човекът възприема като живот най-грубите му прояви и отношението му към него както във външния свят, така и вътре в себе си точно съответства на социалните щампи на своя кръг. Възможността да участва в развитието на живота на външния свят той възприема чисто егоцентрично, тоест от позицията "какво ще даде това лично на мене" и, най-често е пасивен, бъркайки тридецила с квинтил, който действително дава възможност за паразитиране върху чуждите жизнени прояви без особени усилия. Обаче, за разлика от квинтила, тридецилът не дава такива възможности безплатно, затова пък възбужда у човека потребност (усещана почти като физиологическа) да вземе участие в развитието на външния живот и да прояви навън своя вътрешен, който в дадения случай носи достатъчно примитивен и приземен характер, но човекът, още повече, активно се стреми да го транслира към обкръжаващите, достигайки понякога забележителна изразителност при описанието на своя вътрешен махмурлук или моралните мъчения, свързани с отсъствието в магазина на любимия вид колбаси. Обаче по принцип тридецилът е хармоничен аспект и, ако той не е силно ранен, то и на това ниво неговата активизация ще настройва човека благоразположено към проявите на чуждия живот, и той ще бъде склонен, доколкото това е в неговите сили и няма странични пречещи обстоятелства в неговия живот, да вземе участие в развитието на обкръжаващата реалност, ако тя се нуждае от това: ще бутне автомобила, пропаднал в канавката и, ще одобри протичането на кучешка сватба.

На второ ниво на проработка на тридецила човек вижда значително по-широк кръг жизнени прояви, нуждаещи се от неговата помощ и поддръжка: например, той усеща живота на растителния и животинския свят и трудностите на развитието им (практически не съществуващи за човека на първо ниво на проработка), което при подчертан тридецил може да даде натуралист или просто човек, който ще прави хранилка за птици и да ги храни, особено при силни студове. На това ниво човек вижда своя вътрешен живот значително по-фино, в частност, усеща различни препятствия за неговото развитие, но няма сили да разбере причините за това в степента, необходима за да ги отстрани ефективно. Той чувства потребност да изрази този живот, но търси не толкова адекватни

форми за това, колкото разбиращи го събеседници или аудитория. Обаче, неговия проблем се състои в това, че вътрешния живот още не е достатъчно оформен и, изисква големи усилия за неговото оформяне и адекватно предаване навън, за да може последния да задоволи самия човек, без да говорим за обкръжаващите, които рядко са готови да възприемат объркано чуждо самоизразяване, при това стремящо се към шаблони, с безуспешни опити да се пробие през тях само с една искреност.

На трето ниво на проработка на тридецила човекът усеща проявите и трудностите на живота в много събития от външния свят, при което не само в живата природа. За него понятията живот на града, страната, колектива и, особено вътрешния живот (свой и чужд) не е метафора, а съвършено ясни и дадени като непосредствено усещане процеси. Той изпитва желание да приеме (в сферите на влияние на тридецила) участие в развитието на този живот и, преодолявайки трудности заедно с него, не толкова реализира себе си, но и чувства себе си човек. С други думи, в помощ на развиващия се живот той усеща своето човешко начало, не само дълг, но и призвание. Само на това ниво в тридецила ясно се проявява хуманитарното влияние на децила, на първите две повече се чувства квинтил (жизненото начало). Във вътрешния живот човекът осъзнава своето развитие като имащо отчетлив оттенък на прехода от животинско ниво към човешко и, в центъра на вниманието му се оказват онези нисши програми на подсъзнанието (биологични и примитивни социални), които не позволяват да се прояви и препятстват развитието на собствени човешки качества. Проблема за самоизразяване също получава силен хуманитарен акцент: на човека му се иска да изрази най-фината и човечна част от своя вътрешен живот, любов към света и хората, при което да го направи искрено и адекватно, така, че това самоизразяване да помогне на онези жизнени процеси в природата и на хората, които действително се нуждаят от това. Най-често за това човекът прибегва към косвени пътища за изразяване на себе си, например, в изкуството.

На четвърто ниво на проработка на тридецила човекът чувства живота и проблемите на развитието на големи групи хора (и съответните егрегори), вижда (в сферите на влияние на тридецила) тяхната карма, тоест бъдещите възможности и ограничения и своите възможности за участие в този живот. Подчертан тридецил, особено към висши планети, може на това ниво да означава участие в общата кармична програма за развитие на човечеството, което дава велики мислители, философи, хуманисти, религиозни дейци, за които целия техен живот е едновременно човешко самоизразяване и безлично служене на еволюционните програми. Силно раняване на тридецила може на това ниво да даде обратно, крупен удушвач на живота, сив или черен учител, който непосредствено ще унищожава всички форми на жизнено развитие или ще го отправя в задънена посока. Типичен пример за сиво учителство - това е създаването за развиващия се живот на оранжерийни условия, в който той бързо се изражда. Такава е съдбата на господстващата философия на твърд политически режим.

За четвърто ниво на проработка на тридецила е характерно това, че човек високо цени откриващите му се възможности за участие в развитието на външния живот, знаейки, че той, от една страна, никога няма да се повтори, а от друга, ще му даде големи възможности за вътрешно развитие и разрешаването на крупни кармични проблеми и адекватно човешко самоизразяване.

ТРИДЕЦИЛИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Интерпретирайки тридецил, важно е да се обръща внимание на мажорните аспекти на образуващите го планети и нивото на тяхната проработка. Раняването на тридецила означава трудности при изразяването на вътрешния живот, но и активен стремеж към това и, сложности при опитите за участие във външните жизнени прояви: много от тях се оказват неудовлетворителни във всички отношения, на човека е нужно да се старее да бъде по-внимателен и по-изтънчен. Хармоничният тридецил дава лекота, обаяние и баналност в изразяването на вътрешния живот. Последното е важно да се преодолява и да не се приемат актуално протичащите външни жизнени процеси и своята роля в тях за

образец, но да се търсят пътища за задълбочаване и усъвършенстване на сътрудничеството с живота.

Различните триъгълници, съставени от децили, квинтили, тридецили и биквинтили (например, равнобедрен: два децила и квинтил, или разностранен: децил, квинтил и тридецил) означава устойчив интерес към жизнените и хуманитарни прояви на външния свят, а също и изобилие на съответстващите качества, в частност, живост и човечност, в самия човек (освен съвсем ниско ниво), даже ако триъгълника е частично ранен, и да се убие живота и хуманитарните склонности в такъв човек е особено трудно, особено ако аспектите са точни.

ТРИДЕЦИЛ НА СЛЪНЦЕТО

Взимайки участие в чуждия живот, честният човек се старее да го съхрани.

Този аспект дава възможност за успешно и конструктивно прилагане на волята на човека към развитието на живота в сферите на действие на Планетата. Човекът при това не ще изпитва пряк натиск от обстоятелствата, императивно каращ го към това, но ще усети импулс за вътрешна жизненост, който някак си ще го помоли да вземе участие в проблемите, свързани с оживяването на формите в сферите на Планетата, те ще му се покажат не странични, а тясно свързани с него лично. Действително, участието в развитието на живота в сферите на Планетата му обещава не само успех на самото това предприятие, но и голяма помощ при личното самоизразяване. В крайна сметка той може да усети в себе си истинското човешко начало като ръководещо развитието на еволюционно по-ниски форми на живот. При хармонично Слънце това е много благоприятен аспект, човек може да направи много, ако преодолее своята леност. Раняването на Слънцето може да даде неправилна насока на инициативата, или да я изопачат обективни външни условия, което силно ще пречи на човека в неговите опити за участие в развитието на живота в сферите на Планетата, а ако и тя е ранена, то без специална проработка на тридецила неговата помощ ще носи отначало разрушителен характер даже при най-добри намерения.

ТРИДЕЦИЛ НА ЛУНАТА

Животът за човека има примерно същото значение, както пейзажа за романа.

Този човек ще бъде склонен много лично да възприема проблемите на развитие-то в сферите на Планетата, те ще предизвикват у него интимно топло чувство и желание да и помогне, с майчински оттенък: да приласкае, затопли, нахрани и т.н. При това човекът може да бъде достатъчно егоистичен, стремежи се да получи от живота максимума за себе си лично и подменяйки грижата за актуалните потребности на обкръжаващия свят със суета около своите представи за тях. Раняването на Луната може да даде голяма капризност в подобни взаимодействия, тоест много неща в чуждия живот няма да се харесват и, той може да опита да го приспособи към себе си, отричайки свойствения му път на развитие, но всичко това под вида на искрено участие и помощ. Хармоничната Луна дава прекрасно интуитивно усещане на живота и неговите проблеми в сферите на Планетата и възможност за адекватно участие в тях, но едновременно и също толкова хармоничен вампиризм върху него. Проработката дава симбиоза, повече или по-малко напрегната, в зависимост от мажорните аспекти на Луната и Планетата и, възможност за тънко дълбоко самоизразяване на човека в процеса на участие в развитието на живота: при това той ще усети своето истинско човешко начало.

ТРИДЕЦИЛ НА МЕРКУРИЙ

Оставайки насаме със своите мисли, гледай, те да не доскучеят.

Този човек живо се интересува от проявите и трудностите на развитието на живота в сферите на Планетата, той ще бъде склонен да приложи тук своя ум или, в краен

случай, да поговори на тези теми. Тук проработката дава добри възможности за рационално разбиране на проблемите на развитието на живота в сферите на Планетата и потенциална живост на ума, отправен към тяхното решаване. Реализирайки по такъв начин своите умствени способности, човекът ще усети голямо удовлетворение от собственото човешко начало в себе си. Този аспект дава потребност (и възможности) за самоизразяване в сферата на Планетата чрез ментална дейност и, при проработка това самоизразяване ще бъде и живо, и интересно за обкръжаващите. Например, тридецил Меркурий - Юпитер при проработка може да даде оригинален и непосредствен духовен ръководител, с жив и изобретателен ум, властен точно толкова, колкото е необходимо: "... защото бремето Мое е леко..."; на ниско ниво човек ще смята себе си за изключителен специалист (и благодетел) в жизнените прояви на домовете, заети от Меркурий и Юпитер, както в дълбочината на анализа, така и по нивото на философските обобщения, а като цяло даряващ животодател, но мнението на самия живот за неговите успехи в тези сфери ще го вълнува в малка степен.

ТРИДЕЦИЛ НА ВЕНЕРА

Животът на социалната среда рядко има антропоморфен характер.

Този аспект дава желание за участие в социалните моменти, възникващи в сферите на Планетата. Тези моменти означават за човека възможност за самоизразяване, той усеща в тях диханието на живота, който го привлича и призовава да приложи своите сили. В сферите на Планетата човек усеща живота на красотата, него го привлича естетическия идеал, а съдбата му предоставя възможност да оживи областта на влиянието на Планетата с помощта на изкуството, особено при силна Венера. На ниско ниво всичко това протича под значителното влияние на социалните щампи, което заплашва живота, в който се стреми да участва човека, с бързо унищожение. Ако в сферите на Планетата човека се докосне до любовта, тя може, при правилно поведение, извънредно много да го оживи и даде възможности за дълбоко човешко самоизразяване, което впрочем, лошо се съчетава с примитивно разбираната сексуалност. Например, тридецил Венера - Марс дава потенциално силни и човешки прояви в любовта, но опитите на самия човек или партньора му да форсират разпалените (с животински оттенък) страсти завършват с пълен неуспех, макар самото начало на любовта може да обещава много енергично и живо продължение.

ТРИДЕЦИЛ НА МАРС

Бъчва от доблест не заменя лъжичка съвест.

Този аспект дава възможност на човека възможности и желание да насочи своята енергия в сферите на Планетата за поддържане на живота, в тези форми, в които той е склонен да го вижда. Чрез енергично участие в този живот успешно протича неговото самоизразяване, тоест външна реализация, а често попътно и оформянето на вътрешния живот, което при проработка му дава усещане за собствена принадлежност към човешкия род, рядко и ценно за средния човек. Положението на Планетата прави задачата за поддържане на жизнените процеси сложна, а раняването на Марс дава грубост на енергетиката на човека, но в същото време и акцентира тридецила като един от пътищата на нейната хармонизация. Последното субективно се изразява в това, че човек в сферите на Планетата, без сам да разбира защо, става по-мек и по-деликатен, като че ли някак си постоянно му напомня: "Внимание, живот!" (внимателния наблюдател ще забележи смекчаващото действие на децил, квинтил и техните производни при най-пропадналите хора). Ако Марс е хармоничен, енергията на човека в сферите на Планетата ще бъдат, като правило, успешно насочени, поддържайки живота (при тридецил Марс - Плутон по пътя на ефективно унищожение на неговите паразити), което за човека ще бъде разбиращо се от само себе си, но резултата ще го вдъхнови повече, отколкото той си мисли.

ТРИДЕЦИЛ НА ЮПИТЕР

Ангелските крила съществуват не заради това, да пускат с тях прах в очите.

Този аспект дава на човека в сферите на Планетата импулси за помощ към процесите на живот и развитие, тяхната разнообразна поддръжка и разширение на възможностите им, обаче всичко това ще изисква от него определен труд. На високо ниво този човек може да изиграе голяма роля в развитието на сферите, управлявани от Планетата и тяхната хуманизация, в което ще намери своето човешко самоизразяване (или, казано по-просто, лице). На ниско ниво всичко може да се ограничи с благи пожелания и снизходително-пренебрежително отношение, на средно, възможно е, да възникне широк пасивен интерес към сферите, управлявани от Планетата, особено в аспекта на проблема на техния живот и развитие (така, както човекът ги разбира) и някакви ситуации, когато човек ще съумее да ги реализира активно, обаче тук няма да има силен натиск, поне от страна на тридецила. Ако Юпитер е хармоничен, човека ще има възможност да встъпи в сферите на Планетата в ролята на благотворител или спонсор, помагайки на развитието на тези негови жизнени форми, които му се харесат. При раняване на Юпитер той ще има аналогични претенции, или неговата благотворителност ще му донесе усложнения, и благо-творения живот ще започне да се развива съвсем не така, както би му се искало на него, а главното, без всякаква благодарност и признание на неговите заслуги.

ТРИДЕЦИЛ НА САТУРН

В търсене на смисъла на чуждия живот понякога може да се намери смисъла на своя.

Този аспект дава при проработка възможност за дълбока и сериозна помощ на живота в сферите на Планетата и, във всеки случай силно (често неосъзнато или изтласкано) желание за участие в този живот, в което човекът може да намери своето самоизразяване, което (в сферите, управлявани от Сатурн и неговите аспекти) е винаги ограничено и затруднено. Като правило, този аспект прави човека в сферите на Планетата стеснителен, неуверен в себе си и необичайно внимателен към всякакви прояви на живота, които той усеща като интимно свързани с него лично. В хармоничен вариант тази неувереност в себе си преминава бързо, но внимателността и грижливостта остават и, в съчетание с дълбината на устрема често дават пълно потапяне на човека в сферите на живота и областите на развитие на Планетата, прекрасно разбиране на съответстващия проблем и конструктивна помощ при решаването му - ако човек започне да се занимава с това. При раняване на Сатурн неувереността на човека в себе си и в сферите на живот на Планетата се оказва обоснована, той ще бъде отначало непохватен и видимо не на място, от което ще започне да страда, но в същото време (при активизиране на тридецила) с удвоена сила ще се стреми към контакти с този живот и постигането на проблемите на неговото развитие. Проработката на аспекта ще му донесе дълбокото разбиране за тях, възможност за адекватна помощ и човешко удовлетворение от него.

ТРИДЕЦИЛ НА ХИРОН

На осите на колата на живота се намират: от една страна колелото на фортуна, от друга - кръста на съдбата.

Този аспект при проработка дава в сферите на Планетата, първо, нестандартно и неочаквано виждане и разбиране на живота и въобще процесите на развитие, а второ, способност да участва в тези процеси, материално и конструктивно разрешаване на проблеми, изглеждащи нерешими по принцип. Първоначално аспекта може да се изрази във формата на внезапен интерес към проявите на живот в сферите на Планетата, които поставят човека в интелектуална безизходица, излизайки извън рамките на неговите представи за света. Въобще този аспект е хармоничен и, в някои случаи той може да даде

защита от съдбата, но неговите прояви са най-отчетливи при съзнателното участие на човека в проблемите на развитие на живота в сферите на влияние на Планетата, където той ще прояви изразени творчески способности и ще получи (в резултат на честен труд, ако се окаже способен за това - тук трябва да се види хороскопа като цяло и да се проработват Сатурн, Нептун и Плутон) възможности за нетривиално човешко самоизразяване с голямо чувство за хумор. Раняването на Хирон ще направи, наистина, него самия постоянен обект на такъв хумор, затова пък при проработка ще позволи да се разбере и вземе участие в значително по-широк спектър интересни и живи дела в сферите на Планетата, отколкото при слаб и хармоничен Хирон.

ТРИДЕЦИЛ НА УРАН

Небитието въобще не е тъждествено на не битието.

Този аспект дава общ интерес в сферите на Планетата и повече от оригинални идеи, отнасящи се към процеса на развитие на живота и решаването на неговите специфични проблеми, но като цяло отношението към този живот у човека ще бъде заинтересовано-доброжелателно. Неговите идеи и необикновена енергия могат да се окажат много конструктивни, ако Уран е в известна степен проработен (което означава творчески човек въобще, тоест с каквото и да се занимава), но и в този случай те изискват развитие и материализация по отношение към конкретните проблеми на развитието в сферите на Планетата, за което ще се наложи проработката на нейния принцип, иначе урановите идеи ще увиснат във въздуха и, там ще остане енергията на неговите високоволтови разряди, във формата на гръм, поразяващ въображението със своята мощ, но бързо изчезващ без най-малки последствия. Този аспект има известно защитно действие, но човекът, като правило, не го забелязва или го приписва на случайността. Обаче урановите знаци, проявяващи се във вид на необикновени причудливости на живота в областите, управлявани от Планетата, ще му кажат много, ако се научи да ги чете, в частност, ще помогнат точно да се разбере, а често и да се намери път за решаване на проблемите на развитието в сферите на Планетата.

ТРИДЕЦИЛ НА НЕПТУН

Да се разбере - означава да се включи в своята кармична програма.

Проработеният аспект дава възможност за дълбоко включване на човека в проблемите на живота и неговото развитие в сферите на Планетата, когато в него се пробужда и реализира космическата любов към този живот и, в изразяването на такава любов той намира своето човешко начало. Раняването на Нептун може да даде силно (често ирационално) чувство за вина пред жизнените процеси в сферите на Планетата и болезнено отношение към съответните проблеми, при което човека ще започне да ги вижда да със силни изопачавания, съчувствайки не така, както трябва, и помагайки не там, където трябва. Хармоничният Нептун дава отначало чист екстаз от едната идея за участие в живота в сферите на влияние на Планетата и човека достатъчно успешно, но повърхностно може да се включи в него (ако поиска и обстоятелствата не препятстват това), но главните проблеми на живота и острите ъгли на развитието хармоничният Нептун ще замаже или замаскира. Този аспект има слабо защитно действие, но основните му прояви - това са възможността за искрена и любовна помощ за развиващия се в сферите на Планетата живот, в което човекът може да намери своето косвено щастие.

ТРИДЕЦИЛ НА ПЛУТОН

Управлявайки съдбата на народите, малцина забравят за своята собствена.

Този аспект потенциално дава добро виждане на недостатъците и пороците на развитието на живота в сферите на Планетата, при което при раняване на Плутон човекът може да вижда само тях, което създава като цяло достатъчно мрачна картина. Хармоничният Плутон предоставя на човека големи възможности за ефективно лечение

на тези пороци, в частност, унищожение на паразитните форми на живот, от което може да получи голямо удовлетворение. Например, проработеният тридецил Плутон - Луна може да даде добър лекар (особено при силен VI или XII дом), а тридецилът Плутон - Венера - твърд художествен критик, язвителен сатирик или, при силен Меркурий, журналист, бичуващ обществените язви. На ниско ниво критиката на жизненото развитие в сферите на Планетата може да бъде деструктивна и в много отношения несправедлива, но, независимо от това, обикновено се прави от добри намерения и за добро, макар че не винаги го носи, особено при раняване на Планетата. При силно раняване на тридецила са възможни склонности към черно учительство за жизнените прояви, тоест съзнателното им унищожение, но, като правило, на най-ниско ниво и като следствие от собствените фрустрации, свързани с болезнени неудачи при опитите да се открие (в сферите на Планетата) развитието на живота в своя вътрешен свят и да се прояви навън.

Глава 9

Б И К В И Н Т И Л

Числа 5, 2, управители Слънце, Плутон, в заточение Хирон, Уран; в екзалтация Уран, Плутон; в падение Луна, Меркурий.

Съставяйки $2/5$ от пълната дъга от 360° , дъгата на биквинтила се нанася 5 пъти в двойната пълна дъга $2 \times 360^\circ = 720^\circ$, откъдето произтича неговото скрито отношение към жизнените прояви (петица). Обаче, тази скрита жизненост се проявява на първо място чрез развитието на конфликта, или оформяне на двойки противоположни стремежи, принципи и т.н. (което се символизира от двойката), които трябва да бъдат съгласувани. Като обръщение на децила, биквинтил има отношение към хуманитарните въпроси и хуманността, но ако децилът ги активира актуално, то биквинтилът - потенциално, тоест предоставя възможности за разкриване на човешкото начало и дава общи хуманитарни интереси и способности, изискващи обаче развитие, в което голяма роля играе личната воля на човека (хуманитарните таланти, които дава децила са по-отчетливи и в значително по-голяма степен предопределени). Биквинтилът поставя пред човека проблема за хуманността значително по-остро, отколкото децилът и, неговият избор е значително по-твърд, но проработката може да даде значително по-голям ефект, отколкото проработката на децила, защото тук в значително по-голяма степен участва съзнанието и волята на човека, и изборът между човешки и античовешки път на развитие често е недвусмислен.

СЛЪНЦЕТО КАТО УПРАВИТЕЛ НА БИКВИНТИЛА символизира императивността на пробиващите път за въплъщение тенденции, както вътре в човека, така и във външната му дейност. Те често са противоречиви, но доколкото биквинтил се явява хармоничен аспект, човекът ги усеща просто като известно приятно движение на потенциалния живот, на който той има свободата да даде този или друг път за материализация и оформяне (може, в частност, и напълно да го игнорира, и да затвори всички пътища за въплъщението му). Влиянието на Слънцето се изразява също и в това, че човекът усеща себе си пълен господар на съществуващия вътре в него живот. От друга страна, биквинтилът създава и външни ситуации, когато противоречивият и неоформен живот възниква около човека и някак си му предлага услугите си, и тук отново от него самия и човешките му реакции зависи дали ще приеме той тези жизнени прояви като част от своята съдба или не.

По отношение на възможностите за хуманитарна дейност и проявяването на хуманност (както човекът я разбира), управлението на Слънцето символизира ролята на инициативата на самия човек в тези въпроси и неговата (кармична) отговорност за своите решения и, тук има един тънък момент. От една страна, биквинтилът е хармоничен аспект и пряка заплаха за съществуването на човека в предлаганите избори няма, те му дават възможност да се вземе участие в хуманитарна дейност или да се откаже от нея. Обаче, активирането на биквинтил означава активиране на хуманитарна кармична програма, в рамките на която човек може да намери своето истинско човешко лице и да се реализира

като човек и ако той по своя воля отхвърли участието си в тази програма, автоматично попада в друга, значително по-малко човешка, и на съвършено друга, отколкото в първата програма роля.

ПЛУТОН КАТО УПРАВИТЕЛ И НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ БИКВИНТИЛА символизира ръководещата и духовната роля на човека по отношение на скритите и противоречиви жизнени движения, които той усеща във вътрешния и външния свят. Животът в неговите най-нисши форми е примитивно типово размножение и неизобретателна борба за съществуване. Във вътрешния живот това често е скрита война на програмите на подсъзнанието, която биквинтилът осветява като такава и човек, стремящ се към вътрешно развитие е длъжен да направи вътре в себе си определена чистка, да унищожи или трансформира своите ниски и деструктивно-агресивни програми ("акули"), които не позволяват на останалите да се развиват нормално. Тук Плутон символизира съдбовната (от гледна точка на бъдещия или недооформен живот) кармична програма, която този живот чисти и приготвя за възплъщение. Водещият тази програма човек, се оказва по отношение на потенциалния живот в ролята на демиург. От друга страна, в процеса на взаимодействие с несъвършен, нисш или потенциален живот у човека отчетливо се проявяват човешки качества или, обратно, рязко се обозначава тяхното отсъствие, в което също се проявява действието на Плутон. Разликата на биквинтила от тридецила във възприемането на жизнените прояви и участието на човека в тях се състои в това, че в случая на тридецил човекът вижда проявите на живота като потенциално хармонични (тройката е символ на хармонията), и при негова минимално правилна помощ към този живот, той се развива сам по себе си и без особени усложнения (от гледна точка на човека). Обаче животът, към който привлича вниманието биквинтила, е пълен с вътрешни противоречия (двойката е символ на противоположностите), които трябва да се преодолеят, на първо място, грижливо ги проявява (Плутон) и прави видими, при цялата възможна неугледност. Човек на високо ниво вижда в противоречията и войната на еволюционно нисшия живот символично отражение на взаимоотношенията на собствените низши програми на подсъзнанието и се занимава с външни и вътрешни проблеми едновременно, а на ниско ниво понякога силите не достигат за повдигане на човешко ниво на възприятие на нисшия живот и фактически човекът сам слиза на неговото ниво (например, ходенето на хлебарката).

ХИРОН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ БИКВИНТИЛА символизира своеобразните сложности, с които се сблъсква човек, който взема участие в проблемите на еволюционно ниския (в сравнение с него) живот, изпълнен със свойствени на него противоречия. Тук са типични някои неочевидни безизходици, които се отнасят по-скоро към начин на виждане, преодоляването на който изисква от човека нестандартни усилия, на първо място, във вътрешния свят. Въобще заточението на Хирон означава косвено осезаема двойственост на финия и материален планове и косвено протичаща материализация на първата във втората. В дадения случай противоречията и дисбаланса на еволюционно нисшите форми на живот, които наблюдава човека, символизират противоречията и небалансираността на неговите собствени нисши програми, които обаче той не е в състояние да види непосредствено. Човекът може да забележи само косвени признаци на присъствие вътре в него на нещо приличащо на това, което той наблюдава, но отстраняването на вътрешните антагонизми в дадения случай става възможно само при правилна работа с нисшия живот и човешко отношение към него. Тази проявена навън човечност (въпреки волята на самия човек) ще изиграе своята роля и във вътрешния свят, като смекчава дълбоките вътрешни противоречия и нагажда сътрудничество между планетните принципи, но вече на по-високо ниво. Външно това може да бъде много забележимо: човекът става по-мек, по-добър и като цяло по-хуманен, но субективно се променя, може би съвсем малко, просто някъде в дълбините на подсъзнанието отслабва болезнено здраво обтегнатата струна, като намалява вътрешното напрежение. Обаче човекът не ще успее от това да придобие целенасочена вътрешна работа, а се изисква именно това, което характеризира биквинтила: искрено човешко участие в проблемите на трудно и противоречиво развиващия се чужд живот (на

високо ниво, обаче, човекът може да се отнася към външния живот както към функционирането на някои програми на собственото подсъзнание).

УРАН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ И ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ БИКВИНТИЛА символизира обстоятелството, че взаимодействието на човека с нисшите форми на живот ще изобилстват с неприятни неочакваности и силни странични енергетични ефекти както в жизнените форми, така и вътре в самия човек, който ще се отнася към тях пристрастно и непостоянно, и често свършено нелогично (тук се натрупва още и влиянието на Меркурий в падение). Взаимодействието на човека с противоречиви програми и проблеми на нисшия живот ще изобилстват със символични знаци, които ще трябва да се учи да чете, разкривайки значението им, а до момента, докато човекът не се научи да прави това, той ще има усещане, че този живот е твърде подобен на кратер с вулкан с димяща огнена лава и разпръскващи се мехури от нагорещен газ, и към това имащ голяма склонност към изригване в най-неочаквания и неподходящ момент. Тук е много важно човекът да се научи не само да вижда и интерпретира външните знаци, често акцентирани твърде енергично (пряк конфликт), но и своите вътрешни реакции на външните събития, особено внезапна активизация и загасване на човечността в себе си, защото тези преходи са пряко свързани с действието на основната кармична програма, символизирана от биквинтила. Именно вътрешно усещаната човечност ще помогне на човека както да реши проблемите на най-нисшите форми на живот, така и да намира правилно и устойчиво лично отношение към този живот, тоест да съвместява своята и неговата кармични програми.

ЛУНА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ БИКВИНТИЛА на ниско ниво дава пренебрежително-потребителско отношение към нисшите форми на живот и собствените му противоречия и трудности на развитието. Човекът е склонен да се самоутвърждава за сметка на своето видимо превъзходство, което той обърква с еволюционното ниво и, свършено не усеща чуждите противоречия като свързани със своите, още повече, като непосредствено засягащи ги. Това прилича на отношението на хората към културните растения и домашните животни: на ниско ниво и едните, и другите се разглеждат изключително от позицията на човешкото потребление, но развитите култури на селското стопанство (а също и човечеството) водят към разбирането, че оптималните за човека резултати са тясно свързани със създаването на оптимални условия за растенията и животните, от гледна точка на техния живот и развитие, при което в рамките на общата гео- и биоценоза, тоест цялата съвкупност от природни условия. Обаче падението на Луната и, особено гастронимическо-снизходителното отношение към нисшите и несвършени форми на живот, се проработват с голям труд и изискват развитие на истински човешко начало в човека, на когото отначало му е трудно да разбере, че ако вълкът е сит и овцете са цели, то проблемите още не са решени, и трябва да нахрани овцете. Проработката-та на биквинтила е свързана с преодоляването на много дълбоки биологични програми, идващи от далечното зоолошко минало и се състоят в това, че нисшите жизнени форми съществуват изключително заради това, за да бъдат храна на висшите: вълкът изяжда заека, без да обръща внимание на вътрешния му свят и с това се отличава от духовно развитата човешка личност.

МЕРКУРИЙ КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ БИКВИНТИЛА символизира слабостта на рационалното мислене на човека, встъпващ във взаимодействие с нисшите форми на живот, техните противоречия и проблеми, което е добре известно на възпитателите и агрономите, ако те не се занимават с пряка самоизмама. Падението на Меркурий символизира това, че рационалният ум и логика са необходими в тези ситуации, но в ограничената роля на далечни средства за анализ и съветник без право на решаващ глас. От друга страна, на ниско ниво човек се отнася към еволюционно ниските форми на живот пренебрежително и естествено смята, че разбира техните проблеми в подробности (позиция: "няма какво тук да се разбира, и така всичко е ясно"), което свършено не съответства на действителността и води до груби грешки. На практика всичко, което е свързано с живота (на всяко ниво на неговото развитие), се постига от рационалния ум с голям труд, винаги много грубо и приблизително, за което свидетелстват съвременните ЕИМ, способни за сложни изчисления (тържество на Меркурий) и даже в известни рамки

към самообучение: все пак биолозите и агрономите (не говорим за педагозите, писателите и художниците) са хора, които няма да притежават подготовка само за програмиране. На високо ниво на проработка на биквинтила човекът разбира, къде и в какво може да му помогне рационалната мисъл, и я използва в голяма степен, но винаги чувства нейните ограничени възможности и потенциална грубост на схемите и, в сравнение с творческото развитие на всеки живот, колкото и противоречив и недосягаем да му се струва. Същото се отнася и към развитието на собствената човечност, което е много индивидуално и често влиза в противоречие със социалните ментални щампи. Често за човека е непосилно да ги преодолее, но да постъпи въпреки социално водещата логика, той е напълно способен.

На първо ниво на проработка на биквинтила човек възприема проявите на нисшите форми на живот от позиция на личното потребление и като цяло пренебрежително. При това еволюционно нисши той смята не само бактериите и животните, но и по-ниски социални слоеве, а също и много хора от по-високи социални слоеве, които по някаква причина не му харесват и не му се струват достойни за уважение. При раняване на биквинтила на това ниво е характерно профаниране на човешките форми на живот до животински и растителни, което може да стане даже жизнена позиция. Чисто паразитното отношение с всички нисши, по мнението на човека, форми на живот и използването на техните вътрешни противоречия и трудности за корисни цели (например, по-доброто им управление) водят до непредсказуеми (от човека) негативни последствия, взривове, бунтове, загуба на контрол и съвършено безизходни ситуации, изход от които човекът не вижда, защото вътрешно той не допуска възможност за самостоятелно значимо съществуване на другите, а особено (от негова гледна точка) нисш и несъвършен живот, управляем по свои вътрешни закони и логика на развитие, и още повече не допуска връзка между този живот и своите проблеми. На това ниво е характерен мироглед, при който човек счита себе си цар на природата, на която трябва да бъдат разкрити тайните и, след като тя се направи послушна на своя разум, да се експлоатира ефективно за свои цели. Възможността за развитие на човечност в себе си, предоставена от биквинтила, човек на това ниво обикновено игнорира, макар че са възможни хуманитарни интереси с изразен егоцентричен акцент.

На второ ниво на проработка на биквинтила човек възприема нисшите форми на живот и техните противоречия по двойствен начин. От една страна, той отчетливо (за себе си) вижда цялото свое еволюционно превъзходство над него, а от друга, се отнася към него като към "по-малки братя", отчасти приемайки ролята на любящ и опекунстващ родител. На това ниво човекът (в сферите на биквинтила) интуитивно добре усеща автономността на съществуването на нисш живот и заедно с нейната потенциална управляемост и възможност за приспособяване към своите потребности усеща и някои свойствени на него ограничения и самостоятелни, присъщи му закони за развитие, и дълбоко подсъзнателно чувства себе си нещо родствено с този живот, макар че не може да каже какво точно. За това ниво е типично осъзнаването на ограничеността на рационалния разум в тези въпроси, което рязко повишава разумността на човешкото поведение и открива път за проява на човечност при общуване на нисши несъвършени форми на живот. Тук е възможно развитието на хуманитарни интереси и занимания с хуманитарни науки, интерес към хора и колективи, намиращи се на ниски степени на еволюционно развитие, техните характерни противоречия и проблеми.

На това ниво на проработка човек вече усеща предоставените от биквинтила възможности за развитие на човечност в себе си и ги оценява положително, но далеч не винаги бърза да ги използва и, особено при раняване на биквинтила, може в резултат да се окаже в значително по-малко човечна (в баналния смисъл на думата) кармична програма, отколкото е предполагал отначало. В това отношение биквинтилът е достатъчно твърд аспект, на което недвусмислено намекуват неговите управители Слънце и Плутон.

На трето ниво на проработка на биквинтила човек започва да вижда конкретни-те жизнени форми като определени точки от еволюционното развитие на живота във

Вселената като цяло. Ето защо той гледа на каквато и да е несъвършена и нисша форма на живот като старши другар по еволюция, чиито дълг е да разбере проблемите на младшия и да му помогне, доколкото това е възможно. На това ниво човекът (както му се струва) добре разбира основните проблеми на нисшия живот, но далеч не винаги може да намери адекватни и приемливи за него начини за тяхното решаване, и тук е важно да се знае, че само по себе си неговото безкористно участие в ролята на разбираещ и благожелателен наблюдател дава на нисшите форми голяма поддръжка, защото означава активиране на висок (за тях) егрегор, тоест своего рода източник на благодат, което самият човек може и да не забелязва. На това ниво човек (в сферите на биквинтила) може да бъде не лош психолог, умеещ да види нисшите програми на подсъзнанието в себе си и другите като автономен негов живот, и достатъчно точно да знае във всеки конкретен случай, какъв е истинският проблем на пациента, при това често без да успее да го убеди в това. Тук ефективните психотерапевтични методи ще намират вътре в себе си проблеми, аналогични на проблемите на пациента, ще осветят съответните програми на своето подсъзнание, ще разбере тяхното взаимодействие и реши своите проблеми. След това проблемите на пациента ще си отидат от само себе си.

На това ниво човек високо цени възможностите за развитие на човечност в себе си (която, в частност, естествено се проявява при участие в живота на еволюционно нисши форми) и се старее да не ги пропуска, често без искрено да разбира защо много други хора не се стремят да станат по-човечни, но рядко успявайки да ги отправи по този път.

На четвърто ниво на проработка на биквинтила човек в много неща вижда кармата на нисшите форми на живот и кармичния смисъл на техните проблеми и противоречия. За разлика от третото ниво, той вижда и границите на своите възможности за участие в тях. И когато това се оказва възможно, намира адекватни пътища за сътрудничество. На това ниво човек усеща единството на всички видове живот и общността на техните проблеми, в частност, вижда преките връзки между проблемите на нисшите форми на живот, срещани по пътя му и, своите собствени. Той умее да гледа на света на нисшите програми на подсъзнанието като на отделна форма на живот и акуратно ги управлява, отчитайки собствените им закони на съществуване и развитие. Същото се отнася и към програмите на подсъзнанието на другите хора, които този човек понякога (когато смята това за възможно) ги въвежда в тяхното съзнание, обаче правейки това винаги с голямо внимание, защото тази операция наподобява обикновената хирургическа и, за да може успешно да протече, е необходимо добре да се познава анатомията (и патоанатомията) на подсъзнанието и да стерилизира с висши вибрации човечността и духовността на своите инструменти.

БИКВИНТИЛИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Интерпретирайки биквинтил, следва да се обръща внимание на мажорните аспекти на образуващите го планети. Хармоничният биквинтил ще даде благодушно-снижодително, а раненият - строго изискващо отношение към нисшите форми на живот, срещани на пътя на човека. Ако една от планетите на биквинтила е хармонична, а другата ранена, то отношението на човека ще бъде двойствено: в сферите на първата ще бъде благодушен, а в сферите на втората изискващ, но винаги заинтересован. Триъгълникът, съставен от два биквинтила и квинтил, дава много жизнени сили и голям интерес към жизнените прояви и обещава големи възможности за развитие на човечността в сферите, управлявани от планетата с двата биквинтила. Триъгълник от два квинтила и биквинтил, също дава голяма жизненост и устойчиво участие в разнообразни процеси на развитие и жизнедеятелност, особено в сферите, управлявани от планетата с двата квинтила. Много силно хармонично влияние символизира правилния петоъгълник, съставен от планети и други чувствителни точки на хороскопа (на първо място върховете на домовете и възлите на Луната). Даже при значително ранена карта (и, обективно) тежката съдба, човекът никога не ще унива, искрено ръководейки се от лозунга: "Няма нищо, но затова пък да се живее е весело!"

БИКВИНТИЛ НА СЛЪНЦЕТО

Перспективно направление за изкореняване на престъпността представлява повсеместно въвеждане на милосърдието.

Този аспект отправя инициативата на човека в сферите на Планетата към нисши и несъвършени форми на живот, което на ниско ниво се проявява преимуществено в указанията и директивите, давани властно, но с лошо разбиране същността на нещата. Реално този аспект означава, че човек може да вземе конструктивно участие в проблемите на нисшия живот и, освен това, той се нуждае от неговите волеви импулси и инициативи, но всичко това в условията на добро разбиране и не изключително в користен интерес. Тогава човек може да направи много и при това в него ще израсне не само собствената жизненост, но ще се прояви и човешкото начало.

Раняването на Слънцето означава силни диктаторски тенденции, склонност към пренебрегване сложността на вътрешните антагонизми и проблема на нисшия живот и подчертаното му отделяне от себе си като еволюционно висшестоящ. Раняването на Планетата означава сложност на нисшите жизнени проблеми (в това число, в съответните сфери, силата на собствения егоизъм). Хармоничност на Слънцето и Планетата означава изкушение за чисто егоистично леко потребление на нисшите форми на живот, които не ще окажат забележимо съпротивление, а обратно, особено в началото ще бъдат щастливи от всяко внимание от страна на толкова високостоящ събрат, макар че той ги посипва с копър и наръсва с чесън с достатъчно очевидни намерения. Например, хармоничен биквинтил Слънце - Луна дава добро разбиране на домашните животни и любов с тях по градски (любимо куче, спящо със стопанина в един креват) или селски ("Яж, яж, миличко, през есента ще те заколим) тип.

БИКВИНТИЛ НА ЛУНАТА

Народът не владее езика, на който може да се изрази неговия дух.

Този аспект дава в сферите на Планетата добро интуитивно разбиране на нисшите форми на живот, особено на биологичните потребности, ако човека се стреми към това. В хармоничен вариант той умело ще подбере ландшафта, храната, осветлението и кислородния режим на аквариумните рибки и леко ще намери общ език с изпуснатия алкохолик, който ще пожали искрено и, ако не го постави на истинния път (което, разбира се, е трудно), то, във всеки случай, ще стопли душевно, почувствайки при това себе си (на негов фон) като човека (което е типично за биквинтил Луна - Венера). При раняване на Луната ниските форми на живот в сферите на Планетата ще дразнят с нещо постоянно човека и той ще може да насочва към тях своята агресия, възникваща по съвсем друг повод, например, в сферите на планетите, образуващи напрегнати мажорни аспекти с Луната. При това ще му бъде трудно да признае както (поне потенциална) духовността на нисшите жизнени форми, така и (особено) връзката на техните проблеми и несъвършенства със своите собствени, макар в дадения случай аналогията може да се натрапва: дебелите стопани най-често имат дебели кучета, а еволюционното развитие на семейния егрегор най-лесно може да се определи по нивото на егоцентризъм на домашните животни.

БИКВИНТИЛ НА МЕРКУРИЙ

Когато разхвърляш упреци, израстват, като правило, плевели.

Този аспект на ниско и средно ниво дава на човека в сферите на Планетата видимост на рационалното разбиране на нисшите форми на живот и ментален интерес към тях. Впрочем, неговите мисли в това направление могат да се окажат на място, във всеки случай, обаянието на неговата реч няма да пропадне и ловкостта при нагласяване функционирането на нисшия живот за лични интереси може да бъде необикновено: това е аспект на колонизатора. Ранен биквинтил Меркурий - Плутон може да даде безмилостен търговец на роби, но това е по-скоро изключение и, на средно ниво човекът все пак се

старае да бъде, макар и отвисоко, човечен с туземците, да развива (в достъпната за това степен) тяхното рационално мислене и да апелира към него. Ако Меркурий е ранен, това отначало не ще се получи добре и, майка с такъв биквинтил може да се опита сериозно да апелира към логиката и разума на едногодишно дете. Ако е ранена Планетата, то рационалните съображения на човека, даже при цялата им правилност, ще бъдат слабо ефективни и ще му се наложи да привлича своята интуиция и природна човечност, която може да подсказва логически неочевидното, но точно поведение в най-объркани ситуации.

БИКВИНТИЛ НА ВЕНЕРА

Философът върви в дълбочина, политикът нагоре, а еснафът се плиска в локвата на безотговорността.

Този аспект дава в сферите на Планетата социализирано отношение към нисшите форми на живот, тоест човек тук се намира под силното влияние на социалните щампи, което на ниско ниво има по-скоро положително значение (например, възгледа "децата и животните не трябва да се обиждат"), а на по-високи може да даде силен снобизъм, тоест подчертано отделяне на себе си от еволюционно по-ниските форми на живот, а също тези, които човек сметне за такива (например, пренебрежителен възглед на столичанина към живота в провинцията или икономически развита страна към изостанала). Дълбоката проработка, особено на биквинтил към планети от 3-то и 4-то ниво, дава виждане на социалния прогрес в рамките на кармичните програми и еволюционно развитие на човечеството (което е не просто, защото тези процеси често са насочени противоположно), на средно ниво човекът ще се интересува от живота в различни слоеве на обществото, особено от нисшите, техните характерни проблеми и противоречия, и, взимайки активно участие в тях, може да намери начин за реализиране на своята човечност. В хармоничен вариант този аспект дава такт и обаяние и лекота на взаимното разбиране в общуването с нисшите социални слоеве, виждане на красотата в дочовешките форми на живот (животни, растения и т.н.) и естествена радост при общуването с тях (в сферите на Планетата), при раняване различни емоции, в това число любов и ненавист, ще се сменят хаотично едно друго, което силно затруднява контакта с нисшите форми на живот, в хода на които във всеки случай на първо място следва да се търсят изрази на заложената в човека хуманност.

БИКВИНТИЛ НА МАРС

Лежащите не се удрят: по тях се ходи и се изтриват краката.

Този аспект дава в сферите на Планетата активност и енергия, насочени към взаимодействие с нисшите форми на живот. Раняването на Марс прави тази енергия разрушителна, но човекът далеч не веднага забелязва това, във всеки случай, може искрено да смята, че абсолютно всичко, което излиза от него в посока нисшия живот, отива за негова полза (макар той, глупав и неблагодарен, често не разбира това и се опитва да протестира). Ако е ранена и Планетата, то човекът може да стане мъчител на нисшия живот от типа на жесток наставник (по-прозаичен вариант, например, при биквинтил Марс - Меркурий - суров училищен даскал, преследващ всякакви прояви на живот на учениците и агресивно недоволен от техните познания по своя предмет). В хармоничен вариант този аспект дава възможност да се намери леко адекватен начин за участие в проблемите на нисшите форми на живот и, прилагайки незначителни усилия, да получи от тях големи дивиденди. Обаче, с това не бива да се спекулира, иначе възможностите за проява и развитие на човечност в себе си ще бъдат безвъзвратно изпуснати. Проработката дава енергично и умело участие в развитието на несъвършен живот, при което попътно човекът се развива сам, получавайки възможност да смекчи своите нисши агресивни програми на подсъзнанието, насочвайки енергията по-културно и по-конструктивно.

БИКВИНТИЛ НА ЮПИТЕР

По-леко е да се обвини епохата в отсъствие на духовност, отколкото да бъде намерена там.

Това е аспект на филантроп и покровител на нисшите форми на живот в сферите на Планетата. На ниско ниво това се проявява, основно, в думи и обещания, а също с общо кралско самомнение. На високо човек прониква в широк спектър проблеми на нисшия живот, осмисля ги на високо абстрактно ниво и може да намери свършено неочевидни решения. Юпитер дава възможност на човека да открие на нисшите форми нови пътища за развитие и начини за разрешение, на изглеждащи непримирими противоречия, но затова е нужно да се отдели от гледната точка (типична за непроработения аспект) към тях като към примитивни и незаслужаващи сериозно внимание. С проработването и разширяването на своето разбиране на нисшите форми на живота човекът, първо, открива в тях приличащи на нещо нисши програми на своето подсъзнание и се учи по-адекватно да ги управлява или трансформира в еволюционно по-високи и, второ, получава възможност да проявят заложените в тях човешки качества, например, безкористна помощ на по-младшите братя по еволюция.

БИКВИНТИЛ НА САТУРН

Или човек изпреварва своето време, или то го настъпва със своето сиво стъпало.

Този аспект дава подсъзнателен стремеж да се разбере дълбоко нисшия живот в сферите на Планетата и да вземе съществено участие в него, в което човекът може да изрази своя хуманизъм. Обаче отначало, особено при раняване на Сатурн, човекът вижда нисшия живот много примитивно, а се намесва в него крайно недодялано, което може да създаде комплекс за непълноценност или, обратно, да извика от дълбините на подсъзнанието и актуализира садистични склонности. В областите на вътрешния живот, откликващи на проблемите на нисшия живот, човек ще чувства себе си уязвим и е добре, ако той разпространи усещането за уязвимост и на най-нисшия живот. Въобще казано, то е присъщо на човека първоначално, но в хода на живота може да бъде изтласкано в подсъзнанието и, тогава състраданието често се превръща в подчертана жестокост, което впрочем, в дадения случай е по-скоро изключение, отколкото правило. Тук проработката става по пътя на дълбокото изучаване на нисшите форми на живот и внимателното и бавно търсене на адекватен контакт и взаимодействие с него. Изкушения ще бъдат фрустрации, свързани с бавността на този процес, много твърдите и примитивни представи за живота и себе си и външна твърдост на поведението, която постепенно трябва да се сменят с меки, макар и съдържани човешки прояви. На високо ниво се постига мъдрост и дълбоко човешко самоизразяване.

БИКВИНТИЛ НА ХИРОН

Злодеят също е съсъд Божи. Просто с изкъртена ръчка.

Този аспект дава в сферите на Планетата нестандартно виждане на нисшите форми на живот и техните проблеми, което на ниско ниво може да се прояви в различни издевателства, остроумни от гледна точка на човека, но не на живота, над който той се смее. В тези остроты може да се включи, обаче, по-дълбок смисъл, отколкото човек има предвид, но това поначало не е видно на никого. Ако той започне по-тясно да взаимодейства с нисшия живот, към което той ще има чисто човешки импулси, то ще се сблъска със сериозни проблеми както на самия този живот, така и на своето участие в него, които го поставят в безизходица и ще го обкръжат с неизразим хаос и, ще бъде много трудно да се намери изход. По-точно, това ще изисква от човека преглеждане на своите възгледи както към нисшия живот, така и на своето отношение към него и, може би, на проблема за човечността като цяло. Въобще това е много перспективен аспект, защото неговата проработка дава възможност с помощта на участието в чужд живот да се разберат особеностите на своите еволюционни "опашки", тоест неадекватно ниски програми на подсъзнанието, да бъдат видени и изменени, направени по-подобаващи на

своя духовен облик. Обаче за това на първо място е нужно да се научи да вижда нисшия живот в сферите на Планетата и неговите проблеми с обективни и внимателни очи, преодолявайки съответните социални щампи: кравата, може би, не е напълно микрокосмос, но все пак е по-близо до човека, отколкото до млекопреработвателния завод.

БИКВИНТИЛ НА УРАН

От гледна точка на мишката, мъркането изключително прилича на гръм.

Този аспект дава големи неочакваности, екстравагантност на проявите, както на човека при взаимодействие с нисши форми на живот, така и на самите тези форми, в които внезапно могат да се изострят противоречията и да протекат взривове, в това число и в отношенията с човека. При раняване на Уран се оказва практически невъзможно да се нагласи устойчив конструктивен жизнен контакт с нисшите форми на живот, макар че някои идеи на човека ще бъдат потенциално много плодотворни, а поведението на жизнените форми и техните кризи ще бъдат твърде многозначителни, и ако човек се научи да ги вижда и интерпретира като знаци на съдбата (както на нисшите, така и своята собствена) той може да постигне големи успехи. Хармоничният Уран ще даде по-приемливи, макар че така или иначе са отначало неразбираеми за човека, както идеи по отношение на нисшите форми на живот, така и на техните собствени прояви, но тук голяма част от катаклизмите ще преминат без особени жертви и може да дадат енергия за решение на трудни задачи. Все пак за конструктивност тук може да се говори само при условия на проработка на Уран и умение на човека да работи с неговите енергии и ефекти, но неочакваните пробиви вътре в себе си и внезапните и неочаквани прояви на човешкото начало са възможни и без тази проработка. За съжаление, те изчезват също така бързо и внезапно, както са се и появили.

БИКВИНТИЛ НА НЕПТУН

И гъските имат свои мантри.

Този аспект дава в сферите на Планетата любов към нисшите форми на живот и жалост към тях. На високо ниво тънкото им разбиране и човешко отношение, когато човек встъпва в ролята на висше същество, тоест своего рода божество. На ниско ниво няма истинско разбиране, но човекът се стреми към нисшия живот в търсенето на нисши медитации, профанирайки себе си до него и постигайки в нисша октава тези чувства и преживявания, които желае в по-висок вариант, но недостъпни без специални усилия. Например, биквинтил Нептун - Меркурий или Нептун - Венера може да даде социално устроен и непиещ човек, но обожаваш разговор с запуснати скитници, алкохолици и т.н., доброволно помагачи им да намерят поредната доза или просто оказващ морална поддръжка със своето съгласие и подкрепа на техните жизнени позиции. Тук е налице присъединяване към нисшата форма на живот, но помощ при това дава не толкова на нея, колкото на себе си (косвено удовлетворение от потиснатото желание за свобода и непосредствена радост от живота). При раняване на Нептун са възможни разнообразни изопачавания във възприятието на нисшите форми на живот и неадекватно (макар често зле разбираемо, защо) участие в тях на човека, и може да бъде много сложно да разбере ситуацията, ако не отчита конкретните нисши програми на подсъзнанието, при това актуализирани.

Хармоничният Нептун дава изопачено-розова картина на нисшия живот и ролята на човека в него и, минимално успешното участие в неговите проблеми ще приведе човека в еуфорично състояние, макар реални резултати практически да отсъстват. Все пак хармоничният биквинтил дава естествена благодат, разпространяваща се от човека към нисшите форми на живот, и децата и кучетата ще го обичат безусловно.

БИКВИНТИЛ НА ПЛУТОН

Духовното ниво на човека се определя от количеството съвест, което му се е отдало да събуди в епохата.

Този аспект в проработен вариант дава на човека възможност за ефективно участие в сложни проблеми на нисшия живот. За него той изглежда носител на фаталност, непредотвратима, в някои отношения безжалостна, но в крайна сметка справедлива и водеща го в правилно направление. В хармоничен вариант човек лесно вижда неадекватността и проядената от червеи нисша форма на живот в сферите на Планетата и намира най-безболезнените начини за тяхното ликвидиране. Обаче, при това го чакат определени разочарования и безвъзвратни загуби, защото нисшите форми не издържат критика и (кармично) трябва да бъдат напълно ликвидирани, с което на него може да му е трудно да се примири, защото тези форми намират отклик в неговото подсъзнание и, смъртта на външните жизнени форми унищожават нещо в него самия. При ранен Плутон това става понякога много болезнено и, човекът може да се ожесточи, отделяйки (емоционално) себе си от нисшия живот и неговите проблеми, вследствие на което той може да стане безжалостен негов гонител, виждайки в него едно само зло, подлежащо на безжалостно изстребване. При това, обаче, той изстребва в себе си човешкото начало, заставайки на служба на твърд егрегор и губейки свободата на волята. Тук проработката върви по пътя на грижливо изучаване на нисшите форми с пълно уважение към законите на тяхното развитие и свойствената им етика. Едва след това човек може да разбере и заобикне нисшите жизнени форми, усещайки ги като родствени на себе си, а негово-то хирургическо вмешателство ще се окаже изцеляващо и хуманно.

Глава 10

ПОЛУКВАДРАТ

Число 8, управители Хирон, Уран; в заточение Слънце, Плутон; в екзалтация Меркурий, Луна; в падение Уран, Плутон.

Ако четворката символизира идеята за структура на мъртвата материя въобще, то осмицата конкретизира тази идея, представлявайки ноумена (идеята) на пространствена форма, символизирана от куба: $8 = 2^3$ - числото на неговия връх. По такъв начин, ако четворката символизира разпятието на кръста, максимално твърдо и дисхармонично, то осмицата представлява разпятието в тримерното пространство, тоест оформяне в по-гъвкави структури, някак имитиращи живота и духа, но реално все пак лишени от тях. От друга страна, по вида на тези структури е значително по-лесно да се досетим за това, в какво направление лежи тяхното одухотворение и символ на какви идеи той се явява.

Аспектът полуквадрат означава препятствие, символ на което служи протеза на мястото на жива или даже одухотворена тъкан. С други думи, взаимодействието на планетите в полуквадрат видимо произтича удовлетворително, но въпреки това има огромни скрити дефекти, състоящи се в липсата на истинско взаимно разбиране и естественост на взаимодействието, които са заменени с формално съгласуване на функциите, което отначало е съвсем неочевидно за човека. Ако сравним действието на квадрата с дебел гипс на ръката, не позволяващ на нея да се движи, то полуквадрата е подобен на изкуствена става, външно изглеждаща като истинска, но даваща на ръката подвижност в две основни направления и не повече от това. Във вътрешния живот полуквадратът дава характерно чувство за неудовлетвореност, отсъствие на правилно, естествено, живо преживяване, което се получава някак механично и неистинско, въпреки че външно всичко протича както трябва.

Като минорен аспект, полуквадратът дава скрито препятствие, което човек е длъжен не само да преодолее, но и отначало да открие, защото неговото дисхармонично действие често е неочевидно, при все че влиянието му в живота на човека може да бъде доста значително. Препятствията, които поставя квадрата са очевидни, обратно, полуквадратът някак нашепва: "Всичко е наред" и се преструва на биквинтил или даже (ако планетите му са хармонични) тригон, но в действителност носи свършено друг

характер. Ключовите думи, отнасящи се към полуквадрата - това са: формален, механичен или механистичен, а също и ерзац. Например, полуквадратът на Слънцето дава склонност към формално ръководство, тоест волеизявление, не свързано с истинско разбиране и усещане същността на нещата и, аналогично налягане изпитва човек от страна на средата. Полуквадрат на Меркурий означава тенденция към формални разсъждения, вървящи по повърхността на явленията, праволинейно и инертно мислене, полуквадрат на Юпитер на ниско ниво дава евтини обобщения, механично разширение, несъпроводено със задълбочаване на мисълта или концепциите, религиозен и философски догматизъм и т.н. От друга страна, полуквадрата дава здрава и надеждна защита, която човека трябва да оживи и одушеви, да и даде възможности за развитие и тогава може да достигне много, ако започне да отчита намеците, заложили в самата конструкция, символизирана от полуквадрата, тоест да разшифрова и върне към квазижива конфигурация нейната собствена душа, която някъде във финия свят очаква това. Символично проработката на полуквадрата е представена от задачата да се премахне магията на царицата-жаба или спящата красавица. Намеци за съществуване на готовата да се върне душа служат съответно короната и кристалния гроб (символ на кристализиран егрегор), но и процеса на разомагьосване е неформален: той изисква неочевидни усилия и като цяло творческо отношение към него.

ХИРОН КАТО УПРАВИТЕЛ НА ПОЛУКВАДРАТА символизира двойнствения характер на проблема за инертните форми, частично приспособени за изпълнението на възло-жените им живи функции. От една страна, тази форма е плътна и устойчива и това, което е в състояние да направи, го прави стабилно и, може да се каже, че е непоколебима в това. От друга страна, тя принудително профанира обкръжаващия го жив живот, свеждайки проявите му към достъпните за себе си две-три движения и, разбира се човекът усеща това, защото полуквадрата понякога наричат аспект на раздразнението, тъй като раздразнението - това е естествено чувство, възникващо в човека, когато той се жени за жаба, независимо колко са мъдри нейните съвети, вкусни баничките и ефектни останалите трикове.

На ниско ниво на проработка на полуквадрата Хирон дава ясна безизходица и отчаяние на човека, който твърдо разчита на живото функциониране на органа (например, програмите на подсъзнанието), който е съвършено неспособен за това, явяващ се по-скоро имитатор, и тук опитите за пряк натиск завършват с пълен неуспех, макар че причината на него е съвършено неразбираема за човека: нали при другите това същото се получава прекрасно! Обаче, резонния отговор на астролога, състоящ се в това, че другите нямат този полуквадрат, или аналогични по смисъла им обяснения на психолози и просто обкръжаващите човека често не го устройват, защото не е наистина психологически много трудно да признаеш собствения квази-живот, по-скоро ще бъде сметнато като ненормално от обкръжаващите. На високо ниво Хирон дава възможност да се открие изход в тази безизходица и не само да се одушеви мъртвият механизъм, но и да се вгради в него голяма и сложна (или външна) програма в качеството на много устойчива и надеждна съставна част.

УРАН КАТО УПРАВИТЕЛ И НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ ПОЛУКВАДРАТА символизира двойнствения характер на механизма, вграден на мястото на живия орган. От една страна, този механизъм е направен много тънко и изобретателно (управление на Уран), така че даже е способен да излъже човека, на когото отначало може да му се стори, че неговата става е истинска, а не изкуствена. На високо ниво, когато човек разбере неговата природа и реални възможности, този механизъм може да бъде хитроумно използван в много съвършени конструкции, но за непосредствена проява на творчеството на духа винаги ще служи като препятствие (падение на Уран). На ниско ниво Уран като намиращ се в падение символизира унищожението от страна на полуквадрата не само на живи, но и на всички оригинални и творчески прояви и нисшия полуквадрат символично става за тях прокрустово ложе. Обаче това не става даром: в някакъв момент става непредвидено събитие, което видимо съвършения механизъм на полуквадрата не успява да подреди в привичната схема, и се счупва той самия, подобно на Прокруст, който в края на краищата е убил героя Тезей, слагайки го на собственото прокрустово ложе.

Полуквадратът обикновено не е толкова жесток, но мъчението на програмата на подсъзнанието, която не се справя със своите, както неочаквано се изяснява, примитивно разбирани задължения и, поради това е принудена да ограничи своите пълномощия, може да бъде за човека напълно реално и много неприятно преживяване.

СЛЪНЦЕТО КАТО НАМИРАЩО СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ПОЛУКВАДРАТА символизира невъзможността за пряко волево решение на съответните проблеми. Освен това, империалистичният натиск в дадения случай води до изключително отрицателни последици, подобно на това, както изгарянето на жабешката кожа води до усиляване на омагьосването на принцесата. Тук се изискват други, косвени действия, преосмисляне на ситуацията и преход към по-високи вибрации, които могат да оживят мъртвия механизъм (спящата в гроба принцеса следва да се целуне, а не да се буди, да кажем със звука на ловджийски рог). От друга страна, полуквадратът сам по себе си не изкарва наяве свое рязко несъответствие и неадекватност: в императивни ситуации той, като правило, демонстрира точно своята самостоятелност и само по косвени признаци може да се разбере, че в нещо важно става нарушение. Това е добросъвестен изкуствен заместител, който работи лошо само тогава, когато човек му възлага несвойствени функции за живо реагиране. Обаче човекът е много склонен към одушевяване на мъртва материя, макар и във въображението си и, ако нещо работи как да е, той ще смята този механизъм и за жив, и за развиващ се, и самообучаващ се, и приспособяващ се към различни условия, а в дадения случай това, за съжаление, не е така: човекът сам трябва да намери средства за оживяване и одухотворяване, и сам да приспособи дадения му по рождение механизъм към подходяща за целта дейност, която също трябва да открие.

ПЛУТОН КАТО НАМИРАЩО СЕ В ПАДЕНИЕ И ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ПОЛУКВАДРАТА символизира косвено, но достатъчно определено и неприятно изразената необходимост да се обърне внимание на изкуствения, нежив, механичен начин за съгласуване принципите на планетите, образуващи полуквадрат. Човекът е длъжен да усети този начин като неудовлетворителен в крайна сметка и да намери път за неговото оживотворяване и одушевяване. Тук косвена плутонова чистка и проверка преминава не самия механизъм (той по своему е съвършен), а начина за негово взаимодействие с живата реалност, която той изопачава, деформира, а понякога и съвсем лишава от живот, оставяйки нещо от сорта на мумия. Всичко това отравя атмосферата около полуквадрата и съответстващата област започва да гние и разлага, но мерките за нейното почистване далеч не са очевидни (макар да са необходими) и винаги носят косвен характер, защото да се унищожи източника на злото - самият механизъм на взаимодействие на планетните принципи е невъзможно, той трябва да бъде преосмислен и качен на друго ниво, на първо място, по пътя на проработка на съответните планети. Поради това на ниско ниво влиянието на Плутон се изразява в голяма замърсеност на сферите на действие на полуквадрата, а на високо - в умението с косвени методи да се чистят специфичните отпадъци на неживите механизми, работещи в жива среда - проблем, необичайно актуален в наше време във физически план (екология на промишлеността), но имаща продължение и във финия свят, например, обезвреждане и утилизация на отпадъците на жизнеността и продуктите на разпада на кристализирани егрегори.

ЛУНА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ПОЛУКВАДРАТА символизира голямото подсъзнателно внимание, което обръща човек на сферата, управлявана от този аспект. Подсъзнанието чувства неговата чуждородност и буквално недоумява как следва да се отнася към това явно неживо, но все пак изпълняващо основните функции устройство. Луната някак си поема върху себе си цялата тежест на адаптацията на твърдия (чуждороден) орган към нуждите на организма и психиката, защото съзнанието често даже не регистрира някакво съществено нарушение в сферите на полуквадрата, в краен случай, при ниско самосъзнание на човека. При това начина за адаптация зависи съществено от нивото на проработка на полуквадрата: отначало механизмът се оказва съществено по-силен и устойчив от обкръжаващата го жива тъкан и я подчинява на себе си, безжалостно насилвайки и извращавайки неговата природа, вследствие на което в подсъзнанието на човека могат да възникнат цели мъртви области (зони на отчуждение, подобни на полосите с екологическо бедствие около крупни промишлени производства),

които могат да бъдат оживени извънредно трудно, а без проработка на полуквадрата често и невъз-можно. На високо ниво човек превежда механизма на полуквадрата на качествено друг режим на работа, вследствие на което той оживява, оставайки здрав и устойчив и, обратното, сам поддържа работата на подсъзнанието да стане в съответните сфери жив крайъгълен камък.

ЕРКУРИЙ КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ПОЛУКВАДРАТА символизира, от една страна, гъвкавостта и разнообразието на възможности, предоставени от механизма на полуквадрата, а от друга - неговата ограниченост, подчиненост на някаква твърда идея, която не допуска по-нататъшно разширение. За символи на полу-квадрата служат конструктори с голямо количество детайли от разнообразен вид, от които могат да се построят най-различни съоръжения и ЕИМ с краен брой основни команди, на чиято основа може да се направят разнообразни програми. В този и другия случай съществуват голямо количество варианти за съчетание на елементите, тоест системата има много степени на свобода, благодарение на което може да имитира различни форми на живот, но истинско одухотворение, антропоморфизъм, зооморфизъм, или поне фитоморфизъм стават възможни само при принципно изменение на възгледа за основните елементи, когато те престанат да изглеждат инертни и детерминирани, получават (в очите на човека) свобода на волята и, съответно стават (в определени граници) живи и непредсказуеми. Приложено към вътрешния живот полуквадратът означава квазигъвкаво, тоест по принцип подвижно, но съставено от ясни правила от свършено твърди фрагменти, функциониране на психиката, често подчинено на ясна рационална идея.

На първо ниво на проработка на полуквадрата човек възприема функционирането на неговия механизъм като норма, без да се замисля за неговото несъвършенство, а обратно, най-често го смята за норма или даже образец. Например, полуквадрат Венера - Меркурий дава ограничен набор шаблонни ментални представи и рационални прийоми в социалното общуване и любовта, към които човека се придържа строго. В това и другият човек ще бъде свършено студен, формален и, може би, в някои отношения безупречен и ще смята за норма и образец именно своето възприемане на хората, а също и като идеал за останалите. Всички живи чувства и прояви на околните той ще разглежда изключително от гледна точка на своите твърди понятия и, най-често ще ги счита за неуместни и ще ги изтълкува съвсем превратно.

На това ниво механизмите на полуквадрата обикновено са достатъчно примитив-ни (кубчета от два вида, не повече), но човек може да постигне голямо съвършенство и сили в тяхното използване и натрапване към обкръжаващия свят, от което последният страда много, особено при раняване на полуквадрата (тоест раняване с мажорни аспекти на образуващите го планети). Самият човек също ще страда от грубостта на проявите на полуквадрата, но не в непосредствената сфера на активността му, а в прилежащите области, чийто живот ще бъде силно накърнен, изкривен или отровен с неорганични отпадъци, но на човека ще му бъде много трудно да разбере, в какво се състои работата - в това се проявява коварството на минорните дисхармонични аспекти, които никога не се проявяват като очевидно зловредни и злото отначало се вижда като страничен продукт на положителна конструктивна дейност, чиято необходимост е очевидна за човека на това ниво и не предизвиква съмнения.

На второ ниво на проработка на полуквадрата човекът усеща определен дискомфорт във връзка с несъвършенството на механизма, имитиращ жив живот, но лошо разбира в какво се състои работата, вижда причините единствено във външния свят и неудачното стечение на обстоятелствата и се стреми да компенсира ниското качество (отсъствие на истински живот и хармония) с голямо количество, безполезно опитвайки се да разработи изкуствена става, по принцип неспособна да се извърта така, както собственикът би искал. Ако човекът е склонен да се бунтува, той със сила счупва (по своему свършения) механизъм, след което се налага да натрупва дебел гипс или изцяло да премахне повредения член (психо-логически - дълбоко разочарование, депресия и отказ от дейност). Смирението тук отслабва напрежението, но усещането за дискомфорт

и периодичната болка във връзка с действието на инертния механизъм в живата среда остават, и засега човек не е в състояние да намери истинската причина за това, защото боли жива тъкан, а човекът практически не усеща работата на механизма в себе си на това ниво - тук чувствителността е рязко снижена. Например, човек с полуквадрат Луна - Венера много формално възприема чуждата душевна (и физическа) болка и, на второ ниво на проработка на аспекта той частично може да изглежда (и на практика да бъде) безчувствен към чуждите страдания и емоции, и неговото собствено изразяване на чувствата да бъде схематично и недодялано (примерно като последен синтаксичен оборот).

На трето ниво на проработка на полуквадрата човекът вече отчетливо вижда своето несъвършенство и механистичността на програмите на подсъзнанието, съответни на аспекта, но не отбелязва в този механизъм никакви положителни качества и се старее да живее, отчитайки този дефект и без да се надява на съществени подобрения. Тук компенсацията върви по пътя на избягване на ситуациите, в които на полуквадрата се налага съществено натоварване. Човек с полуквадрат на Хирон се старее да не се шегува, знаейки от опит, че неговите шеги са плоски и груби и обиждат хората. Човек с полуквадрат на Венера се старее да избягва интимни ситуации в социалното общуване, стареейки се да се обгради с ритуали, а с полуквадрат на Нептун избягва свободните медитации (които се оказват груби и лъжливи) и се старее да се придържа към надеждни, изпитани и проверени от вековете магьоснически прийоми. Обаче това не винаги се получава и схематичния полуквадрат настига човека и във външния, и във вътрешния живот, доставяйки му маса неприятности и създавайки като цяло голям комплекс за непълноценност на човек с протеза в психическата организация (понякога и във физическото тяло). Ако полуквадратът в картата стои хармонично, това е смекчено и, човек често намира адекватна повърхностна компенсация или път за успешно изтласкване на дисхармонията, при раняване на полуквадрата в неговите сфери на влияние на психиката може да израсте гърбица, с която даже на опитен психотерапевт ще бъде трудно са се справи.

На четвърто ниво на проработка човекът умее да построи от мъртвите детайли на конструктора дом или подемен кран, които се оказват достатъчно привлекателни за елфите и, те се заселват в него, оживявайки и одушевявайки го по такъв начин. С други думи, човек използва механизма на полуквадрата на значително по-високи вибрации и често съвършено за други цели, отколкото първоначално е имал предвид, най-често във връзка с потребностите на други хора, тоест извън рамките на егоцентричните позиции. В този случай онова, което се оказва неживо и недодялано за него, може да се окаже много необходимо и одухотворяващо за другите, ако човека си постави това за цел. Например, полуквадрат на Юпитер на това ниво може да даде философ или проповедник, чиито концепции и проповеди от негова гледна точка да са мъртви, плоски, схематични и съвършено безинтересни, но хората чакат информация от него и назидаване именно върху дадените теми и това, което той пише и говори, се оказва за тях нужно, интересно, живо и служи за източник на вдъхновение и по-нататъшно развитие - за някакво тайно негово недоумение. Обаче, за това е нужно да се достигне високо ниво на виждането на кармата и проблемите на другите хора, защото в дома, построен без задълбочено познаване живота на елфите и (поне скрита) любов към тях, тези вълшебни човечета няма да живеят и той така и ще си остане мъртва играчка.

ПОЛУКВАДРАТИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Интерпретирайки полуквадрат, следва да се отчитат мажорните аспекти към неговите планети и нивото на раняване на хороскопа като цяло. В силно ранена карта полуквадратът може понякога да се разглежда като хармоничен аспект ("не ми е до напълняване, искам да оцелея"), а хармоничните мажорни аспекти на планетите ще потиснат полуквадрата или дълбоко ще изтласкат неговите дисхармонични ефекти - до един момент от времето, в който ако въобще не се проработва полуквадрата, той ще се яви в много неприятен за човека и неугледен за неговото обкръжение вид.

Триъгълникът, съставен от два полуквадрата и квадрат дава голямо напрежение във фокуса, тоест планетата с двата полуквадрата, принципът на която ще бъде отначало с твърде ограничени проявления - човекът ще усеща върху себе си тежки окови, към които е много сложно, но необходимо да привикне и, тогава те се превръщат в булдозер или асфалтова машина, която човека ще управлява сам. Тя ще му помогне много в проработката на квадрата, който в противен случай буквално ще натисне намиращата се във фокус планетата в много твърда форма.

ПОЛУКВАДРАТ НА СЛЪНЦЕТО

Съдбата поставя човека в твърди условия само от пълна безизходица.

Този аспект дава в сферите, управлявани от Планетата, твърди форми на възможните волеизявления на човека и, определени (от съдбата) типове императивни ситуации, към които на човека ще се налага да се приспособява, макар че това често ще му бъде неприятно. Например, полуквадрат Слънце - Венера може да даде голяма програмираност (тоест малко число възможни сюжети) в социалните и любовните отношения, при което ако сюжета внезапно започне да излиза извън установените рамки, човекът сам, със своята воля старателно ще ги връща обратно, често правейки уродливи и осакатени своите и чуждите чувства и съдба, без да разбира, защо го прави, но настоявайки твърдо на това.

На ниско ниво на проработка полуквадратът на Слънцето е много тежък аспект, това (в сферите на Планетата) е вариант на преструващ се на човек робот, в крайна сметка, такива ще бъдат инициативите и реакциите на външните императивни обстоятелства. Тук на човека не достига фантазия, но от друга страна, в някои случаи можем да разчитаме на него както на никой друг, а при хармонични мажорни аспекти на Слънцето и Планетата това може да бъде идеален изпълнител на точни и ясни (за него) указания и разпореждания. Характерно е подсъзнателно усещане за скованост на волята и ограниченост на инициативата, което постепенно отслабва (но никога не си отива докрай), когато човек започва да се занимава с проблемите в сферите на Планетата, не свързани с него лично. Обаче това поначало ще бъде недодялано, възможни са травми както във външния свят, така и психически, и комплекс за своя неуместност, неловкост и непригодност.

ПОЛУКВАДРАТ НА ЛУНАТА

Винаги ли, когато разговаряш с човека, ти помниш, че пред теб е микрокосмос?

Това е сложен аспект. Най-често означава вътрешна сломеност, която човек всячески се опитва да скрие сам от себе си, защото основното вътрешно чувство му казва, че с него всичко е както трябва, а ето другите хора и въобще външните обстоятелства нещо не са съвсем наред, но във всеки случай това си е техен проблем. На практика всичко е наопаки, но Луната с голям труд признава своите недостатъци. В сферите на Планетата у човека ще бъдат ограничени и твърди програмите на възприятието, които безжалостно ще отсекаят и игнорират всичко, не вменящо се в тях, но човекът няма да забелязва това, смятайки, че той прекрасно вижда и чувства всичко, което е нужно и е възможно, даже да усети своето превъзходство над другите хора, чието възприятие действително ще бъде в някои отношения не така ясно. Неприятността се състои в това, че зад границите на своето ясно възприятие човек на ниско ниво на проработка на аспекта не забелязва нищо, в това число и тънките моменти, полутоновете, и инстинктивно ще се стреми да докаже на света, че такива тънкости на практика няма. Често този аспект означава формални отношения през детството с майката, която е отправяла своите майчини функции и задължения по утвърден списък, мислено поставяйки в него "отметки" според изпълнението му. Тук (достатъчно трудната) проработка дава умение да се построи топъл уютен дом за другите, предвиждайки за тях всичко на света, но за това е нужно на първо място да се преодолее естествения егоизъм и душевната безсърдечност в сферите на Планетата.

ПОЛУКВАДРАТ НА МЕРКУРИЙ

Изкуствен интелект - това е винаги безотговорен интелект.

Този аспект дава на ниско ниво скрита инертност на мисленето, която в същото време прави впечатление на подвижна, а понякога и на мощна. Човекът може да говори видимо логично и правилно, но в речта му ще се усещат някакви колосални изопачавания, като че ли в думите си той влага друг и свършено неправилен смисъл. Самият човек обаче няма да забелязва това, също както няма да забелязва профанацията, на която (в сферите на Планетата) биват подлагани чуждите ментални образи и въобще информацията при тяхното възприемане. Например, полуквадрат Меркурий - Марс ще даде много ограничен набор ментални схеми, с които човекът оперира, възприемайки и насочвайки всякакви видове активност и енергия - своя и чужда, често ограничавайки се с категориите "добро-лошо, свой-чужд, приятел-враг", така че да се осъзнае и отчете двойнствения характер на всякаква активност на този човек ще бъде много трудно. При това неговата реч (особено при хармоничен Меркурий) може на пръв поглед да звучи мощно, убедително и логично, съкрушавайки всякакви препятствия, в това число истината.

Проработката изисква осъзнаване на ограничеността на своите ментални схеми и строителство на тяхната (устойчива!) основа на здание за друга цел (и обитатели), в сравнение с предполагаемите в началото от човека. На високо ниво това е дух, тоест това, което се намира над мисълта и логиката, но към което и едната и другата трябва да водят, подобно на указателя, водещ търсача към съкровището, скрито в лабиринта.

ПОЛУКВАДРАТ НА ВЕНЕРА

Цветовите на злото при най-близко разглеждане обикновено се оказват изкуствени.

Този аспект дава скрити твърдост и схематичност в социалните отношения в сферите на Планетата. При това външно човек може да изглежда в социалното общуване напълно адекватно, но излишъка на вътрешен формализъм, вътрешната зададеност на приемливите за него социални ситуации ще се усещат от близките хора, от него самия в значително по-малка степен. Особено ясно това се проявява в любовта, където човекът го очаква един (рядко два) и същи сюжет, своего рода матрица, където съдбата и самия човек ще подпечатва живота: него и партньорите му, докато този човек не омръзне смъртно на другия, защото удовлетворителни емоционални преживявания той така или иначе не носи, макар често да върви достатъчно уверено и като че ли така трябва. Обаче опитите да се спре със сила естественото течение на събитията или се провалят, или водят към катастрофа. Проработката тук лежи по пътя на отдръпване от решаването на лични проблеми, особено емоционална и социална неудовлетвореност, и прехвърляне на проблемите върху другите хора и като се занимава с тях човек открива, че това което е очевидно и скучно на него, често се оказва интересно, полезно и необходимо на другия - ако не настоява върху това. Социалната яснота е много ценно качество, ако на човека му се отдаде да я направи косвено, а не основно съдържание на общуването, и да си постави като служба по-високи цели, а главното, за другите хора.

ПОЛУКВАДРАТ НА МАРС

Бойният чук на официалната идеология не толкова раздробява, колкото трамбова крамолните мисли на гражданите.

В сферите, управлявани от Планетата, този човек има ограничени средства за изразяване на своята активност, макар това не винаги да се хвърля в очи. Ако на него му се отдаде да намери удобно за неговите цели съчетание на тези средства, ефектът ще бъде прекрасен. Обаче, най-често, той ще изпитва известно неудобство, причините за което представляват пълна загадка за човек на ниско и средно ниво. Например, полуквадрат Меркурий - Марс дава лоша координация на движенията, но при това някои

отделни движения могат да бъдат съвършени и при желание, комбинирайки ги, човек може да постигне даже успех при някои видове спортове, макар да е трудно да стане шампион с такъв аспект. Човек с непроработен полуквадрат Луна - Марс ще бъде груб в личното възприятие и изразяване, обидчив, рязък и като цяло е доста тежко да си имаме работа с него, защото той изисква външната реалност да се приспособява към него. Затова пък, когато си постави за цел служенето на нея, той постепенно ще получи широки канали за самоизразяване и конструктивна дейност, макар в началото ще бъде, разбира се, непохватен, но тук много неща ще се смекчат с искреност и безкористност.

На ниско ниво, а особено при добра енергетика, човекът ще бъде склонен да подчинява света в сферите на Планетата на своите (съвършено определени представи за това, какви трябва да бъдат тези сфери, и съпротивата срещу това може да бъде много трудна. Например, полуквадрат Марс - Меркурий (особено хармоничен) дава голяма хитрост и повратливост, които на пръв поглед може да изглеждат ум и мъдрост.

ПОЛУКВАДРАТ НА ЮПИТЕР

На когото е дадено много, от него се иска съвсем друго.

Това е аспект на домораслите философи в сферите на Планетата. Тук човекът в редица отношения ще има догматично мислене, основните тухли на което ще се окажат при най-близко разглеждане много здрави и толкова трудно подвижни, и да се построи от тях лек, устремен към небесата храм е достатъчно трудно. В хармоничен вариант този човек може да открие в сферите на Планетата склонност към филантропия, но обикновено тясно разбирана и в крайна сметка не безкористна, а като резултат на неуспех в собственото постигане на тънкостите на Планетния принцип и неговото широко усвояване. Въобще Юпитер носи щастие и разширение на възможностите, но в дадения случай това протича някак механично и формално, без отчитане на истинските желания на човека, така че неговата радост често може да бъде отровена или произтичащото да му се стори съвсем издевателско, от рода на покупка на плюшено кученце вместо истинско за рождения ден. Този елемент на формална благотворителност и лъжливо покровителство се преодоляват с голям труд, още повече че от живота човек получава (в сферите на Планетата) не най-добрите примери за подражание. Независимо от това, проработката тук изисква дълбоко (а не широко) проникване в сферите на Планетата и опериране със съществуващите у човека възможности действително за целите на помощ на другите хора, без отношение към укрепването на чувството за собствена значимост, и тогава в построения от човека храм на практика ще зазвучи гласа Божи.

ПОЛУКВАДРАТ НА САТУРН

При дълбоко пробиване на цепнатините на вътрешния свят вместо фонтан от духовност може да избие от нефт.

Този аспект не е толкова твърд, както квадрата на Сатурн, но е по-коварен, защото дава на човека усещане за дълбоко проникване в областта, управлявана от Планетата, но тази дълбочина в много отношения е илюзорна, затова пък догматизма на нейните достижения е напълно реален. Например, полуквадрат Сатурн - Меркурий дава човек, който винаги знае, какво трябва да се направи, особено в областите, управлявани от Меркурий. Тук неговото мислене е лениво, догматично и негъвкаво, и да се докаже на човека тази ограниченост е практически невъзможно. Полуквадрат Сатурн - Плутон дава, обратното, човек който знае как НЕ трябва да се правят нещата, и знае, как трябва да ги унищожи, нямайки никакви съмнения по този повод, във всеки случай на ниско ниво. Докато този човек е настроен егоцентрично, сферата на Планетата като жива му е недостъпна и може да предизвика даже раздразнение, защото не влиза в предписаните рамки. Реално човекът я осакатява, макар той самия да смята, че всичко което прави (структурира, разумно ограничава, мъдро настоява за истинския път) служи изключително за нейна полза. Ако Сатурн е ранен, то този полуквадрат може да нанесе на човека дълбоки душевни рани, но техният източник - много твърдото взаимодействие със

сферите на Планетата - дълго ще бъде непонятен или неочевиден. Тук проработката изисква голямо самоотричане и мъжествено задълбочаване в сферите на Планетата с очите на другите хора и за техни интерес, тогава, когато на самия човек вече всичко отдавна е ясно и очевидно. Обаче само тогава, когато види Планетата с очите на другите, през призмата на техните проблеми и, помогне на тяхното разрешаване, човекът ще може да направи нещо действително струващо си, конструктивно и надеждно.

ПОЛУКВАДРАТ НА ХИРОН

Задълбочавайки се в неведомото, сложи акваланг.

Този аспект дава в сферите на Планетата грубовато чувство за хумор и увереност в нестандартността и оригиналността на своите подходи, а също способност да се излезе от всяка безизходица. За съжаление това, реално не е винаги така, и хитроумната и смешна измислица на практика често се оказва плоска и неефективна, но човек на ниско ниво игнорира това или го смята за случайност. Хирон винаги е верен на себе си: тук той предлага структури и методи, които трябва да се разгадаят, гледани от нестандартна и едва мислима гледна точка, което в дадения случай означава (в частност) от гледна точка на другия човек или егрегор, и докато човекът не направи това, в сферите на Планетата постоянно ще го срещат безизходици на развитието, свързани с догматичността на възгледа върху нейните проблеми и упорство при прилагането им, от гледна точка на човека, познатите, надеждни и ефективни методи, на практика се оказват съвсем не такива, но е нужно умение, за да се види това. Хармонични Хирон и Планета силно изглаждат отрицателните ефекти на полуквадрата, и методите, които използва човека в сферите на Планетата, ще изглеждат остроумни и конструктивни, но все едно без проработка и внимание, принципно отправени към другите хора, ще притежават съществени скрити дефекти, които с времето обезателно ще излязат наяве в моментите на грубо очевидно неразбиране на живота в сферите на Планетата и насилие над нея.

ПОЛУКВАДРАТ НА УРАН

Истинските трудности започват, когато човек престане да бъде устройван от собствената концепция.

На високо ниво на проработка този аспект дава в сферите на Планетата изобретателност в съставянето на конструкции от готови блокове, при което тук на човека ще му идват най-неочаквани и понякога гениални идеи, но в крайна сметка проектирания и построения от него дом ще бъде удобен и уютен само за другите хора, ако човек щателно отчете техните желания и потребности, и за него ще бъде не напълно понятно, как се получава това, защото от негова гледна точка домът трябва да се получи все пак мъртъв, макар и оригинален по конструкция. Например, човек с полуквадрат Луна - Уран и Уран в VI дом може да измисли забележителна система от физически упражнения или прийоми на самоконтрол, разпускане и т.н., който ще даде чисто външен, повърхностен ефект за него самия, но ще се окаже много жив и значим за другите, и именно към тях следва да се ориентира в разработването ѝ.

На ниско ниво този аспект дава в сферите на Планетата затъване в непоклатими капризи и прищевки, които човека не може да обясни, но те ще бъдат обезателни за него, често травмирайки обкръжаващите и него самия. Следва да се обръща внимание на тези знаци, но е трудно да бъдат правилно изтълкувани. В частност, е голяма опасността от догматични и праволинейни интерпретации, при раняване на полуквадрата достигащи до мании.

ПОЛУКВАДРАТ НА НЕПТУН

На спящата красавица не са нужни доказателства за съществуването на вещиците.

Това е опасен аспект, защото на ниско ниво човека в сферите на Планетата постоянно се намира под съсредоточеното внимание на твърди егрегори и нисши

астрални същности. При раняване на Нептун са възможни омагьосване, изравняване и т.н., изкуствени ограничения на подвижността на астралното тяло, което в превод на обикновен език означава емоционална скованост, ограниченост на кръга на емоционално и същностно разбиране и твърда фиксация на тези явления и моменти, които са достъпни за човека. Ако те се отнасят към социално усвоени и приемливи области (хармонична Планета), за този човек ще кажат "малко странен", "с прищевки" и т.н., ако пък човек се съсредоточава върху социално неусвоени феномени, което е типично при раняване на Планетата, той може в своите медитации да се придвижи достатъчно далеч и да види недостъпни за другите неща и явления (в това число и във финия свят), за предаването на които той няма да има адекватен език, но те в голяма степен ще овладеят неговото внимание и могат да не встъпят в света като обикновени представи - външно това изглежда като психическа ненормалност и лекарите на такива хора с голям труд ги лекуват с психотропни препарати, не умеещи да им помогнат да разберат природата на фините пространства и населяващите ги същества. Обаче, опитите на човека да разбере себе си и да реши своите проблеми за себе си, да намери удовлетворително и живо течение на своите медитации, в дадения случай не ще доведат до успех. Конструктивна ще бъде помощта към другите в усвояването на сферите на Планетата и тук човек може да постигне големи успехи, при условие на вътрешна безкористност и изкореняване на завистта в себе си по отношение на чуждите постижения.

ПОЛУКВАДРАТ НА ПЛУТОН

Мафията следва да бъде погребвана в непробиваеми за куршуми гробове.

На ниско ниво този човек ще бъде склонен жестоко да изкоренява злото в сферите на Планетата в съответствие със своите ясни представи за него, при което в точността и яснотата на тези представи ще се състои неговата сила и едновременно ограничение на еволюционното развитие, което той ще разбере много по-късно. Например, полуквадрат Луна - Плутон може да даде крупен цензор, хирург-онколог или психотерапевт, но във всеки случай у този човек ще има ясен образ на злото и добре отработени прийоми за неговото унищожение. Във вътрешния живот този аспект дава в сферите на Планетата твърдост и непримиримост към някои свои недостатъци, по странен начин съчетаващи се с игнориране на останалите и, тук човекът следва да действа по косвен начин, занимавайки се с проблемите на усъвършенстването на външния свят, за НЕГОВИТЕ интереси или области на вътрешния, и само тогава неговите плутонови оръдия за чистене ще извършат еволюция от арсенал за измъчване към набор от четки за зъби или дрехи, в зависимост от положението на Плутон, в I или V дом. Непроработеният аспект може да даде дълбоки вътрешни травми, а също съдбоносни дисхармонични обстоятелства на външния живот, които ще бъдат реакцията на кармата за осъзнатата или неосъзнаваема жестокост, проявена от човека при опитите за груба "чистка" в сферите на Планетата без разбиране на нейните истински проблеми.

Глава 11

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА

Числа 8, 3, управители Слънце, Плутон; в заточение Хирон, Уран; в екзалтация Уран, Плутон; в падение Луна, Меркурий.

Съставяйки $\frac{3}{8}$ от дъгата 360° , дъгата на квадрата и половина 8 пъти се нанася в утроената пълна дъга $3 \times 360^\circ = 1080^\circ$. Оттук произтича неговото потенциално отношение към материализираната в пространството форма, относително гъвкава, макар и нежива структура. От друга страна, като обръщение на полуквадрата, квадратът и половина представя структура, изходно външна по отношение на човека, а не заменяща със себе си вътрешно присъща жива част. Символ на квадрата и поло-вина може да служи тъп инструмент, даден на човека като нежива и в известна степен отчуждена от него структура, по отношение на която той има голяма свобода на действието и има волята да

я приспособява към себе си или себе си към нея с цел за достигане на по-адекватно съществуване в света, при което тук потенциално са включени големи възможности (символизирани от тройката - знака на хармония), тоест в резултат на проработка човекът може да получи много гъвкав, надежден и удобен инструмент, макар че първоначално той ще се окаже неудобен, груб и тъп, тоест неспособен към изпълнението на своите задачи, което предизвиква у човека естествено чувство на раздразнение, отличаващо се обаче от раздразнението на полуквадрата - последното носи по-интимен и по-личен характер.

При активиране на квадрата и половина у човека възниква характерно усещане, че той се занимава не със своята работа и поради това (естествено) тя се получава зле. При все че има някои приспособяващи механизми и човекът отначало започва да прави това, за което се е хванал, доброволно или не, както може, тоест недодялано и, най-често презира своите инструменти (в това число и програмите на подсъзнанието) като груби и несъвършени. Обаче кармично, той е длъжен да се научи да изпълнява с тях фина и деликатна работа, след което тя по възшебен начин става (или се оказва) извършена сама (подобно на това, както в известната приказка тиквата става карета, плъховете - кочияши и т.н.).

СЛЪНЦЕТО КАТО УПРАВИТЕЛ НА КВАДРАТА И ПОЛОВИНА символизира императивния характер на ситуациите, в които на човекът се налага волю-неволю да използва груби или непривични за ръцете му инструменти за изпълнение на (от негова гледна точка) фини, трудни или по принцип нерешими задачи. Например квадрат и половина между Меркурий - Луна може да даде, особено при раняване на Луната, проблема безсъние. Императивността тук се проявява в това, че всяка вечер трябва да се заспива, а грубостта на взаимодействието на ума с подсъзнанието се изразява в неумение да се изключи менталната медитация, да кажем, превеждайки я в приспивач брой слонове.

Тук трудността се състои в това, че праволинейните усилия не водят до положителни резултати нито във външните, нито във вътрешните проблеми и трябва да се търси някакъв непряк начин за използване на инструментите или да се приспособи към тях самия човек, променяйки своите възгледи, отношението към проблема и взаимодействието с инструментите (за което има големи възможности), не изоставяйки опитите до момента, в който инструментите не получат своите истински възшебни качества. На ниско ниво човек не разбира това и, в сферите на активностите на квадрата и половина в дълбината на душата е уверен в своята несъстоятелност, защото съдбата не един път го е заставяла да се убеди, а да се повярва в своите скрити способности, тоест че тиквата ще се превърне в карета, може би е значително по-трудно, отколкото в това, че Пепеляшка може да се омъжи за прекрасния принц и, макар че второто (очевидно) е невъзможно без първото, хората, особено девоичките, рядко четат приказките внимателно и обръщат повече внимание на щастливия край, отколкото на средствата за неговото постигане.

ПЛУТОН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ И ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ КВАДРАТА И ПОЛОВИНА символизира вътрешното изчистване, необходимо за това, за да може да заточи инструментите, да направи ловки своите непохватни ръце и изпълни заданието на квадрата и половина. С други думи, ниското качество на инструментите и навиците за общуване с тях са свързани с това, че самият човек в съответните области е недостатъчно чист и, кармата, преди да даде в ръцете му скалпел изисква, те да бъдат стерилни.

Например, квадрат и половина между Слънце - Луна дава общо усещане за неловкост и липса на умения, с каквото и да се захване човек, тоест всички прояви на неговите инициативи се препъват в несъвършенството на подсъзнателните навици. От друга страна, всички опити за удовлетворение на потребностите, даже елементарни, се оказват неудачни, или по вътрешни, или по външни обстоятелства, при което самият човек решително не може да разбере в какво се състои същността. Оказва се, че за да бъдеш егоист също е необходимо умение, а при човека не се получава дори това. Тук Плутон създава за проработка на аспекта такива външни и вътрешни ситуации, когато на

човека е нужно да активира принципите на двете планети във висока октава, напълно отказвайки се както от нисша воля, така и от биологически-социален егоизъм и, да прави само това, което (според ситуацията) е императивно необходимо, гледайки на нея със съвършено обективни, но много внимателни очи, и всички прояви на личната воля и егоцентрични тенденции моментално разрушават всичките негови усилия.

Тънкостта се състои в това, че квадрата и половина като минорен аспект се включва само когато са активни принципите и на двете образуващи го планети и, ако е активна само една от тях, човекът, особено ако тя е хармонична, може да си позволи да се отпусне и я включи не в най-висшата възможна за самия него октава. Но веднага след като се включи втората планета, която сама по себе си, без влиянието на първата, може също да не изисква особено преразглеждане, квадрата и половина незабавно показва себе си, човекът всичко изпуска от ръцете си и, потомствената дворянка се превръща в бедна старица с продупчено корито, а златната рибка отплува за дома си.

ХИРОН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ КВАДРАТА И ПОЛОВИНА символизира кос-вената необходимост от изход зад праволинейните и привични подходи на работа с тъпите инструменти, които предлага този аспект. Пряка безизходица тук няма и, изглежда, че може да се работи с тези оръдия и средства, които са налични. Например, да се отделя зърно по зърно лещата от пепелта, обаче натуралния експеримент показва, че в крайна сметка този подход е неудовлетворителен (до сутринта не ще успеем) и, трябва да се търси друго, да кажем, да извика на помощ мравки или други вълшебни помощници. Вълшебството (символизирано от Хирон) е свързано с промяна на възгледите към обекта и преход на по-високи енергийни вибрации (например, доброта вместо сила). Заточението на Хирон означава, че вълшебството помага не винаги, а само в напълно определени ситуации, когато към него следва да се прибегва, но това не е просто и не зависи само от самия човек. Във външния живот това обстоятелство символизира вълшебните помощници, които се появяват сами по себе си (тоест изпраща ги кармата), а не по волята на героя. Във вътрешния живот проработката на квадрата и половина става със скокове, към които човекът може да подготвя себе си, но моментите и обстоятелствата, при които това става, за него са неочаквани и практически неуправляеми. Това са различни озарения, просветления, посвещения и т.н. По такъв начин, зад непосредствената видимост на обичайната, макар и неудобна работа квадрата и половина скрива реална безизходица, преодоляването на която е свързана с дълбоки вътрешни преобразования, често съпроводени с мистични преживявания, а докато човек не разбере това, аспектът постоянно му създава позабравено усещане за непреодолимо препятствие, истински видимо и осезаемо само от човека, защото предаването на съответните преживявания на другите е много трудно: квадратът и половина, за разлика от квадрата, създава прегради, които отвън често изглеждат несериозни, смешни или смехотворни. Реално за самия човек това разбира се не е така, макар че под хипнозата на общественото мнение той може да изтласка своите истински усещания в подсъзнанието.

УРАН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ И ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ КВАДРАТА И ПОЛОВИНА символизира характера на обстоятелствата, при които се активира този аспект и стила на решаване на съответния проблем: гръм от ясно небе. Обаче този гръм, като правило, е виден само от подготвен човек, по характерното ураново напрежение и съпътстващите го малки искри, които се явяват символи на голям енергиен разряд. Заточението на Уран е символично представено в приказката със заплахата за смърт за неизпълненото задание. В живота тази заплахата е маскирана от минорния характер на аспекта, но отговорността за срина на взаимодействието на двете планети в квадрата и половина човекът усеща много добре, ако не по-отрано, то във всеки случай впоследствие, по твърдите неприятности, не съответстващи на видима вина на човека (тук говори още и падението на Луната). Екзалтацията на Уран символизира високото ниво на творческото начало, което квадрата и половина изисква от човека, а при проработка предлага само. По принцип, ситуацията на квадрата и половина допуска значително по-голяма свобода на волята и творчество-то на човека, отколкото ситуацията на полуквадрата (с инструменти, макар и груби, човекът има повече възможност за маневри, отколкото с протеза), но само с достигане на високо ниво, превъзхождащо

обикновените ментални маневри (съчетание на екзалтация на Уран с падение на Меркурий, което символизира при проработка възможността на истинско, непостижимо за ума чудо).

ЛУНА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ КВАДРАТА И ПОЛОВИНА символизира грубостта и ниското еволюционно ниво на програмите на подсъзнанието, включващи се при активирането на аспекта. Тези програми често функционират като рефлексии и, да се видят и преустроят обикновено е трудно, както е трудно да се поправи навик с грубо поведение, даже когато човек смята това за съвършено необходимо. Тук има скрит, но подсъзнателно добре усещан протест, приличащ на чувствата на забогатял търговец, от малък привикнал да пие водка, но при промяна на социалния слой принуден да мине на коняк. С други думи, да се работи с груби инструменти е значително по-леко и естествено, отколкото с фини, но се получава лошо, вследствие на което възниква вътрешно напрежение и раздразнение. Но естественото нежелание да се ликвидира неочаквано възникващата грубост на взаимодействието на планетите или, когато това стане очевидно необходимо, склонността на подсъзнанието към решаването на този проблем на принципа "клин клин избива", което в дадения случай не се получава, създава особени затруднения в проработването на квадрата и половина, действието на който във вътрешния свят, човекът много трудно може някак да осъзнае. Защото тук цензурата на подсъзнанието, хранейки се с грубите енергии на взаимодействието е особено силна и, причините за вътрешна неудовлетвореност дълго изглеждат на човека ирационални. Тук е необходима безкористна, тънка и грижлива проработка на ситуацията на квадрата и половина, защото в дадения случай простотата, като правило, е по-лоша от кражбата.

МЕРКУРИЙ КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ КВАДРАТА И ПОЛОВИНА символизира характерните трудности, възникващи при опитите да се решат или поне осмислят проблемите, които аспектът поставя. На ниско ниво падението на Меркурий дава неловкост на ръцете и усещане на пълна безнадеждност в опитите да приспособи инструментите към работа или себе си към тях и, действително, метода на рационално мислене или казано по-просто, разпростирането на мозъка тук нищо няма да даде: проблемът не се решава на това ниво: необходими са уранови откровения. Във вътрешния живот падението на Меркурий означава безнадеждност на рационалните убеждения, пряко самовнушение и други подобни методи в сферите на квадрата и половина, където подсъзнанието открива грубостта и ниското ниво на своите програми. Квадратите и половина на планетите с вътрешна проява (Луна, Венера, Сатурн, Нептун) дават грубост на възприятията, квадратите и половина на планетите с външна проява (Слънце, Марс, Юпитер, Плутон) - грубост на изразяването и, това за човека е толкова естествено, че да убеди себе си да чувства и действа по-друг начин той практически не може, даже дълбоко осъждайки и презирайки тази своя "долна" натура.

Проработката върви по пътя на косвеното и значително по-финото използване както на рефлексорни навици (нервната система), така и на рационалния ум. Човекът е длъжен да намери принципно нов режим на използване на инструментите и начините на своето въздействие с тях. Например, квадрат и половина на Плутон към Венера или Юпитер може да даде интерес към социалните проблеми, свързани с престъпността и, изкореняването на социалното зло. На ниско ниво такъв човек ще счита, че злото, затворено в човека, трябва да се унищожава заедно с него за назидание на останалите потенциални престъпници. Такива хора смятат смъртната екзекуция за необходимо и най-важно наказание и предупреждение на тежките престъпници.

На по-високо ниво човекът вече разделя злото в човека, неговото нисше начало, тласкащо го към престъпление и висшето, имащо противоположно въздействие, и тогава всяко наказание в неговите очи ще има двойна роля, защото ще влияе както на нисшето, така и на висшето начала, а смъртната присъда означава прекратяване на съществуването и на двете, и се възприема като лечение на хрема с метода ампутация на глава.

На първо ниво на проработка на квадрата и половина човекът се старее да изтласка съответните проблеми в подсъзнанието, тоест втълпява си, че всичко е наред и,

освен това, именно такова взаимодействие между планетите се явява образцово. Например, квадрат и половина между Луна - Венера дава грубост в любовта и семейния живот, по повод на което човек може напълно искрено да каже: "И какво, цялата страна живее по този начин" и, да му се възрази поради някаква причина е много сложно и най-често въобще нежелано, защото квадратът и половина на това ниво може да профанира всяко чувство и мисъл и да унищожи всякакъв идеал. В сферите на квадрата и половина човек със силна енергетика може да застави своето обкръжение да деградира силно, макар че той няма да разбере какво реално прави, считайки, че той учи хората да виждат най-същественото и да не се отвличат към глупави и никому ненужни тънкости. Например, квадрат и половина между Меркурий - Нептун може да даде литературовед, сериозно критикуващ поета-мистик за логическата противоречивост на стиховете му, а също непоследователност и неоформеност на жизнените позиции на лиричния герой, при пълно отсъствие на гражданска.

Слаб човек с квадрат и половина на първо ниво на проработка в неговите сфери ще има чувство за силна непълноценност, възможно е да бъде изтласкано в подсъзнанието и, убеждението му е, че е по-добре да не се хваща с нагласяването на принципите на планетите (и сферите, управлявани от тях), защото притежава опита, че нищо хубаво от това няма да излезе и не може да произлезе.

На второ ниво на проработка на квадрата и половина човек усеща неговото влияние като дисхармонично и се опитва нещо да му противопостави. Във външния живот той се старее да работи по-акуратно и, макар че инструментите не го устройват, той опитва да приспособи себе си към тях и да ги приспособи към своя труд и проблеми. Наистина, това се получава лошо, но затова пък човек разбира своите недостатъци и се учи по-внимателно да се отнася към външния свят, за сметка на което областта на дисхармоничност се свива, но общото усещане за дискомфорт остава. На това ниво човек може да поддържа на необходимата висота принципа само на една от планетите на квадрата и половина, а трябва да повишава вибрациите и на двете едновременно, което се възприема от подсъзнанието като безнадеждна задача. Трудността се състои в това, че квадрата и половина като минорен аспект не създава отчетливо и постоянно действащо препятствие. За разлика от квадрата, той се включва епизодично и, поради това човек вътрешно възприема проработката му като факултативно занятие, което изисква (както той вижда) много усилия, а успехът е съмнителен и е непонятно как да се стигне до него. На това ниво човек усеща влиянието на квадрата и половина преимуществено като грубост на епизодично възникващи външни влияния, с които той не е в състояние удовлетворително да се справи, но те обикновено бързо минават сами по себе си, макар че оставят неприятен спомен. В крайна сметка карате не се учи заради малки банда хулигани, които веднъж в годината изискват, наистина по груб начин, част от съдържанието на торбичката (квадрат и половина между Марс - Сатурн; обаче ако е ранен, са възможни тежки фобии).

На трето ниво на проработка на квадрата и половина човек обръща максимално внимание на грубостта и несъвършенството на взаимодействието на планетните принципи във вътрешния свят, усещайки, как вътрешната дисхармония поражда външната. В хода на вътрешната работа човек постоянно намира конкретни нисши програми на подсъзнанието, препятстващи хармоничното взаимодействие на планетните принципи и, отначало неутрализира тяхното действие, а след това трансформира тези програми в по-приемливи. В хода на тази работа човек дълбоко вниква във влиянието на двете планети в своя живот - и външен, и вътрешен, и тънките методи, които той е изработил в борба със самия себе си се оказват ефективни и за другите. Основният момент, отличаващ третото ниво на проработка от второто се изразява в това, че човек усеща като съвършено неприемливи за себе си даже редките и кратковременни активирания на този аспект, съпровождат се със силно понижение на еволюционното ниво както на собственото поведение, така и на външни ситуации и вижда техните далеч отиващи кармични последствия, което се явява стимул за дълбоко изучава- не и решение на проблемите за взаимодействие на планетните принципи, които на трето ниво на проработка на квадрата и половина престават да се струват факултативни. Например,

квадрат и половина на Сатурн на второ ниво на проработка дава на човека потребност да бъде внимателен в сферите на Планетата, а на трето човек вижда, че това е недостатъчно, открива корените на фобиите и се старее да ги преодолее, по пътя на намиране на мъдрост и виждане на кармата в сферите на Планетата.

На четвърто ниво на проработка на квадрата и половина човек усвоява основните тънкости на взаимодействието на планетите, неговите инструменти се оказват далеч по-съвършени, отколкото е изглеждало по-рано и, трудът с тяхна помощ става творчески в най-добрия смисъл на думата: тук вече се усеща конструктивното влияние на Уран като намиращ се в екзалтация при аспекта. На това ниво на майсторство и с инструментите обезателно стават възшебни изменения, макар и не винаги забележими за неизкушения човек. Цигулката в ръцете на виртуоз - това е друг инструмент, отколкото в ръцете на ученика, на когото засега не са достъпни високите вибрации. Въобще момента на одушевяване и одухотворяване на

инструмента на четвърто ниво на проработка на квадрата и половина е обезателно, иначе майсторът не може да работи с него. На това ниво човек е способен да създава материални форми, които да възплътят в себе си неговия дух и да вдъхновят учениците и почитателите. Той може почти материално да помогне на другите хора в проработката на съществуващите планети, особено ако те стоят в напрегнат аспект. Това ниво на проработка на квадрата и половина дава външно по-видими и осезаеми резултати, отколкото проработката на полуквадрата, която е повече свързана с увеличението на вътрешния потенциал.

КВАДРАТИ И ПОЛОВИНА НА ПЛАНЕТИТЕ

Интерпретирайки квадрат и половина, е важно да се обърща внимание на мажорните аспекти към съответните планети и общия рисунък на аспектите. Проблемите на хармонично стоящия квадрат и половина са смекчени и най-често изтласкани в подсъзнанието, така че той рядко бива проработен. Раненият квадрат и половина, обратно, по-бързо от всичко друго е обърнал вниманието на човека към себе си и се явява (възможно, частично проработено) болно място.

Триъгълникът, съставен от два квадрата и половина и квадрат дава колосални проблеми във фокуса (тоест Планетата с двата квадрата и половина) и тук човекът често е принуден да премине, в краен случай, на нейната висока октава, а сривовете ще бъдат за него опасни и болезнени, тъй като веднага се включва дисхармоничното влияние на квадрата. Тук е по-добре постепенно да се проработва квадрата, с особено внимание и щателно преминавайки през ситуацията, когато е включена планетата във фокус на триъгълника. На високо ниво се получава съвременен радиоуправляем робот-всъдоход-булдозер.

Триъгълникът, съставен от опозиция, полуквадрат и квадрат и половина, дава в началото голяма неустойчивост на опозицията, доколкото тя през цялото време се тревожи с груби и неумели въздействия на третата планета: ето защо, може да се опитваме да проработваме триъгълника, повишавайки нивото на третата планета и едновременно щателно балансирайки взаимодействието на планетата в опозиция. На високо ниво човек получава много надежден, послушен и устойчив инструмент, способен да издържа голямо налягане на външната среда, макар и не толкова голямо, колкото предишния триъгълник. На ниско ниво и единият, и другият дават голям душевен дискомфорт и неувереност в себе си, при допълнително раняване достигащо до фобии.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА СЛЪНЦЕТО

На човекът е малко до изпълни волята Божия; още му е необходимо да мисли, че тя е негова.

Този аспект прави волята на човека в сферите на Планетата недостатъчно съвършено, понякога твърде грубо оръдие. Неговите инициативи често се оказват твърде праволинейни (ако Слънцето се намира в Риби или Рак, то човека съответно твърде

откровено и често непохватно ще бяга от отговорност и ще се крие в своята черупка) и, при склонности към самонаблюдение може понякога да му се стори, че към неговата воля понякога се смесва чужда, преднамерено груба и объркваща фината настройка. Аналогичен ефект се наблюдава и в императивни външни обстоятелства, които се оказват не пряко враждебни или откровено препятстващи (квадратът и половина не е квадрат), но неблагоприятно твърди и нерядко факти-ески разрушават най-интересните, перспективни или привлекателни за човека моменти в сферата на Планетата. Ако във външната ситуация всичко е благоприятно, неочаквано се активира твърдо-огрубяващ вътрешен демон, с който не може да се справи човек с нисша воля. Тук проработката върви по линия на формиране на идеали и включване на висшата воля и висша устременост, а също щателен анализ на програмите на подсъзнанието, управляващи взаимодействието на принципите на волята и Планетата: някъде тук (намека трябва да се търси в ситуациите на едновременна активност на домовете, в които стоят Слънцето и Планетата) дълбоко се е окопало егото, закопало в земята еволюционните опашки, тоест програми на подсъзнанието, намиращи се на значително по-ниско еволюционно ниво, отколкото самия човек. Проработката изисква осъзнаване и трансформация на тези програми, в резултат на което човекът получава възможност за ясно и тънко волево управление в сферите на Планетата. На ниско ниво, това е аспект на диктаторите, използващи твърд апарат за външно подтискане и неговите жертви.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА ЛУНАТА

При безсърдечните хора сърцата имат желязна обвивка, при душевните - пластмасова.

Този аспект дава в сферите на Планетата обща вътрешна непохватност и грубост на възприятието, а също рефлекторни навици. Например, при квадрат и половина между Марс - Луна човек на ниско ниво най-добре разбира езика на удара в зъбите с юмрук и на него е склонен да изясни себе си, при което това се отнася и към вътрешния му живот, тоест сам със себе си този човек ще бъде много груб, може да преследва себе си, да се гони в ъгъла, приковава без анестезия и т.н.

В сферите на Планетата на ниско ниво този човек може да предизвиква в другите някакво раздразнение от своята (както им се струва) безчувственост и склонност праволинейно да игнорира всичко, което не му харесва, обръщайки внимание само на своите (обикновено груби) потребности, но затова пък удовлетворявайки ги с желязна устременост. Самият човек, като правило, нищо от това не забелязва за себе си, но от време на време (далеч не винаги!), забелязвайки негативното отношение на обкръжаващите, се затваря в собствения си егоизъм, считайки техните претенции за несправедливи, необосновани и въобще неразбираеми. Действително, тук проработката е трудна и изисква голямо желание да надраства себе си и да преодолява вътрешната грубост. Много е трудно да бъде изкарана в съзнанието, защото цензурата на подсъзнанието тук е груба (както и самите програми) и често просто изтрива големите парчета, оставяйки откровени бели петна в паметта и възприятията (човекът казва: "Аз не помня това, ако искаш убий ме...", а това аз защо не съм забелязал, даже е странно" и, тъкмо от тези места трябва да се търсят скриващите се програми на егото от ниско ниво). Тук проработката дава умение на ясно и тънко дистанционно управление на съответните на Планетата фрагменти на подсъзнанието.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА МЕРКУРИЙ

На човек не е дадено постигането на истини, изразявани с думи.

Този аспект дава в сферите на Планетата неловкост на движенията и грубост на мисленето. Независимо от това, човекът често няма да забелязва това и ще настоява на своите мисли. Например, квадрат и половина Меркурий - Луна може да даде лоша памет и скованост на мислите, но затова усвоеното с труд знание и съображения ще бъдат експлоатирани постоянно от човека и ще служат на вярата, истината и неистината там,

където е възможно, а също и където не може, при което ще бъде много трудно да бъде преубеден рационално.

Квадрат и половина на Меркурий се поддава на проработка с голям труд, защото човек, като правило, усеща скованост на своя ум в сферите на Планетата, или поставя на себе си в това отношение кръст, или, обратно, грижливо изтласква тези недостатъци в подсъзнанието и убеждава себе си в несъмнената значимост и сила на своите мисли, обаче и в двата случая е склонен да изпада в краен догматизъм и невъзприемане на чуждия образ на мислене. На ниско ниво на проработка на аспекта, но облечен във власт, този човек може да стане официален идеолог в сферите на Планетата, чиито логически схеми ще почиват на двата крайъгълни кита на Съответствие и Несъответствие на свещената Истина, окончателно намерена и безвъзвратно формулирана в работите на класиците в съответната област. На високо ниво на проработка човек получава тънкост и яснота на мисленето, способност точно да насочи усилията и акуратно да построи ментален модел в сферите на Планетата, когато и доколкото това е принципно възможно.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА ВЕНЕРА

Знаейки как трябва да се държиш и как не трябва да се държиш, е добре още да се разбере, какво да се прави в останалите случаи.

За този човек в сферите на Планетата на ниско ниво ще бъде характерен социален и естетически догматизъм и твърдост на възприятията, основани на слабо подвижни основи. Такива хора превръщат откритията в изкуството в художествен метод, което нерядко е равносилно на убийство. В социалните програми такава твърдост често дава сила, способна да подчини тълпата, но творческите хора ще странят от нея и, у човека може да възникне комплекс на Салиери. Например, квадрат и половина Венера - Уран на ниско ниво може да даде догматично естетическо въплъщение на блестящи идеи, които от това най-често загиват изцяло, макар самия човек това нерядко да не вижда. Проработката дава изумително майсторство в изкуството, свързано със сферите на Планетата, или тънко и съвършено владееене на социалните проблеми, тоест фактически работа в големи егрегори с помощта на инструменти, които отначало са изглеждали на човека неудобни и поради това не приспособени за тази работа: четки, бои, изрезки от вестници и списания. Обаче за това е необходимо да се проследи и признае своето лошо владееене на инструментите на изкуството и управлението от страна на обществото и, главно, да се осъзнаят несъвършенствата и ограничеността на своето виждане, което може да бъде психологически много тежко. Значително по-леко е се проектира своето виждане върху обкръжаващите, доказвайки и с примери, че тези тънкости, които те виждат, са илюзорни и несъществуващи.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА МАРС

Като цяло отношенията са се образували, ако това което се е получило, може да се нарече отношения, а това, което е станало - образуване.

На този човек в сферите на Планетата му е трудно да отправи своята енергия в гъвкаво съответствие с обстоятелствата и тънко да реагира на външната сила. Чуждата агресия предизвиква у него обратна, често неадекватна нито по сила, нито по същността на нещата. При това към слаби по сила въздействия той може да не реагира, а след това към малък дразнител, капка, препълваща съвършено странична чаша, да даде буквално взрив от негодувание: може би, субективно оправдан, но обективно несправедлив. Този човек ще страда от грубостта, енергията и агресията на външния свят, насочени към него, ще му бъде трудно да се справи с тях достатъчно културно, но в същото време неговите агресивни инстинкти в сферите на Планетата ще бъдат особено груби и зле управляеми, а неговата активност ще започне често, незабележимо за него самия, да приема твърди форми. Например, непроработен квадрат и половина Марс - Сатурн дава наред с уязвимостта пред агресията още и твърдост на изискването към другите хора, която може да доведе до непримиримост. За този човек е важно да разбере, че високите изисквания

към другите хора обикновено са подсъзнателно мотивирани от неудовлетворителност от себе си и, да осъзнае, в какво се състоят неговите собствени провали и недоработки. Тук проработката дава съвършени инструменти и работа с енергетика с високи вибрации.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА ЮПИТЕР

Да разбереш материята само по себе си е дълбоко идеалистично.

Този аспект дава формално разширение в сферите на Планетата. Тук човек може да се интересува от научни достижения, философски обобщения, просто от други направления на развитие, но ще бъде склонен да разбира това достатъчно праволинейно, на ниско ниво изключително от егоцентрични и прагматични позиции. Тук при лоша проработка е възможна своеобразна твърда гордост, когато човек не приема комплиментите зад рамките на установения от него самия образ, но неговото потвърждение изисква незабавно. Такъв начин на поведение се явява реакция на подсъзнателното усещане за отсъствие на истинско величие, непринудена и естествена широта на възможностите, например свойствени на тригон на Юпитер: така полковникът гледа генерал-полковника. Този човек е склонен да встъпва в ролята на добротворец, благодетел или меценат в сферите на Планетата, но неговите възможности често не съответстват на потребностите на средата и му е нужно да се научи да отчита това. Тук грешките са видни значително по-ярко, отколкото при полуквадрат на Юпитер и, ударите по самолюбие са по-болезнени. Проработката дава възможност за ефективна, грамотна и своевременна помощ към другите хора, истинско разширение на възможностите в сферите, управлявани от Планетата, но за това е нужно да се научи да вижда в своите инструменти не само преливане на украсата им, но и качеството на заточването.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА САТУРН

Ако колелото на фортуна е затънало в канавката, то кръста на съдбата може да се носи на гърба.

Този аспект дава в сферите на Планетата препятствия, приличащи на окови: може да се ходи, но трудно. Човекът обаче, не ще ги усеща постоянно (както при квадрат на Сатурн), а от време на време и, освен това, може да изработи специфично непохватен маниер на придвижване, не много естетичен, но като цяло приемлив. Ако той стане навик, то ще бъде много стабилен и, човекът е склонен да се отнася скептично към другите хора, снабдени с ненужна и даже вредна за тях свобода: парният чук има само една степен на свобода (нагоре-надолу), но затова работи така добре, че с лекота прави невъзможни неща. Обаче подсъзнателно човек усеща най-силен натиск в сферите на планетата, който не му дава възможност да излезе от много тесните коловози във взаимодействието с външния свят и, може да има силни комплекси за непълноценност, но се старее да ги изтласка в подсъзнанието. Във вътрешния живот той търси и дълго не намира пътя към дълбоко усвояване на сферите на Планетата, защото наличната при него първоначално много твърде схема пуска човека по напълно определен груб път, буквално блокирайки тънкостта. Тук проработката превръща строгия нашийник на кучето в гъвкав ум на мъдрец, даващ прозрение на течението и разклоненията на кармата в изглеждащи най-безизходни ситуации, но затова е нужно да се преодолеят вътрешните ограничения в сферите на Планетата и да разбере, че във външния свят данъкът е значително по-ефективен от ангарията.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА ХИРОН

Ако лежиш настрани, то висшето и низше начала ще станат, съответно, дясно и ляво.

Този аспект дава склонност към използване на идеи и методи, истинският смисъл на които е недостъпен, а страничните ефекти са неясни и непредсказуеми. Това е опасен аспект, особено за хора със силен Сатурн, способни на продължителни съсредоточени

занимания, с дълбоко, но тясно проникване в слабо изучена област. Квадратът и половина на Хирон дава съблазън за грубо използване на фини инструменти, силата на които може да се прояви съвсем неочаквано и да направи човека вместо субект обект на кармичен експеримент. Типичен пример за действие на непроработен квадрат и половина на Хирон представляват опитите за материалистично-"научно" изучаване и използване на езотерични техники, предполагащи вижда-не на астралния и каузален планове и традиционно предавани от учител към подготвен ученик. Тук дилетантството бързо води до подчиняване на човека от твърд магически егрегор и загуба на свободна воля и мислене (в изразени случаи до десоциализация и психически болести). Проработката дава възможност за пробив в практически недостъпни по-рано сфери на финия свят и, адекватна работа в тях със странни, но напълно реални методи и инструменти, които човек възприема като физически, макар тяхното действие да се разпространява и върху фините сфери.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА УРАН

Бог не иска, Неговото съществуване да бъде установявано с научни методи, защото те Му изглеждат недостатъчно убедителни.

Този аспект дава в сферите на Планетата отчасти отношение като на бравда към урановите откровения, тоест човек ги проработва грубо и без нужното уважение, в резултат на което те, като правило, загиват, също както и урановите знаци. Например, квадрат и половина Луна - Уран дава възможност за фина диагностика на своите (и чужди) физически заболявания, а на по-високо ниво човек може да се научи да използва своето тяло като най-фин диагностичен прибор и за физически полета, да прогнозира земетресения и т.н., но всичко това изисква голям труд, в частност, внимателно изучаване на своите биологични реакции, търсенето в тях на характерни енергетични плясъци и тяхната интерпретация като отражение на външната физическа реалност, а също понякога и на своята карма. На ниско ниво квадрат и половина на Уран дава в сферите на Планетата неочаквани капризи и упорство, следване на често недодялани идеи, зле подходящи за решаване на съответстващите проблеми - в непроработен вид това е аспект на безумните изобретатели с незавършено образование. На високо ниво изобретенията се отдават и човек може да създаде удивителни прибори, инструменти и методи, силно изпреварващи своето време, но истинският смисъл на неговите открития най-често ще остане неразбираем за него.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА НЕПТУН

Идолопоклонника във всяка религия е идолопоклонник.

На ниско ниво на проработка този човек в сферите на Планетата ще лъже неумело или ще попада в лъжливи положения, при което това ще му изглежда неизбежно, а понякога и конструктивно. Например, непроработен квадрат и половина Юпитер - Нептун, вероятно, ще направи човека лаком за ласкателства и това може да стане негово главно оръжие, което често ще го подвежда, но човекът трудно ще осъзнае това.

Този аспект на ниско ниво дава в сферите на Планетата много твърди граници на разбирането и прекалено оформени пътища за медитации, най-често достатъчно ниски, които човек, обаче, ще смята за образцови и водещи точно там, където трябва. Например, квадрат и половина Луна - Нептун може да даде веднаж и завинаги определен ритуал за почивка с пиене на спиртни напитки, пьянски скандали и махмурлук на следващия ден, и всякакви други идеи за отдых на човека ще бъдат немислими. На високо ниво човек постига тънки пътища на развитието в сферите на Планетата и оживява пътищата на медитациите. Например, утъпканите пътечки на молитвите обрастват с цветята на фини, подвижни и никога не повтарящи се религиозни усещания и преживявания: това е път на светците, които са преодолели догмите на официалната църква.

КВАДРАТ И ПОЛОВИНА НА ПЛУТОН

Мъката, която се разсипва под воденичните камъни на историята, обикновено е влажна - от кръв.

На ниско ниво този аспект дава твърде схематично виждане на недостатъците и пороците в сферата на Планетата, твърде праволинейни методи и твърди инструменти за тяхното унищожение, което при силна енергетика може да направи човека безжалостен тиран, с неотклонен ход водещ отчаяно упорития народ към светло бъдеще. Обаче, тези твърди инструменти на съдбата той ще усети и върху себе си, и тук на човека ще се наложи да се сблъска с един от най-неприятните варианти на съдбата - машинообразната, когато истинските причини за безвъзвратните загуби остават далеч зад рамките на виденията на човека, а той не е в състояние да противопостави нищо на съдбата. Кармичните задачи на този аспект - да осъзнае несъвършенството на своите инструменти за чистене в сферата на Планетата и грубостта на своите виждания за недостатъци на тези сфери, а главното – изсветляване на своите еволюционни опашки в сферата на Планетата и тяхното унищожение или трансформация. Само след това човек получава фини инструменти и видения в сферите на Планетата, позволяваща му да отдели зърното от плевелите, без да задави своята веячка с нито една от кравите на колхозното стадо.

Глава 12

ПОЛУСЕКСТИЛ

Число 12, управители Хирон, Нептун; в заточение Меркурий, Плутон; в екзалтация Луна, Венера, Хирон; в падение Уран.

Числото 12 ($= 3 \times 4$) символизира космическата хармония на проявения свят. С други думи, дузината носи идеята за еволюцията във вида, в който са представени актуално съществуващи форми, не само материални, но и тънки, в частност живи и одушевени.

Аспектът полусекстил означава участие в космическа еволюционна програма. Това е минорен хармоничен аспект, но неговата хармония носи известен абстрактен, отвлечен (човек понякога може да каже неземец) характер. Ако децилът символизира кармата на земното човечество, то полусекстила представлява кармата на Вселена-та, която включва земната като своя част, но в живота на човека тези две карми малко се различават, макар че нерядко противоречат една на друга. Активният полусекстил може да даде астрофизик, музикант, художник, който рисува абстрактни картини, философ, който изучава общите закони на битието, особено в онтологичен аспект, или просто човек с доминиращ естетичен подход към живота, при което неговата естетика ще бъде абстрактна и, като правило, несвързана със социалните представи, за разлика от човека със силна Венера, в живота на когото естетиката също играе важна роля, но тя винаги е силно социално ориентирана. В същото време полусекстилът дава не социална, а космическа естетика, например, естетика на звездното небе.

Подчертан полусекстил може да даде контакти с извънземни цивилизации или професия на космонавт. Ако не се случи нито едното, нито другото, то човекът може за това да мисли и с ентузиазъм да чете (или пише) фантастични романи за пътешествия на други планети. Полусекстилът е фин аспект, човек често не забелязва този лек поврат на съзнанието, който става при неговото активиране, но този поврат (от планетарно съзнание към космическо) променя твърде много във фините планове и, човекът получава голяма, макар и непосредствено често не усещана поддръжка: космическата карма дава възможности за изход зад пределите на земната и, тези препятствия, които според земните представи трябва да бъдат преодолявани, неочаквано се оказват лежащи настрана. Например, по земните закони за свършеното зло е нужно да се разплащаме с тежки страдания, в хода на които човек бавно и постепенно го осъзнава като невъзможно за себе си. От космическа гледна точка, това не е задължително, достатъчно е дълбоко осъзнаване и добро-волно вътрешно унищожение или трансформация на съответните

нисши програми на подсъзнанието. Обаче това не винаги е възможно, а само ако човек притежава канал за връзка с достатъчно висок надчовешки егрегор (В това е смисъла на християнският догмат за изкупление с вяра. Вярата в религията е символ на информационно-енергетичен канал в съответния егрегор). Полусекстилът символизира такъв канал и принципно означава големи заслуги в предишни възплъщения пред космическата еволюция (децилът символизира заслуги пред кармата на човечеството, а квинтилът - кармата на цялата жива материя).

ХИРОН КАТО УПРАВИТЕЛ И НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ПОЛУСЕКСТИЛА символизира финият и двойствен характер на съответстващата му кармична програма: човекът като че ли служи на двама господари, едновременно на космическата и земната ево-люция, които по принцип са съгласувани, но локално могат да се разминават достатъчно силно и, задачата на човека е да направи фините вибрации на Космоса осезаеми на земята, което дава възможност за изход от безизходиците на земното развитие, а също позволява да не се провали в особено опасни и дълбоки ями. Един от най-острите в днешното време моменти на разминаване на човешката и космическа карма - това са глобалните екологични проблеми, тоест съдбата на планетите, която от космическа гледна точка е значително по-важна от съдбата на човечество-то и, докато то не разбере това и не постави здравето на Земята на първи план, а своите собствени интереси на втори, всички активни източници за космическа помощ ще му бъдат затворени.

На ниско ниво Хирон дава в областите, управлявани от полусекстила, съвършено неразрешими безизходици и хаос в представите, а понякога и в живота, предвид невъзможността да се съгласуват космическата и човешка етика: първата често изглежда отчетливо антихуманна (в средните векове това се е наричало проблем за теодицеята - оправдаване на Бога, който затваря очите си за злото на Земята). На високо ниво, когато човек вижда земната и частично световна карма, Хирон му дава възможност напълно материално, макар и на границата на чудото (от гледна точка на обществото), да въздейства на първата, като изхожда от своето разбиране на законите и обстоятелствата на втората. Конкретните направления на неговата дейност ще покаже положението на полусекстила в хороскопа. Екзалтацията на Хирон обещава при проработка конструктивен отговор на достатъчно сложни въпроси, в частност, как трябва да се служи на Бога в рамките на своята човешка съдба и как трябва да постъпва при различните конкретни ситуации, неразрешими от гледна точка на земната карма.

НЕПТУН КАТО УПРАВИТЕЛ НА ПОЛУСЕКСТИЛА символизира, при активиране на аспекта, изопачаването не само на етиката, а също, така да се каже, на индивидуалното магическо пространство, което обкръжава човека. Силното активиране на полусекстила дава големи мистични преживявания, свързани с изхода на фините тела на човека зад пределите на земната аура и виждането на фрагменти от извънземни кармични програми и своята роля в тях, което дава на човека голяма поддръжка, но го и прави отчасти "не от този свят", защото там, където действат космическите закони, земните страсти не се чуват. В същото време човека, след като е възплътен на Земята, в качество на основната кармична програма естествено приема определено участие в земната карма, поради което космическия начин на виждане за него е винаги някак илюзорен и, опитите да го направи основен водят до десоциализация и често психически заболявания. Обаче и чисто земния възглед в сферите на полусекстила е невъзможен и, в резултат човека получава постоянна двойственост на виждането и усещане за двуплановост на своя живот: основния, външен земен план и скрития, по-скоро тънко осезаем, отколкото видим, но все пак много важен втори план, заради когото (говори вътрешното мистично чувство, често енергично изтласквано от човека с цел защита на психиката) става всичко на практика. Обаче истинския смисъл на този втори план човека дълго не разбира.

МЕРКУРИЙ КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ПОЛУСЕКСТИЛА символизира (заедно с управлението на Нептун) ограничената и косвена роля, която играе рационалният ум на човека при участието му в космическите кармични програми. Те, в края на краищата, стигат до много високо ниво, представят се интуитивно и фрагментарно и, ориентирането тук с пълно разбиране на ставащото е силно затруднено. Разсъдъкът е предимно разчетен за земните дела и програми и, всички опити за разбиране

на космическите проблеми (философия, религия, космически концепции) изискват активиране на други планети: Юпитер, Нептун, Уран, които стесняват рационалния ум на Меркурий някъде встрани, но така или иначе не го изгонват съвсем. На ниско ниво опитите на човека да осмисли своето участие в космическите програми, а по-точно ефектите, които възникват във връзка с това участие, го водят до смущение и той се старае да изтласка съответните мисли, защото те го отклоняват от земния смисъл, а до космически той още не може да достигне (и въобще не вярва, защото в наши дни - аз имам предвид началото на 1989 година след рождество Христово - общественото подсъзнание е убедено в уникалността на земния разум в космоса и централната роля на човечеството в духовната еволюция на света като цяло). На високо ниво човек вижда своята земна и космическа карма и може да ги съгласува и, тук неговия ум му помага съществено при избора на правилни решения, но за това човек е длъжен да се научи ясно да вижда границите на своето рационално разбиране и сферите на неговата компетентност, които в космическите програми рядко са големи.

ПЛУТОН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ ПОЛУСЕКСТИЛА дава косвено влияние на земната съдба върху космическите програми на човека. Плутон гледа на тях някак си с крайчеца на очите: въобще казано, човек в сферите на активността на полусекстила е достатъчно чист за участие във високи програми вследствие на свои заслуги в предишни въплъщения, но неголеми петна възникват даже на Слънцето, а човека отдавна е слаб към земните съблазни и, за да се опази от тях, се включва Плутон, който организира незначителни, но на практика съществени очистителни (от хорското сквернословие и мръсотия) мероприятия - когато и колкото човека се нуждае от тях. Полусекстила е хармоничен аспект и по принцип човек охотно участва в неговите космически програми, като счита това за голяма чест за себе си или даже висше щастие и смисъл на своя живот, и спокойно се отнася към изчистващите плутонови процедури, но те на ниско ниво могат да го приведат в отчаяние, доколкото той въобще няма да разбере техния смисъл: възниква обикновена ситуация, когато външната съдба, нека да не е жестоко, но съвършено твърдо не позволява на човека да осъществи своите намерения, докато той още не е готов. Затова, за да може активно да се активира полусекстила, например, за да стане космонавт, трябва да премине през много филтри, всеки от които има косвено отношение към същността на тази професия, но всичките те заедно образуват практически непреодолимо препятствие за случайни хора. Този пример дава известна представа за косвената, но всеотраслова инспекция на Плутон, която трябва да премине всеки човек преди да се задейства активно полусекстила и той да приеме осезаемо за него участие в космическите кармични програми.

ЛУНА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ПОЛУСЕКСТИЛА символизира тъждеството на човека като микрокосмос и целия Космос. С други думи, работата по извънземни кармични програми човек в значителна степен води, като усъвършенства своето подсъзнание и вътрешния свят, физическото тяло и его. Последното означава не само повишаване на еволюционното ниво на нисшите програми, но и използване органите на чувствата и биологичните инстинкти на качествено по-високи нива. Физическото тяло, заедно с механизмите на така наречените нисши емоции и влечения, представлява сам по себе си много съвършен прибор, с помощта на който човек може да възприема и предава в Космоса информацията и енергията, като става в буквален смисъл духовен проводник. За това, въпреки общата духовна устременост е необходима определена чистота не само на тънките тела, но също и на физическото, която се постига не толкова с вегетарианска храна и хатха-йога (които на определено ниво стават необходими, а до неговото постигане не носи никакви съществени резултати), колкото с настройка на съответстващата на положението на полусекстила в хороскопа област на Космоса, вибрациите на които човек на високо ниво на проработка усеща физически.

ВЕНЕРА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ ПОЛУСЕКСТИЛА символизира непосредственото влияние на космическата карма в рамките на земната като висши прояви (социална и чувствена) на любовта и хармонията. Екзалтацията в полусекстила на две планети със земно възприятие (Луна и Венера) означава, че космическата хармония е дадена на човека във висши форми и проявления на неговите

обичайни чувства, към които, обаче, трябва правилно да се отнася. По такъв начин, космическата любов и космическата хармония се възприемат като земни, но необикновено чисти и високи, когато в любимия човек се усеща Божественото начало, а в пейзажа или архитектурната форма - хармонията на небесните сфери. На ниско ниво на човека му е трудно да възприеме космическите влияния на полусекстила именно поради това, че той изисква включването на висшите принципи на Луната и Венера, а техните нисши октави натоварват човек в сферата на егоизма и ниско-чувственото възприятие, което блокира достъпа на съзнанието за високите вибрации на Космоса. Обаче и чувствата и възприятията на проститутката могат в сферите на полусекстила за някакъв миг да получат космически оттенък и това преживяване, макар и ненапълно понятно, тя дълго ще си спомня, като всеки път при това се отвлича от своята работа под нисшите октави на Луната и Венера.

УРАН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ ПОЛУСЕКСТИЛА символизира дисхармоничността за земната карма на силни ментални пробиви от високите вибрации на Космоса, тяхната разрушителна сила и, като цяло, нетипичност на нормалното взаимодействие на космическата и земна карма. Влиянието на Космоса е хомеопатично и става главно под формата на различни малки уранови знаци и значета, които човекът е свободен да забележи или игнорира, при което в първия случай ще се наложи още много работа по тяхната разшифровка и адаптация на съответните идеи към конкретната земна ситуация, а във втората отначало въобще нищо няма да се случи, и само когато човек се окаже в дълбока яма (или локва), той може да си спомни намека, подхвърлен му от съдбата преди много години, и горчиво да съжали, че не го е забелязал и оценил по достойнство.

Падението на Уран в полусекстила означава, че човек не следва да чака крупни озарения и големи скокове и пробиви в космическите програми. Работата там върви бавно и надеждно, с голяма (в краен случай, от земна гледна точка) презастраховка за случаите на различни неочакваности. Пътешествието от хиляда ли започва с една стъпка (Лао-дзъ) и продължава, защото това засяга програмите на полусекстила, точно в същото темпо, ако човек се учи да чете малките уранови знаци, обаче силно се забавя, ако той не прави това.

На първо ниво на проработка на полусекстила човек практически не използва предоставените му възможности за участие в космическата еволюция, но пасивно-потребителски използва защитата на полусекстила, възприемайки я като задължителна, а в голямата и част просто не я забелязва. Тази защита се изразява в това, че човека от време на време бива заобикалян от възвратните удари на земната карма, или той получава възможност да заобиколи препятствие, което за всеки друг човек ще бъде непреодолимо. На това ниво човек не усеща своята отговорност пред Космоса, както впрочем и пред земната карма, но усеща (в сферите на полусекстила) определено смущение на своите виждания, когато земните проблеми се оказват неважни или несъществени, в краен случай, сами по себе си, тоест извън връзката с космическите. Обаче, най-често това не води до изработването на космическо съзнание, а към пренебрежение към земните дела (освен лично своите, които естествено получават космическо значение - оттук, при раняване на полусекстила и картата като цяло са възможни психически нарушения, в частност, бълнуване за космически войни и т.н.). В хармоничен вариант е възможна любов към научна фантастика с пришълци, абстрактна музика и живопис, но все пак това е много повърхностно и някак си рефлекторно, тоест човек съвършено не си дава отчет за това, защо го теглят такива теми и предмети.

На второ ниво на проработка на полусекстила човек както преди не забелязва защитното действие на полусекстила и не предприема съзнателно участие в космическата карма, но забелязва своя вътрешен интерес (в сферите на полусекстила) към обектите, явленията и стила, към които се отнася епитета "космически". Ако полусекстила е акцентиран (тоест неговите планети стоят силно или е множествен, тоест планета стои в полусекстил към стелиум), то човека може да се опита да материализира своите интереси с съответните сфери и да стане музикант, астроном или конструктор на

космически ракети (с някакви космически изопачения на възприятията, които той ще се старае да изтласка) и кармата ще му помага в това - докато неговите цели и интереси не станат твърде земни, което на това ниво е твърде вероятно след достигане на определени успехи и социално признание. На това ниво човек още не разбира, че заплащането по сметките на космическите егрегори не става в обичайната земна валута, но най-често се изразява в разширяване на виждането и задълбочаване на разбирането на протичащото във вътрешния и външен свят (обусловено от по-обективен космически възглед на нещата), а също и в нарастването на реализационната власт във високите земни егрегори, които човек на това ниво най-често се стреми да профанира до власт в по-ниски, но затова пък и по-осезаеми, в резултат на което я губи напълно, защото ниските земни егрегори обикновено нямат пряк изход в Космоса.

На трето ниво на проработка на полусекстила човек започва да разглежда своето космическо виждане в сферите на полусекстила като притежаващо определена ценност, при което именно в онези места, където то в най-голяма степен се отличава от общоприетото. На това ниво човек в сферите на полусекстила усеща двойнствения характер на всичко, което той прави и което става с него: един план има непосредствено, земно значение, втория, по-тънък и едва осезаем – космическо. Обаче човек в крайна сметка чувства, че космическия план (в сферите на полусекстила), е по-важен, още повече - на това ниво в неговото съзнание си пробива път и чувство за космическа отговорност за своите действия, които едновременно са по-тънки, и значително по-строги от земните. От друга страна, космическите кармични програми все едно изискват от човека участие в земния живот и неговите проблеми, макар и с една едва-едва изместена етика, малко по-отчуждена от земните страсти и нисши емоции. На това ниво на проработка в човека може да възникне усещане, че той, тайно от всички и в значителна степен от него самия, води някаква неземна програма, от която се интересуват мнозина и която видимо иска нещо, но какво именно, човека не е в състояние да разбере. Той усеща нейната сила и не някаква враждебност, но някаква чуждородност или, в краен случай, страничност по отношение на земните дела и това го смущава, особено при раняване на полусекстила, или обратно, привежда го във възторг, което е вероятно при хармонично положение на аспекта. На това ниво човек има възможност за обективно виждане на земните проблеми (и своето подсъзнание) в сферите на полусекстила и някои възможности за работа във високи земни егрегори, като им помага да нагласят контактите с извънземните, но независимо дали всичко това е полусъзнателно или безсъзнателно, като страничен резултат на определени земни работи, във време на които човек мистично ще усеща внимание от много високи сфери.

На четвърто ниво на проработка на полусекстила човек вижда в неговите сфери достатъчно добре земната карма и има известна представа за космическата карма, в рамките на които тя се намира. На това ниво в човека има два типа ясно диференцируеми видения: земно и космическо, и той умее с волево усилие да сменя едното с другото и знае, какви подробности най-добре се виждат от тези начини на виждане. На това ниво човек ясно усеща моментите на активиране на полусекстила и, съответно, своята космическа карма и разбира нейното взаимоотношение със земната. Чувството за чуждородност на космическата карма си отива и човек усеща нейното влияние по-скоро като сътрудничество и духовна помощ, а своята роля вижда, на първо място в изсветляването на нисшите страни на земния живот в сферите на полусекстила и балансиране на антропоцентризма, тоест разширение на видовете изолираност, егоизъм и земната ограниченост на човечеството. Това е ниво на високи учители, които могат да работят за свързване на земния егрегор с по-високи, в частност, да достигнат и транслират на земята космическите закони, като ги интерпретират съобразно с местните условия на живот и формират глобални цели и ограничения на земното развитие: велики светци, пророци, учени и писатели.

ПОЛУСЕКСТИЛИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Хармоничният полусекстил дава хармонично, но лениво следване на космически-те програми, със силни изкушения за тяхната профанация, с незадължително егоистично разбрани цели, но даже просто чисто земната им интрепретация. Раненият полусекстил може да даде вътрешен конфликт, когато космическата програма може да се стори на човека противоестествена, може би даже античовешка или безумна, но въпреки това, неговия космически начин на виждане трудно ще бъде окончателно изтласкан в подсъзнанието (това е значително по-лесно при хармоничен полусекстил). Въобще това е знак за сериозни задачи, възложени от Космоса на човека, който по идея е длъжен да решава трудни земни проблеми с ранени от мажорни аспекти планети на полусекстила с помощта на космически начини за виждане и източници на сила, със самите тях да демонстрира на човечеството космическите влияния и като помага да се нагласят контактите с Космоса. Силното раняване на полусекстила може да даде космически черен учител на човечеството, тоест човек, практически чужд на земния морал, който се опитва да осъществи в сферите на полусекстила твърда инволюционна програма.

Триъгълникът, съставен от два полусекстила и секстил, дава в своя фокус (тоест планетата с двата полусекстила) устойчив изход зад пределите на земната аура - при условие, че е достигнато необходимото състояние на съзнанието и вътрешната чистота. Този триъгълник дава големи творчески способности, особено в абстрактно-космическите сфери - добро усещане на космическата хармония и, често в сферите на планетата във фокус стремеж да излезе от земния живот, в краен случай от неговите ниски вибрации. На ниско ниво дава силни ескапистки тенденции, презрение към земните обстоятелства, при раняване са вероятни психически отклонения или странности.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА СЛЪНЦЕТО

Отсъствието на висши цели измърсява нисшите.

В този човек в сферите на Планетата ще има възможности да приложи своята инициатива и да предприеме участие в космическите програми. Обаче, като се отчита минорността на полусекстила, практически крайно рядко означава непосредствени контакти с летящи чинии. Значително по-често световната карма дава за себе си знание по едва доловими премествания на реалността, когато на човека му се струва (и той много дълго не е уверен в това докрай), че неговите волеви актове и инициативи в сферата на Планетата имат не само пряк смисъл, но и някакво много тънко, но важно допълнително значение, по някакъв начин свързано с твърде отдалечени сфери, но какви именно, човекът не може да каже. Полусекстилът на Слънце към планета от четвърто ниво, особено ако е ранен, може да даде мания за космическо величие или преследване, от време на време на човека ще му се струва, че неговата воля управлява чужда на Земята зла сила, която иска да унищожи земния живот, да пороби земните жители и т.н. - обикновено социално рационализиране на космическите влияния, които в действителност имат съвършено друг смисъл: основният закон на Космоса - това е сътрудничество, но хората мислят в разбираеми от тях термини на агресия, война и егоцентрична изолация. Проработката на аспекта върви по линия на осъзнаването от човека на своя не само земен, но и космически произход, изработването на космическа етика и адаптация на себе си към нея, което практически първоначално означава изчистване от специфичната мръсотия в сферите на Планетата. Трябва да се учи да се вижда космически смисъл и в императивните външни обстоятелства в сферите на Планетата (те ще бъдат не твърде чести), защото тук световната карма се проявява непосредствено, независимо от земната, и трябва да се действа в такива случаи в съответствие със своята космическа етика. Високото ниво на развитието на аспекта дава космическа защита и отговорно участие във важни земни кармични програми в сферата на Планетата и техните връзки със съответните космически.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА ЛУНАТА

Лунното затъмнение на Луната се възприема като слънчево.

Този аспект дава в сферите на Планетата силно интуитивно усещане на космическите влияния. Човека ги чувства с цялата своя кожа, но рядко може членоразделно да каже, какво именно усеща и какъв е смисъла в това. Раняването на полусекстила може да даде инстинктивен страх пред всеки космически феномен и в същото време таен стремеж към него. В хармоничен вариант човека може добре да чувства абстрактните картини, да изпитва слабост към сюрреализма във всичките му видове и т.н. Той ще харесва ситуации, които излизат извън рамките на земното разбиране, но според неговите усещания имат някакъв друг, скрит висш смисъл (не задължително духовен в земното разбиране, но имащ отношение към Вселената). На високо ниво в сферите на Планетата човека ще усеща тънките космически вибрации и остро ще чувства замърсяването на физическото тяло, което пречи на това. При проработване на аспекта и еволюционен растеж като цяло у него могат да възникнат странни болести и болезнени състояния, които не могат да се излекуват с обичайни земни методи, а се явяват резултат от прехода на физическото тяло към приемане на по-високи космически вибрации и, това изисква от човека специални мерки за неговото изчистване: когато мерките за неговото изчистване се възприемат, те ще си отидат по само себе си. При това трябва да се има предвид, че космическите изисквания са съвършено индивидуални и в избора на хранене, физически упражнения и т.н. човека трябва да се ориентира главно според своята интуиция и фактически-те резултати (самочувствие, тонус и т.н.). На високо ниво човек прави своето тяло съвършен прибор, който го свързва с високите космически вибрации и това дава удивителни творчески способности в управляваните от полусекстила сфери: ръце, крака и гласови връзки на този човек в моментите на активност на аспекта въвежда ако не Бог, то висок космически егрегор.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА МЕРКУРИЙ

Когато пришълците от космоса поискат да встъпят в контакт с хората, те ще съобщат за това чрез пресата.

Този аспект на ниско ниво дава в сферите на Планетата лек ментален интерес към абстрактни космически сюжети и обрати на темата и отделните мисли, които не се вписват в стандартния социален ред и на тях човек най-често не обръща особено внимание. Силно активизиране на аспекта дава в сферите на Планетата рязко изопачаване на менталната картина на света и човек може да не го приеме и даже да се изплаши от своите мисли. Това е свързано с факта, че именно върху областта на рационалното мислене общественото подсъзнание е наложило особено силна цензура. За него космическата етика в много отношения е съвършено неприемлива, основно, поради антропоцентрични съображения: та нали "човека е стопанин на всичко, той решава изцяло" и се явява окончателна духовна цел на еволюцията, каквото и да означават тези слабо вразумителни думи. На по-високо ниво на развитие човек започва да усеща свой особен образ на мислите и менталното управление в сферите на Планетата като свеж, творчески и потенциално твърде многообещаващ. При това да се намери общ език с други хора или просто да обясни на самия себе си скрития смисъл на това, което той мисли и говори, човека не е в състояние, макар да чувства, че тук не всичко е наред. Дълбоката проработка на аспекта дава рационално разбиране на земната и частично космическа карма в съответните области и тогава земното и космическо рационално виждане се съгласува в значителна степен (на ниско ниво това е невъзможно, а при раняване на полусекстила понякога се получават умствени разстройства).

ПОЛУСЕКСТИЛ НА ВЕНЕРА

Контактите на хората с инопланетяни ще започнат тогава, когато за тях ще отговаря министерството на културата.

Този аспект дава (особено в сферите на Планетата) космически акцент в усещането на хармонията. При развитието на аспекта това може да бъде художник, поет или музикант, чиято естетика ще бъде подчинена на неведоми преди на Земята закони. На

ниско ниво, особено при раняване на Венера, е възможно отрицание на обикновените норми на красотата, които ще изглеждат на човека приземени и сладникави и, ще бъде привлечен от шарките на звездното небе и преливанията на северното сияние.

В социалното възприятие и социалната етика в сферите на Планетата при този човек ще има сложности във връзка с неговата космически-земна двуплановост в тези въпроси: обикновеното земно възприятие и етика могат неочаквано да се сме-нят с някакви непонятни други, когато очевидната трагедия се вижда като фарс, а несъществените неща получават неестествено важно значение. Например, за проработка на полусекстила Слънце - Венера е необходимо да се разбере и усвои космическа вежливост в своите инициативи и волеизявления при общуването с другите хора, даже с тези, които на пръв поглед не заслужават и обикновена земна и докато човек не направи това, от време на време ще бъде измъчван от чувство за вина пред тях и още пред някого или нещо, защото (от негова гледна точка заслужено) твърдото общуване с тях нарушава хармонията в Космоса - и, разбира се, в душата на самия човек.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА МАРС

Каква планета символизира агресията в марсианската астрология?

Този аспект изисква за своята реализация частичен преход на космически вибрации на личната енергетика на човека, което на първо място означава тънкост на активните действия, което се намира във видимо противоречие с грубата земна реалност и доставя на човека на ниско ниво на проработка маса неприятности не само от метафизичен порядък: твърдото съпротивление на злото е неетично според космическите закони, а неговото отсъствие - по земните. Обаче в сферите на Планетата на човека реално му се налага да се сблъсква не само със външното зло, колкото с вътрешното, при което социално наложено, защото човек тук изходно е настроен на космическа енергетика, непонятна и често неприемлива за общественото подсъзнание. Проработката става по пътя на усвояване, осъзнаване и вътрешно приемане на достъпните на човека космически вибрации и космическа етика на активни действия, което постепенно се оказва по-действена защита от агресията на външния свят, отколкото е могло да изглежда отначало. Обаче тук, особено при раняване на Марс, е по-трудно да се избавим от вътрешната агресия на света и себе си, както явна, така и изтласкана, защото полусекстилът изисква в това отношение стерилна чистота. Първоначално тя присъства, но постепенно изчезва, като създава на човека не напълно разбираемо за него усещане за вътрешна дисхармония и твърдост, което е свързано с това, че в дадения случай го съди не човечеството, а Космоса.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА ЮПИТЕР

Априорните категории са дадени на човека като напомняне за космическия му произход.

На високо ниво на проработка този аспект дава далечни изходи в извънземните кармични програми, което означава, след преодоляване на геоцентричната вътрешна позиция пробиви в разбирането на природата на нещата и творене и вплитане в земната карма на нишки от космическа хармония. В зависимост от природата на Планетите, които образуват полусекстил към Юпитер и неговото положение в хороскопа, това могат да бъдат философи или писатели (Меркурий), художници (Венера), мистици (Нептун), учени (Уран) и т.н., но във всеки случай този човек ще даде на хората нещо дотогава невиджано и нечувано, към което ще бъде необходимо, като затаяваме дъх и не вярваме на очите си, внимателно и грижливо да се привиква, за да не се разруши неправдоподобната красота, да я постига, като вмести вътре в себе си и се старае да чуе в дълбините най-тънък отзвук на съпричастност на световната хармония. На ниско ниво този аспект може да даде презрение към всичко земно, но космическите планове ще се усещат от човека първоначално много слабо, поради което аспекта ще се прояви главно като широк повърхностен интерес към космическите аспекти в сферата на Планетата и опитите за

малка философия, макар и възможно, с големи претенции за значимост. В хармоничния вариант са възможни източници на космическа благодат, но на такова ниво, че ограниченият човек едва ли ще я забележи.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА САТУРН

На вътрешното небе на Слънцето има свои петна.

Този аспект означава голяма отговорност пред космическата карма в сферите на Планетата, възможност за нейното дълбоко постигане и, при проработка обещава неземна мъдрост и съвършенство. На ниско ниво човек се ограничава с претенции и ниско качество на произтичащото във външния свят в сферите на Планетата, без да разбира, първо, това, че неговите изисквания са често зле разбираеми за обкръжаващите, които обикновено изцяло стоят на земни позиции, а второ, това, че кармата в дадения случай подразбира преимуществено вътрешна работа по все по-дълбокото постигане на сферите на Планетата, докато, накрая, не открие нейния смисъл в космическата (а не само земна) еволюция, а докато човек не достигне това ниво на разбиране, сферите на Планетата ще го привличат, и той ще ги разбира, може би по-дълбоко от обкръжаващите, но все пак неговото ниво, по непонятни на него самия причини, няма да го устройва. При раняване на Сатурн във връзка с това са възможни комплекси и фобии, с искрено недоумение по повод обкръжаващата среда, вътрешния свят или Бога: "Е какво още искате от мен?!" Действително, изискванията, или по-добре казано, очакванията (все пак полусекстила е хармоничен аспект) на световната карма в дадения случай са големи и, с повърхностни или кратковременни усилия тук няма да се мине. В хармоничен вариант този аспект дава сравнително дълбоко проникване и оригинално виждане в сферите на Планетата на естествения ход на живота, не веднага, но и без особени усилия, и макар това да е недостатъчно, хармоничните аспекти могат да замаскират тънката неудовлетвореност на космическия егрегор и, съответно, лекия дискомфорт във вътрешния свят, които при раняване на полусекстила се проявяват значително по-отчетливо.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА ХИРОН

Космонавтите не гледат на Земята отвисоко.

Това е твърде многообещаващ аспект. В сферите на Планетата човек има нестандартен канал, който го свързва с Космоса, при което проработката дава съвършено осезаеми резултати, тоест неочаквани, но практични идеи и възможности. Обаче, за това е необходимо да се отдръпне не само от стандартния социален, но даже земен начин за виждане и възприемане, и в някаква степен да се усвои космическата етика. Хирон като символичен управител на 2 дом е свързан с етиката на поведение във всяка среда, а в дадения случай за проработване на полусекстила на човека се налага да усвои и космическата и земната етика, а особено поведението в техните гранични области. Само след това ще му се отдаде да преведе тънкия космически план в земни форми без грубо изопачаване и профанация, но ако това се отдаде, резултатите ще бъдат удивителни. Например, полусекстил Хирон - Луна може да даде тънки способности към лечение и диагностика на физически заболявания, но само при условие, че човека се е научил съзнателно и подсъзнателно да разглежда себе си като проводник на висок лечителски (съответно, диагностичен) канал, а всеки от своите пациенти ще възприема като микрокосмос, който по време на лечението, като се съединява с Абсолюта, получава своя ценност, или се въз-ползва от други, но достатъчно абстрактно-космически представи, но главното ще съблюдава в земните взаимодействия с пациентите космическата етика на съответния егрегор.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА УРАН

Страшният Съд не е съвсем точно определение. Космически.

Това е труден за проработка аспект (тук Уран е в падение), но най-често той се проявява в незначителни, кратковременни избухвания-озарения от космически произход, на които човек не обръща никакво внимание. Силното включване на Уран може да активизира този полусекстил, и тогава човекът се оказва под силното въздействие на космическия егрегор, като се оказва, като правило, съвършено неподготвен за това. Ако полусекстилът съединява Уран с Планета от четвърто ниво, то това означава рязко активиране на космическа карма, и човекът попада в течение, над което няма абсолютно никаква власт и, като правило, съвършено не разбира ставащото - тук помагат само смирение и висша духовна устременост. Ако е активен полусекстил на Уран с нисша Планета, то може да се опита да застане на ниво за космическо възприемане на ставащото в нейните сфери, и тогава знаците на съдбата могат да го заговорят по един ако не напълно човешки, то разбираем за човека език и урановият кризис ще може да се преодолее и даже понякога да се разшифроват и реализират практически свръхенергетичните, блестящи, но много трудно разбираеми уранови космически откровения. За щастие, формата на преки удари на съдбата те приемат рядко, но при силно раняване на Уран е възможен кратковременен, но пълен изход зад пределите на земното възприемане, което външно изглежда като умопобъркване.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА НЕПТУН

От въртенето на Земята ми се вие свят.

Това е аспект на високи мистици и велики духовни учители, които направляват еволюцията на човечеството в съответствие с космическата карма. Понякога такива учители водят тези програми, като се намират в уединени манастири или ашрами в относително чисти места на земята, например, високо в планините, а понякога се въплъщават в "цивилизовани" страни и даже големи градове. Тогава тяхното рационално съзнание и възприятия са изкуствено стеснени, и те изпълняват високи космически програми, като съвършено не осъзнават това, просто по хода на своя живот, който се определя преимуществено от мажорните аспекти в хороскопа. Обаче, от време на време, рационалното съзнание се изключва, в човека вървят видения на космическите планове и потоци, които той почти не разбира, но подобни високи медитации играят в неговия вътрешен живот голяма, макар и неясна роля.

На ниско ниво този аспект дава периодични изопачавания на земните видения, които не носят на човека особени неприятности, докато той не започне да настоява на тях и да се опитва да ги разбере рационално или използва за корисни цели, например, за удоволствия от нисш порядък. За профанирането на високите и хармонични космически потоци на полусекстила човек отговаря пред съответния извън-земен егрегор, чиято етика може силно да се разминава със земната и, най-разпространените злоупотреби тук са наркомания или хоспитализация в психиатрична болница с диагноза "шизофрения", която често означава тъкмо активност на непроработен куинконс или полусекстил (незадължително на Нептун). Космическите потоци, даже най-хармоничните се явяват за човека много твърди, но от тях, както и от космическото излъчване във физическия смисъл на думата, човека е защитен от земната аура и атмосфера. А в сферите на полусекстила протича пробив, като правило незначителен, но често с далеч отиващи последици.

ПОЛУСЕКСТИЛ НА ПЛУТОН

От космическа гледна точка, Земята е заплашена не от дяволите, а от помията.

Този аспект дава в сферите на Планетата чистка, провеждана от гледна точка на космическата етика. Тази чистка ще се осъществява както вътре в самия човек, така и в неговото обкръжение и, по идея трябва да става хармонично, но по космическата представа за земна красота, която може да се разминава с мнението на самия човек. Обикновено този аспект носи незначителни неприятности, които идват вместо крупните и, ако човек вижда това, той ще отчете аспекта като твърде благотворен, особено ако

намери сили в себе си да се смири с неизбежните загуби, най-често незначителни, но от земна гледна точка може да бъдат немотивирани и непонятни. По принцип този аспект има голям научен интерес, тъй като човек тук се сблъсква с космически вариант на съдбата, при това в най-хармоничната разновидност, така че, като се намира в относителна безопасност, може да се постигне в сферите на Планетата космическа етика, в краен случай да се разбере, какво Космоса счита за неприемливо и подлежащо на унищожение.

Раняването на полусекстила може да даде рязко негативно отношение към сферите на Планетата, което не следва да се приема (макар че такова изкушение е възможно) за космическа истина: тук се смесват земната дисхармоничност с космическите критични възгледи, и конструктивната проработка и критика на сферите на Планетата може да даде много високи резултати и силно еволюционно придвижване на човека, а също реално раздвижване в съответстващите области на външния свят.

Глава 13 КУИНКОНС

Числа 12, 5 управители Меркурий, Плутон; в заточение Хирон, Нептун; в екзалтация Уран; в падение Луна, Венера, Хирон.

Дъгата на куинконса 12 пъти се нанася в петкратна пълна дъга - $5 \times 360^\circ = 1800^\circ$. Оттук произтича неговото скрито отношение към космическата хармония на проявените форми (дузина), която при проработката на аспекта се открива в тяхно-то оживяване (петица). Като обръщение на полусекстила, куинконса дава участие в космически програми, но в малко по-различно качество: в дадения случай човека се явява средство, с помощта на когото космическата карма се транслира на Земята, за разлика от полусекстила, когато човек в значителна степен служи като предмет (тоест цел) на тази трансляция. Поради това куинконса (както и опозиция-та) по същество може да се счита за хармоничен аспект, като се започне от второ-трето ниво на проработка, когато човек престава да се съпротивлява активно на космическите влияния и вътрешно приема онези, като правило, незначителни отклонения от земната норма, които са му необходими за транслиране на Земята на космически вибрации. Някои особености на енергетиката, характера, живота и т.н., към които човек е длъжен да се адаптира, могат да му донесат отделни неприятности, но при проработка този аспект му дава значително по-голямо самостоятелно творческо и живо участие в космическите програми, отколкото полусекстила, но обещава по-доброто им рационално разбиране и по-голяма роля на човешката инициатива, но затова пък изисква по-високо ниво на вътрешна чистота, която първоначално може и да не присъства (куинконс означава, че в предишни възплъщения човек е проявил себе си като способен ученик на световната карма и сега му се дава възможност да премине през дипломна практика, но под постоянен контрол на опитен преподавател).

В сферите на куинконса човек открива несъответствие между земната и космическа хармония и е длъжен да ги съгласува - отначало вътре в себе си, а след това и във външния свят, но начина, по който ще направи това зависи в голяма степен от него самия. Като минорен аспект, куинконса символизира (във всеки случай първоначално) незначителни и неантагонистични противоречия, най-често това са не големи различия между космическите и земните кармични програми, при което и едните, и другите, ако куинконса не е силно ранен, ще бъдат сами по себе си хармонични, но тези различия трябва да бъдат видяни, да се осъзнаят като проблем и решат. Резултатът ще бъде живо и творческо участие в земните дела, в които ще се усеща привкуса на неземеен живот и космическа хармония.

МЕРКУРИЙ КАТО УПРАВИТЕЛ НА КУИНКОНСА се проявява по различен начин в зависимост от нивото на проработка на аспекта.

На ниско ниво човека чувства в неговите сфери множество малки неудобства и грешки, така да се каже бабуни на жизнения път, от които той се мръщи, като изпитва

усещанията на колоездача върху калдъръм. Обаче тези бабуни, никога не израстват до размери на съществено препятствие и човек най-често не им обръща сериозно внимание, защото, както му се струва, всяко отделно препятствие може да се заобиколи, но не си струва от агнешка кожа да режеш ленти, на всяко кихане не можеш да кажеш наздраве и, въобще, само глупак може да зададе толкова въпроси, на които и десет умника да не отговорят. При силна енергетика човек може да проектира действието на куинконса навън, като прехвърли неразбираемите несъответствия и малките дисхармоничности към външния свят и обкръжаващите хора, на които ще им стане неудобно, но ще им бъде трудно да разберат за какво става дума.

На по-високи нива на проработка човек намира малките препятствия и несъответствия като интересен и удобен предмет за изучаване и преодоляване, отначало преимуществено ментално. Тук е важно рационалното осъзнаване на факта на препятствието като такова. Неговата природа и смисъл се изясняват значително по-късно, но гъвкавостта и подвижността на ума позволяват на човека поне да регистрира и проследи несъответствията и незначителните дисхармоничности, пораждани от куинконса, с цел да започне интуитивно, а след това рационално да търси техните външни и вътрешни причини и начини за хармонизация.

ПЛУТОН КАТО УПРАВИТЕЛ НА КУНКОНСА символизира от една страна високото ниво на чистота, необходимо на човека, за да може да вземе участие в космическите програми, а от друга, придобивките на света в резултат на дейността на човек с проработен аспект. Когато се отстрани (тънката) разлика и различие между космическата и земна карма, земната реалност придобива сиянието на съвършенство и неземна хармония, което на първо място се обезпечаваша с грижлива инспекция, чистка и отстраняване на най-незначителните дефекти. Куинконса ги прави много ясно видими, което отначало не доставя на човека голямо удоволствие, особено когато това засяга вътрешния му свят: недостатъчно съвест, несъвършенство на етиката и т.н. Обаче програмите на куинконса имат предвид голяма свобода на творчеството на човек, а за това той е длъжен да служи на достатъчно висок егрегор, което е възможно само при пълен контрол на човека над своите нисши програми на подсъзнанието. Затова, при включването на куинконса (за което е необходима активизация и на двете образувачи го планети) съответните нисши програми на подсъзнанието се активизират в най-груба форма, точно както и външните обстоятелства, именно поради това, че да може човек да ги проследи и трансформира в по-високи или да се научи да ги държи в подходящите рамки. Когато това му се отдаде, той грижливо ликвидира несъответствията между космическата и земната хармония в душата у себе си, а след това и в обкръжаващия свят. (Като интерпретирате куинконс в конкретна карта, следва да се има предвид, че при неговото раняване тези думи ще прозвучат на човека като издевателство, защото той реално не усеща в съответстващите сфери никаква хармония и, съответно, проблемите на куинконса ще му прозвучат с малка тежест. Такава обаче е участието на всички минорни аспекти, които обикновено са съществени само при условие, че са силно подчертани или се разглеждат при развитите хора с отчетливи творчески или тънки проблеми).

ХИРОН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ И ПАДЕНИЕ ПРИ КУНКОНСА символизира под-водните камъни и скритите безизходици, които стоят на пътя на непосредственото разбиране и преодоляване на несъответствията на куинконса. На пръв поглед те носят напълно обичаен и посредствен характер, но опитите за решение на проблема като цяло се натъкват на неясни, но отчетливо осезаеми препятствия, които могат да напомнят задачата за търсене на универсална грипна ваксина: за всеки отделен вирус може би не е сложно да се създаде, но количеството на неговите разновидности е такова, че това не решава задачата. Тук чудодейно, но материално средство не може да се намери. По-точно не може да се търси непосредствено за целите на проработката на аспекта и праволинейното решаване на възникващия проблем: тук се изискват косвени пътища, на пръв поглед обиколни, и само в най-отдалечената точка на обходната маневра може да се намери нестандартен, но реален подход към решението. Тук е необходимо отдръпване от земните и човешки акценти на усещането на хармонията (за което свидетелстват паденията на Луна, Венера и Хирон в куинконса), защото иначе е

невъзможно да се възприеме различията на космическата хармония. Само след съпоставяне на едната и другата може да се разберат конкретните задачи за съгласуване на космическата карма със земната, а докато човек напълно или основно стои на земни позиции, проблемите на кунконса са непонятни за него и неразрешими. На високо ниво човек умее да намира косвени пътища за разрешаване на безизходните проблеми на кунконс у другите хора и обкръжаващия свят като цяло.

НЕПТУН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЗАТОЧЕНИЕ ПРИ КУНКОНСА на ниско ниво на проработка на аспекта прикрива неговите ефекти, тоест не това да скрие от човека съответни-те обстоятелства (несъгласуваност, малки препятствия и т.н.), но незабелязано подправя рационалното мислене така, че те да се сторят на човека незначителни случайности. Когато човек започне да подозира, че това не е така, неговите преки медитации в посока решаване на проблема неизменно го отвеждат настрана, тъй като интуитивното усещане за хармония е нещо изключително важно и на човека му е трудно да отдели в себе си две различни естетически програми на подсъзнанието (земна и космическа), така че практически връх взема една от тях, а втората встъпва в ролята на шум, тоест непонятен пречещ фактор. Тук успешни могат да бъдат само много високи медитации върху космическите вибрации, когато човек ще съумее да види в сферите на кунконса едновременно и земната, и космическата карма. Само тогава ще намери хармонични пътища на тяхното взаимодействие, но за това е необходимо напълно да се отрече от нисшите земни възгледи и пристрастия, а дотогава в главата на човека ще има твърде груба и лъжливо-ясна ментална картина на съответните ситуации, които са гъсто пропити с геоцентризъм.

УРАН КАТО НАМИРАЩ СЕ В ЕКЗАЛТАЦИЯ ПРИ КУНКОНСА на ниско ниво на проработка прави неговите прояви внезапни и често свършено ирационални. В тях е скрита силата на високите вибрации на Космоса, която рядко е очевидна на човека, който в началото на проработката просто не обръща внимание на неговите прояви, макар че урановите знаци в този случай могат да му кажат много, ако той се научи да чете техния език. С това може да започне проработката на аспекта (наред със собственото вътрешно изчистване в сферите на кунконса) и, след известно време съотношението на земна и космическа карма и пътищата за привеждането им в съответствие ще започнат да се появяват в главата на човека във вид на неголеми мигновени озарения или малки, но вътрешно значими външни събития, които ще покажат на внимателния наблюдател възможните пътища за решаване на непростите проблеми на кунконса. Екзалтацията на Уран символизира качеството на космическите откровения, голямата изобретателност и творческото начало, които може да прояви човек, като съгласува световната и земна карма на високо ниво на проработка на кунконса. Обаче за това се изискват много нестандартни усилия, в това число осъзнаване и доброволно ограничение на ролята на рационалното съзнание в решаването на съответните проблеми: в някакъв момент, откровенията на Уран излизат на преден план, а рационалният ум на Меркурий само ги организира в система и ги съотнася със земната реалност.

ЛУНА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ КУНКОНСА на ниско ниво на проработка дава силно съпротивление на подсъзнанието на адекватната проработка на неговите ситуации. Лунното подсъзнание (биологични и общосоциални програми), естествено, стои на егосцентрични и земни позиции, и не му е до работа с космическа карма и хармония, поради което то се старее по възможност да ги игнорира или профанира до своето ниво на възприятие. Общественото подсъзнание, особено неговите най-широки слоеве - етнически, човешките като цяло - стои на здрави геоцентрични позиции, и космическата карма и естетика за него най-често са абсурдни като понятия, а реалното въздействие на космическата карма върху земната практически винаги се възприема като пряка агресия, тъй като хората основно (подсъзнателно или съзнателно) считат Земята за свое наследство и безсловесна робиня. На високо ниво, когато Земята се възприема от човека като част от одухотворения Космос, който живее по определени закони, неговото подсъзнание се преустройва и започва в някакъв момент да помага в съгласуването на земните и космически програми, тоест човек започва да ги чувства

интуитивно, но винаги с цената на определен аскетизъм и физическо самоотричане, а също и загуба на нисшите (особено емоционални) връзки с егрегора на човечеството.

ВЕНЕРА КАТО НАМИРАЩА СЕ В ПАДЕНИЕ ПРИ КУНКОНСА символизира необходимостта на отказа от социални норми, възгледи и особено естетически представи за адекватна проработка на ситуацията на този аспект. За да може успешно да се съгласува космическата карма със земната е нужно на първо място да се разбере нея и нейната етика (винаги тясно свързана с естетиката) и тук различията със земните и, още повече, социалните, могат да бъдат много съществени, но не защото космическата етика и естетика противоречат на социалните, а вследствие на това, че те изискват друга или, във всеки случай, значително по-тънка и диференцирана система от представи и понятия. Например, свободата на човека, от космическа гледна точка - това е на първо място способността да вижда ограниченията на кармата и умение да управлява своите нисши програми на подсъзнанието, без да им става послушна марионетка, а от социално гледна точка свободата - това е, на първо място, свобода на социални премествания и потребление, тоест свобода на волеизявлението на нисшето "аз" във външния свят, а властта над такъв човек от страна на невидим твърд егрегор въобще не се взема под внимание. Обаче, за да може да се разбере езика на Космоса, на човек му е необходимо да се отдръпне от ограничените от социалните рамки представи за света и кармата, което често означава вътрешен разрыв със социума, който обаче е необходим (разбира се, в сферите на кунконса, а не глобален) за проработване на аспекта. На високо ниво това дава възможност за обективен космически поглед върху земните кармични проблеми и хармоничното им съгласуване с извънземната карма - хармонично, по-скоро от космическа, отколкото социална гледна точка.

На първо ниво на проработка на кунконса човек възприема малките несъответствия, недоразумения и препятствия на кунконса като случайни досадни пречки и или нецеленасочено се дразни, или просто ги игнорира, в зависимост от мажорните аспекти на планетите от кунконса и картата като цяло. Смисъла на проявите на този аспект се състои в това, че кармата обръща внимание на човека върху несъответствието между космическата и земната хармония, тоест на тези обстоятелства, които по земните представи стават напълно правилно, естествено и даже красиво, но от космическа гледна точка, акцентите в тях се разпределят отчасти невярно и на човека му се предлага да види и поправи това, на първо място, в своя вътрешен свят. Обаче на това ниво, вътрешният свят напълно устройва човека, тоест той не забелязва своята вътрешна дисхармоничност, като цялостно я проектира навън и ликвидира несъответствията на кунконса, когато те се хвърлят в очите му, едно по едно, никак не се връзват една с друга, а още повече със своите вътрешни проблеми. Най-често това става с прилагане на незначителни вътрешни усилия - ако човек си постави това за своя цел. Обаче с голяма вероятност той изтласква малкото препятствие и своя незначителен дискомфорт в подсъзнанието, в резултат на което възниква малка дупчица с неравни краища. След известно време в сферите на кунконса се образува нещо като желязна тривка, към която ще се трият и кръвотекат близлежащите слоеве на психиката и програмите на подсъзнанието. В крайни случаи това води до истерии, неврози, депресии или соматични заболявания.

На второ ниво на проработка на кунконса човек интуитивно съотнася едно с друго несъответствията на този аспект, като чувства тяхната определена общност, но не умее да я изрази с думи. На човека ще му се струва, че той се вози по скиорски склон, който изобилства с бабуни и се старее акуратно да обработи всяка от тях: в началото на която трябва да приклеknеш, а на края да изправиш тялото си така, че центъра на тежестта на тялото да се движи по възможност плавно. За това ниво е характерно виждането на препятствията на кунконса, уважение към тях и отсъствие на страх пред него, тъй като всяко от тях е незначително, но в същото време е известно общото напрежение на вниманието, необходимо за успешното каране. Обаче всяко преодоляване на препятствията доставя на човека голямо удоволствие и, на това ниво той се отнася към проявите на кунконса положително - ако успее да забележи неговото активиране. В

противен случай го заплашва незначително падане: така чувства себе си начинаещия скиор на полегат, леко бабунест склон. При това човека по предишния начин практически не забелязва вътрешните проявления на куинконса или ги смята за несъществени и не вижда връзката между тях и външния живот. Обаче, вътрешното триене и леките несъгласуваности между програмите на подсъзнанието, които възникват в сферите на куинконса, са много важни: тук се откриват разминаванията между земната и космическа етика на човека, които могат да му причинят много неприятности, а могат да му покажат пътя към бързо усъвършенстване и участието във важни земни и космически програми.

На трето ниво на проработка на куинконса човек възприема външните несъответствия и несъгласуваността, които са предизвикани от този аспект, като проекции на своите вътрешни проблеми, но за последните причините са му докрай неясни. Той усеща двузначността на своята вътрешна позиция в ситуациите на активност на куинконса, но да разбере, каква посока трябва да приеме, на човека всеки път му е сложно. На това ниво човек от време на време може да застане на космическа гледна точка, но бързо слиза на земната и, първата му се струва по-обективна и нечовешка, а втората - субективна, емоционална и антропоцентрична и да се направи избор между космическата и земната етика му е сложно. Обаче силен конфликт, като правило не възниква, защото човек отчетливо вижда в сферите на куинконса своето несъвършенство и лошо съгласуване на подсъзнателните програми (в частност, известно несъгласуване на принципите, които образуват аспект). Усилията, отправени за тяхното съгласуване, водят до успех или към чисто етични и духовни проблеми, разрешаването на които може само при условие на достатъчно добро виждане на земната и космическа карма и тяхното взаимодействие, което се постига само на следващото ниво на проработка. Обаче даже частичното вътрешно съгласуване на принципите на планетите от куинконса или, по по-широк начин, сферите на тяхното влияние, водят до зашеметяващи външни резултати: човек се учи да вижда бабунестия склон като цяло и се спуска по него с техниката на майстор на спорта, така че на обкръжаващите им се струва, че бабуните сами, като живи, в страх се разбягват от под неговите свободно и непринудено движещи се ски.

На четвърто ниво на проработка на куинконса човек не само ясно вижда в неговите сфери различията между космическата и земната карма и етика, но и в много от случаите умее да намира тънки и доколкото е възможно хармонични пътища за тяхното съгласуване. На това ниво човек вижда земната етика като нисша, обусловена от невежество и геоцентризъм, като форма на космическата, и проблема за избор между тях като такъв не е актуален. Проработения куинконс - това е аспект на кармичен микрохирург, който съшива раздраните краища на земната карма с най-фини нишки от високи космически енергии в случаите, когато това е възможно, като кърпи земната етика в тези места, където в нея се откриват откровено зеещи дупки и разкрива най-опасните кармични гнойници. Като правило този човек работи много тънко и в достатъчно висок егрегор. Препятствията и несъответствията на куинконса той възприема като указателни знаци на кармата и извънредно е внимателен към тях както във външния, така и във вътрешния живот. На това ниво границите на усъвършенстване на техниката се преместват много далеч и човека вижда, че е невъзможно да ги достигне, макар че за обкръжаващите неговото изкуство изглежда съвършено, а външния живот - постоянно живо творчество.

КУИНКОНСИ НА ПЛАНЕТИТЕ

Раненият куинконс може да даде негативно отношение към всички земни дела и като цяло много неприятно усещане на работник, който е принуден да строи дом върху пълна с боклуци строителна площадка. Хармоничният куинконс дава добро първично приспособяване към бабуните (фирмени ски и обувки) и човек отначало учи леко, но след достигане на минимално ниво се стреми не толкова към усъвършенстване, колкото към получаване на удоволствие, което в началото може да бъде много удовлетворяващо.

Триъгълникът, който е съставен от два куинконса и секстил (V - конфигурация) означава големи възможности за участие в космически програми и вероятна

интерференция на неравностите по склона, която създава ефект на трамплин, особено когато се активизират трите планети едновременно. В този момент човекът цял целеничък попада в космическата карма, а земните закони отстъпват на втори план. На ниско ниво това означава катастрофа или рязко изменение в условията на живот, на високо - възможност с помощта на висок космически егрегор да се развърже тежък възел на земната карма, да се установи силен канал за сътрудничество с Космоса и т.н.

Триъгълникът, съставен от тригон, квадрат и куинконс създава особено напрежение върху планетата с куинконс и квадрат. В нейните сфери човек ще бъде принуден да отговаря на въпроса на кармата: "А ти можеш ли да работиш в непоносими условия?" Ако той приеме това предизвикателство, проработи съответните ситуации и развие принципа на тази планета до високо ниво, то триъгълникът ще му стане надеждна защита както от земната, така и от космическата карма и мощно средство за работа в егрегори, в това число и ниски. Обаче, това не се дава на човека леко, тъй като такъв триъгълник, при обща снизходителност на съдбата, символизира огън, вода и медни тръби.

КУИНКОНС НА СЛЪНЦЕТО

Най-трудното е да воюваш с врага, като оставаш мирен човек.

Този аспект дава в сферите на Планетата ефект на някаква неадекватност на волевите импулси на човека, което ще бъде забележимо за внимателните обкръжаващи, а на определено ниво на самоосъзнаване и на него самия, но в какво точно, ще му бъде трудно да формулира, а и да разбере. Аналогично, външните императивни ситуации в сферата на Планетата ще представляват за човека известни затруднения, всяко от които при желание той е способен някак да преодолее, но при раняване на куинконса това може да се окаже изтощително (а при хармонични аспекти към него - привлекателно). Този аспект означава външно вмешателство на космическата воля в сферите на Планетата, а също опити за нейното включване през личната воля на човека и докато той не започне да вижда (в сферите на Планетата) космическия почерк на външните императивни обстоятелства и своите собствени волеви импулси, и не се научи да реагира адекватно на тях, и едните, и другите ще му донесат не малко смущения и отчасти ще го тревожат. Въобще в сферите на куинконса човек (освен съвсем висока проработка) изпитва трудности, свързани с появяването на космически, тоест нечовешки влияния и етика, но в дадения случай това се проявява особено остро, защото е трудно даже да си признаеш, че твоята воля се намира под влияние на космическата, както това ще бъде при полусекстил на Слънцето, но още по-сложно е да я приеме като своя и да действа, като доброволно я съединява със собствената инициатива и творчески усилия. На ниско ниво при ранено Слънце човек ще се старее да заобиколи малките камъчета, които летят от време на време от сферите на Планетата към него, а при хармонично Слънце, вероятно ще получава пасивно удоволствие от типа на усещанията на вибрациите на бърз влак, като той се намира на връхния кушет на мек вагон. При внезапно спиране, наистина, може да излети надолу, но костите ще останат цели.

КУИНКОНС НА ЛУНАТА

Какво пречи на човек да усети Бога с органите на чувствата? Атеизма.

На този човек ще му бъде трудно да разбере някои свои вътрешни усещания, емоции и физически състояния в сферите на Планетата. Космосът му дава способност емоционално и физически да чувства своите вибрации в тези сфери, но това изисква от човека определена настройка и вътрешна чистота, в дадения случай на физическото и астралното тела. На ниско ниво това може да се изрази в това, че обикновените земни обстоятелства в сферите на Планетата ще засягат в малка степен човека и това може да го безпокои, така че той да сметне себе си за ненормален или излъган от съдбата, но опитите да изпита същите емоции, както и обкръжаващите, ще завършват за него плачевно (падане по склона). Проработката тук се състои, обратно, в изстребване на грубите емоции и физическите ексцесии в сферите на Планетата и грижливата настройка

към (единствено удовлетворителните за човека) космически вибрации, които субективно се възприемат като извънчовешки, абстрактни и т.н. Например, куинконса Луна - Венера дава човек, на когото обикновените социални и сексуални отношения не дават дълбоко удовлетворение, тоест ще преминават по повърхността на неговите чувства и така е трябвало да бъде: в социалното общуване (и особено в любовта) той е настроен към тънки космически вибрации, и всички опити да бъде "като всичките" и да профанира себе си с всякакви начини ще предизвикат в неговото тяло силно отчуждаване (до повръщане), а в любовта ще се посеят отчаяние, смущение и протест, да се разберат истинските причини на които ще бъде много трудно на човека. Проработката на куинконса на Луната дава тънка инстинктивна настройка към космическите излъчвания в сферата на Планетата (космически медиум) - човек, който може да даде на хората твърде много, ако съумее вътрешно, подсъзнателно да приеме в тези области космическата етика. Обаче това, винаги означава големи жертви от страна на егото.

КУИНКОНС НА МЕРКУРИЙ

Всяка дума има свой истински смисъл.

Този аспект дава космическо направление на мислите в сферите на Планетата, но това означава не само интерес към научната фантастика, но и определени затруднения в земните начини на осмисляне, което може да даде на човека немалко дребни неприятности, защото обикновения, социално приет начин на мислене ще му се струва скучен, недостатъчен и неудовлетворителен, но да разбере защо, ще му бъде трудно. Неговите собствени мисли и разсъждения могат да се струват на човека обективни и остроумни, понякога даже просто безусловна вселенска истина, но реално те по-често ще се окажат еkleктична смес на слабия земен с неусвоен космически разум, от който е твърде трудно да се извадят рационалните или здрави мистични зърна. В моменти на силно активиране на куинконса човек ще усеща потока на своите мисли като нечовешки и може да се изплаши от това или обратно, да го приветства, в зависимост от мажорните аспекти на куинконса и хороскопа като цяло, но да привикне към космическия характер на своите мисли и конструктивно да ги съотнесе със земните обстоятелства на човека ще бъде трудно дълго време. При раняване на Меркурий (и картата като цяло) по тази причина е възможно даже раздвоение на личността, блънуване за космическо величие или преследване. Проработката изисква, първо, отказ от антропоцентричен и геоцентричен възглед в сферата на Планетата и изработване в тях на космическа етика и, второ, грижливо съгласуване на космически акцентирано мислене със земните проблеми, което също не е проста задача, но в резултата ще даде необикновени творчески способности и космическа ориентация в проблемите.

КУИНКОНС НА ВЕНЕРА

Добрият художник се опитва да донесе Божествената любов до хората, лошият - до себе си.

Този аспект дава значително по-болезнено осезаемо в сравнение с полусекстила различие от социалната и въобще земната етика и естетика от космическата, при което и едната, и другата в сферите на Планетата ще бъдат някак независимо представени в подсъзнанието на човека и неговата кармична задача ще бъде съгласуването им, за което на човека е нужно да съумее да се откаже от земната пристрастност и необективност, и да погледне на сферите на Планетата от космическа гледна точка. И само след това да съди за земните неща. На ниско ниво у човека не достигат за това сила и мъдрост, и в неговата етика и естетика се усеща причудлива смес от земни и космически елементи, в които той самия не може да се оправи, което понякога отчасти го смущава. Обаче, на средно ниво са възможни силни вътрешни конфликти, защото се оказва, че земните ями могат да се прескочат само с убождане на космически щеки, което може да се стори на човека недостатъчно коректно или въобще невъзможно от позицията на социалната етика, рамките на които се струват на човека вече очевидно тесни, но да се откаже от нея и да усети космическата като своя, човека още се бои: планинския въздух е чист, но

разреден. Например, куинконс Венера - Марс дава своеобразни социални проблеми, които са свързани с агресията: вътрешна и външна, а и също скритата и човек се сблъсква със ситуации, в които по земната етика е необходимо да се

противопостави на зла сила, но не тази, която човек владее, а значително по-висока по нивото на вибрациите и това ще му бъде нужно да в течението на живота да разбере и усвои.

КУНКОНС НА МАРС

Силата на злото е очевидна. Силата на доброто може да се оцени по този косвен признак, че злото не е победило още окончателно.

Този аспект дава в сферите на Планетата проблемът за взаимодействие на енергиите със земни и космически вибрации. На ниско ниво на човека често няма да му достигат земни видове енергии, но космическите ще владее зле, в резултат на което възникват известни сризове. Например, куинконс Луна - Марс може да даде талант на лечител, замаскирани способности към обичаен линеен масаж, който обаче, ще се извършва от човека не съвсем обичайно, в частност, неговите ръце в отговорни ситуации ще се движат буквално сами по себе си, ако той се окаже способен да им се довери. Обаче, последното не е съвсем просто, защото подсъзнанието (лично и обществено) обикновено не се доверява на интуицията, а още повече, на движения с необичайни енергетични вибрации.

Куинконса на Марс поставя в сферите на Планетата проблема за нивото на активност на енергията, което означава, в частност, необходимост от точен избор на нейните форми и не по-малък контрол за своята вътрешна енергетика, защото куинконса подчертава космическата неприемливост на грубите емоционални състояния и даже просто твърде енергичната проява на инстинктите. Например, при куинконс Венера - Марс относително грубите, но социално напълно адекватни прояви на любовта ще се окажат съвършено неприемливи за човека от космическа гледна точка, за което Космоса ще му даде да разбере с понякога достатъчно своеобразни методи, но така или иначе, човека с течение на времето ще се убеди в това, че в любовта той следва да бъде много и много внимателен, а възпетите от Шекспир любовни страсти съвсем не са за него, макар при проработката, която, на първо място, изисква гледане на любимия като на духовно същество, човека ще се окаже способен на много интимни, тънки и дълбоки отношения и взаимодействия.

КУИНКОНС НА ЮПИТЕР

Съществуването на Бога пробужда в мен комплекс за непълноценност.

Този аспект обещава в сферата на Планетата необикновено разширение на възможностите, което води до свързване с космически егрегор, ако човек може да излезе на съответното ниво на вибрации и да усвои неговата етика и, тя може понякога неочаквано да се отличава от привичната земна. Например, Юпитер - Уран може да даде на физика-теоретик възможност да чете информация от много високи космически планове, но тя ще се окаже неизопачена само при условие на негова задължителна духовна устременост. Ако тя не съществува, то блестящите идеи нерядко ще идват при него, като обещават велико откритие буквално зад ъгъла, но всеки път в резултат се получава измама: изопачаването на първоначално правилна-та идея е свързано с недостатъчно внимание към космическата етика, за която обикновеното земно желание за абстрактно познание, което се свежда до построяване на все по-адекватни ментални модели, се явява изкалващо, защото изцяло е съсредоточено на достатъчно нисък ментален план.

На ниско ниво човек в сферата на Планетата постоянно ще се улавя за космическите аспекти, но тези интереси и дейност ще се окажат епизодични и повърхностни, макар че той самият, вероятно, ще се придържа към противоположна гледна точка и вече във всеки случай, дълбоката земна ограниченост в тези въпроси на

неговото непосредствено обкръжение, както и на човечеството като цяло, ще бъде за него повече от очевидна.

КУИНКОНС НА САТУРН

Човек, който не притежава вътрешна свобода, няма моралното право да изисква за себе си гражданска.

Този аспект дава на човека неудовлетвореност от обикновените земни средства за вглъбяване в сферите на Планетата, независимо колко дълбоко е проникнал в нея и, същото се отнася за проработката на нейния принцип във вътрешния свят: тук на човека е нужно да чуе космическо звучене и да види неземна дълбочина, към което той чувства, че има способности. На ниско ниво човек, разбира се, не осъзнава всичко това и, куинконсът на Сатурн се проявява в дребни неприятности и ограничения в сферите на Планетата, които са свързани с неговата ориентация към обикновени земни методи за проработване на съответните проблеми и неумение да ги разгледа от космическа гледна точка и макар че скрито при него ще възникнат подобни импулси, вероятно ще бъде достатъчно трудно да се реализират.

Въобще този аспект дава в сферите на Планетата неудовлетвореност от земната мъдрост и желание да се достигне космическа. От време на време на човека ще му се струва, че той я прозрява, но отначало при това са типични силни изопачавания, защото космическите закони са постижими само при съзнателно и подсъзнателно отделяне от геоцентрични позиции и потискащото число социални възгледи, които държат човека много здраво, особено за сериозни въпроси. Поради това тук са възможни зле осъзнавани скокове на космически подредби, които са привлекателни за подсъзнанието, но подозрителни към земните и утвърдени, които са надеждни, но неудовлетворителни. В резултат проблемът се изтласква в под-съзнанието, като оставя общо смътно чувство за неудовлетвореност, или, особено при раняване на куинконса, се образува стрес. Проработката тук е тежка, но дава космическа мъдрост, виждане на кармата и умение хармонично да се вплете космическата карма в земната.

КУИНКОНС НА ХИРОН

Да си играеш с думите можеш с предварително измити ръце.

Този аспект дава в сферата на Планетата своеобразно чувство за хумор с космически оттенък. Собствено казано, сам по себе си възгледа от космическа гледна точка върху земните дела дава маса поводи за искрен смях (или такива сълзи). На ниско ниво аспекта ще се прояви в това, че човека в сферите на Планетата постоянно ще сменя земните възгледи към космически и обратно, което ще хвърля психиката му в хаос и превръща конструктивното придвижване в блуждаене сред безизходицата. Наистина, всяка от промените ще бъде кратка, но удовлетвори-телен начин на поведение човека не ще може да намери, а главното, той по никакъв начин не може да разбере смисъла на възникващите трудности и техния общ произход и причина.

Кармичната задача на този аспект - да намери в сферата на Планетата неочакван начин на виждане, който съгласува космическата и земна карма и тогава ще се намери изход от безизходиците на развитието, което изглежда мъртво понякога много години. Например, куинконс Хирон - Плутон дава при проработка възможност да се намери канал за космическо изчистване, приемливо и от гледна точка на земната карма, тоест сравнително безболезнено и, което не създава големи напрежения и кармични възли, но за това човек, на първо място, трябва да достигне до такова ниво на владение на своето подсъзнание и неговата чистота, че да се окаже способен да възприеме космическите вибрации в управляваните от Плутон сфери. На средно ниво този куинконс дава черен хумор с космически оттенък и общ фон на пълна безнадеждност, който човека трябва да се учи да преодолява и трансформира, за да не попадне в безизходицата на черно учительство от нихилистичен тип.

КУИНКОНС НА УРАН

Науката, като няма сили да опровергае битието Божие, с пълна достоверност установява наличието на дявола, който се явява в действителност негов собствен интригант.

Този аспект дава в сферата на Планетата космически откровения, които на неподготвения човек ще се сторят съвършено безумни, защото за това, че да може поне някак си да ги разбере, трябва да застане на космическа гледна точка и след това дълго да ги интерпретира съобразно със земните условия. Когато този аспект се включи активно, той е опасен за човека, а понякога, особено при хармоничен Уран, за обкръжаващите, защото идва пряка трансляция на космическата карма в неподготвената или лошо подготвена за това земна. При раняване на Уран са възможни психически заболявания, свързани с трудностите на адаптацията на психиката към космическите вибрации. Проработката тук става по пътя на осъз-наването на ограничеността на своята земна етика и изработване на космически възглед на Планетарната сфера, след което човек се оказва способен да развързва, с помощта на Космоса, най-трудни земни кармични възли и създава нови канали за сътрудничество с извънземните егрегори. Например, проработен куинконс Юпитер - Уран може да даде философ-космист с неочаквани откровения, които засягат устройството на Вселената и световната карма. На ниско ниво този аспект може да даде ексцентрични, диви или безумни идеи, които пародират космическата философия, никому (в това число и на самия човек) непонятни. В най-добрия случай той не ще обърне внимание на тях, в най-лошия - ще настоява, особено по пътя на преобръщане на авторитета на класиците, което обаче е неизбежно при обоснова-ване, например, на селеноцентрична картина на света.

КУИНКОНС НА НЕПТУН

Не е задължително да бъдеш добър: достатъчно е да бъдеш честен и внимателен.

Този аспект дава в сферите на Планетата влияние на космическата любов, която човек на ниско ниво възприема най-често отрицателно. Съвременната цивилизация е такава, че даже земните сили, които тласкат човека към еволюционно развитие, се възприемат от него преимуществено като зли и, със съзнателно духовно развитие се занимават най-често хора, които са попаднали в съвършена безизходица във всички останали направления. Поради това високите вибрации на Космоса в сферите на Планетата означават за човека или неразбираеми изменения на съзнанието (трансцендентни медитации), или такива жизнени обрати, че "без половин литър не може да се мине", затова последния ще спусне нивото на космическа медитация до земна, понятна и даже почти екстатична.

При раняване на Нептун в сферите на Планетата е възможно ирационално чувство за космическа вина, обикновено изтласквано и вътрешен конфликт поради несъответствие на представите за космическа и земна благодат, милосърдие и състрадание, защото Космоса е повече заинтересован от еволюцията на духа, а хората се ориентират основно според егото или, в най-добрия случай, душата, тоест в своите представи се ограничават преимуществено до физическо, етерно и астрално тела, а законите на кармата съвсем благополучно игнорират. За преодоляване противоречието между земните и космически нептонови влияния човек трябва да се научи да вижда кармата, да застане на космическа гледна точка и само след това да се опита да съгласува земната карма с по-високи влияния, а за това на него му е необходимо в сферите на Планетата преди всичко да се избави от постоянната малка лъжа и самоизмама, които маскират дупките по жизнения път, но не ги правят по-безопасни. Космическата любов не толкова смекчава страданията, колкото ги скъсява, насочва ги към по-конструктивни за човека пътища.

КУИНКОНС НА ПЛУТОН

Наличната на Земята ненавист е достатъчна, за да я взриви.

На ниско ниво това е достатъчно твърд аспект, защото човек в сферите на Планетата изпитва влияние както на космическа, така и земна кармична програма за изчистване, при което те са зле съгласувани, така че сумарната критика може да изглежда съвършено деструктивна, а общата картина на съответстващите области да имат преимуществено черни тонове. Трябва да се каже, че космическо виждане и космическо отвращение са напълно реални в сферите на Планетата за този човек усещания, макар той далеч не винаги да ги интерпретира правилно. Ако, например, Планетата е в I дом, то управляваните от нея черти на личността няма да устрой-ват човека по различен начин от земна (социална) и космическа гледни точки и, ефекта при наслагване може да бъде извънредно неприятен, почти до тотална космическа ненавист към всяко огледало.

Проработката тук става по пътя на грижливо диференциране на космическата и земна критика и, на първо място, достигане до космическата етика и границите на нейната компетентност в земните дела, за което се изисква голяма вътрешна чистота в сферите на Планетата, а докато тя не е достигната и човека е склонен да вижда злото повече във външния свят, отколкото в себе си, за космически неадекватните твърди действия той ще получава възвратни удари от космическия егрегор, макар и по своите земни рога. Проработката дава космическо виждане и съвършени методи за чистене на земните обстоятелства и умение да се намери най-хармоничния начин за развитие на земната карма в сътрудничество с висок космически егрегор.

Москва, 1989 г.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Въведение

Глава 1. СЪВПАД

Съвпади на планетите.

Глава 2. ОПОЗИЦИЯ

Опозиции на планетите

Глава 3. ТРИГОН

Тригони на планетите.

Глава 4. СЕКСТИЛ

Секстили на планетите

Глава 5. КВАДРАТ

Квадрати на планетите

Глава 6. ДЕЦИЛ

Децили на планетите

Глава 7. КВИНТИЛ

Квинтили на планетите

Глава 8. ТРИДЕЦИЛ

Тридецили на планетите

Глава 9. БИКВИНТИЛ

Биквинтили на планетите

Глава 10. ПОЛУКВАДРАТ

Полуквадрати на планетите

Глава 11. КВАДРАТ И ПОЛОВИНА

Квадрати и половина на планетите

Глава 12. ПОЛУСЕКСТИЛ

Полусекстили на планетите

Глава 13. КУИНКОНС

Куинконси на планетите